

Tiểu Tâm Phiến Tử

Contents

Tiểu Tâm Phiến Tử	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	14
7. Chương 7	16
8. Chương 8	19
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	26
12. Chương 12	28
13. Chương 13	31
14. Chương 14	33
15. Chương 15	35
16. Chương 16	38
17. Chương 17	41
18. Chương 18	43
19. Chương 19	46
20. Chương 20	48
21. Chương 21	51
22. Chương 22	53
23. Chương 23	56
24. Chương 24	59
25. Chương 25	61
26. Chương 26	64
27. Chương 27	66
28. Chương 28	69
29. Chương 29	72
30. Chương 30	74
31. Chương 31	76
32. Chương 32	79
33. Chương 33	81
34. Chương 34	84
35. Chương 35	86
36. Chương 36	88
37. Chương 37	90
38. Chương 38	92
39. Chương 39	95
40. Chương 40	98
41. Chương 41	100

42. Chương 42	102
43. Chương 43	106
44. Chương 44	111
45. Chương 45	115

Tiểu Tâm Phiến Tử

Giới thiệu

Thể loại: Võng du, 1×1, hài, HE. Edit: Đông Thiên. Vai chính: Bồ Bồ (Bồ Tranh) x Never (Triệu Tư Đằng) [kịch tặc tặc]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-tam-phien-tu>

1. Chương 1

Xui xẻo bắt đầu

Hôm nay là một ngày xui xẻo của Bồ Tranh...

Tan học muộn cùng bình thường cũng không có gì khác lạ, sắc trời đã tối, tạm biệt bạn học, Bồ Tranh một mình trở về căn nhà trọ nhỏ. Nhà trọ ở gần trường học, cũng không có xa, giá tiền lại hợp lý, quan trọng nhất là mình mình ở muốn thế nào thì thế ấy, không giới hạn điện không giới hạn mạng, chơi game cũng không bị lag cả buổi.

Về đến nhà trọ, trước tiên mang hộp cơm vừa mua lửa vào miệng, dọn dẹp xong, lập tức liền mở máy tính, chỉ có điều vừa nhìn lên đã khiến cậu hoàn toàn choáng váng!

Cậu, cái kia, đáng lẽ nên là kim quang long lánh, anh tuấn tiêu sái, phong lưu bất phàm, vô cùng bảnh bao, một kỹ sĩ max cấp đại hào (*), hôm nay lại cánh tay nhẵn nhụi, mặc mỗi cái quần đùi què mùa xám tro, đứng bên cạnh trạm dịch chuyển ở Chủ Thành... Tới tới lui lui một đám người chơi được một phen miễn phí dòm từ trên xuống dưới...

(*)Đại hào là acc cấp cao, trang bị tốt.

Nếu không phải hệ thống cưỡng chế, bất kể thế nào cỏi hết thì vẫn lưu lại cái quần đùi, đáng thương kỹ sĩ thật sự sẽ trần truồng. Mở khung nhân vật, tất cả trang bị đều trống rỗng, một món đồ cũng không còn.

Bồ Tranh sững sờ đủ 5, 6 giây, tròn mắt thiếu điều rớt ra, còn chưa kịp mắng to tiếng nào, nhanh chóng mang kỹ sĩ “trần truồng” chạy đến kho.

Vừa mở kho trong lòng lại “bộp” một tiếng, ngay cả rễ cây cũng bị mất, mười cái rương, lúc trước nhét đến nhét không được nữa, bây giờ đều thành không đáy...

Bị trộm acc... !

Bồ Tranh lau lau mặt, thực TMD ngay cả người để mắng cũng không nghĩ ra. Acc kỹ sĩ này của cậu là một nhân vật nổi danh bảnh bao, không cần phải nói trang bị đập hết bao nhiêu tiền, ngọc thủ công trên người ngay cả đêm cũng đêm không xuể, có rất nhiều đồ cao cấp thủ công chính cậu tự làm.

Trộm acc chính là bọn thiếu đạo đức, tiền cùng đồ có thể lấy đều lấy sạch, mấy món bị khóa không thể chuyển qua thì mang hủy hết...

Nhưng cái này cũng chưa phải là điều xui xẻo nhất...

Bồ Tranh đối diện với nhân vật trần truồng nửa ngày, buồn bực muốn tìm một chỗ phát tiết, liền thấy trong khung tán gẫu một đồng pm, vì vừa rồi quá kích động, cho nên âm thanh hệ thống thông báo không có nghe được. Khi vừa nhìn thì càng choáng váng, hoàn toàn không rõ cái gì đang xảy ra.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Có chuyện gì vậy người anh em.

[Mật] [gặp trở ngại mới dùng sức] nói với bạn: Hội phó anh onl rồi!

[Công hội] [Thiển lam. Ái]: Phó hội trưởng còn dám onl nữa à.

[Mật] [Thiên sứ gãy cánh]: Chị đã nói với em là nhỏ kia không bình thường rồi mà!

[Công hội] [Không Hầu]: Nếu là hội phó lấy, cậu ấy sẽ không onl đâu.

[Công hội] [Thiển lam. Ái]: Không Hầu, chị đã quên sao, Tuyết Nhi chính là vợ của hội phó đó.

[Công hội] [Thiển lam. Ái]: Nhấn trị liệu của em ở kho cũng không còn.

[Công hội] [Thiển lam. Ái]: Đó là chiếc nhẫn màu cam em phải kiểm trong 4 tuần.

...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Chuyện gì vậy?

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Tao bị trộm acc.

Bố Tranh nhìn hồi lâu, thật sự là sét đánh ngang tai. Vừa mới bắt đầu còn không hiểu có ý gì, sau đó pm bạn mới biết được. Xế chiều hôm nay acc kỹ sĩ của cậu login, mang đồ đặc trong kho công hội tất cả đều lấy đi hết. Lúc ấy hội trưởng đi vắng, không có ai có thể cách chức cậu, chỉ trong mấy phút đồng hồ, cả kho liền rỗng tuếch.

Sau đó có người thấy được acc kỹ sĩ cùng vợ cậu Tuyết Nhi Bảo Bối tại kho Chủ Thành giao dịch, tiếp theo Tuyết Nhi Bảo Bối logout, đến giờ cũng không login lại.

Bố Tranh vừa nghe liền phát hỏa, con nhỏ kia cậu cũng chỉ mới quen biết không đến 2 tuần. Trong game kết hôn gì gì là chuyện rất bình thường, acc kỹ sĩ này cũng đã cưới 3, 4 lần rồi. Ban đầu là Tuyết Nhi Bảo Bối quần quít lấy cậu nói muốn dẫn đi thăng cấp, sau đó nói ngon nói ngọt, liền đi kết hôn, ai biết là một tên lừa đảo.

Trong khung bạn tốt, tên Tuyết Nhi Bảo Bối màu xám, không login. Bố Tranh không biết QQ cô ta cũng không biết số điện thoại, đối phương không log game thì căn bản là không tìm thấy người. Gọi điện đến trung tâm hỗ trợ khách hàng, trung tâm liền lấy thái độ siêu cấp tốt đẹp nói với cậu, loại chuyện này chúng tôi cũng không có cách nào giải quyết, không thể lộ tin tức của người chơi, bà láp bà láp bà lạp...

Bố Tranh nghe giọng nữ nhỏ nhẹ trong điện thoại, không kiên nhẫn liền cúp máy, nắm tóc, chán chường ngồi trở lại bàn máy tính bên cạnh. Liền cảm thấy ngực chất đầy đá, khó chịu đến phát hoảng. Bảo cậu làm sao mà vượt qua chuyện này đây.

Lại nắm tóc, Bố Tranh nghĩ dù sao cũng nên cùng người trong công hội giải thích một chút, bằng không lại giống như mình trộm đồ... Cậu mặc dù là hội phó, thế nhưng bình thường căn bản cũng không dòm ngó tới công hội, nhiệm vụ công hội hằng ngày cũng không làm, thành của công hội đến giờ không vào quá 5 lần! Cũng không biết trong kho công hội có đồ gì đáng giá, tuy là không phải cậu lấy, nhưng bản thân nói không bồi thường cũng không được.

Bố Tranh gõ một đoạn văn tự dài, nhấn enter một cái, đợi cả nửa ngày mới thấy những chữ kia đều ở trong khung không có phát ra ngoài. Vì vậy lại ấn xuống lần nữa, vẫn không phát ra. Nhìn kỹ lại thì mất trọn tròn, dòng chữ hệ thống thông báo màu đỏ “Bạn chưa gia nhập công hội, không thể gửi tin tức công hội.”

Bố Tranh cả buổi thần trí vẫn chưa trở lại, như lọt vào tấm lưới, còn thêm dòng hệ thống thông báo màu đỏ chói mắt nhảy ra “Bạn đã bị hội trưởng [Never] của [Truyền Thuyết Bất Bại] mời khỏi công hội!”

Bố Tranh rửa mặt một tiếng, ném qua cho cái tên Never một tin nhắn, hỏi anh ta vì cái gì đá mình, lại không có cách nào phát ra! Đối phương cự tuyệt tất cả tin nhắn của người lạ, buồn bực cậu thiếu chút nữa hai mắt trắng dã.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mẹ nó, cái tên hội trưởng biến thái bị gì vậy!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Khổ thân mày a.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày bình thường trong hội không lộ mặt, vốn một đồng người đối với mày đã có ý kiến rồi.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Bây giờ việc này xảy ra, hội trưởng liền T mày...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: TMD ông mày chọc ai chứ!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Ông mày lúc trước không phải là bị mày kéo qua sao, ai TMD muốn tới cái hội rách này chứ.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Giờ thì T ông mày.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Bớt giận bớt giận.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: T thì đã T, không có tổn thất gì.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Đồ trong kho công hội cũng mất rồi.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Khỉ, bao nhiêu tiền a.

Bố Tranh nhìn chằm chằm nhân vật kỵ sĩ, càng ngày càng buồn bực, trước kia kim quang lóng lánh, bây giờ thì nhìn phát ngán... Làm lại một bộ trang bị cấp bậc như trước kia, không nói mất hết bao nhiêu tiền, toàn đồ ghép thủ công thật sự rất tốn thời gian...

Bố Tranh càng nhìn càng giận, mang kỵ sĩ đến Điện Luân Hồi trực tiếp xóa acc, mắt không thấy tâm không phiền. Có điều...

Có điều mới xóa 10 phút, Bố Tranh lại có chút hối hận. Không chơi game vậy kêu cậu làm cái gì đây? Sinh viên sau khi hết giờ lên lớp đều cực kỳ nhàm chán, game là một trợ thủ đắc lực...

Đợi đến đồng hồ điểm 12 giờ, Bố Tranh rướn tay lần nữa ấn mở biểu tượng game “Triệu Hoán”...

2. Chương 2

Tiểu cung tiễn thủ

Đứng trong Tân Thủ Thôn một cung tiễn thủ mặc cái váy ngắn màu xanh lục. Nhân vật tiểu nữ mắt mở thật to, xanh thăm thẳm, tóc là màu vàng kim, thắt thành hai bím lớn, lúc chạy vung qua vẩy lại.

Cái game Triệu Hoán này điểm hấp dẫn nhất nằm ngay ở hình ảnh khung cảnh nhân vật tinh xảo xinh đẹp của nó, đặc biệt là nhân vật nữ. Hình dáng nhân vật có thể theo thẩm mỹ bản thân mà tổ hợp ngũ quan từ từ, nhưng giữa những nhân vật có chức nghiệp khác nhau thì có một ít điểm khác biệt. Ví dụ như nữ pháp sư có phong cách ngự tỷ(*), nữ cung tiễn thủ chính là loại hình đáng yêu.

(*)Ngự tỷ tức là dạng con gái gợi cảm, chín chắn, mạnh mẽ.

Đứng ở trong Tân Thủ Thôn này tiểu cung tiễn thủ càng nổi bật đặc điểm của phong cách đáng yêu, luôn hé ra khuôn mặt ngọt ngào, trên đầu còn đính tên “Bố Bố”, nhìn thế nào cũng là mỹ nữ.

Bố Tranh ngồi trước máy tính căn cứ môi, đối với tiểu cung tiễn thủ này cũng tương đối hài lòng.

[Thế giới] [Bố Bố]: Tiểu cung tiễn thủ cần sư phụ!

[Thế giới] [Bố Bố]: Cần được dẫn đi, dẫn đi.

Không thể không thừa nhận, nhân vật nữ quả nhiên được yêu mến. Bố Bố vừa phát ra tin tức trên thế giới một chút liền có mấy đại hào max cấp gọi tới yêu cầu bá sư, có điều Bố Tranh đều nhún bả qua. Sau đó tiếp tục ở trên thế giới qua lại hồ cần dẫn đi.

Theo cậu biết, cái tên hội trưởng biến thái Never là một sư phụ cao cấp, thích nhất không có việc gì lừa gạt dẫn đồ đệ đi tích lũy gì đó. Vì vậy... đây mới là ý nghĩa thật sự Bố Bố đáng yêu sinh ra đời! Đi bá cái tên hội trưởng biến thái làm vi sư, từ nay về sau làm cho anh ta vĩnh viễn không ngày bình yên...

Nhưng mà hô cả nửa ngày cũng không thấy Never có động tĩnh gì, Bồ Bồ đành phải một mình ở trong Tân Thủ Thôn chạy tới chạy lui làm nhiệm vụ. Cậu trước kia chơi kỹ sĩ, chức nghiệp cận chiến chuyên công, máu mặc dù không coi là nhiều, nhưng trang bị bảo thạch đều tốt, coi như là một biến thái đại hào.

Hiện tại tiểu cung tiền thủ này, thật sự làm cho cậu có chút không quen. Bồ Bồ thường thường là cầm trường cung xông tới trong đồng quái, cứ tưởng mình vẫn là chức nghiệp cận chiến, nên thuận tay nhấn F2, xuất kỹ năng ra, một cái vũ tiễn tầm xa đương nhiên là đánh hụt, sau đó bị tiểu quái chém vài búa té xuống đất không đứng dậy được, biết bao bị thương...

Đầy 10 cấp sau khi ra khỏi Tân Thủ Thôn tiểu cung tiền thủ đã chết 3 lần, nói ra người này có cái đại hào khẳng định ai cũng không tin...

[Hệ thống] Bạn đã phát đi yêu cầu, thêm [Tiện Thần] làm bạn tốt.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Lão Tiện, cái tên biến thái kia bây giờ đang làm gì

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Cậu là

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mẹ nó! Đồng chí hội phó! Mà làm gì vậy

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Vừa mới nhìn thấy hệ thống phát tới tin tức mày xóa acc, làm tao giật cả mình.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Giờ sao lại làm cái acc nữa a

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Bớt nói thừa đi, giúp tao xem xem tên biến thái ở chỗ nào, tao không có thời gian.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày tìm hội trưởng làm gì?

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Hội trưởng ở chỗ bản sao Nhật Thường.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Cậu dẫn anh ta a

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày nói cái gì ?!

Bồ Tranh không trả lời lại pm, điều khiển tiểu cung tiền thủ ra khỏi Tân Thủ Thôn, muốn từ điểm dịch chuyển bay đến Chủ Thành hoàn thành nhiệm vụ lớn “câu dẫn”, chỉ có điều hệ thống nói... “Ngài chưa mở bản đồ, không thể dịch chuyển!”

Sau khi tiểu cung tiền thủ cấp 10 bị hệ thống làm cho tức giận quá sức, chỉ có thể từ Tân Thủ Thôn trước đi Tân Thủ Trấn, sau đó lần nữa theo Tân Thủ Trấn xuyên qua một bản đồ cấp 20, một bản đồ cấp 40, một bản đồ cấp 50...

Tổng cộng diễn ra trọn 30 phút, bị tiểu quái đánh chết vô số lần, chết, nằm ngay đơ, đứng lên, lại chết, lại nằm ngay đơ, lại đứng lên vô hạn tuần hoàn, cuối cùng đi được tới Chủ Thành...

Hệ thống thăng cấp của Triệu Hoán thật là khắc nghiệt, chết một lần tại chỗ sống lại mất 10% kinh nghiệm, còn có thể tùy cơ vắng mất trang bị. Mỗi 10 lần thăng cấp cũng có yêu cầu, kỹ năng phải dùng cấp bậc tương đồng. Nói đúng là muốn lên tới cấp 50, kỹ năng cũng phải là cấp 50 mới có thể. Được cái cực kỳ may mắn dưới cấp 10 không bị rụng kinh nghiệm, nếu không Bồ Bồ có thể khẳng định là bị hệ thống đánh về trong bụng mẹ rồi...

Bồ Bồ tới Chủ Thành, có một loại cảm giác xa cách nhiều năm, mặc cái váy ngắn rách rưới, lưng thô trường cung đi bộ thẳng đến phía điểm nhiệm vụ Nhật Thường...

Nhật Thường điểm luôn là nơi nhiều người nhất, vừa nhìn đã thấy kim quang lấp a lánh, cũng không biết là trang bị của ai tỏa sáng. Bồ Bồ ở mấy người chơi gần đó tỉ tỉ mĩ mĩ tìm 3 lần, cũng không phát hiện có ID Never. Cuối cùng cùng với Tiện Thần xác nhận lại một lần, đành phải cam chịu số phận ngồi ở bên cạnh điểm Nhật Thường chờ, người ta có thể đã tiến vào phó bản... Một lần không đến 20 phút thì chưa ra được.

Sau khi ngồi ở đài phun nước bên cạnh điểm Nhật Thường, tiểu cung tiền thủ cấp 10 được những người chơi bên đường tới thăm hỏi vô số lần...

Bố Tranh mắt cũng không chớp nhìn chăm chăm 20 phút, mắt đều nhanh bị ánh kim quang của mấy đại hào kia chọc mù. Đột nhiên nhìn thấy được trong đám người có một tế tự [thầy tu] trường bào màu trắng, trên đầu đính tên tiếng Anh “Never”.

Tiểu cung tiễn thủ lập tức “xẹt” cái đứng lên, chạy tới hai bước, không chút do dự liền phát ra một yêu cầu báỉ sư.

Never là một tế tự, Bố Tranh sở dĩ nói anh ta biến thái tất nhiên cũng có nguyên nhân. Chủ yếu là tế tự max cấp này không phải là vú anh bình thường, mà là tế tự chiến toàn năng...

Tế tự ở Triệu Hoán chuyển chức phân thành hai đường, một là vú anh vú em, chuyên trách dứt sữa. Thứ hai chính là dạng chức nghiệp phụ trợ, chuyên gia tiêu trừ các loại trạng thái bất lợi vân vân. Bất luận là loại nào, tế tự đều là máu dày công kém, Never hoàn toàn đúng là máu dày, có điều công kích cũng thuộc hạng nhất, tuyệt đối không thua chiến sĩ pháp sư mấy loại hình chức nghiệp gây tổn thương.

Trước đây Bố Tranh cùng Never hạ qua vài lần bản sao, lúc không đủ chức nghiệp chuyên công, Never cũng giúp đánh. Mà kỹ năng tăng máu của anh ta cũng cực mạnh, không giống với vú anh/em chiến bình thường, chỉ có thể đánh không thể tăng.

Bố Bố ở trước mặt Never lắc lắc, phát ra yêu cầu nửa ngày chưa nhận được hồi âm, tám phần là anh ta không nhìn thấy. Nhưng kiên trì nỗ lực, lại phát ra một yêu cầu.

[Mật] bạn nói với [Never]: Anh zai anh có thể dẫn em theo không?

[Mật] bạn nói với [Never]: Em rất lờ thông minh

[Mật] bạn nói với [Never]: Không có sư phụ dẫn đi, em đã chết mấy lần rồi

Bố Tranh buồn bực hết chỗ nói, một thanh niên tốt đẹp như cậu giả gái đã là chuyện phiền muộn rồi, càng phiền muộn hơn đối phương chính là một tên mặt chết [òm, là người trời sập mặt vẫn vậy], bạn có đá ba cước cũng không thềm để ý đến. Cậu ôm em bập môi gửi pm cả buổi, đối phương một câu cũng chưa từng trả lời, đương nhiên báỉ sư không thành công...

3. Chương 3

Báỉ sư

Tiểu cung tiễn thủ cấp 10 đáng thương hấp ta hấp tấp chạy đuổi theo tên biến thái tế tự nửa ngày, cuối cùng bị tiểu quái gặm chết ở bản đồ dã ngoại, nằm ngay đơ khoảng chừng nửa phút, đã nhìn thấy bóng áo trắng kia bay bay càng lúc càng xa, bao phủ trong ánh hào quang mặt trời...

Sau đó tâm tình Bố Tranh cực kỳ kém logout đi ngủ...

Sáng hôm sau còn có lớp, lúc giữa trưa trở về qua quét tuôn hết hộp cơm vực dậy đủ tinh thần xông lên trò chơi. Chỉ có điều acc tiểu nữ cấp 10 đáng thương đang ở bản đồ dã ngoại, tiểu quái bên cạnh một điểm cũng không thương hoa tiếc ngọc, vừa qua khỏi thời gian bảo hộ của hệ thống đã bị té nhào xuống đất.

Trong Triệu Hoán, người chơi đã chết có thể về điểm hồi sinh sống lại, hoặc có thể ngay tại chỗ sống lại. Tại chỗ sống lại không chỉ rùng kinh nghiệm còn khả năng vắng trang bị, cũng may dưới cấp 10 sẽ không bị rùng kinh nghiệm.

Bố Tranh mở bản đồ ra, nơi này là bản đồ dã ngoại thăng cấp 40, acc trước kia của cậu đã sớm max level cũng không thể nào tới đây, đối với chỗ này không quá quen thuộc. Mà cái acc cấp 10 này còn không có mang Địa Đồ Thái Toàn [là cái khi đến 1 bản đồ mới tự động mở toàn bản đồ mà không phải đi từng góc ngách], những nơi chưa đi tới trên bản đồ tất cả đều là màu đen không hiện ra, trạm dịch chuyển cùng điểm hồi sinh không biết ở đâu. Bố bố cũng chỉ có thể nằm ngay đơ tại chờ tại chỗ sống lại...

Lần đầu tử vong chỉ cần chờ 15 giây có thể tại chỗ sống lại, lần thứ hai thì mất 30 giây, lần thứ ba là 1 phút, lần thứ tư là 2 phút... Bố Bố nằm trên mặt đất, màn hình biểu thị thời gian chờ còn lại 7 phút 25 giây... [=))]

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Lão Tiện, cứu mạng...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Sao vậy người anh em

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Thất Lạc Lẽnh...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Tìm tể tự tới hồi sinh tao...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Tao ngắt, mày đã 40? Thằng cấp nhanh vậy.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Ông cấp 10.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày chờ chút.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Vậy mày chạy tới chỗ 40 tìm ngược à.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mau tới !! Đừng nói nhảm nữa.

Bố Bố ngửa đầu nhìn trời, thấy tiểu quái ở bên cạnh lượn tới lượn lui, thời gian còn lại 6 phút 11 giây... Trong lòng tính toán như thế nào dự dõ quấy rối tên hội trưởng biến thái.

Đột nhiên màn hình chợt lóe, lựa chọn sống lại liền sáng lên. Bố Tranh dứt khoát nhấn vào, bên cạnh Tiện Thần là một pháp sư, một kỹ năng quần công liền đem tất cả tiểu quái xung quanh tiêu diệt gọn gàng sạch sẽ.

Bố Bố chưa kịp nói lời nào, đột nhiên mắt sáng lên, trong màn hình thành linh có một tể tự trang phục trường bào màu trắng, tóc đen dài cùng quần áo đối lập rõ ràng, trên người một vòng quang sáng màu bạc, vừa thấy đã biết toàn thân đều là trang bị cực phẩm. Nhưng mà cái này không phải điều quan trọng! Quan trọng nhất chính là trên đầu người này dính lên “Never”!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mẹ nó, mày thế nào lại cùng đi với anh ta.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mau nói anh ta thu tao làm đồ đệ !!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Vừa rồi ở cùng một chỗ hạ bản sao.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày muốn làm gì.

[Phụ cận] [Bố Bố]: Ái da

[Phụ cận] [Bố Bố]: Anh zai tể tự, cảm ơn nhiều

[Phụ cận] [Bố Bố]: Anh zai tể tự, anh thật là lợi hại a.

[Phụ cận] [Bố Bố]: Anh zai tể tự, anh thu em làm đồ đệ được không.

[Phụ cận] [Bố Bố]: Hâm mộ anh lắm.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mày đừng như thế, thật mất mặt!

Tiểu cung tiễn thủ hoàn toàn không nhìn thấy pm của Tiện Thần, vây quanh Never lượn lờ mấy vòng, một cái phụ cận tiếp theo một cái phụ cận, xem như chỉ có một mình Never ở bên cạnh.

[Phụ cận] [Never]: Tôi không thu nhân yêu.

Học máu...

Bố Tranh thiếu chút nữa bị một câu của anh ta ghen chết! Cái đồ biến thái mặt chết, không lên tiếng còn tốt, vừa nói ra liền là chữ không kinh người chết không yên!

[Phụ cận] [Bố Bố]: Anh zai tể tự anh sao có thể nói người ta như vậy

[Phụ cận] [Bố Bố]: Người ta sao lại là nhân yêu chứ

[Phụ cận] [Bố Bố]: Người ta rõ ràng là con gái mà

[Phụ cận] [Bố Bố]: Không tin anh hỏi anh Tiện Thần xem!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Này này! Anh hai! Đừng có hại người vậy chứ!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Nói mau.

[Phụ cận][Tiện Thần]: Bố Bố này là một em gái đó ha ha.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Tao khinh bỉ mày.

Bố Tranh không cần tốn thời gian lý sự với Tiện Thần, ở bên cạnh Never xoay hai vòng, sau đó ném qua yêu cầu báỉ sư. Vốn nghĩ đối phương không có khả năng dễ dàng như vậy mà thu nhận, ai ngờ chợt nghe “đình” một tiếng, hệ thông tin tức tới.

[Hệ thống] [Never] đã thu nhận bạn làm đồ đệ! Nhiệm vụ báỉ sư mời đến xxxxx...

Bố Tranh khinh thường bĩu môi, quả nhiên vừa nghe là nữ liền thu, không biết đối diện máy tính có phải là một ông chú ngoài 40 đáng khinh không.

[Phụ cận] [Bố Bố]: Ai da, sư phụ anh thu em làm đồ đệ.

[Phụ cận] [Bố Bố]: Thật là vui a

[Mật][Tiện Thần] nói với bạn: Tao ngứa, mày có thể bình thường chút không?

[Mật][Tiện Thần] nói với bạn: Tao toàn thân đều nổi hết da gà.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Anh zai Tiện Thần cảm ơn anh nhova, mời lập tức bấm nút đi

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Rồi rồi tao đi.

Bố Bố nhanh chóng ném qua một lời mời tổ đội, có điều đối phương ở trong đội, đành phải quăng lại cái yêu cầu tổ đội.

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Cái bọn cấp 10 này là gì đây

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Chào mọi người

~[Đội ngũ] [Never]: Đồ đệ của anh.

[Đội ngũ] [thiên sứ gãy cánh]: Cậu đừng có nói với chúng tôi là cậu muốn dẫn đồ đệ cấp 10 đi Nhật Thường nha.

[Đội ngũ] [Thiếu Lam. Ái]: Phải a, hội trưởng anh không phải muốn dẫn cô ta đi Nhật Thường chứ.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: A ?! Không thể dẫn thêm người sao?

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Em sẽ thật ngoan thật biết điều đi theo, không quấy rối.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Người ta muốn xem xem đại phó bản có hình dáng gì a

[Đội ngũ] [càng lúc càng xa]: Lão N ông thu được một cô bé dễ thương à

[Đội ngũ] [Never]: Đồ đệ.

[Đội ngũ] [Never]: Anh trước đi Nhật [Nhật Thường], lát nữa dẫn em đi làm nhiệm vụ sư đồ.

Khóe miệng Bố Tranh run run, cậu còn chưa kịp nói gì đã bị tên biến thái sư phụ một cước đá bay khỏi đội ngũ...

[Phụ cận] [Bố Bố]: Sư phụ !!!

Bố Tranh trong lòng im lặng khạc nhổ, biến thái động tác cũng rất nhanh đi, ngay tức khắc liền đem cậu đá ra, đây chính là bản đồ 40 a! Anh tốt xấu gì cũng phải mang tôi trở về thành đã chứ!

Khi phụ cận Bố Bố phát ra tên biến thái tể tự bên cạnh đã sớm không còn bóng dáng, sử dụng hồi thành phù liền biến mất...

[Mật] bạn nói với [Never]: Sư phụ anh tốt xấu gì cũng phải mang em về chứ a T-T

[Mật] bạn nói với [Never]: Em chết nữa rồi!

4. Chương 4

Gian tình !!

Cuối cùng Never vẫn còn có điểm lương tâm chưa bị tàn phá, bảo Bồ Bồ dùng Sư Đồ Triệu Hoán lôi anh ta trở lại, hộ tống tiểu cung tiễn thủ về tới Chủ Thành.

Chủ Thành chỗ Nhật Thường một đội người đã sớm đợi ở đó, thấy tiểu cung tiễn thủ liền đi đến trêu chọc một phen, dù sao trong Chủ Thành thật sự khó thấy được một acc thấp như vậy.

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Đã lâu không thấy được bé gái non nớt thế này.

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bé cứng bé cứng, đến đọc ám hiệu nào.

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Công đức vô lượng!

[Phụ cận] [Bồ Bồ]: ??

[Giơ tay: Vạn thụ vô cương !!!]

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Không phải là bé hủ rồi.

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Không quan hệ! Chúng ta có thể từ từ hướng dẫn! Tận tình chỉ bảo!

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Trước thêm vào công hội đã a!

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Đồ đệ của hội trưởng sao lại có thể không vào công hội!

Bồ Tranh đầu óc choáng váng đã bị kéo vào công hội, mặc dù nghe không hiểu mấy bà này nói cái gì, nhưng thuận lợi tiến vào trong lòng địch nhất định là chuyện tốt a!

Sau đó tại công hội dưới sự tiếp đón chiêu đãi nồng hậu nhiệt tình, Bồ Tranh rốt cuộc đã hiểu hủ nữ là cái dạng sinh vật quần thể gì! Toàn bộ khuôn mặt cả thời gian dài bị vây trong trạng thái giật giật cứng ngắc, rồi thỉnh thoảng còn phải nói...

[Công hội] [Bồ Bồ]: Ai da!

[Công hội] [Bồ Bồ]: Rất đáng yêu nha!

Đáng yêu cái đầu mi a!

[Công hội] [Bồ Bồ]: Em nói

[Công hội] [Bồ Bồ]: Rất duy mỹ (*) nha.

(*)Duy mỹ là chủ nghĩa về cái đẹp tuyệt đối, sự hoàn mỹ tuyệt đối với tôn chỉ “Vì nghệ thuật và nghệ thuật”.

Mỹ cái rắm a, không ngực không mông a!

[Công hội] [Bồ Bồ]: Thật sao!

[Công hội] [Bồ Bồ]: Thật kích động a!

Táo bón thích cái rắm a!

Bồ Tranh mới biết được, mình thân là một phó hội trưởng quả thật là đã không làm tròn bổn phận! Trước kia cậu thế nào không biết trong công hội lại có loại sinh vật thần kỳ này a.

Tiếp đó chuyện thần kỳ hơn liền xuất hiện...

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Đúng rồi, vốn hội trưởng và hội phó có thể ghép thành một đôi.

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Tổ cũng cho là thế.

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Phúc hắc băng sơn công VS tặc mao táo bạo thụ.

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Thế nhưng hội phó đã qua đời.

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Đau lòng a.

[Công hội] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Hội phó thế mà lại xóa acc, đau lòng chết em a.

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đây là tương ái tương sát[yêu nhau mới đánh nhau] trong truyền thuyết sao, chết tiệt.

[Công hội] [Bố Bố]: Ách, các chị ơi...

[Công hội] [Bố Bố]: Hội trưởng là sư phụ em?

[Công hội] [Bố Bố]: Vậy hội phó đó là ai?

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Là [Demon] a.

[Công hội] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố bé xem, cùng hội trưởng là tên tình nhân đó nha! Đều là tiếng Anh.

Tình nhân cái đầu mi a! Đều là tiếng Anh liền thành tình nhân ?!

[Công hội] [Bố Bố]: A...

[Công hội] [Never]: Tập hợp Nhật

[Công hội] [Never]: Tán dóc T

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Hội trưởng V5!

Bố Tranh chà chà cánh tay, thật sự là nổi da gà đầy người! Cậu trước kia tổng cộng cùng Never nói không quá 5 câu, ngay cả khi cùng nhau đi Nhật Thường cũng thế, Nhật xong liền tản ra, cái sinh vật thần kỳ này cũng không biết thế nào thấy được hai người bọn họ có gian tình...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ... Em sao cũng vào...

Bố Tranh thật vất vả mới tỉnh lại, vừa thấy màn hình máy tính, Bố Bố mặc váy ngắn xanh lục đang đứng ở cửa cung điện màu vàng kim rực rỡ, bên cạnh là một đội người, đương nhiên có cả cái tên sư phụ tế tự biến thái Never của cậu.

[Đội ngũ] [Never]: Quên T.

[Đội ngũ] [Never]: Giờ T.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Đừng !!!!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ em sẽ ngoan ngoãn theo phía sau mọi người không quấy rối.

[Đội ngũ] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Hội trưởng anh cũng quá bạc tình đi.

[Đội ngũ] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Lối ra ở bên trong đó, anh T Bố Bố, bé ấy làm sao ra ngoài a, đều là quái cấp 90...

[Đội ngũ] [thiên sứ gãy cánh]: Hội trưởng đại nhân nhất định là thẹn quá hóa giận.

[Đội ngũ] [thiên sứ gãy cánh]: Phúc hắc công ghét chúng ta bàn tán về tặc mao thụ nhà anh ta ấy mà!

[Đội ngũ] [Bố Bố]:...

[Đội ngũ] [Never]: Đánh.

Never giống như là cái tuyến phân cách im lặng, vừa thốt ra mọi người quả nhiên không hề tám nhảm nữa, xông lên bắt đầu thấy tiểu quái liền chém. Một đội đều là đại hào max 90, trang bị bảo thạch cũng có thể cho là không tệ, đương nhiên so với acc thấp thì Nhật Thường dễ dàng hơn nhiều.

Bố Tranh còn đang suy nghĩ có cần phải sáp lên tìm cái chết vài lần không, như vậy có thể tỏ vẻ mình là một acc mới, là tân thủ. Chỉ có điều không chờ cậu suy nghĩ xong, màn hình đột nhiên liền tối sầm.

[Hệ thống] Bạn đã chết!

[Đội ngũ] [Bố Bố]:

[Đội ngũ] [thiên sứ gãy cánh]: Mẹ nó...

[Đội ngũ] [càng lúc càng xa]: Em gái à em đừng tới gần quá.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Em sai rồi T-T

[Đội ngũ] [Never]: Ra sau đứng.

Never quàng qua một cái vòng sáng, phím sống lại của Bố Bố liền sáng lên, vừa mới đứng lên cây máu đã được Never thêm đầy.

Bố Bố kiên quyết xoay người lui về phía sau, lùi lùi lùi. Có điều vừa lui lại mấy bước đột nhiên nghĩ đến, có hay không là một chuyện a, mắc gì phải vâng lời vậy a! Chẳng phải cậu tới đây quấy rối Never sao a! Tại sao lại có thể Never bảo cậu ra sau đứng thì liền đến phía sau đứng chứ!

Vậy là...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: T-T Em không có cố ý.

[Đội ngũ] [Never]: Đứng ở phía sau cùng.

...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: T-T Sư phụ...

[Đội ngũ] [Never]: Ra sau!

...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Là tiểu quái kia thâm mên em.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ sao anh không để ý tới em T-T

...

Hạ xong một cái Nhật Thường, thiết khiến cho một đội người quả thật là cạn hơi kiệt sức. Bố Bố nhảy nhót theo tể tự biến thái đi ra, trên đầu vẫn đang dính cấp bậc 10, thanh kinh nghiệm một chút cũng không tăng.

Theo lý mà nói, cho dù đi theo cấp cao hạ Bản Tử thì cấp thấp kinh nghiệm sẽ không nhiều lắm, nhưng dù sao vẫn có. Làm sao chịu nổi Bố Bố một lần rồi lại một lần chết, tuy là có người hồi sinh cũng sẽ tổn thất 2%, kinh nghiệm có được còn không đủ để bù trở lại...

[Công hội][gặp trở ngại mới dùng sức]: Khi đó em là tân thủ cũng tiểu bạch [ở đây hàm ý ngu ngốc] như vậy sao?

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]:

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Em á? Nhớ lại năm đó mà kinh hoàng.

Cùng lúc đó, Never cùng Bố Bố ở phó bản Sư Đồ...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ anh cũng đánh đi a!

[Đội ngũ] [Never]: Cấp thấp không thể ăn không kinh nghiệm.

[Đội ngũ] [Never]: Độ thuần phục kỹ năng cũng phải đề cao.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Đây rốt cuộc là ai chinh ai a...

5. Chương 5

Phó bản Sư Đồ

Bố Tranh thề từ nay về sau không bao giờ luyện acc mới nữa, Never đã thành công làm cho cậu đối với việc luyện acc mới nảy sinh ám ảnh trong lòng.

Chỉ một lần phó bản Sư Đồ mà thôi, Bồ Tranh ấn phím kỹ năng ấn đến mức tay sắp rút gân rồi. Phó bản này thật ra là một bản sao rất dễ, kỹ thuật nội dung gì gì đều không có, cứ đi vào chạy một vòng, tiêu diệt hết tiểu quái, cuối cùng đánh chết BOSS là được.

Nhưng bởi vì hai người tiến vào có cấp bậc chênh lệch, cho nên cấp bậc tương đối của quái phải nói là khá cao, mà phó bản Sư Đồ quy định sẽ không cao hơn 15 cấp so với cấp bậc của đồ đệ. Nói cách khác trong phó bản của Bồ Bồ và Never quái vật là cấp 25, đây đối với tế tự biến thái mà nói quả thực là dễ dàng như cắt đậu hủ.

Có điều sư phụ người ta từ đầu đến cuối cũng chưa dùng qua một kỹ năng công kích! Bồ Tranh nghi ngờ người này thật ra là mở hai acc!

Tiểu cung tiễn thủ đáng thương một thân bạch trang (*), giương trường cung xông lên “vút vút vút”, nhắm vào đám tiểu quái cao hơn mình 15 cấp một trận bạch bốp, vừa bắn tên vừa cước thích (**). Nhưng cuối cùng vẫn phải nói, kém 15 cấp chính là vấn đề nghiêm trọng a!

(*)Trang bị của nhân vật thường phân loại theo màu sắc, màu trắng là đồ căn bản, không + thêm gì.

(**)Chỗ này tức là đánh 1 nhát sau đó bỏ chuyển mục tiêu, dùng để dụ quái.

Bồ Bồ chưa đánh được mấy cái đã bị tiểu quái vây quanh, vội vàng lao ra lôi một đám tiểu quái xung quanh chạy thành vòng tròn, ngay sau đó quay người lại bắn một phát Pháo Vũ Tiễn. Cái này nếu đổi lại là acc trước kia, mặc giáp vừa phong tào lại anh tuấn một kích là xử lý toàn bộ tiểu quái, đáng tiếc...

Một trận mưa tên rơi xuống, đám tiểu quái rớt một phần mười máu, sau đó một con vung cây búa lớn nện Bồ Bồ ngã nhào xuống đất. Tiểu cung tiễn thủ choáng váng 2 giây, quỳ rạp trên mặt đất dậy không nổi, một bầy quái vật liền chen chúc tới, hướng tiểu cung tiễn thủ trên mặt đất vừa chặt vừa chém, cứ thế 2 giây rồi tiếp 2 giây...

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Sư phụ cứu mạng a...

[Đội ngũ] [Never]: Cách di chuyển của cậu tạm được.

[Đội ngũ] [Never]: Trọng tiễn (*) rồi chạy vòng.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

(*)Cái này mình chém nha, thật ra bản raw là “đạn khiêu”, cũng nghĩa tương tự thôi, trọng tiễn là một skill bắn tên đẩy mục tiêu ra xa, tiếng anh là “Charge arrow” ấy, cái này làm nhớ lại thời chơi Ragnarok quá ToT.

Nét mặt của Bồ Tranh bây giờ cùng với cái biểu tình cậu phát ra thật sự là giống y chang, cây máu của mình lạch bạch rụng xuống, tiểu cung tiễn thủ lại một phát trọng tiễn, tiếp đó tại chỗ lăn tròn thoát ra khỏi đồng quái, điên cuồng chạy a chạy, cây máu trên đầu liền được đại tế tự phía sau hồi đầy.

Cứ như vậy một nhóm tiểu quái Bồ Bồ đánh suốt 20 phút! Liên tiếp liên tiếp đem bọn chúng giết hết. Mà cái tên sư phụ biến thái tế tự kia chỉ chú ý hồi máu cho cậu, lại còn mỗi lần đều giống như đang ngồi tàu lượn siêu tốc, ở lúc Bồ Tranh đã cho là tiểu cung tiễn thủ của mình sẽ chết, thì lại như kỳ tích về vang sừng sừng đứng dậy, được hồi đầy máu. Cậu đã muốn cứ chết đi ra khỏi phó bản cho rồi, ít nhất là không phải bị hành hạ, thế nhưng chưa có lần nào có thể toại nguyện...

[Công hội] [Tiện Thần]: 90 Bản Lai Nhân

[Công hội] [Tiện Thần]: Hội trưởng đến không, thiếu một tế tự.

[Công hội] [Never]: Không, ở Sư Đồ.

[Công hội] [Tiện Thần]: Vâng.

[Công hội] [Bồ Bồ]: = =

...

[Công hội] [mì cái tên tiểu yêu tinh]: Lão N, cái nhẫn 90 cậu mua có người bán kìa.

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đến kho giao dịch.

[Công hội] [Never]: Ở Sư Đồ.

[Công hội] [Bố Bố]: = =

...

[Công hội] [Thiên lam. Ái]: Hội trưởng~ hôm nay dẫn em đi hoạt động Công Viên Trò Chơi đi

~~[Công hội] [Never]: Đợi.

[Công hội] [Never]: Ở Sư Đồ.

[Công hội] [Bố Bố]: = =

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Hội trưởng đại nhân, ngài ở phó bản Sư Đồ đã sắp 2 giờ rồi.

[Công hội] [Bố Bố]: = =

[Công hội] [Never]: Đồ đệ khá dần.

[Công hội] [Bố Bố]: = =

[anh Never kiệm lời thấy sợ luôn]

Cơ mặt Bố Tranh vận vẹo, tiểu cung tiễn thủ còn đang hưởng BOSS cuối đá đá đá, cậu bây giờ cả kỹ năng cũng lười dùng, trực tiếp click chuột phải đá đá, cứ dùng chân đá, dù sao đứng sau lưng mình là kho máu siêu cấp vô địch, dùng thế nào cũng dùng không hết...

Chờ đến sau khi ra khỏi phó bản Sư Đồ, hai người cuối cùng giao nhiệm vụ ở NPC nơi này, Bố Bố trên đầu thành công treo chữ “Never Đồ đệ”. Bố Tranh sâu sắc cảm nhận được trọng lượng của mấy chữ này! Chỉ là cảm thấy vì cái danh hiệu này mà lãng phí 2 giờ đi đánh tiểu quái thực sự là hết sức vớ vẩn.

Có điều nghĩ lại, cậu là đến quấy rồi Never a, lãng phí của mình 2 giờ cũng tức là lãng phí của Never 2 giờ a! Anh ta nhất định là không còn kiên nhẫn đi! Nghĩ như vậy, trong lòng Bố Tranh liền ổn định hơn, thế là...

[Công hội] [Bố Bố]: Là em sai T-T

[Công hội] [Bố Bố]: Em là người mới, không biết phải làm thế nào.

[Công hội] [Bố Bố]: Chậm trễ sự phụ thời gian dài như vậy.

[Công hội] [Bố Bố]: Sự phụ không thể hạ bản sao, thật có lỗi

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Mợ nó! Hội trưởng ông đi phó bản Sư Đồ hết 2 giờ!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Hội trưởng ông chắc chắn là rất chân tình.

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố ngoan, bé phải thông cảm cho hội trưởng, tặc mao thụ nhà hội trưởng bốc hơi rồi, anh ta hiện tại tâm tình khổ sở, nhường anh ta một chút đi.

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Bạn yêu, mày với hội trưởng sẽ không thực sự là một chân đi.

[Công hội][càng lúc càng xa]: Tiểu Bố Bố, đến với anh nè, anh là một sự phụ tốt.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: !

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Ông mày giờ đang muốn đá nát vụn cái chân thứ ba của anh ta đây!

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Anh sẽ vô cùng yêu thương em

[Công hội] [Never]: Không làm mất thời gian của anh.

[Công hội] [Never]: Anh mở auto, thỉnh thoảng liếc mắt thôi.

“Mẹ nó!”

Bố Tranh từ đáy lòng khinh bỉ anh ta, quả nhiên là bật auto treo máy! Bằng không sao mỗi lần mình còn đúng 20 máu thì như chóc bắt đầu tăng chứ! Cũng không sợ GM phát hiện block acc.

[Công hội] [Bố Bó]: Hóa ra là vậy...

[Công hội] [Bố Bó]: Thế cũng tốt (^o^)/

~Bố Tranh một bên đánh chữ một bên nể da gà, nhân yêu không phải ai cũng có thể giả... nhìn cái khuôn mặt tươi cười trái lương tâm kia, cậu thật sự ngay cả mình cũng muốn phỉ nhổ.

[Đội ngũ] [Never]: Muốn dẫn đi nhiệm vụ?

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Không cần >o< [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" sư=""] phụ=""] anh=""] đang=""] bạn=""] mà,=""] cứ=""] làm=""] phiền=""] anh=""] mãi=""] cũng=""] không=""] tốt.= "" bố=""] tranh=""] quyết=""] đoán=""] chuẩn=""] bị=""] chạy=""] trốn,=""] anh=""] ta=""] dẫn=""] hồi=""] nào=""] a,=""] mình=""] chưa=""] từng=""] đánh=""] mệt=""] mỗi=""] như=""] vậy,=""] ít=""] nhất=""] mình=""] sẽ=""] không=""] điên=""] khùng=""] đi=""] đánh=""] bản=""] sao=""] cao=""] hơn=""] 15=""] cấp.= "" sau=""] đó=""] bố=""] tranh=""] trong=""] lòng=""] khẳng=""] định=""] một=""] chút,=""] quấy=""] rối=""] không=""] nhất=""] định=""] phải=""] ở=""] bên=""] cạnh=""] hội=""] trưởng=""] biến=""] thái!= "" bố=""] bố=""] có=""] thể=""] đội=""] lên=""] mấy=""] chữ=""] “never=""] đồ=""] đệ=""] đầy=""] trọng=""] lượng=""] đi=""] ra=""] dã=""] ngoại=""] cùng=""] người=""] khác=""] giật=""] quái=""] a=""] cướp=""] địa=""] bàn=""] a,=""] hoặc=""] là=""] đánh=""] lén=""] một=""] cái=""] acc=""] cấp=""] thấp=""] a.= "" nói=""] không=""] chừng=""] như=""] thế=""] sẽ=""] hiệu=""] quả=""] hơn!= "" [đội=""] ngũ=""] [never]:="" công=""] việc=""] hôm=""] nay=""] anh=""] đã=""] làm=""] xong,=""] sẽ=""] không=""] treo=""] máy="">>

6. Chương 6

Giết nhầm người

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Em không có trách sự phụ anh treo máy >< [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" mặc=""] dù=""] sư=""] phụ=""] anh=""] chưa=""] từng=""] giúp=""] em=""] đánh.= "" [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" cứ=""] coi=""] như=""] em=""] đang=""] luyện=""] cách=""] di=""] chuyển=""] đi.= "" [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" mà=""] em=""] một=""] lần=""] cũng=""] có=""] chết=""] đầu!= "" [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" chỉ=""] là=""] em=""] phải=""] logout=""] đi=""] học=""] bài=""] thôi,=""] người=""] ta=""] vẫn=""] còn=""] là=""] học=""] sinh!= "" bố=""] tranh=""] đánh=""] chữ=""] mà=""] nghĩ=""] muốn=""] nôn=""] a,=""] cậu=""] cũng=""] có=""] lúc=""] xạo=""] sự=""] như=""] vậy.= "" học=""] bài=""] là=""] cái=""] chi?= "" đối=""] với=""] tên=""] sinh=""] viên=""] cả=""] đời=""] không=""] có=""] lý=""] tưởng=""] như=""] cậu=""] mà=""] nói=""] quả=""] thật=""] chẳng=""] biết=""] là=""] cái=""] gì,=""] nhưng=""] mà=""] thoát=""] thân=""] thì=""] quan=""] trọng=""] hơn=""] a.= "" cậu=""] thật=""] sự=""] đang=""] cực=""] kỳ=""] nghiêm=""] túc=""] lo=""] lắng,=""] cái=""] tên=""] hội=""] trưởng=""] biến=""] thái=""] này=""] sẽ=""] không=""] biết=""] thân=""] phận=""] của=""] cậu,=""] sau=""] đó=""] phản=""] lại=""] cậu=""] đi=""] a?!=""] [đội=""] ngũ=""] [never]:="" ừ,=""] học=""] bài=""] tốt.= "" [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:= "" gặp=""] sư=""] phụ=""] sau=""] ~=""] tiểu=""] cung=""] tiền=""] thủ=""] nhanh=""] chóng=""] phát=""] ra=""] đội=""] tán=""] gẫu,=""] sau=""] đó=""] dự=""] định=""] rời=""] khỏi=""] đội=""] ngũ.= "" có=""] điều=""] con=""] chuột=""] còn=""] chưa=""] kip=""] di=""] chuyển,=""] hệ=""] thống=""] đã=""] thông=""] báo=""] “bạn=""] bị=""] đội=""] trưởng=""] [never]= "" mời=""] khỏi=""] đội=""] ngũ,=""] đại=""] tể=""] tự=""] bên=""] cạnh=""] ngân=""] quang=""] bao=""] quanh,=""] lập=""] tức=""] liền=""] vô=""] ảnh=""] vô=""] tung=""] biến=""] mất.= "" bố=""] tranh=""] nghiêng=""] nghiêng=""] rằng=""] a,=""] lại=""] bị=""] đá.= "" người=""] này=""] động=""] tác=""] sao=""] lại=""] nhanh=""] như=""] vậy...=""] kéo=""] mở=""] khung=""] bạn=""] tốt,=""] đem=""] trạng=""] thái=""] của=""] mình=""] đổi=""] thành=""] offline,=""] như=""] vậy=""] tất=""] cả=""] bạn=""] tốt=""] đều=""] sẽ=""] không=""] biết=""] cậu=""] còn=""] onl.= "" sau=""] đây=""] bố=""] bố=""] mặc=""] váy=""] ngắn=""] liền=""] tung=""] tăng=""] nhảy=""] nhún=""] chạy=""] đến=""] điểm=""] dịch=""] chuyển,=""] dịch=""] chuyển=""] đến=""] bản=""] đồ=""] luyện=""] cấp=""] cấp=""] 10=""] đi=""] thăng=""] cấp!= "" nhưng=""] thật=""] ra=""] là=""] đi=""] gây=""] rối...=""] khu=""] này=""] không=""] phải=""] tử=""] khu,=""] mặc=""] dù=""] close=""] beta=""] đã=""] qua="

lâu=" ròi,=" nhưng=" người=" ở=" tân=" thủ=" trấn=" vãn=" còn=" cuồn=" cuộn=" không=" ngừng,=" không=" nhất=" định=" là=" người=" chơi=" mới=" thuận=" khiết,=" phải=" nói=" đại=" đa=" số=" đều=" đã=" có=" đại=" hào=" đến=" luyện=" thêm=" acc.= " bố=" bố=" dịch=" chuyển=" tới=" tân=" thủ=" trấn,=" nơi=" này=" tản=" ra=" không=" khí=" mộc=" mạc=" giản=" dị=" của=" một=" thôn=" trang=" nhỏ=" nhiệm=" vụ=" ở=" tân=" thủ=" trấn=" đều=" rất=" đơn=" giản,=" chẳng=" qua=" chỉ=" là=" hộ=" tổng,=" thu=" thập,=" đi=" sẵn,=" nếu=" không=" thì=" là=" tìm=" đồ,=" hạ=" bản=" sao.= " tiểu=" cung=" tiền=" thủ=" cũng=" không=" tiếp=" nhận=" nhiệm=" vụ,=" ở=" ngoài=" lối=" từ=" tân=" thủ=" thôn=" ra=" bản=" đồ=" đã=" ngoài=" nhún=" tới=" nhảy=" lui.= " thấy=" mấy=" acc=" giống=" mình=" liền=" đi=" góc=" xem,=" người=" ta=" đánh=" quái=" gì,=" cậu=" liền=" bản=" "vút=" vút=" vút=" "mấy=" tiền,=" đem=" quái=" nhà=" người=" ta=" giết=" chết.= " người=" ta=" tìm=" thứ=" chi,=" cậu=" sẽ=" chạy=" lại=" nhặt=" đồ=" của=" người=" ta.= " người=" ta=" đánh=" tiểu=" boss=" nào,=" cậu=" liền=" hảo=" tâm=" hỏ=" trợ...=" làm=" loạn=" xong=" bố=" bố=" còn=" không=" đi=" ngay,=" đội=" lên=" đầu=" danh=" hiệu=" sư=" đồ=" lòe=" loẹt=" lắc=" lư=" qua=" lại=" hai=" cái.= " bị=" người=" khác=" mắng=" liền=" giả=" vờ=" làm=" một=" bộ=" dáng=" dáng=" thương.= " [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" t-t=" người=" ta=" chỉ=" muốn=" giúp=" thôi=" mà.= " [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" sư=" phụ=" người=" ta=" không=" có=" nói=" qua=" boss=" thì=" không=" thể=" cùng=" đánh=" mà.= " ...=" [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" t-t=" [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" sư=" phụ=" người=" ta=" không=" có=" nói=" qua=" đồ=" trên=" mặt=" đất=" thì=" không=" được=" tùy=" tiện=" nhặt=" mà.= " ...=" [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" t-t=" người=" ta=" là=" chỉ=" là=" muốn=" giúp=" thôi,=" cậu=" bị=" nhiều=" quái=" vậy=" như=" vậy.= " [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" sư=" phụ=" người=" ta=" nói=" lấy=" việc=" giúp=" người=" làm=" niềm=" vui=" mà.= " ...=" tiếp=" đó=" người=" ta=" càng=" mắng=" chửi=" hung=" tợn=" bố=" tranh=" càng=" vui=" vẻ,=" bố=" bố=" lại=" càng=" nhảy=" nhót...=" [mặt]= " [never]= " nói=" với=" bạn:= " đang=" onl=" bố=" tranh=" nhìn=" thấy=" pm=" trong=" lòng=" bộ=" một=" tiếng,=" nghĩ=" sẽ=" không=" phải=" là=" anh=" ta=" phát=" hiện=" mình=" không=" logout=" đi?= " có=" điều=" ngẫm=" lại,=" té=" tự=" biến=" thái=" đã=" sớm=" max=" level,=" cũng=" không=" có=" việc=" gì=" nhàn=" rồi=" đến=" bản=" đồ=" cấp=" 10=" đúng=" không.= " hơn=" nửa=" chắc=" sẽ=" không=" thể=" trùng=" hợp=" như=" vậy=" bị=" anh=" ta=" nhìn=" thấy?= " thể=" là=" dứt=" khoát=" không=" để=" ý=" đến=" anh=" ta,=" tiếp=" tục=" nơi=" nơi=" nhảy=" nhảy=" nhún=" nhún.= " bố=" bố=" hai=" bím=" tóc=" vung=" a=" vung=" theo=" bản=" đồ=" phía=" trên=" chạy=" xuống=" phía=" dưới,=" từ=" bên=" trái=" đi=" qua=" bên=" phải,=" vinh=" quang=" cướp=" quái=" người=" khác,=" đã=" thắng=" 4=" cấp.= " bố=" bố=" liền=" nhận=" mấy=" nhiệm=" vụ,=" định=" bụng=" lên=" tới=" cấp=" 20,=" lại=" tung=" tăng=" chạy=" qua=" bản=" đồ=" cấp=" 20=" tiếp=" tục=" gây=" rối.= " đợi=" đến=" khi=" bố=" bố=" bước=" qua=" bản=" đồ=" cấp=" 20=" đã=" là=" buổi=" tối=" 8=" giờ,=" không=" nén=" nổi=" cảm=" thán=" một=" cái,=" trước=" kia=" lúc=" chơi=" đại=" hào=" cũng=" không=" cảm=" thấy=" thỏa=" mãn=" như=" vậy.= " bản=" đồ=" cấp=" 20=" khá=" âm=" u,=" là=" khung=" cảnh=" ban=" đêm.= " bố=" bố=" vừa=" bước=" ra=" khỏi=" điểm=" dịch=" chuyển,=" chuẩn=" bị=" tìm=" mục=" tiêu=" hoàn=" thành=" sự=" nghiệp=" vĩ=" đại=" của=" cậu.= " chỉ=" có=" điều=" còn=" chưa=" đi=" được=" mấy=" bước,=" chột=" nghe=" truyền=" đến=" tai=" một=" tràng=" cười=" của=" nữ=" pháp=" sư.= " bố=" tranh=" trong=" lòng=" đề=" phòng,=" nhanh=" chóng=" xoay=" góc=" nhìn,=" liền=" thấy=" một=" nữ=" pháp=" sư=" trường=" bào=" màu=" tím=" hướng=" về=" phía=" tiểu=" cung=" tiền=" thủ=" của=" mình=" phóng=" tới=" một=" hỏa=" cầu.= " bố=" bố=" "ai=" da=" " một=" tiếng,=" duỗi=" thẳng=" hai=" tay,=" té=" nhào=" xuống=" đất,=" chét...=" [hệ=" thống]= " bạn=" đã=" bị=" người=" chơi=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]= " giết=" chét!= " bố=" tranh=" rửa=" một=" tiếng,=" nhấn=" mở=" xem=" thông=" tin=" đối=" phương,=" nữ=" pháp=" sư=" 90=" max=" level,=" cấp=" bậc=" hai=" người=" bọn=" họ=" thật=" sự=" là=" chênh=" lệch=" quá=" xa,=" nếu=" không=" sao="

có=" thê=" miêu=" sát=" (*)...=" (*)miêu=" sát=" (seckill)=" giết=" trong=" 1=" skill=" hoặc=" trong=" nháy=" mắt=" nữ=" pháp=" nữ=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" kia=" giảm=" giảm=" hai=" vòng=" lên=" người=" bố=" bố=" đang=" nằm=" trên=" mặt=" đất,=" sau=" đó=" liền=" bắt=" động=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" sao=" chị=" lại=" giết=" em=" a=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" giết=" acc=" cấp=" thấp=" là=" không=" tốt=" a=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" t-t=" chị=" thật=" đáng=" ghét=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" t-t=" người=" ta=" gọi=" sư=" phụ=" đến=" báo=" thù=" ô=" ô!=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" cô=" là=" đồ=" đệ=" never?=" [phụ=" cận]=" [never]:=" là=" đồ=" đệ=" của=" tôi=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" đúng=" vậy=" bố=" tranh=" trong=" lòng=" "mẹ=" nó=" một=" tiếng,=" nhìn=" thấy=" tên=" never=" trong=" khung=" tán=" gấu=" nhất=" thời=" hóa=" đá...=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" thật=" sự=" là=" đồ=" đệ=" của=" ông=" à=" [phụ=" cận]=" [never]:=" ừ=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" vậy=" xin=" lỗi=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" giết=" nhằm=" người=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" tôi=" tưởng=" là=" acc=" của=" ông=" [phụ=" cận]=" [never]:...=" tâm=" trí=" rồi=" bởi,=" bố=" bố=" đáng=" thương=" nằm=" sắp=" trên=" mặt=" đất=" nhìn=" trong=" màn=" hình=" hai=" đại=" hào=" bắt=" đầu=" dùng=" kênh=" phụ=" cận=" phát=" ra=" từng=" cái=" từng=" cái=" tin=" tình=" hướng=" này...=" có=" điểm=" rất=" kỳ=" cục=" phải=" không!= " nữ=" pháp=" sư=" giết=" đồ=" đệ=" tể=" tự,=" đại=" tể=" tự=" không=" phải=" là=" nên=" tới=" báo=" thù=" cho=" đồ=" đệ=" sao=" đại=" tể=" tự=" không=" phải=" là=" nên=" cùng=" nữ=" pháp=" sư=" bùm=" bùm=" đầu=" võ=" sao=" như=" thế=" nào=" lại=" đứng=" trò=" chuyện=" lên=" đến=" trời=" vậy=" a!=" đáng=" hận=" nhất=" chính=" là=" đồ=" đệ=" bé=" nhỏ=" đáng=" thương=" đang=" còn=" nằm=" sắp=" trên=" mặt=" đất=" găm=" cát=" a,=" không=" ai=" quan=" tâm=" a...=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" cái=" kia...=" sư=" phụ=" có=" thê=" hồi=" sinh=" em=" không...=" sau=" khi=" never=" hồi=" sinh=" bố=" bố=" đây,=" nữ=" pháp=" sư=" kia=" đã=" rất=" tiêu=" sai=" gọi=" thú=" cưỡi=" vậy=" vậy=" tay=" áo=" rời=" đi...=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" đây=" là...=" tình=" hướng=" gì=" [phụ=" cận]=" [never]:=" không=" có=" gì=" [phụ=" cận]=" [never]:=" cậu=" ta=" tới=" giết=" acc=" của=" anh=" [phụ=" cận]=" [never]:=" thấy=" em=" mang=" danh=" hiệu=" đồ=" đệ=" của=" anh,=" tưởng=" anh=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" "==" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" từ=" từ=" lượng=" thông=" tin=" quá=" lớn=" cái=" gì=" mà=" mang=" danh=" hiệu=" never=" đồ=" đệ=" là=" acc=" của=" never=" a?=" chẳng=" lẽ...=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" sư=" phụ,=" anh=" có=" đam=" mê=" tự=" thu=" acc=" của=" mình=" làm=" đồ=" đệ=" sao=" [phụ=" cận]=" [never]:=" lúc=" không=" có=" chuyện=" gì=" làm=" thì=" ">

7. Chương 7

Tình địch xuất hiện

Quả nhiên là sư phụ biến thái... Bố Tranh im lặng trong lòng khắc khổ. Đối phương rất nhanh liền ném qua lời mời tử chiến.

[Đội ngũ] [Never]: Em không phải logout sao

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Phải a phải a. Người ta làm xong bài tập, liền lên tìm sư phụ

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Có điều không nghĩ tới vừa login đã bị chị gái kia giết chết

[Đội ngũ] [Never]: Ừ

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ sư phụ, chị gái kia sao phải giết anh vậy

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Chẳng lẽ anh lừa gạt tình cảm chị ấy !!

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Never]: Anh mang em đi thăng cấp.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Được được

~~[Đội ngũ] [Bố Bó]:

Bố Bó đã cấp 20, có điều vẫn mặc cái váy ngắn xanh lục thời điểm mới tiến vào game hệ thống phát cho. Đi theo đại tể tự một đường, xuyên qua 3 bản đồ, lúc này mới tới nơi.

Vừa đến, Bố Tranh thiếu chút nữa học máu, cái đầu anh đây là nơi dẫn acc cấp thấp đi thăng cấp sao ?! Thủy Tinh Sâm Lâm [rừng pha lê] là bản đồ cấp 90, vì là bản đồ cấp cao, cho nên rất ít người, hơn nữa nơi này không có điểm nhiệm vụ, mật độ quái cũng đặc biệt thưa thớt, vậy nên bình thường không có người chơi lui tới. Được cái cảnh sắc còn có điểm tươi đẹp, nếu không liên thật sự không có cái gì để nhìn, lúc vừa mới mở bản đồ này, nơi đây là điểm hẹn hò lý tưởng.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sư phụ sư phụ, nơi đây đều là quái cấp 90 a! Rất lợi hại a!

[Đội ngũ] [Never]: Quái cao thì kinh nghiệm nhiều.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Đúng a đúng a, rất tốt a.

Nhiều cái đầu anh a! Nghĩ tôi thật sự là ngu ngốc à!

Quái cao hơn 20 cấp chỉ cho người chơi 80% điểm kinh nghiệm. Đây cũng là biện pháp để phòng ngừa acc cấp thấp hạ bản sao cộ kinh nghiệm, nhưng có rất nhiều đại hào max level ở cổng hoạt động hô “Dẫn cấp thấp đi bản sao” gì gì đó, rất nhiều người mới không biết còn vui mừng hấp tấp tiến đội...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Chính là >< sư=" phụ,=" quái=" này=" chỉ=" cho=" 80=" điểm=" kinh=" nghiệm=" a!=" never=" là=" tể=" tự,=" thuộc=" loại=" chức=" nghiệp=" trị=" liệu,=" có=" điều=" công=" kích=" cũng=" là=" tương=" đối=" lợi=" hại.=" bố=" tranh=" có=" chút=" trợn=" tròn=" mắt,=" acc=" tể=" tự=" của=" anh=" ta=" trên=" bản=" đồ=" quái=" cấp=" 90=" một=" mình=" một=" người=" đánh,=" cùng=" với=" kỳ=" sĩ=" lúc=" trước=" của=" mình=" công=" kích=" xấp=" xỉ...=" [đội=" ngũ]=" [never]:=" nơi=" này=" rớt=" đồ=" tốt,=" nhớ=" nhật=" bao=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" a?=" dạ!=" bố=" tranh=" bình=" thường=" đều=" là=" lười=" biếng=" nhật=" bao,=" dù=" sao=" chơi=" lâu=" như=" vậy,=" trang=" bị=" tốt=" gì=" mà=" chưa=" thấy,=" cái=" acc=" này=" đồ=" màu=" trắng=" cũng=" không=" trông,=" cho=" nên=" bố=" bố=" đã=" cấp=" 20=" mà=" trong=" hành=" trang=" một=" vật=" phẩm=" cũng=" không=" có,=" vậy=" nên=" trang=" bị=" cũng=" chưa=" từng=" đổi=" qua.=" bố=" bố=" ngồi=" xuống=" đất,=" lúc=" đứng=" dậy=" thì=" trong=" hành=" trang=" có=" thêm=" một=" món=" giống=" như=" hoa=" hồng.=" rê=" chuột=" xem,=" trên=" đó=" viết=" nếu=" thu=" thấp=" đủ=" số=" lượng=" có=" thể=" đổi=" vật=" phẩm.=" bố=" tranh=" bĩu=" môi,=" cái=" loại=" rác=" rưởi=" này=" cũng=" phải=" nhật=" sao?=" lúc=" vừa=" mở=" thủy=" tinh=" sâm=" lâm=" nói=" không=" chừng=" còn=" có=" thể=" có=" người=" muốn,=" nhưng=" rất=" nhanh=" mọi=" người=" đều=" bỏ=" cuộc,=" vật=" phẩm=" phần=" thưởng=" đúng=" là=" rất=" hấp=" dẫn=" người=" chơi,=" có=" điều=" tỉ=" lệ=" hoa=" hồng=" rớt=" thật=" sự=" là=" rất=" rất=" ít,=" thế=" cho=" nên=" đánh=" cả=" một=" ngày=" cũng=" không=" nhất=" định=" sẽ=" xuất=" hiện=" một=" đóa.=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" sư=" phụ=" sư=" phụ,=" nhật=" cái=" này=" có=" ích=" gì=" a?=" [đội=" ngũ]=" [never]:=" có=" thể=" đổi=" vũ=" khí=" hoa=" hồng=" bố=" tranh=" co=" rút=" khóe=" miệng,=" vũ=" khí=" hoa=" hồng...=" cái=" món=" này=" bố=" tranh=" thật=" ra=" thấy=" qua=" một=" lần,=" trước=" kia=" lâu=" rồi.=" loại=" vũ=" khí=" có=" hình=" dạng=" một=" nhành=" hoa=" hồng=" này=" là=" vũ=" khí=" màu=" tím,=" phần=" lớn=" con=" gái=" đều=" thích=" hình=" dạng=" của=" nó,=" hơn=" nữa=" thuộc=" tính=" cũng=" không=" vô=" dụng,=" liên=" lại=" có=" thêm=" nhiều=" người=" yêu=" chuộng.=" nhưng=" món=" đồ=" này=" cần=" 999=" đóa=" hoa=" hồng=" đổi...=" tất=" cả=" mọi=" người=" đều=" chùn=" bước.=" bố=" tranh=" hí=" mắt,=" cái=" tên=" tể=" tự=" biến=" thái=" này=" muốn=" kiếm=" vũ=" khí=" hoa=" hồng=" làm=" cái=" gì=" đây?=" chẳng=" lẽ=" là=" bị=" tiểu=" nữ="

của=" mình=" mê=" hoặc=" đến=" thần=" hồn=" diên=" đảo,=" rồi=" muốn=" tặng=" hoa=" hồng=" cầu=" hôn!=" bố=" tranh=" bị=" ý=" nghĩ=" của=" mình=" làm=" cho=" vừa=" ==" vừa=" vui,=" tâm=" tư=" vui=" về=" tưởng=" tượng=" một=" chút=" cái=" tên=" never=" biến=" thái=" theo=" tiểu=" cung=" tiền=" thủ=" cầu=" hôn,=" sao=" đó=" bố=" bố=" nói=" với=" anh=" ta=" tôi=" là=" nam,=" liền=" cười=" một=" mình=" cả=" nửa=" phút...=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" phải=" đánh=" đến=" khi=" nào=" a,=" 999=" lặn=" [đội=" ngũ]= [never]:=" nhanh=" thôi,=" còn=" thiếu=" 9=" cái=" [đội=" ngũ]= [never]:=" acc=" cấp=" thấp=" nhật=" tỉ=" lệ=" lớn=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" ==" bố=" tranh=" có=" chút=" mơ=" màng=" hình=" như=" tưởng=" tượng=" của=" mình=" không=" 'chuẩn'...=" never=" đã=" có=" 990=" đóa=" ta=" ngất,=" này=" là=" mất=" bao=" nhiều=" thời=" gian=" a!=" vậy=" phải=" nói=" là=" trước=" khi=" anh=" ta=" quen=" biết=" bố=" bố=" nhất=" định=" đã=" kiếm=" a,=" cho=" nên=" không=" phải=" muốn=" tặng=" cho=" bố=" bố=" nhà=" mình!=" đây=" quả=" thực=" là=" tình=" thiên=" phích=" lịch=" (*)=" a!=" chẳng=" lẽ=" tế=" tự=" biến=" thái=" này=" đã=" có=" người=" thăm=" mền,=" vậy=" không=" phải=" là=" bố=" bố=" nhà=" mình=" hết=" chỗ=" dùng=" sao?=" tức=" là=" tức=" là=" kế=" hoạch=" câu=" dẫn=" của=" mình=" hoàn=" toàn=" chết=" từ=" trong=" trúng=" nước!=" bố=" bố=" bắt=" ngờ=" có=" "tình=" địch"...=" (*)tình=" thiên=" phích=" lịch=" sấm=" sét=" giữa=" trời=" quang=" xảy=" ra=" chuyện=" không=" ngờ=" tiểu=" cung=" tiền=" thủ=" sủng=" sốt=" ngẩn=" ngơ=" đi=" theo=" phía=" sau=" tế=" tự=" nhật=" bao,=" nhật=" bao=" rồi=" lại=" nhật=" bao.==" trong=" lòng=" tính=" toán=" làm=" sao=" mới=" có=" thể=" moi=" thêm=" thông=" tin=" từ=" sự=" phụ=" biến=" thái.= [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" sự=" phụ=" sự=" phụ,=" cả=" nửa=" ngày=" vậy=" mà=" mới=" lượm=" được=" 2=" cái=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" sự=" phụ=" sự=" phụ,=" đây=" là=" muốn=" tặng=" cho=" ai=" a=" [đội=" ngũ]= [never]:=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" có=" chút=" quen=" quen...=" bố=" tranh=" giường=" mất=" nhìn=" cái=" tên=" 2=" giây,=" không=" phải=" là=" nữ=" pháp=" sư=" vừa=" rồi=" giết=" nhâm=" bố=" bố=" sao=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" a!=" hóa=" ra=" chị=" kia=" là=" sư=" nương!=" [đội=" ngũ]= [never]:=" [đội=" ngũ]= [never]:=" đồ=" nhi,=" em=" đang=" kể=" chuyện=" kinh=" dị=" sao=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" không=" phải=" sao=" ">[mật]= bạn=" nói=" với=" [tiện=" thần]:=" chú=" em,=" mỹ=" nữ=" xuất=" hiện,=" còn=" không=" đến=" đoạt=" a=" [mật]= [tiện=" thần]= nói=" với=" bạn:= mỹ=" nữ=" ở=" nơi=" nào=" [mật]= bạn=" nói=" với=" [tiện=" thần]:=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]= chắc=" chắn=" là=" một=" đại=" mỹ=" nhân=" nha,=" điện=" nước=" đầy=" đủ,=" cực=" xinh=" gái=" luôn!=" [mật]= [tiện=" thần]= nói=" với=" bạn:= đại=" mỹ=" nữ=" mảy=" sẽ=" giới=" thiệu=" cho=" tao=" à=" [mật]= [tiện=" thần]= nói=" với=" bạn:= sẽ=" không=" là=" nhân=" yêu=" đi=" [mật]= bạn=" nói=" với=" [tiện=" thần]:=" không=" phải=" dạng=" của=" tao=" [mật]= [tiện=" thần]= nói=" với=" bạn:= thế=" thì=" tao=" ko=" khách=" khí=" [đội=" ngũ]= [never]:=" theo=" kip=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" đến=" đây=" đến=" đây=" bố=" bố=" cùng=" tiện=" thần=" nói=" chuyện=" xong=" nhún=" nhún=" nhảy=" nhảy=" chạy=" tới,=" tâm=" tình=" liền=" cùng=" mái=" tóc=" của=" tiểu=" cung=" tiền=" thủ=" giống=" nhau=" lúc=" lúc=" lúc=" lúc.==" hai=" người=" đánh=" liên=" tục=" đến=" hơn=" 12=" giờ,=" bố=" tranh=" nhớ=" ngày=" mai=" còn=" phải=" đi=" học,=" trễ=" nửa=" phỏng=" chừng=" sẽ=" không=" bỏ=" đây=" nổi,=" vì=" vậy=" mới=" "lưu=" luyện=" cùng=" never=" nói=" tạm=" biệt,=" logout=" đi=" ngủ.==" suốt=" một=" đêm,=" never=" một=" hoa=" hồng=" cũng=" không=" nhật=" được,=" bố=" bố=" lượm=" được=" 2=" cái.==" never=" sau=" khi=" bố=" bố=" logout=" liền=" pm=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt,=" nhưng=" mãi=" nửa=" ngày=" mới=" thấy=" trả=" lời.= [mật]= bạn=" nói=" với=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" hôm=" nay=" kiếm=" được=" 2,=" kho=" lấy=" [mật]= [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]= nói=" với=" bạn:= ,=" hôm=" nay=" gặp=" phải=" biến=" thái=" [mật]= bạn=" nói=" với=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" hử?=" có=" người=" so=" với=" cậu=" biến=" thái=" [mật]= [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]= nói=" với=" bạn:= nói=" với=" thẳng=" đó=" tở=" là=" nam=" rồi,=" vẫn="

cứ=" " đuối=" " theo=" " [mật]=" " [phong=" " hoa=" " tuyết=" " nguyệt]=" " nói=" " với=" " bạn=" " đại=" " tác=" " gia=" " cậu=" " ngày=" " kia=" " giao=" " bản=" " thảo,=" " viết=" " thể=" " nào=" " rồi=" " [mật]=" " bạn=" " nói=" " với=" " [phong=" " hoa=" " tuyết=" " nguyệt]=" " gia=" " hạn=" " nửa=" " tháng,=" " ngày=" " mai=" " hoa=" " hồng=" " đều=" " cho=" " cậu=" " [mật]=" " [phong=" " hoa=" " tuyết=" " nguyệt]=" " nói=" " với=" " bạn=" " ok=" " người=" " hùng~=" " chờ=" " cậu=" ">

8. Chương 8

: Thật quá mất mặt

Tiếp đó ngày hôm sau lúc Bó Tranh online đã bị Tiệp Thần ngăn ở trạm dịch chuyển.

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Tao ngắt, chú em chú cố ý hại tôi có phải không

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Phong Hoa Tuyết Nguyệt kia nói mình là nam!

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Người ta nhất định là nhìn mày không vừa mắt, cho nên mới không muốn đáp lại mày

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Lãnh mỹ nhân hiểu hay không

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Thiệt hay giả a, thao tác người đó rất lợi hại

[Mật] [Never] nói với bạn: Tiến đội

[Đội ngũ] [Never]: Đến Thủy Tinh Sâm Lâm

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Sư phụ thân yêu của người ta gọi rồi, đi đây. Chú em chú cố lên nha

~Bó Bó ở bên cạnh Tiệp Thần xoay tít hai vòng, sau đó làm động tác hôn gió liền bảo Never kéo mình qua Thủy Tinh Sâm Lâm.

Bó Bó vừa đến Thủy Tinh Sâm Lâm, ra khỏi điểm dịch chuyển, liền thấy phía trước đứng 4 người chơi, pháp sư, cung tiễn thủ, triệu hoán sư, thích khách. Bó Tranh sưng sốt, nghĩ hôm nay thế nào bỗng có nhiều người đến Thủy Tinh Sâm Lâm như vậy a. Có điều...

Vừa nâng góc nhìn lên, Bó Tranh cả người đều , chỉ thấy mấy người chơi này trên đầu đều đội cùng một danh hiệu... “Never Đồ đệ”... Nhìn lại lần nữa, quả nhiên trong đội ngũ còn có rất nhiều hình nhân vật, đều đã bị cậu làm lơ.

[Đội ngũ] [Bó Bó]: sư phụ...

[Đội ngũ] [Never]: đến đây, ta đi

[Đội ngũ] [Bó Bó]: sư phụ anh là đang... bật 5 acc sao...

[Đội ngũ] [Never]: ừ, bật nhiều thì tỉ lệ nhật hoa hồng cao

[Đội ngũ] [Bó Bó]:...

Từng cơ thịt trên mặt Bó Tranh đều co rút, 5 acc a, anh không có sợ máy tính bị treo sao...

[Đội ngũ] [Never]: theo kịp

[Đội ngũ] [Bó Bó]: dạ...

Bó Bó vừa theo đi tới, liền thấy phía sau Never lòi một đoàn xe lửa thật dài, đồng loạt đội lên danh hiệu “Never Đồ đệ”, rất là tráng lệ...

[Đội ngũ] [Bó Bó]: sư phụ anh rất tận lực!

[Đội ngũ] [Never]: ừ

[Đội ngũ] [Never]: trước đừng chủ động thăng cấp

[Đội ngũ] [Bó Bó]:... vâng

Bố Tranh phát điên, biến thái đúng là biến thái, đây là sự phụ gì a, thế nào lại không cho Bố Bố tự thăng cấp, còn lôi kéo Bố Bố giúp tình địch kiếm hoa hồng !! Thật sự là...

Vậy nên...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: sự phụ sự phụ, em cũng giúp anh đánh nha

Bố Bố nháy cặp mắt to, vẻ mặt pika pika thuần khiết, nói xong liền hướng về đại quái cấp 90 bên cạnh. Hệ thống đối với acc cấp thấp có mức độ bảo hộ thích hợp nhất định, quái cấp 90 cũng chỉ có thể một nhát xóa nửa ống máu của Bố Bố, song đập chết cậu cũng chỉ cần công phụ 2 cái tát.

[Đội ngũ] [Never]:...

Cho nên đợi đến lúc Never vừa định kêu dừng Bố Bố đã vinh quang oanh liệt hy sinh...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: ẻ ẻ ẻ, sự phụ sự phụ, em còn chưa có đánh nó thì đã chết rồi

[Đội ngũ] [Never]: tất nhiên

Bố Bố được hồi sinh thêm đầy máu, thoát nhìn rất có thành ý nói xin lỗi Never cả nửa ngày. Nhưng còn chưa thành thật được hai phút lại bắt đầu vây quanh Never xoay tới xoay lui, mỗi lần đều không cẩn thận “câu dẫn” tới quái, không chú ý ngã xuống...

Never giống như đã bị cậu làm cho bất lực, trên đầu nhô lên một chuỗi dấu chấm lửng, sau đó đi qua hồi sinh cậu dậy.

Bố Bố nhấn nút sống lại, mới vừa bật nhảy lên, đột nhiên màn hình liền lại tối sầm đi. Bố Tranh sửng sốt, tưởng bị lag, thế nhưng mấy vị sư tỷ sư huynh bên cạnh thế nào cũng ngã xuống...

Bố Tranh phụt một tiếng không phúc hậu cười phun ra, mặc dù mình cũng nằm chết dí, có điều cậu đã chết không dưới 5 lần, nằm thêm chút nữa cũng không sao. Mà bên cạnh một đồng acc phụ, giống như mấy quân domino, cực kỳ khôi hài.

[Phụ cận] [Bố Bố]: sư nương sư nương chị đến rồi

[Phụ cận] [Bố Bố]: >< tại="" sao="" lại="" ngộ="" thương="" người="" ta="" rồi="" a="" [phụ="" cận="" [phong="" hoa="" tuyết="" nguyệt]:="" ,="" đồ="" đệ="" của="" never="" đều="" giết="" không="" phải="" ngộ="" thương="" nữ="" pháp="" sư="" toàn="" thân="" trường="" bào,="" cầm="" pháp="" trượng="" đứng="" trên="" một="" đám="" thi="" thể="" acc="" phụ,="" càng="" có="" vẻ="" kiêu="" ngạo.="" đại="" tể="" tự="" đối="" diện="" trên="" đầu="" lại="" thêm="" một="" chuỗi="" chấm="" chấm="" chấm,="" sau="" đó="" nhận="" lệnh="" đem="" từng="" acc="" từng="" acc="" hồi="" sinh="" dậy.="" phong="" hoa="" tuyết="" nguyệt="" đột="" nhiên="" bật="" ra="" một="" phát="" kỹ="" năng,="" khiến="" máu="" never="" rớt="" mất="" một="" chút,="" nhưng="" không="" có="" tấn="" công="" tiếp.="" [phụ="" cận]="" [phong="" hoa="" tuyết="" nguyệt]:="" yêu="" cầu="" cái="" tên="" hội="" phó="" mặt="" dày="" trong="" công="" hội="" cậu="" dùng="" có="" bám="" theo="" tớ="" nữa="" bố="" tranh="" lại="" cười,="" té="" ra="" là="" bị="" cái="" tên="" gia="" hỏa="" tiện="" thần="" làm="" phiền="" đến="" phát="" run,="" xem="" ra="" tiện="" thần="" thật="" đúng="" là="" không="" có="" cố="" hết="" sức="" theo="" đuổi="" người="" ta="" a.="" [công="" hội]="" [bố="" bố]:="" hội="" phó="" hội="" phó="" [công="" hội]="" [bố="" bố]:="" anh="" zai="" tiện="" thần="" anh="" zai="" tiện="" thần="" [công="" hội]="" [bố="" bố]:="" anh="" bị="" chị="" tuyết="" nguyệt="" khinh="" thường="" [công="" hội]="" [tiện="" thần]:="" cậu="" thấy="" cô="" ấy?="" ở="" đâu="" a?="" [công="" hội]="" [bố="" bố]:="" ở="" thủy="" tinh="" sâm="" lâm="" nè="" [công="" hội]="" [never]:="" [công="" hội]="" [tiện="" thần]:="" chờ="" tớ="" tới="" [công="" hội]="" [gặp="" trở="" ngại="" mới="" dùng="" sức]:="" cái="" tình="" huống="" chi="" đây="" [công="" hội]="" [bố="" bố]:="" hội="" phó="" đang="" theo="" đuổi="" chị="" phong="" hoa="" tuyết="" nguyệt="" [công="" hội]="" [gặp="" trở="" ngại="" mới="" dùng="" sức]:="" acc="" nhân="" yêu="" sao="" [công="" hội]="" [thiên="" sứ="" gãy="" cánh]:="" thiệt="" hay="" giả="" a="" [công="" hội]="" [gặp="" trở="" ngại="" mới="" dùng="" sức]:="" ai="" da,="" chẳng="" lẽ="" là="" nhĩ="" khuyết="" công="" [công="" mặt="" dày="" không="" biết="" xấu="" hổ]=""

của=" chúng=" ta=" đã=" thông=" suốt=" rồi=" sao=" ...=" [phụ=" cận]=" [never]:=" phong=" giao=" dịch=" một=" chút,=" thứ=" cậu=" muốn=" kiếm=" đủ=" rồi=" [phụ=" cận]=" [never]:=" hết=" nửa=" tháng=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt:=" ok=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn:=" lui=" về=" phía=" sau=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]:=" gì=" ạ=" bố=" tranh=" chưa=" kịp=" phản=" ứng,=" đại=" tể=" tự=" cùng=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" giao=" dịch=" xong=" đột=" nhiên=" bật=" pk.= " phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" sửng=" sốt,=" đuổi=" theo=" phóng=" ra=" một=" cái=" đại=" quần=" độc=" công.= " bố=" bố=" vội=" vàng=" hướng=" phía=" sau=" lẫn=" một=" vòng,=" né=" tránh=" quần=" công=" của=" nữ=" pháp=" sư.= " chỉ=" có=" điều=" thật=" đáng=" buồn=" đùng=" phải=" tiểu=" quái=" sau=" lưng,=" cái=" này=" thật=" sự=" là=" rất=" nguy=" hiểm=" a,=" nhanh=" chóng=" gia=" tốc=" lao=" đi,=" một=" vòng=" lời=" theo=" một=" đám=" quái=" đuổi=" theo=" không=" tha=" chạy.= " bên=" kia=" tiện=" thần=" vừa=" mới=" vào=" thủy=" tinh=" sâm=" lâm,=" đã=" bị=" never=" bật=" pk=" liếm=" rớt=" một=" đoạn=" máu.= " [phụ=" cận]=" [tiện=" thần]:=" này=" là=" cái=" tình=" hướng=" gì=" đây=" never=" tự=" thêm=" cho=" mình=" cái=" lá=" chắn,=" thuận=" tay=" hồi=" máu,=" thanh=" máu=" thoáng=" cái=" liền=" đây.= " ngay=" sau=" đó=" chèn=" thêm=" cái=" khí=" tràng=" [buff=" để=" có=" trạng=" thái=" angry,=" tăng=" công=" kích=" và=" vài=" chỉ=" số=" gì=" đó...="],=" xông=" lên=" phóng=" kỹ=" năng,=" xoay=" người=" lại=" đem=" nữ=" pháp=" sư=" đá=" ngã=" trong=" cơn=" giận=" dữ,=" lại=" thêm=" cho=" cô=" ta=" cái=" trạng=" thái=" choáng=" váng.= " thời=" điểm=" tiện=" thần=" kịp=" phản=" ứng=" thì=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" đã=" oanh=" liệt=" hy=" sinh...=" sau=" đó=" màn=" hình=" của=" cậu=" cũng=" lấp=" ló=" lấp=" ló=" đỏ.= " cậu=" né=" được=" vài=" lần,=" không=" thể=" không=" thừa=" nhận=" thao=" tác=" của=" mình=" so=" với=" hội=" trưởng=" đại=" nhân=" chênh=" lệch=" rất=" nhiều,=" chưa=" được=" 2=" phút=" liền=" cùng=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" sắp=" hàng=" nằm=" dài.= " [phụ=" cận]=" [tiện=" thần]:=" hội=" trưởng=" đại=" nhân,=" đây=" là...=" [phụ=" cận]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]:=" = " [phụ=" cận]=" [never]:=" để=" cậu=" giết=" đồ=" đệ=" tở=" hai=" lần=" thật=" quá=" mất=" mặt=" [phụ=" cận]=" [never]:=" tiện=" thần,=" anh=" là=" tạo=" cơ=" hội=" cho=" hai=" cậu=" ‘nằm’=" cùng=" nhau=" đẩy=" [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" = " [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" sư=" phụ=" anh=" giúp=" em=" báo=" thù=" em=" rất=" cảm=" động=" a!= " [phụ=" cận]=" [bố=" bố]:=" nhưng=" mà=" trước=" hết=" anh=" cũng=" nên=" diệt=" quái=" phía=" sau=" em=">

9. Chương 9

Sư phụ dạy giỏi

Nói thật Bố Tranh thật sự rất khâm phục thao tác của Never, không phải ai cũng có thể trong thời gian ngắn như vậy hạ gục hai đại hào trấu bò! Thế nhưng hiện tại là khâm phục không kịp a, bị quái cấp 90 đuổi theo một vòng Thủy Tinh Sâm Lâm, chạy đến muốn chết.

Tuy nói Thủy Tinh Sâm Lâm mật độ quái thưa thớt, nhưng lời quái đi cũng không phải chuyện dễ dàng, tiếp tục bị con kia tát một cái nữa, Bố Bố khẳng định là nằm ngay đơ.

Never thật anh tuấn nâng tay vung lên, vừa lúc Bố Bố vọt tới, một phát sấm sét hạ xuống mang tiểu quái ‘theo giết không tha’ phía sau Bố Bố chụp chết.

Bố Tranh nhẹ nhàng thở ra, cũng may chỉ bị sờ đầu một chút, vẫn còn nửa ống máu, được Never một nhát hồi đầy.

[Đội ngũ] [Never]: đi thôi, dẫn em đi thăng cấp

[Đội ngũ] [Bố Bố]: vâng...

[Công hội] [Tiện Thần]: hội trưởng anh quá độc ác...

[Công hội] [Never]: cơ hội tốt nhớ tận dụng

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: cuối cùng là có chuyện gì xảy ra

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: hoang mang khó hiểu

Never phát qua một cái mời đi theo, Bồ Tranh ấn đồng ý. Đại tể tự tên đỏ như máu (*) ngồi thú cưỡi nhắm tới điểm dịch chuyển đi. Bên kia hai người nằm ngay đơ trên mặt đất không biết đang làm gì, không chắc là đang pm, dù sao cũng chưa đứng lên.

(*)Sau khi pk nhận điểm sát khi thì tên sẽ tự động chuyển qua màu đỏ, gọi là hồng danh.

Bồ Tranh trong lòng làm cái tính toán nho nhỏ, cho dù là kỵ sĩ trước đây của cậu, tuy rằng cùng cấp bậc với Never, có điều trang bị không thể so với người ta, thao tác thì... khẳng định không sánh bằng...

Cho nên cái chuyện như báo thù, vẫn là phải dùng trí!

Never kéo cậu đến bãi thăng cấp cấp 40, là một hang động bằng. Nơi này bình thường đều là tổ đội acc cấp thấp đến thăng cấp, cấp thấp sẽ không rút ra thứ gì tốt, chủ yếu là kinh nghiệm nhiều. Thế nhưng nhiều kinh nghiệm cũng có cái giá tương xứng phải trả, khung cảnh không thêm sát khí, có thể tùy ý mở pk, giết cấp thấp không phải ít. Tiểu quái cũng đều là da dày công cao, không dễ đối phó.

[Đội ngũ] [Never]: theo sát, có người đến liền đứng yên đừng nhúc nhích

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: yên tâm ạ, người ta rất ngoan mà

Never không nói nữa, buff hai trạng thái, xông lên dẫn quái, kéo hơn mười con liền phóng một kỹ năng quần công, quét ngã một mảnh, còn thừa lại không đánh tới thì thuận tiện dùng tay xử lý sạch.

Bồ Bồ theo ở phía sau nhảy qua nhảy lại, khi thật sự nhầm chán thì lắc tới lắc lui chạy đi giết mấy con quái. Đương nhiên, nơi này mật độ quái nhiều hơn, thao tác có tốt, cũng là vừa lách qua một con liền đụng trúng một con khác. Cũng may do cấp bậc không cao hơn quá nhiều, với kỹ thuật của Bồ Tranh một hai con đuổi theo vẫn có thể giải quyết.

Thỉnh thoảng cũng sẽ thấy mấy đội ngũ vào đây thăng cấp, Never đều không thêm vào trong đội, dù sao nhiều người sẽ chia kinh nghiệm. Biết điều liền bỏ đi, không biết điều thì lập đi lập lại xin xin rồi lại tiếp tục xin.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: sư phụ ạ, anh không quay về Chủ Thành tẩy hồng danh sao

[Đội ngũ] [Never]: đã ngoại 4 giờ cũng có thể

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: không thì anh mở tất cả acc phụ lên đây đi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: đây đội sẽ không có người xin vào nữa

[Đội ngũ] [Never]: chia kinh nghiệm

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: cái này gọi là ‘nước phù sa không chảy qua ruộng người ngoài’ (^o^)/

~Never đứng chờ ra 2 phút, chợt nghe hệ thống nhắc nhở ‘đỉnh’ một tiếng rồi lại ‘đỉnh’ tiếng nữa, lập tức đội ngũ liền đây, Never kéo từng acc từng acc qua, toàn bộ đi theo Bồ Bồ.

Theo sau môn Bồ Bồ một đồng sư tỷ sư huynh, Never đáng quái, cậu thì vòng quanh sư phụ xoay qua xoay lại, xe lửa hai người kéo đủ dài, đầu nối đuôi vừa vặn bao Never ở bên trong. Xoay tròn một hồi thì giúp Never đi dẫn quái, may mà rừng máu không phải đặc biệt nhiều, nắm một đám chạy trở về.

Bồ Bồ còn chưa có chơi đủ, Never nơi đó đột nhiên lại nhận được một yêu cầu xin vào đội. Bồ Tranh không phải đội trưởng, đương nhiên không nhìn thấy, thỉnh linh nhảy ra một nhân vật lắc lắc ở bên cạnh, thế nào cũng có thể nhìn thấy.

[Phụ cận] [hồ ly, chưa, thành tinh]: anh tể tự ới dẫn em đi

~[Phụ cận] [hồ ly, chưa, thành tinh]: anh tế tự ới cho em vào đội đi

~Bố Tranh cơ mặt co rút, cái từ ‘đi’ cùng kí hiệu dọn sóng mắt hồn kia, làm cho cậu run rẩy cả người. Nếu người kia là acc nữ làm nũng một chút cũng không sao, nhưng toát ra từ cái bộ mặt ông chú thích khách đáng khinh thì... thật sự khiến Bố Tranh có điểm ăn không tiêu.

[Phụ cận] [Bố Bố]: anh ơi xin lỗi nha, đội chúng em đầy rồi, không thể thêm vào

[Phụ cận] [hồ ly, chưa, thành tinh]: không đá một người được sao

Đá cái đầu mi... Bố Tranh thật sự bị cái tên lắc lắc này làm cho choáng váng, đã rất khéo léo thử từ chối, đối phương cũng thật ngu ngốc... đứng ý ra đó không đi.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: vùng nào ngôn ngữ của người này có vấn đề!

[Đội ngũ] [Never]: giống em

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = làm sao có thể!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: em có vô sỉ như vậy sao ?!

[Đội ngũ] [Never]: lúc ấy em cũng mặt dày mày dạn đòi bái sư

[Đội ngũ] [Bố Bố]: em là nữ a! Còn nữa người ta sao lại là mặt dày mày dạn, đó là em thành tâm thành ý

~[Đội ngũ] [Never]: ồ

Giọng điệu này... quá miễn cưỡng...

Bố Bố không nói gì tiếp tục đi dẫn quái, sau đó thì thấy trong khung chat bên cạnh có nhắc nhở của hệ thống, Hồ ly, chưa, thành tinh đang xem trang bị của cậu. Bố Tranh trong lòng có chút hồi hộp, ở đã ngoại kiểm tra trang bị, bình thường đều là điểm báo trước của việc gây sự đánh nhau, nhưng ngẫm lại đối phương mới có cấp 30 a, bọn họ đây chính là có một tế tự biến thái max cấp a, thế này thật là không biết tính toán đi...

Có điều Bố Tranh còn chưa có ‘đi’ xong, màn hình đã bắt đầu nháy đỏ. Thế là Bố Tranh hoàn toàn ngẩn ngơ... Chẳng lẽ đối phương nghĩ có thể một chọi một sao, thật sự là khinh cậu dễ ức hiếp mà...

Bố Bố lập tức lao vọt lên, không lui về phía sau ngược lại lui đến bên cạnh thích khách, ấn phím tắt ném, nhắm về phía thích khách lấy thuốc trong bao ném ra.

Phản ứng đầu tiên của Never là cấp Bố Bố một lá chắn, sau đó chụp thêm một cái hồi máu tức thì. Không đợi anh xuất chiêu công kích, thích khách bên kia đã bị Bố Bố quản chế thân thể hiệu quả, bắt đầu như con ruồi không đầu chạy loạn, hướng một đám tiểu quái mà chạy tới, sau đó lại quay đầu nhắm về một đám khác.

[Đội ngũ] [Never]: không tồi

[Đội ngũ] [Bố Bố]: đó là đương nhiên

[Đội ngũ] [Bố Bố]: là do sư phụ dạy giỏi mà

~Trên đầu Bố Bố một loạt chữ nịnh bợ toát ra. Tiểu thích khách bị mấy tiểu quái cấp 40 chém vài đao, vốn máu đã mỏng, căn bản chống đỡ không được, thoáng cái liền gục.

10. Chương 10

Xù lông

Bố Tranh đặc ý cả nửa ngày, trong lòng suy nghĩ so với ông cao hơn mười cấp cũng vô dụng, vẫn là bị ông dễ như trở bàn tay chụp chết thôi. Trên đầu Bố Bố đội lên cái biểu tình lập đàn cầu khẩn, búng búng bật bật đi tới giẫm hai chân lên người tiểu thích khách.

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Bố Bố em mới cấp 20 đã đi PK đã ngoại rồi

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: tở cho rằng tin chiến thắng vừa rồi là do tở hoa mắt chứ

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: +10086 [số đường dây nóng của mạng di động TQ]

[Công hội] [Bố Bó]: sư phụ dạy đó

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Công hội] [thiển lam. Ái]: hội trưởng, hai người đang ở hang động thăng cấp sao, có thể dẫn theo một acc của em không

[Công hội] [Never]: tới

Bố Bó tức giận giậm hai chân tại chỗ, sau đó giống như lên dây cót dẫn quái khắp nơi. Vừa rồi acc nam không thêm, bây giờ acc nữ liền bỏ vào, cái tên biến thái vô đạo đức này!

Rất nhanh Never liền đá tất cả acc phụ trong đội đi, tiến vào là một nữ tế tự cấp 40, toàn thân váy ngắn màu hồng nhạt, cách ăn mặc ngược lại có chút giống triệu hoán sư.

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: cảm ơn hội trưởng

[Đội ngũ] [Never]: đội trưởng cho em

[Đội ngũ] [Bố Bó]: =.=

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: được ạ

[Mật] bạn nói với [Never]: sư phụ anh thật là không phúc hậu!

[Mật] bạn nói với [Never]: mang một việc nặng nhọc như vậy ném cho con gái người ta!

[Mật] [Never] nói với bạn: ừ, như vậy điểm kinh nghiệm chia ra sẽ ít hơn

[Mật] [Never] nói với bạn: dẫn quái đi

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: hội trưởng nhẫn của anh kiếm đã ra rồi a

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: em còn muốn lát nữa cùng anh đi đánh đó

[Mật] bạn nói với [Never]: thuê lao động trẻ em!

[Mật] bạn nói với [Never]: người ta vẫn còn là con nít, anh quá tàn nhẫn

Sau khi Bố Bó nói xong lại vội vàng chạy tới dẫn quái. Đánh một lúc Bố Bó đã lên tới cấp 25, có điều đối với quái nơi này mà nói, cấp bậc của cậu vẫn còn rất thấp, cho nên không cần đến quá gần đã có thể dẫn dụ tất cả quái chung quanh tới. Mà Never kia là cấp 90, cho dù đứng trước mũi quái, chỉ cần không công kích trước, tiểu quái cũng không dùng mất liếc anh ta cái nào.

Bố Bó dốc sức dẫn quái, đi vòng vòng chạy tới chạy lui, cuối cùng chạy đến bên người Never, Never diệt sạch sẽ thì thuận tay hồi máu cho cậu, sau đó liền tiếp tục xông lên dẫn quái.

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: a đúng rồi, lần trước em đánh ra được một bộ trang phục của tế tự, đưa hội trưởng nha

[Đội ngũ] [Never]: không cần

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

...

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: hội trưởng làm Nhật Thường chưa, cùng đi chứ

[Đội ngũ] [Never]: ừ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

...

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: lần trước Công Viên Trò Chơi ra thú cưng kem ly, rất đáng yêu, em cũng muốn

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Bố Bó chạy nửa giờ, ngón tay đã có chút mỏi, một khắc cũng không dừng di chuyển, trong khung đội cũng một khắc cũng không dừng trò chuyện. Hơn một tiếng đồng hồ Bố Bó thắng 5 cấp, Nhớ đến anh... bên kia cũng ngân quang lóe sáng, thắng 3 cấp.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: chị Thiển lam cũng dẫn quái đi, tay người ta mỏi nhừ rồi

Bố Bó chạy tới thì không di chuyển nữa mà đứng lại, thật khi cậu là cu li a, Thiển lam. Ái sau khi vào đội ngũ đã không ngừng cùng Never nói chuyện, kinh nghiệm ăn không coi như không tính đi, thế nhưng để ý nhìn một cái đã biết đối phương đích thị là có ý với Never a!

Bố Tranh nghiêng răng, tiếng chuông cảnh tỉnh lớn vang lên! Cái tên Never biến thái này thế mà là hàng hot ?!

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: chị thật so đo, em đây đi là được rồi

Bố Bó: chị cái đầu cô...

Bố Tranh thiếu chút nữa học máu. Thú cưỡi của nữ tể tự là đôi cánh lớn hồng nhạt, bay lên đi dẫn quái.

Không thể trách vận khí Bố Bó quá kém, chỉ có thể trách GM hôm nay chưa tỉnh ngủ. Nữ tể tự vừa đưa đợt quái thứ nhất về, Never quần công tiêu diệt hết, liền thấy hệ thống nêu lên, rút một bộ trang phục cung tiễn thủ theo giờ. Hang động này quanh năm rót toàn là rác rưởi, bỗng chốc rút thứ tốt, quả thật là vận khí đại bực phát, còn báo lên thế giới.

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: lạy chúa! Bộ trang phục này mà cũng rút!

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: hội trưởng cho em đi cho em đi

~[Đội ngũ] [Bố Bó]: cô cần đồ cung tiễn thủ làm gì?

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: cũng không phải không thể mặc, em lại không dựa vào giờ, quần áo cung tiễn thủ mặc lên rất đáng yêu a

~[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

[Đội ngũ] [nhớ đến anh]: hơn nữa, là em đưa quái tới chứ bộ

Bố Tranh nghiêng răng, nhin phải nhin, thật muốn bật pk chụp nhỏ tể tự này. Never suốt này giờ không nói chuyện, Bố Bó vừa muốn pm anh ta, liền thấy nữ tể tự đối diện ngân quang lóe sáng, quần áo hồng nhạt trên người thoáng cái đã biến thành màu xanh nhạt.

Bố Bó lập tức xù lông, không nói hai lời trực tiếp lui đội. Còn chưa kịp xoay người đi hai bước, đã đâm đầu vào một tên hồng danh, chỉ có thể cảm thán một câu hôm nay log game không xem lịch...

Ở hang động giết acc cấp thấp là chuyện bình thường, ai kêu nơi này không thêm sát khí. Bố Tranh nhìn màn hình bỗng chốc nháy đỏ, nhanh chóng hướng phía sau chạy, phỉ nhổ chúc nghiệp thích khách kia một cái, cái game này ở dã ngoại mở pk 80% đều là thích khách, cậu cảm thù nhất là thích khách.

Bố Bó chạy hai bước, thích khách kia liền bật kỹ năng ẩn thân. Ngay sau đó thì thấy màn hình lại bắt đầu nhấp nháy nhấp nháy, xung quanh mình đột nhiên xuất ra một cái kỹ năng nổ tung, sương đen tràn đầy. Bố Tranh trong lòng mắng một tiếng, nghĩ nếu chiêu này kết thúc, Bố Bó khẳng định chết chắc rồi.

Nhưng lập tức liền tròn mắt, thanh máu Bố Bó gần như đầy, trên người mang theo mấy cái trạng thái, lá chắn phòng ngự, duy trì hồi máu liên tục cùng giải trừ khổng chế. Bên cạnh trái lại nằm chết dí hai mạng...

[Phụ cận] [Never]: tiến đội

Bố Bó không thềm để ý đến anh ta, nhảy lên chạy đến hai cái xác nằm ngay đơ bên cạnh, nhất thời cảm thấy vô cùng hả giận a, tâm tình sung sướng... Không cần phải nói, nằm ngay đơ một người là thích khách hồng danh, người kia là nữ tể tự Thiển lam. Ái. Never bật kỹ năng lá chắn có thể phòng ngự tất cả công kích trong vòng 6 giây, có điều thời gian cooldown 2 phút. Anh ta vừa rồi buff cho Bố Bó, đương nhiên

không thể thêm cho Nhớ đến anh... nữa. Thích khách dùng là quần công nổ tung, cấp thấp một chút nhất định gục xuống...

Bố Bố nhảy mấy cái liền hướng điểm dịch chuyển đi, Never ném cái hồi sinh lên người Nhớ đến anh... , cũng đi đến điểm dịch chuyển.

11. Chương 11

Bắt nạt người

Tiểu cung tiễn thủ ở phía trước tiêu sái nhún nhảy, hai bím tóc lớn lắc qua lắc lại, hoàn toàn không để ý đại tể tự đi theo đằng sau. Bên dưới ô giao dịch ở bảng điều khiển không ngừng nhảy, hệ thống nhắc nhở tể tự Never cấp 90 phút qua yêu cầu giao dịch, có điều vẫn bị Bố Tranh làm lơ.

[Phụ cận] [Never]: đồ đệ

Bố Bố theo trạm dịch chuyển trở về Chủ Thành, không quan tâm...

[Phụ cận] [Never]: tiến đội

Bố Bố ở Chủ Thành đi dạo sạp hàng, làm như không nhìn thấy...

[Phụ cận] [Never]: giao dịch

Bố Bố chạy đến Công Viên Trò Chơi bắn bong bóng, chặn toàn bộ giao dịch...

Bố Tranh lầm bầm hai tiếng, điều khiển Bố Bố vượt qua Never, hướng Khu Vui Chơi chạy tới. Kỵ sĩ của cậu max cấp đã lâu, đại hào bình thường rất ít khi đến chỗ Khu Vui Chơi loại này, đều là hạ bản sao, nếu không thì đến đấu trường PK gì đó.

Khu Vui Chơi cho kinh nghiệm tương đối nhiều, là nơi thăng cấp tốt, có điều một ngày chỉ có thể vào một lần. Trước tiên yêu cầu ở cổng nhận nhiệm vụ, đến bản đồ chỉ định tiêu diệt 20 con tiểu quái đổi lấy một tấm vé vô cổng, sau đó có thể tiến vào.

Bố Bố tới cổng nhận nhiệm vụ, bản đồ chỉ định ở ngay bên cạnh, nhanh chóng chạy bộ qua. Đây là bản đồ cấp 30, cấp thấp làm nhiệm vụ cũng không ít, vừa đến nơi liền nhận được một thỉnh cầu tổ đội của nữ cung tiễn thủ cấp 29.

Bố Bố nhìn Never theo ở nơi không xa phía sau dứt khoát ấn đồng ý, miễn cho lão tể tự biến thái phát yêu cầu tổ đội cho cậu, như vậy cậu đã có đội ngũ hệ thống nhắc nhở cũng sẽ không nhảy nữa.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: 20 con dơi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: tớ cũng vậy.

Hai người đều không nói nhiều, lập tức bắt đầu đánh, dù sao Never cũng không nhìn thấy bọn họ đang nói cái gì, cậu cũng lười giả bộ nữ sinh.

Lại nói tiếp 20 con dơi đều là tiểu quái cấp 32, cho dù Bố Bố cùng Vũ Diệu Đom Đom cấp bậc có thấp, cũng chỉ cần 10 phút, thế nhưng hai người đã đánh nửa giờ, sưng sốt là chỉ đánh được 7 con!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: chết tiệt, cái tên tể tự kia làm gì vậy!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: gây sự?

[Phụ cận] [Bố Bố]: = =

Bố Bố và Vũ Diệu Đom Đóm nhắm vào một con tiểu quái, còn chưa có chạy đến trong phạm vi công kích, đại tể tự phía sau lập tức liền tăng tốc xông lên miếu sát quái... Không cần đến 5 giây, tất cả dơi xung quanh đã được dọn dẹp gọn gàng sạch sẽ, sau đó ra đợt mới, hết... đợt mới, hết...

[Phụ cận] [Bố Bố]: anh làm gì thế a !!!

[Phụ cận] [Never]: tiến đội

Bố Bố còn chưa kịp nói gì, đột nhiên đã thấy hệ thống nêu lên, mình bị Vũ Diệu Đom Đóm đá ra khỏi đội. Đối phương cười thú cười đi mất...

Từng cơ thịt trên mặt Bố Tranh đều co rút, này rất quá đáng a...

Bố Bố liền cũng không đánh hơi nữa, mở đôi chân nhỏ hướng vào trong thành chạy, ông đây đã không trêu vào còn không trốn nổi sao! Nhưng sự thật đã chứng minh, có trốn cũng không trốn được...

Tiểu cung tiễn thủ vừa đi một bước, màn hình bỗng nhảy đỏ, hệ thống hiển thị tế tự Never cấp 90 hướng bạn công kích, thân thể bị quản chế không thể cử động blablabla một đồng...

Bố Tranh lập tức liền phát hỏa! Tên kia lại dám bắt pk! May mắn không phải là xuất kỹ năng công kích vào cậu, nếu không nhất định bị miếu sát a.

Bố Bố bị định thân 5 giây, ngay sau đó tưởng là có thể chạy, lại bị choáng 5 giây... Tiểu cung tiễn thủ cấp bậc quá thấp, căn bản giải trừ không được kỹ năng, giống như con ruồi không đầu hoàn toàn chạy loạn. Nếu Never không sớm tiêu diệt sạch tiểu quái gần đó, cậu chắc chắn đã bị tiểu quái cắn chết.

Bố Tranh tức tối nghiêng rằng, giận đến mức chửi thề, lóc cốc gõ bàn phím nửa ngày, cuối cùng vẫn cố nhin xuống, ấn phím back xóa bỏ hết... Sau đó một bên trong lòng mắng chửi một bên lần nữa gõ chữ... Ở chỗ này chính mình sao, rõ ràng là liên tục khiêu chiến giới hạn của mình mà!

[Phụ cận] [Bố Bố]: TAT

[Phụ cận] [Bố Bố]: ô ô ô ô ô ô ô ô !!!

[Phụ cận] [Bố Bố]: anh còn bắt nạt em nữa ~~

[Phụ cận] [Never]: tiến đội sẽ không bắt nạt em nữa

[Phụ cận] [Never]: ngoan

Giận, nhưng mà thật sự là không có cách nào, đành phải đồng ý yêu cầu tổ đội.

[Đội ngũ] [Never]: giao dịch

Híp hai mí mắt, đồng ý...

Never lập tức liền thả vào một bộ trang phục, Bố Tranh điểm chuột xem một cái, là quần áo của cung tiễn thủ trong Thương Thành bán, còn là loại mắc nhất! Đã vậy còn vĩnh cửu!

Cậu trước kia cũng có mua qua quần áo kỵ sĩ loại này, có điều cảm thấy quá đắt tiền, chỉ mua cái bảy ngày. Trong lòng tám tắc hai tiếng, Never này chẳng những biến thái, còn là một tên biến thái có tiền... Càng đáng ghét! Thật đúng khinh cậu là con gái a!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: chú em, anh giả nhân yêu rất giống sao...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn:...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: cũng bình thường

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: không rảnh rồi nhiều chuyện với mày, đi thưa vợ đây

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: cút đi...

Bố Tranh đỡ trán, xem ra Phong Hoa Tuyết Nguyệt hơn một bậc...

Bố Tranh bối rối một chút, muốn hay không tiếp nhận quần áo... Trong lòng có tí tí áy náy, đồ mắc như vậy, nhận cũng không tốt đâu... Nhưng nghĩ lại cậu đúng là đến chính Never! Ai kêu lúc trước anh ta vợ đưa cả nắm đá kỵ sĩ mình, cái cô Tuyết Nhi Bảo Bối kia mai danh ẩn tích tìm không thấy người, bực tức chỉ có thể đổ lên đầu cậu.

Thế nên, không đòi lại thì quá phí!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: quần áo này là cho em sao

[Đội ngũ] [Never]: ừ, mặc vào xem

[Đội ngũ] [Bố Bố]: vàng ạ vàng ạ

Bố Tranh điểm một cái, tiểu cung tiền thủ lập tức ngân quang lóe lên, liền đổi quần áo mới. Trang phục này tăng thêm một ít điểm cho cung tiền thủ, có điều không nhiều, bề ngoài nhìn rất xinh, tổng thể cũng là màu xanh nhạt, so với cái vừa rồi đánh ra đẹp hơn nhiều, trên người còn dẫn theo một vòng sáng màu xanh lục.

[Đội ngũ] [Never]: rất xinh

[Đội ngũ] [Bố Bố]: ai da ai da thật đẹp a

[Đội ngũ] [Bố Bố]: sư phụ anh kiếm được ở đâu a

[Đội ngũ] [Never]: vừa rồi đánh quái nhặt

[Đội ngũ] [Bố Bố]: oa oa, thật thích

~Oa cái đầu anh a, thật cho ông là kẻ ngu sao...

Bố Tranh hai mắt trắng dã, nếu đánh quái có thể rớt, cậu đã mở 5 acc đánh một tháng, còn không giàu to sao!

[Đội ngũ] [Never]: em muốn đi Công Viên Trò Chơi? Có thể đánh ra mấy thứ thuốc nhuộm màu

[Đội ngũ] [Bố Bố]: 0 0

[Đội ngũ] [Never]: xanh lam chắc sẽ xinh hơn

[Đội ngũ] [Bố Bố]: được ạ được ạ

~Bố Tranh hí mắt, quả nhiên là biến thái có tiền. Chức năng nhuộm màu trang phục mới mở không lâu, cậu thử qua vài lần. Thuốc nhuộm màu thật ra rất dễ rớt, chỉ có điều quá trình nhuộm màu rất gian khổ. Có thuốc nhuộm còn cần bản màu mẫu, không có bản màu mẫu thì sẽ nhuộm màu ngẫu nhiên, thường thường xuất hiện màu cứt gà a màu vàng đất a... Mà bản màu mẫu đã cực kỳ đắt tiền, màu lam màu đỏ màu đen càng đắt đến hộc máu.

12. Chương 12

Tặng...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: vậy nhanh chút giúp em giải quyết nhiệm vụ, chúng ta đi Công Viên Trò Chơi (^o^)/

~[Đội ngũ] [Never]: ừ

Có Never trợ giúp mà không phải quấy rối, Bố Bố nửa phút cũng không cần đợi, 20 con dơi lập tức liền đánh xong, tung tăng theo Never vào Công Viên Trò Chơi.

Lúc chờ dịch chuyển tiến vào Công Viên Trò Chơi, Bố Tranh đột nhiên nghĩ đến một điểm... vì sao tên biến thái kia đưa bộ trang phục thì cậu cần câu ngay nhĩ... = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: sư phụ!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: em đột nhiên nhớ đến một vấn đề! Em hiện tại còn đang rất tức giận!

[Đội ngũ] [Never]: == ngoan, đừng giận

[Đội ngũ] [Never]: sư phụ đánh búp bê cho con

[Đội ngũ] [Never]: muốn loại gì

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: té tự !!!

Đánh ra sau đó dùng làm Voodoo Doll! (1)

[Đội ngũ] [Never]: theo anh

Bố Bó theo Never đi đánh búp bê, sau khi đi vào liền dịch chuyển đến phó bản. Đánh búp bê có chút giống như đánh chuột chũi vậy, tất cả các búp bê chức nghiệp không định thời gian từ chung quanh nhô lên, trước khi tham gia chọn sẵn một loại búp bê làm mục tiêu, mục tiêu sẽ là hồng danh [tên màu đỏ], các chức nghiệp còn lại thì là lam danh[tên màu xanh]. Đánh chết một mạng hồng danh được 3 điểm, đánh trúng một lam danh nhưng không đánh chết bị trừ 2 điểm. Trong thời gian quy định tích lũy đủ điểm yêu cầu có thể lấy phần thưởng tương ứng.

[Đội ngũ] [Never]: đánh té tự, đừng đánh nhầm

[Đội ngũ] [Bố Bó]: vâng ạ!

Bố Tranh xoa tay, thứ này trước kia cậu có chơi một lần, đối với kỹ sư loại chức nghiệp cận chiến chuyên công lượng máu cao mà nói, trò chơi này đúng là tra tấn! Bạn vừa xông lên, búp bê đã sớm biến mất. Lúc đó là Tuyết Nhi Bảo Bối nhất định muốn có một con búp bê, cậu mới đáp ứng tới, cuối cùng còn chưa đánh được mấy con, phần thưởng đương nhiên là không có...

Bố Tranh điều khiển Bố Bó ở trong phó bản bay lên nhảy xuống, tay dùng sức nắm chuột đến ứa mồ hôi, quả thật đúng là tra tấn tra tấn a! Cậu thật vẫn thích hợp với chức nghiệp cận chiến đánh bừa, tiểu cung tiễn thủ tính như là chức nghiệp vừa viễn vừa cận, lại yêu cầu nhắm chuẩn với cách di chuyển, cùng thao tác của kỹ sư hoàn toàn khác nhau.

Còn chưa tới hai phút, điểm tích lũy của bọn họ đã sắp thành số âm! Thật ra Never rất thuần thục gom được khá nhiều điểm, nhưng thế cũng không chịu nổi Bố Bó nơi này mãnh liệt lấy điểm trừ.

Bố Tranh vừa xông lên bắn một tiễn, mục tiêu liền biến mất, ai biết thế nhưng đánh trúng con khác, lại trừ hai điểm...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: a a a a a

[Đội ngũ] [Bố Bó]: a a a a a a

[Đội ngũ] [Bố Bó]: a a a

[Đội ngũ] [Never]: đồ đệ, bình tĩnh...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: làm sao mà bình tĩnh được!

Tính nhẫn nại của Bố Tranh đều bị mấy con búp bê nhún nhún nhảy nhảy dày vò mất rồi, quả thật đã ở bờ vực sụp đổ. Điền cuồng 'vút vút vút' hợp với ba phát quần công... quét sạch một vùng búp bê, quan tâm đó là hồng danh hay là lam danh a, tất cả đều đánh chết không tha. Có thể tưởng tượng, đánh trúng hồng danh ít lại càng ít, điểm được là một đồng dấu trừ...

[Đội ngũ] [Never]: em đứng bên cạnh, anh đánh

[Đội ngũ] [Bố Bó]: sư phụ anh đây rõ ràng là khinh bỉ em!

[Đội ngũ] [Bố Bó]: người ta cũng muốn giúp mà

[Đội ngũ] [Never]: không để trừ điểm đã là giúp rồi

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Cuối cùng Bố Bó vẫn là thành thành thật thật dựa vào vách tường đứng phạt... Never một mình đánh tương đối thuận lợi, nếu như lúc đầu không có Bố Bó tạo nên mấy điểm trừ kia, chắc chắn đã có thể cầm được búp bê phần thưởng...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: sư phụ anh thật chậm chạp a, không lấy được búp bê ==

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Never]: thay trang phục 3 ngày đi, ngày mai sẽ có búp bê

[Đội ngũ] [Bố Bó]: thật á...

[Đội ngũ] [Never]: mai em đứng ở cổng, sẽ có

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Bố Bố ở chỗ NPC thay trang phục 3 ngày, sau đó liền theo Never đi phó bản trò chơi khác. Hai người chơi đùa đánh phó bản một lượt Bố Bố đã lên tới 30, mấy phó bản còn lại đều có giới hạn số người, ít nhất 4.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: sự phụ mau gọi người

~[Công hội] [Never]: đoàn xiếc thú tiến đội

[Phụ cận] [Never]: đoàn xiếc thú tiến đội

[Công hội] [tương hành tiệm viễn]: đoàn xiếc thú hội trưởng anh ở đó làm gì vậy

[Công hội] [Never]: dẫn đồ đệ

Bố Tranh rất nhanh liền nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở, Never đưa đội trưởng cho cậu, có người xin vào đội. Mở ra nhìn —— nhớ đến anh...

Bố Tranh nghiêng rằng, nhưng vẫn là rất thoải mái nhấn đồng ý!

Tìm kiếm thử ở phụ cận, phát hiện tiểu cung tiến thủ Vũ Diệu Đom Đóm kia vừa rồi cùng mình đánh dơi cũng đang xin đội, nhớ khi nãy rất không có ý tứ, liền tiện tay bỏ vào đội ngũ.

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: hừ, sao lại gặp

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Sau đó ở chỗ Bố Bố liền nhận được thông báo Vũ Diệu Đom Đóm lui đội... Bố Tranh , vội vàng pm qua.

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: thật không phải thật không phải, vừa rồi xin lỗi

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: bọn tớ bây giờ vào đoàn xiếc thú, cần đồng đội!

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: ra là đã hòa giải, tiến tiến tiến

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]:

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: hội trưởng chờ em tí, tới liền

~Bố Tranh thật sự khó chịu, Nhớ đến anh... căn bản còn chưa có vé vào Công Viên Trò Chơi, giờ mới đi đánh, lãng phí một đồng thời gian, khiến ba người bọn họ đứng chờ ở cổng.

Thế là Bố Tranh cùng Vũ Diệu Đom Đóm pm tán dóc nửa ngày. Nhìn cách nói chuyện liền biết đối phương không giống nữ lắm, Vũ Diệu Đom Đóm cũng không có ý giấu diếm, không câu nệ.

Đến lúc Nhớ đến anh... ì à ì ạch đi đến cổng phó bản, Bố Bố cùng Vũ Diệu Đom Đóm đã sắp phát điên. Nhanh chóng nhấn tham gia, dịch chuyển tiến vào.

[Đội ngũ] [Never]: theo kịp, không cần đánh

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: vâng ạ

~[Đội ngũ] [Bố Bố]:...

Bố Bố và Vũ Diệu Đom Đóm đi ở phía sau, Nhớ đến anh... như thường ở kênh đội ngũ không ngừng luyện thuyền với Never.

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: chị Bố Bố quần áo thật là đẹp a, hội trưởng em cũng muốn >< [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:=""] thật=""] sự=""] rất=""] đẹp=""] sao=""] [đội=""] ngũ=""] [vũ=""] diệu=""] đom=""] đóm:=""] tạm=""] được=""] [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:=""] vậy=""] cái=""] nì=""] bố=""] bố=""] ngân=""] quang=""] lóe=""] lên,=""] liền=""] đối=""] liên=""] tục=""] 3=""] bộ=""] trang=""] phục=""] theo=""] thời=""] hạn.=""] [đội=""] ngũ=""] [nhớ=""] đến=""] anh...=""]]:=""] hội=""] trưởng=""] hội=""] trưởng,=""] anh=""] cũng=""] dẫn=""] em=""] đi=""] đánh=""] trang=""] phục=""] đi~=""] [đội=""] ngũ=""] [vũ=""] diệu=""] đom=""] đóm:=""] cũng=""] được=""] [đội=""] ngũ=""] [vũ=""] diệu=""] đom=""] đóm:=""] [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố:=""] cho=""] cậu=""] một=""] cái,=""] tớ=""] cũng=""] không=""] mặc=""] được=""] 2=""] bộ=""] một=""]

lúc=" " [đội=" " ngũ=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]:=" " quá=" " mắc=" " tở=" " không=" " cần=" " [đội=" " ngũ=" " [bố=" " bố]:=" " dùng=" " ngại=" " (^o^)/~=" " đây=" " là=" " sư=" " phụ=" " đánh=" " quái=" " ra=" " cho=" " tở=" " đó=" " [đội=" " ngũ=" " [bố=" " bố]:=" " chúng=" " ta=" " là=" " bạn=" " tốt=" " mà," " tặng=" " cho=" " cậu=" " [đội=" " ngũ=" " [bố=" " bố]:=" " sư=" " phụ=" " sẽ=" " lại=" " đánh=" " quá=" " cho=" " tở=" " cái=" " khác," " phải=" " không=" " sư=" " phụ=" " [đội=" " ngũ=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]:=" " đánh=" " quái=" " được...=" " [đội=" " ngũ=" " [never]:...=" " [đội=" " ngũ=" " [bố=" " bố]:=" " sao=" " vậy=" " bố=" " bố=" " giả=" " bộ=" " vẽ=" " mặt=" " thuần=" " khiết," " chớp=" " chớp=" " đôi=" " mắt=" " to," " sau=" " đó=" " thật=" " sự=" " đưa=" " trang=" " phục=" " cung=" " tiền=" " thủ=" " vĩnh=" " viễn=" " đốt=" " tiền=" " kia=" " cho=" " vũ=" " điệu=" " đom=" ">

13. Chương 13

Cổ ý

[Mật] bạn nói với [Vũ Điệu Đom Đóm]: giúp đỡ tí

[Mật] [Vũ Điệu Đom Đóm] nói với bạn: ra là chưa hòa giải...

[Đội ngũ] [Vũ Điệu Đom Đóm]: vậy cảm ơn nha

[Đội ngũ] [Bố Bố]: không sao

[Đội ngũ] [Bố Bố]: thật ra thì nên cảm ơn sư phụ ấy, tở có đánh ra đâu

[Đội ngũ] [Vũ Điệu Đom Đóm]: A, cảm ơn sư phụ Bố Bố

[Đội ngũ] [Never]:...

[Mật] bạn nói với [Vũ Điệu Đom Đóm]: cảm ơn!

[Mật] [Vũ Điệu Đom Đóm] nói với bạn: không sao

Bố Bố cùng Vũ Điệu Đom Đóm bên kia một xưởng một họa, khiến Never bị ghen mắt lời. Bố Tranh trong lòng thầm khoan khoái, mặc dù cảm thấy có chút ấu trĩ, nhưng vẫn là ha ha nửa ngày.

Nhớ đến anh... từ nãy giờ không có nói chuyện ở kênh đội, Bố Tranh mở qua công hội mới thấy bà ấy ở trong kênh hội luyện thuyền, nói cái gì lần đầu tiên nghe được ở hạng động có thể đánh ra trang phục cao cấp a. Sau đó lại vòng vo nói Bố Bố tại sao có thể làm thế, tự ý mang món đồ quý như vậy Never cho cậu mà cung kính tặng người khác.

[Công hội] [Bố Bố]: Sao? Chẳng lẽ bộ quần áo kia không phải đánh quái ra à? Là sư phụ nói vậy mà a

[Công hội] [Bố Bố]: em tưởng không hiểm vậy chứ, sư phụ không có nói không thể tặng người khác

Bố Tranh mang đội trưởng giao lại cho Never, sau đó để acc treo theo sau Never, mở tự động đi theo, lóc cóc gõ chữ.

[Công hội] [càng lúc càng xa]: hội trưởng nói đó...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: hội trưởng nói đó...

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Công hội] [thiên thần gãy cánh]: hội trưởng đại nhân là chân lý! Nghi ngờ đều đi SHI [chết] đi! Đúng là đánh quái rồi không cần lắm lời!

[Công hội] [càng lúc càng xa]: nịnh hót

[Công hội] [Never]: Tôi quyết định sau khi công hội chiến ngày mai nhiệm vụ sắp xếp kho giao cho Càng lúc càng xa hoàn thành

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: mơ nớ, hội trưởng V5, bà rút cuộc được giải phóng

[Công hội] [càng lúc càng xa]: ... Không phải vậy chứ

[Công hội] [Bố Bó]: Công hội chiến! Em cũng muốn tham gia

[Công hội] [Never]: không được

[Công hội] [Bố Bó]: !!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: cụp lông cụp lông, Bố Bó em còn nhỏ quá

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: cương còn bé lắm~ chịu không nổi đâu

~[Công hội] [càng lúc càng xa]: đúng đó Bố Bó em nhỏ quá, đi công hội chiến nhất định là tặng điểm cho quân địch a

Bố Tranh mắt tròn trắng, cậu là muốn đi gây rối muốn đi tặng điểm đấy!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: chú em, chú không phải là lại muốn đi làm loạn đấy chứ

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: tao thấy hội trưởng đủ đáng thương rồi, bộ trang phục kia là hơn năm trăm RMB [nhân dân tệ] a, mà thực sự không tiếc tặng người ta sao a

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: tao cũng không phải con gái, cần trang phục một dùng làm gì

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: nếu mà anh ta tặng một bộ trang bị JP [cực phẩm, hiếm, quý] tao chắc chắn sẽ không đưa người khác đâu

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn:...

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: bộ quần áo này khi nào thì giao dịch lại cho cậu

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: không cần trả lại cho tớ, tặng cậu mà a

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn:...

Bố Tranh nơi này pm không ngừng, Never đã hầu như tiêu diệt hết tiểu quái trong phó bản. Tiểu quái ở phó bản đoàn xiếc thú là một đám hề, đánh nhau không có nội dung kỹ thuật gì, chỉ là số lượng nhiều chút, cấp thấp đánh một mỗi, chứ cấp cao không khác gì cắt đậu hủ.

Sau khi đánh xong tiểu quái qua một vòng lửa, phía trước chính là phần khó khăn nhất, xiếc đi dây trong truyền thuyết...

Giữa hai đài cao dùng dây thép nối liền, độ cao đủ để té xuống nằm ngay đơ. Cho dù da dày hơn ngựa không chết, tiểu quái phía dưới cũng sẽ như ong vỡ tổ gặm chết bạn. Hơn nữa sau khi té xuống điểm hồi sinh không ở cửa phó bản, mà là ở trong đám tiểu quái kia, nếu muốn đi lên thì phải tiêu diệt hết tất cả tiểu quái, một người khẳng định là không thể được, phải mọi người cùng nhau xuống... Cho nên rất nhiều người rút xuống trực tiếp từ bỏ phó bản, lập tức đi ra...

Bố Tranh nuốt khô ngụm nước miếng, cậu đối với thứ này không thành thạo. Xiếc đi dây phải nhắm chuẩn mà xông qua, xuất phát lệch một chút, đi đến một nửa nhất định sẽ té xuống...

[Hệ thống] [Never] muốn mời bạn cùng cười thú! Xin hồi âm!

[Đội ngũ] [Never]: Anh dẫn em đi

Trên màn hình lập tức nhảy ra một khung đối thoại, Bố Tranh liền nhìn Never phía trước đã lên thú cười. Nghĩ nghĩ rồi nhấn xác định, nhân công miễn phí thật bớt việc.

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: hội trưởng em cũng không qua được làm sao bây giờ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: không qua được thì trực tiếp từ bỏ phó bản lui đội

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Nói rất đúng! Nội tâm nho nhỏ của Bố Tranh bỗng kích động, Vũ Diệu Đom Đóm đã nói ra tiếng lòng của cậu.

Never là người đầu tiên đi, không chút lo lắng liền bước qua... Bó Tranh còn đang tưởng tượng, nếu anh ta té xuống sẽ có thể cười nhạo một trận, có điều không có cơ hội. Sau đó liền là Nhớ đến anh... , dù sao cũng là người đã chơi qua đại hào, mặc dù ở giữa chút nữa té xuống, nhưng rất đáng tiếc vẫn đi qua được.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = = quá giỏi !!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: hí hí

Vũ Diệu Đóm Đóm ở trên dây thép chạy được một nửa thì tăng tốc, nhanh chóng sử dụng một kỹ năng quần công của cung tiễn thủ, lộn vòng trên không bắn ra vũ tiễn đồng thời vọt lên phía trước một khoảng, khi đáp xuống đất vừa vịn qua dây thép.

[Đội ngũ] [Never]: đi thôi

Never cũng không giải trừ cùng Bó Bó cười thú, trực tiếp nhấn tổ đội đi theo. Bó Tranh ngay sau đó thấy được trong đội Vũ Diệu Đom Đóm mắng chửi, nhất thời không hiểu chuyện gì xảy ra. Nhưng đợi đến khi hiểu được liền hoàn toàn hóa đá... Vũ Diệu Đom Đóm đã rút xuống...

Lúc Bó Tranh phản ứng lại, ảnh nhân vật của Vũ Diệu Đom Đóm trong đội ngũ đã xám. Trái phải trước sau nơi nào còn có thể thấy được bóng dáng của Vũ Diệu Đom Đóm ?! Hóa ra Never mở đi theo, có hơi chuyển động một chút, Vũ Diệu Đom Đóm đứng trên đài cao trực tiếp bị quăng xuống phía dưới...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Chết tiệt !!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: ???, anh đây là cố ý đúng không!

[Đội ngũ] [Bố Bó]: cậu sao thế = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: ông đây không thêm quần áo của vợ anh nhá

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Chiết tiếtttttt, dưới đây một đồng châu châu! Ông đứng lên nhất định chết chắc a

[Đội ngũ] [Never]: thật có lỗi, cậu đứng quá sát rìa, không chú ý

14. Chương 14

Demon

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: em gái Đom đóm sao em té xuống thế

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: té xuống rồi thì làm sao bây giờ a, chỉ có thể lui đội thôi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: chết tiệt, em cái đầu cô ấy, ông là nam

[Đội ngũ] [nhớ đến anh...]: ngại ghê >< không="" biết="" cậu="" là="" nhân="" yêu="" [đội="" ngũ="" [vũ="" diệu="" đom="" đóm]:="" bố="" tranh="" vừa="" thấy="" nhớ="" đến="" anh...="" nói="" thì="" phát="" hỏa,="" vừa="" định="" đốp="" lại="" thì="" thấy="" vũ="" diệu="" đom="" đóm="" sau="" khi="" phát="" ra="" một="" dây="" chữ="" bị="" hài="" hòa="" (*)="" liền="" lui="" đội="" bố="" tranh="" nhíu="" nhíu="" mày,="" di="" chuyển="" con="" chuột="" cũng="" lui="" đội="" theo.="" (*)="" hài="" hòa="" giống="" như="" cua="" đồng,="" là="" từ="" ngữ="" bị="" che="" đi,="" ở="" đây="" là="" do="" từ="" tục="" tiêu="" [phụ="" cận]=="" [never]:="" trở="" vào="" hệ="" thống="" nhắc="" nhở="" bố="" bố="" đã="" không="" ở="" trong="" đội="" ngũ="" tại="" phó="" bản,="" sau="" 10="" giây="" sẽ="" rời="" phó="" bản="" dịch="" chuyển="" đến="" bản="" đồ="" công="" viên="" trò="" chơi.="" bố="" tranh="" nhìn="" kênh="" phụ="" cận="" cũng="" không="" đáp="" lại,="" rất="" nhanh="" liền="" dịch="" chuyển="" ra="" ngoài,="" liếc="" mắt="" đã="" thấy="" vũ="" diệu="" đom="" đóm="" ngồi="" bên="" cạnh="" trên="" mặt="" đất="" hồi="" máu.="" [mật]=="" bạn="" nói="" với="" [vũ="" diệu="" đom="" đóm]:="" thật="" có="" lỗi...="" [mật]=="" [vũ="" diệu="" đom="" đóm]=="" nói="" với="" bạn:="" không="" liên="" quan="" đến="" cậu="" bố="" tranh="" cũng="" sờ,="" sau="" đó="" nghĩ="" đến="" cậu="" là=""

tới=" " quây=" " rôi=" " never=" " a,=" " một=" " xu=" " cũng=" " đều=" " không=" " có=" " quan=" " hệ=" " với=" " never=" " a,=" " dựa=" " vào=" " cái=" " gì=" " phải=" " thay=" " anh=" " ta=" " xin=" " lỗi=" " a=" " [mật]=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]=" " nói=" " với=" " bạn=" " câu=" " luyện=" " cấp=" " không?=" " đi=" " cùng=" " [mật]=" " bạn=" " nói=" " với=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]=" " không,=" " phải=" " out=" " [mật]=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]=" " nói=" " với=" " bạn=" " à,=" " trả=" " lại=" " câu=" " bố=" " tranh=" " lập=" " tức=" " nhận=" " được=" " một=" " yêu=" " cầu=" " giao=" " dịch,=" " trong=" " túi=" " liền=" " thêm=" " vào=" " một=" " bộ=" " trang=" " phục=" " mốt,=" " là=" " quần=" " áo=" " cung=" " tiền=" " thủ=" " vừa=" " rồi=" " mình=" " đưa=" " chưa=" " câu=" " ta.= " " bố=" " tranh=" " do=" " dự=" " một=" " lúc,=" " nhấn=" " xác=" " định=" " nhận=" " lại.= " " [mật]=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]=" " nói=" " với=" " bạn=" " vậy=" " 88=" " [bye=" " bye]=" " [mật]=" " bạn=" " nói=" " với=" " [vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm]=" " 88=" " vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm=" " hồi=" " máu=" " đầy=" " liền=" " đứng=" " lên=" " bỏ=" " thêm=" " bạn=" " tốt,=" " sau=" " đó=" " rất=" " phong=" " độ=" " lên=" " thú=" " cười=" " chạy=" " đi.= " " để=" " lại=" " bố=" " bố=" " một=" " mình=" " đứng=" " ở=" " công=" " viên=" " trò=" " chơi=" " đối=" " diện=" " với=" " bộ=" " trang=" " phục=" " mốt=" " cung=" " tiền=" " thủ=" " màu=" " xanh=" " nhạt...=" " câu=" " bị=" " câu=" " nói=" " kia=" " của=" " vũ=" " điệu=" " đom=" " đóm=" " làm=" " buồn=" " bực=" " muốn=" " chết.= " " dựa=" " vào=" " cái=" " gì=" " mình=" " phải=" " xin=" " lỗi=" " a=" " never=" " có=" " vẽ=" " còn=" " trong=" " phó=" " bản=" " đoàn=" " xiếc=" " thú=" " chưa=" " ra,=" " nhưng=" " bố=" " tranh=" " nhìn=" " lướt=" " qua=" " kênh=" " công=" " hội,=" " hình=" " như=" " là=" " đang=" " gọi=" " câu.= " " mấy=" " người=" " càng=" " lúc=" " càng=" " xa=" " mới=" " đầu=" " kẻ=" " tung=" " người=" " hứng,=" " sau=" " đó=" " phát=" " hiện=" " có=" " chút=" " không=" " đúng,=" " đều=" " hỏi=" " sao=" " thế.= " " nhớ=" " đến=" " anh...=" " ngôn=" " ngữ=" " thật=" " vô=" " tội=" " thật=" " 'khách=" " quan'= " " trình=" " bày=" " một=" " chút=" " chuyện=" " vừa=" " xảy=" " ra.= " " bố=" " tranh=" " cũng=" " lười=" " cùng=" " cô=" " ta=" " lắm=" " miệng,=" " cứ=" " thế=" " liền=" " logout.= " " nhưng=" " cuối=" " cùng=" " thoáng=" " do=" " dự,=" " vẫn=" " chưa=" " điểm=" " dấu=" " gạch=" " đỏ=" " close.= " " bố=" " bố=" " mở=" " đôi=" " chân=" " nhỏ=" " chạy=" " đến=" " bên=" " cạnh=" " thùng=" " thư=" " trong=" " thành,=" " lấy=" " bộ=" " trang=" " phục=" " mốt=" " cung=" " tiền=" " thủ=" " trong=" " túi=" " viết=" " bưu=" " kiện=" " gửi=" " cho=" " never,=" " sau=" " đó=" " logout.= " " bố=" " tranh=" " login=" " lần=" " nữa=" " đã=" " là=" " chuyện=" " một=" " tuần=" " sau=" " đó,=" " hơn=" " nữa=" " cũng=" " không=" " phải=" " lên=" " acc=" " bố=" " bố,=" " mà=" " là=" " log=" " vào=" " acc=" " kị=" " sĩ=" " max=" " cấp=" " kia=" " của=" " câu.= " " lại=" " nói=" " tiếp=" " lúc=" " ấy=" " câu=" " đã=" " xóa=" " acc=" " đi,=" " nhưng=" " không=" " có=" " cái=" " game=" " nào=" " đại=" " hào=" " nói=" " xóa=" " là=" " có=" " thể=" " xóa.= " " bố=" " tranh=" " vốn=" " đã=" " cho=" " rằng=" " acc=" " kỹ=" " sĩ=" " không=" " còn=" " tồn=" " tại,=" " chẳng=" " qua=" " tiện=" " tay=" " gõ=" " id=" " vào,=" " tài=" " khoản=" " hiển=" " thị=" " đang=" " trong=" " thời=" " gian=" " xóa=" " bỏ,=" " không=" " đăng=" " nhập=" " sau=" " ba=" " ngày=" " sẽ=" " thực=" " hiện=" " blablalabla=" " một=" " đồng.= " " cuối=" " cùng=" " bố=" " tranh=" " nhấn=" " đăng=" " nhập,=" " kị=" " sĩ=" " được=" " bao=" " phủ=" " trong=" " một=" " lớp=" " kỹ=" " năng=" " lông=" " lánh=" " ánh=" " hào=" " quang=" " mặt=" " trời=" " mây=" " vàng=" " ngời=" " trên=" " ngựa=" " vung=" " cây=" " kiếm=" " trong=" " tay=" " một=" " cái,=" " trên=" " màn=" " hình=" " lập=" " tức=" " hiển=" " thị=" " dòng=" " chữ=" " xin=" " đợi=" " tiến=" " vào=" " trò=" " chơi.= " " demon=" " đứng=" " trong=" " chủ=" " thành,=" " kẻ=" " đến=" " người=" " đi,=" " bố=" " tranh=" " có=" " cái=" " cảm=" " giác=" " thời=" " gian=" " đã=" " cách=" " ba=" " thu,=" " thật=" " ra=" " cũng=" " còn=" " chưa=" " tới=" " mấy=" " ngày.= " " lại=" " nói=" " cũng=" " cảm=" " thấy=" " mình=" " lúc=" " đó=" " quá=" " xúc=" " động,=" " quá=" " ầu=" " trĩ.= " " nếu=" " nói=" " báo=" " thù,=" " người=" " đầu=" " tiên=" " nên=" " tìm=" " là=" " tuyết=" " nhi=" " bảo=" " bối=" " mới=" " đúng,=" " nhưng=" " nhỏ=" " đó=" " trốn=" " vô=" " tung=" " vô=" " ảnh,=" " cũng=" " không=" " biết=" " điện=" " thoại=" " địa=" " chỉ,=" " cả=" " cọng=" " lông=" " cũng=" " tìm=" " không=" " thấy...=" " [mật]=" " [tiện=" " thần]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " đề=" " tiện=" " !!=" " [mật]=" " [tiện=" " thần]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " tao=" " tưởng=" " mình=" " hoa=" " mất=" " chứ=" " [mật]=" " bạn=" " nói=" " với=" " [tiện=" " thần]:=" " ha=" " ha,=" " anh=" " mây=" " đã=" " sống=" " sót=" " trở=" " về=" " [mật]= " " [tiện=" " thần]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " sao=" " mây=" " không=" " xài=" " cái=" " acc=" " cung=" " tiền=" " thủ=" " nữa=" " [mật]= " " bạn=" " nói=" " với=" " [tiện=" " thần]:=" " chơi=" " đủ=" " rồi=" " [mật]= " " [tiện=" " thần]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " tao=" " cứ=" " tưởng=" " mây=" " bị=" " nhỏ=" " thiếu=" " lam=" " ái=" " ăn=" " hiếp=" " chứ=" " [mật]= " " bạn=" " nói=" " với=" " [tiện=" " thần]:=" " mợ=" " mây=" " " [mật]= " " [tiện=" " thần]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " mây=" " không=" " onl=" " mấy=" " ngày=" " mà=" " thật=" " sự=" "

đã=" phong=" vân=" biến=" huyễn=" [có=" thay=" đổi=" bắt=" ngờ]...=" [đội=" ngũ]="
 [demon]=" đã=" xảy=" ra=" chuyện=" gì?=" bố=" tranh=" tiếp=" nhận=" yêu=" cầu="
 tổ=" đội=" tiên=" thần=" ném=" qua,=" tiến=" vào=" đã=" thấy=" trong=" đội=" có=" một=" ảnh=" nhân=" vật=" nữ=" pháp=" sư,=" rê=" chuột=" lên=" trên=" ——=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt...=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" đây=" là...=" [đội=" ngũ]="
 [tiên=" thần]=" chị=" dâu=" mày=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" con=" mẹ=" mày=" a,=" mày=" hành=" động=" nhanh=" thật...=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" chào=" chị=" dâu=" [đội=" ngũ]="
 [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]=" có=" gỗ=" chữ=" cũng=" phải=" đánh=" quái=" cho=" tôi!=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" được=" được,=" bà=" xã=" [đội=" ngũ]="
 [tiên=" thần]=" chờ=" tao=" đánh=" xong=" mấy=" con=" quái=" rồi=" nói=" tiếp=" với=" mày=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" bố=" tranh=" nhìn=" xem=" vị=" trí=" của=" bọn=" họ,=" ra=" là=" đang=" tìm=" thú=" cưng,=" tiếp=" đó=" điều=" khiển=" demon=" từ=" điểm=" dịch=" chuyển=" chạy=" tới,=" chuyển=" này=" nhưng=" lại=" khiến=" cảm=" bố=" tranh=" chút=" nữa=" trật=" khớp,=" trên=" đầu=" tiên=" thần=" thỉnh=" linh=" đội=" lên=" một=" hàng=" danh=" hiệu=" "chồng=" của=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt"...=" thật=" sự=" so=" với=" cậu=" dự=" tính=" còn=" nhanh=" hơn=" a...=" bố=" tranh=" thoáng=" có=" chút=" cảm=" thán,=" trên=" đầu=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" không=" có=" cái=" gì,=" xem=" ra=" là=" ả=" danh=" hiệu=" rồi,=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" tao=" nói=" mày=" nghe,=" hôm=" đó=" sau=" khi=" mày=" logout=" hội=" trưởng=" áp=" suất=" thấp=" a,=" may=" mà=" tao=" nhanh=" chóng=" rút=" đầu=" [ý=" chỉ=" chạy=" trốn=" kip]= [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" công=" hội=" chiến=" hôm=" sau=" tất=" cả=" hội=" khác=" đều=" bị=" tàn=" sát,=" hội=" trưởng=" nhất=" định=" là=" lấy=" mấy=" công=" hội=" đó=" làm=" thùng=" trút=" giận=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" chúng=" ta=" trước=" kia=" phần=" lớn=" đều=" là=" hạ=" thủ=" lưu=" tình=" với=" đồng=" minh,=" hôm=" đấy=" giết=" thiệt=" sướng=" ha=" ha=" ha=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" mày=" cũng=" biến=" thái=" quá...=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]="...=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" đúng=" rồi,=" kể=" mày=" nghe=" này=" cái=" con=" nhỏ=" thiếu=" lam=" ái=" nói=" mày=" ấy,=" lúc=" sau=" luôn=" đi=" theo=" hội=" trưởng,=" ai=" ngờ=" nhảy=" ra=" một=" trình=" giáo=" kim=" (*)=" a,=" tức=" cười=" chết=" được=" (*)trình=" giáo=" kim=" là=" tướng=" lĩnh=" thời=" đường,=" là=" một=" anh=" hùng=" giữa=" đường=" thấy=" chuyện=" bắt=" bình=" chẳng=" tha,=" ở=" đây=" ý=" chỉ=" một=" người=" ngoài=" dự=" kiến=" xuất=" hiện=" gây=" cản=" trở,=" [đội=" ngũ]=" [demon]=" bây=" giờ=" tao=" mới=" biết,=" chú=" mày=" rất=" có=" tố=" chất=" làm=" bác=" gái=" tổ=" dân=" phố=" [ý=" chỉ=" người=" rảnh=" rồi=" nhiều=" chuyện=" a=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" ha=" ha=" ha,=" mới=" vào=" công=" hội=" là=" một=" nữ=" triệu=" hoán=" sư,=" có=" tình=" ý=" với=" hội=" trưởng=" nha,=" mỗi=" ngày=" hai=" nhỏ=" đó=" đầu=" đá=" rất=" kịch=" liệt=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]="...=" [đội=" ngũ]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" sao=" thể=" bà=" xã,=" vẫn=" chưa=" bắt=" được=" long=" bảo=" bảo?=" [đội=" ngũ]=" [phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt]=" phát=" hiện=" mấy=" chuyện=" kỳ=" lạ=" [đội=" ngũ]=" [tiên=" thần]=" chuyện=" gì=" bà=" xã=" bố=" tranh=" mắt=" trợn=" trắng,=" mới=" mấy=" ngày=" không=" lên,=" tố=" chất=" cẩu=" thối[chân=" chó="nịnh" nọt]= của=" tiên=" thần=" cũng=" thần=" tốc=" tăng=" gấp=" bội...=" vừa=" định=" trêu=" trọc=" hai=" người=" kia=" một=" chút,=" đột=" nhiên=" ngón=" tay=" đánh=" chữ=" liền=" cúng=" đồ,=" [mật]= bạn=" nói=" với=" [tiên=" thần]=" mẹ=" mày!=" mày=" ở=" trong=" đội=" nói=" cái=" rầm=" a,=" cậu=" ta=" sẽ=" không=" nhìn=" ra=" tao=" là=" bố=" bố=" đi?=" [mật]= [tiên=" thần]=" nói=" với=" bạn=" a?=" [mật]= [tiên=" thần]=" nói=" với=" bạn=" chắc=" sẽ=">

15. Chương 15

Nhật Thường

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: giúp đỡ thì ít phá hoại thì nhiều!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn:...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: a, đúng rồi

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: chuyện trộm kho hàng lần trước ấy, tao giải thích rõ với lão N rồi, mày có muốn trở lại công hội không a

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: = = ông mày đánh chết cũng không về

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: đều là hiểu lầm thôi mà...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: còn có a

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: còn có cái gì, bác gái

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: đủ

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: tao nói mày nghe, nhỏ triệu hoán sư mới vào công hội kia, giọng có điểm giống ex-wife Tuyết Nhi Bảo Bối nhà mày đấy

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: mẹ mày, wife mày đấy = =

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: con nhỏ Jian [phản bội] còn dám lết về

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: chẳng qua là tao cảm thấy có điểm giống, không biết có phải hay không

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: con mẹ nó, hai thằng mi cầm cọc ở đó làm đại gia đấy à

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: đánh ngay cho ông!

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: ẻ ẻ, bà xã bớt giận

[Đội ngũ] [Demon]: = =

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: mau, còn đi Nhật Thường

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: chú em chú đi không

[Đội ngũ] [Demon]: đi a, nhưng mà trang bị tao mất rồi nhờ bọn mày chống chân cho

Bố Tranh vừa đánh xong tán gẫu đội, thì thấy trong đội ngũ hiện thị trên góc trái bóc bóc thêm mấy ảnh nhân vật, chưa kịp nhìn tên, tán gẫu đội bỗng chốc đã náo nhiệt.

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: !!!!!

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: hội phó !! Em đây không phải bị ảo giác chứ?

[Đội ngũ] [Demon]: há, anh về rồi đây

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: wa wa wa, báo cáo các thân hữu, em vô cùng thỏa mãn oa oa

Bố Tranh đổ mồ hôi dử đội, nhiệt tình như thế này khiến cậu có chút ăn không tiêu...

[Đội ngũ] [Never]: muốn về công hội không

Thấy tên Never, Bố Tranh lặng đi một chút, lúc này mới chú ý trong đội duy nhất một tế tự không phải Never thì là ai. Đội tán gẫu của anh ta mặc dù không chỉ mặt gọi tên, nhưng chắc chắn không cần nghi ngờ là nói với Bố Tranh.

[Đội ngũ] [Demon]: không cần

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: a ?! Hội phó mau trở về đi!

[Đội ngũ] [Demon]:

[Đội ngũ] [phiêu thệ mãn cõi hoa]: người ta tới rồi nè, sao mọi người không ở đây a

Bố Tranh không muốn về lại lắm, nhưng cũng không biết trả lời như thế nào, cũng may có người lên tiếng, cậu liền xuôi theo đời chủ đề.

[Đội ngũ] [Demon]: lập tức qua ngay

Tiên Thần, Phong Hoa Tuyết Nguyệt cùng Demon theo điểm dịch chuyển trở về Chủ Thành, chỗ Nhật Thường như cũ vẫn đông nghịt đủ loại chức nghiệp xin tổ đội. Demon vừa đi qua, liền thấy người đồng đội tên Phiêu thê mân côi hoa kia đứng ở bên cạnh NPC Nhật Thường nhảy tới nhảy lui. Là một nữ triệu hoán sư, đi theo bên người một con tinh linh Mạn Đằng Tiên Tử [tiên củ cải], ăn mặc rất bình thường, trang phục xanh lam phớ bản cấp 90 rớt.

Bố Tranh nhìn một cái, suy nghĩ đầu tiên là, Phiêu thê mân côi hoa này là cái nhân vật nữ chính vừa rồi trong miệng Tiên Thần ư?

Rất nhanh mọi người đều đã tập hợp đủ, Never liền đứng bên cạnh nhân vật kỵ sĩ của cậu, dường như chút thay đổi cũng không có...

Đội trưởng là Tiên Thần, sắp xếp một chút vừa định nhấn NPC dịch chuyển đến phớ bản thì thấy một nhân vật nữ cười phượng hoàng bay tới, ở trước mặt bọn họ đáp xuống. Bố Tranh nhìn lên, tên trên đầu nhân vật nữ kia —— Thiển lam. Ái, đột nhiên không phúc hậu liền muốn cười.

[Phụ cận] [Thiển lam. Ái]: hội trưởng, không phải nói hôm nay cùng nhau đi Nhật Thường sao

[Phụ cận] [Thiển lam. Ái]: em mới lên đã nghe nói mấy anh muốn đi T-T sao có thể bỏ em lại

[Phụ cận] [Never]: đội đầy

[Phụ cận] [Thiển lam. Ái]: đừng bỏ em lại, hội trưởng đá một người được không a

[Phụ cận] [phiêu thê mân côi hoa]: không được đâu chị gái à, chị là tế tự, Nhật Thường hội trưởng một tế tự là đủ rồi a. Thêm chị thì chuyên công không đủ đâu

[Đội ngũ] [Demon]: tao nói này lão Tiên, vào nhanh a, thời gian của ông là vàng bạc, không rảnh xem hai bà cô tranh chồng

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: +10086 [số đường dây nóng]

[Đội ngũ] [Tiên Thần]: vậy vào nhé

[Đội ngũ] [Never]: ừ

Bố Tranh “hứ” một tiếng, trên màn hình thoảng cái liền thay đổi thành hình ảnh chờ chuyển cảnh qua phớ bản. Độ thiện cảm của cậu đối với cái tên hội trưởng biến thái này thật sự là càng ngày càng giảm. Trong game cấp cao trang bị tốt một chút đều sẽ khiến người theo, cái này không cần phải nói. Demon trước kia cũng có đủ dạng acc nữ vậy quanh, chẳng qua Bố Tranh không thích thì nói thẳng, chứ không giống như Never, giả vờ muộn tao (*), lãnh đạm cái gì cũng không chịu nói.

(*)Muộn tao chỉ người bề ngoài lãnh đạm nhưng thực tế nội tâm có nhiều tình cảm, thường không biểu lộ cảm xúc của mình ra ngoài, một khi đã biểu lộ ra thường ngoài dự đoán của mọi người. Có thể hiểu là hướng nội.

[Đội ngũ] [Tiên Thần]: tao không có skill Chịu Đựng của chiến sĩ, demon mày đảm nhiệm làm tanker nha

[Đội ngũ] [Demon]: = = bạn nhỏ còn mỗi cái mông trần các người cũng không tha

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: OK nhé, go go go, hội phó xông lên a! Tiến lên!

[Đội ngũ] [phiêu thê mân côi hoa]: lần đầu tiên em đi Nhật Thường á, bản sao này phải đánh thế nào a

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]:

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: tôi cũng chưa đánh qua

[Đội ngũ] [Tiên Thần]: bà xã chưa đi Nhật Thường à, bà xã để anh chỉ em

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: ờ, tôi thích PK dã ngoại

[Đội ngũ] [Demon]: anh giết cấp thấp rất lưu loát

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: thật không, cảm ơn khích lệ

Bố Tranh nhất thời nhanh tay liền lóc cóc đánh tới, thấy tán gẫu đội của Phong Hoa Tuyết Nguyệt mới cứng đờ, mới mấy ngày không lên acc kỳ sĩ Demon, cậu có cái cảm giác không thích ứng lắm, cứ nghĩ mình đang dùng Bố Bố...

Bố Tranh nhớ tới vừa rồi Tiệp Thần có nói giọng của triệu hoán sư kia giống Tuyết Nhi Bảo Bối, do dự một chút, liền phát ra một chuỗi đội tán gẫu.

[Đội ngũ] [Demon]: Hoa Hoa muội muội, ca ca chỉ muội cách đánh như thế nào nhé

[Đội ngũ] [Demon]: trên YY, miễn phí!

(*)YY là một phần mềm giọng nói, như chat voice trên Y!M ấy.

[Đội ngũ] [phiêu thế mẫn cô hoa]: không được rồi, giờ không tiện dùng YY

[Đội ngũ] [phiêu thế mẫn cô hoa]: chị Tuyết Nguyệt vũ khí của chị thật đẹp a

Bố Tranh còn đang muốn tiếp tục thừa cơ lên YY nghe xem có phải là nhỏ kia, có điều đối phương rất thông minh chuyển đề tài khác, không cho cậu cơ hội. Sau đó Bố Tranh lại nói mấy câu, nhưng có thể tưởng tượng, đều không có kết quả...

Bố Tranh buồn bực nửa ngày, đánh xong bản sao Nhật Thường liền lui đội. Kết quả còn chưa bỏ đi, thì nhận được lời mời công hội Never phát qua, Bố Tranh nhấn hủy bỏ, liền thoát tài khoản, nghĩ một chút lại mở tiểu Bố Bố lên.

Login vào Bố Bố vẫn là đang ở chỗ thùng thư Chủ Thành, trang phục mới ba ngày trên người đã sớm quá hạn. Hệ thống nhắc nhở có bưu kiện cần nhận. Bức thứ nhất là bưu kiện của hệ thống, trang phục mới quá hạn đã bị xóa bỏ.

Bức thứ hai là thư tín của Never, mở ra thì thấy chỗ phần đính kèm có một bộ trang phục mới, hình như là lần trước cậu gửi qua, đối phương lại gửi trở lại. Có điều tuy vẫn là bộ quần áo kia, nhưng có chút khác, trang phục mới vốn màu xanh nhạt, chính xác là đã bị Never nhuộm thành màu lam nhạt.

16. Chương 16

Giải hòa

Bố Tranh nhìn bộ quần áo màu xanh lam, nghĩ chắc sẽ rất đẹp. Trong Chủ Thành mặc dù có thể nói là rừng người biển người, nhưng người chơi mặc trang phục mới màu lam thì ít lại càng ít.

Tay Bố Tranh rà rà trên bàn phím, sau đó nhấp chuột một cái, Bố Bố ngân quang lóe lên liền đổi thành bộ trang phục mới màu lam kia, quả nhiên có loại cảm giác khiến người ta chói mắt, không thể không thừa nhận nhìn rất xinh.

Bố Tranh nghĩ acc kỳ sĩ của mình chắc chắn sẽ không trở về công hội, để Bố Bố đến thám thính chút thật hư thì cũng được. Lại do dự có nên liên lạc một cái với tên sư phụ Never trên danh nghĩa của cậu không?

Nhấn mở ô bạn tốt, Never đang online, nhấp chuột phải kiểm tra vị trí, không có đạo cụ truy tung [tìm vị trí] chỉ có thể thấy được vị trí cơ bản, hiện thị tại Chủ Thành. Bố Tranh còn đang nghĩ, Never hiện ở Chủ Thành a, không biết cụ thể ở chỗ nào. Tiếp đó điểm chuột điều chỉnh góc nhìn...

[Phụ cận] [Bố Bố]: Sư phụ anh là bối hậu linh (*) sao

(*)Bối hậu linh: một trong bốn linh hồn tứ phương, đứng sau lưng, có thể là thiện linh, linh hồn bảo hộ, cũng có thể là ác linh, quỷ quần thân.

Một đại tể tự áo trắng bay bay đứng ngay sau lưng tiểu cung tiễn thủ mặc trang phục mới xanh lam, không phải Never thì còn là ai?

[Phụ cận] [Never]: Em onl rồi

[Phụ cận] [Bố Bó]: Vâng

Này không phải thừa lời sao, Bó Tranh liếc mắt, không phải là bị trộm acc chứ...

[Đội ngũ] [Never]: Anh nghĩ em sẽ không onl nữa

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Tại sao em lại không onl nữa, thật kỳ quái a

[Đội ngũ] [Never]: Vậy được rồi, ngoan

[Đội ngũ] [Never]: Dẫn em đi kiếm búp bê

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Hứ, anh cho rằng em giận sao

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Xùy xùy, không so đo với anh

[Đội ngũ] [Never]: Lần trước đùa quá mức, thật có lỗi

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Khoan khoan! Em đi lấy nước lạnh rửa mặt đã! Vẫn còn đang ngủ mơ...

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A a a a, trời sụp đất lún, không thấy tiểu hoa cầu [chó đốm], heo mẹ leo cây (*), sư phụ xin lỗi mình kìa!

(*) Đây là trích từ đồng dao thiếu nhi của TQ, ý chỉ chuyện không thực, khó tưởng.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Được rồi...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thật ra... em cũng không giận lắm, haiz, là kích động nên mới logout mà thôi...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Tuần này cũng không phải em không muốn onl. Cúp tiết lên xe lửa chạy đi tham gia buổi ký tên của Demon, kết quả không thấy được người

[Đội ngũ] [Never]: Em thích sách cậu ta?

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thích! Siêu cấp thích!

[Đội ngũ] [Never]: Ồ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Cái giọng đó là sao = =

[Đội ngũ] [Never]: Không, vừa vặn có quen biết

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A a a? Quen biết ?!

[Đội ngũ] [Never]: Ngày 30 cuối tháng sau ở Đế Đô có buổi giao lưu, em tới không

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A a a a a ?! Sao em chưa nghe qua !?

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Không cần gạt em !!!

[Đội ngũ] [Never]: Sẽ không

[Đội ngũ] [Bố Bó]: T-T Nhưng mà buổi giao lưu không phải muốn đi là có thể đi a, em không có danh sách

[Đội ngũ] [Never]: Anh dẫn em vào

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sư phụ anh làm nghề gì

[Đội ngũ] [Never]: Đoán xem

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = = Biên tập ?! Tác giả ?! Buôn người !!!

[Tại sao lại có buôn người ở đây !? = =]

Bố Tranh hưng phấn thiếu chút nữa từ ghế nhảy dựng lên, chỉ xem tên acc kỳ sĩ kia liền phải biết cậu có bao nhiêu yêu thích sách Demon. Nghe nói có thể tham gia buổi giao lưu, độ thiện cảm với Never lập tức từ số âm thoáng cái liền đầy sao!

[Đội ngũ] [Never]: Bị em đoán trúng rồi (_)

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = Anh cũng bị trộm acc à

[Đội ngũ] [Never]: Tới đây, dẫn em đi Công Viên kiếm búp bê

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = không cần, em muốn thăng cấp

[Đội ngũ] [Never]: Thăng cấp? Anh tưởng em không thích thăng cấp

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Con mắt nào của anh thấy thế... Em muốn chơi cấp cao, cấp thấp chẳng có gì hay, em muốn hạ bản sao! Muốn công hội chiến! Muốn PK!

[Đội ngũ] [Never]: Ngoan

[Đội ngũ] [Never]: Vậy trước đi Công Viên, chỗ đó nhiều kinh nghiệm

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = Không cần ngại biện, sự phụ anh với Công Viên có tình ý à...

[Đội ngũ] [Never]:... Đi thôi, mang em thăng cấp, 2 ngày 90

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = Mẹ nó, hóa ra em đoán sai, anh không phải tên buôn người, anh là tên cây thuê!

[Đội ngũ] [Never]:... Xóa cái chữ phía trước đi

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ai da, nhất thời không nhận được tuôn ra

[Đội ngũ] [Never]: Ngoan

Tiểu Bố Bố cùng đại tể tự nhún nhún nhảy nhảy hướng đến Công Viên Trò Chơi, quyết chí trong vòng 2 ngày thăng lên cấp 90, biến thân trở thành đại bố bố!

[từ miếng vải nhỏ thành miếng vải lớn ==>)]

[Công hội] [Bố Bố]: Em tới rồi đây!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố! Em đến rồi!

[Công hội] [Tiện Thần]: Sao cậu lại lên !?

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Bố Bố! Vừa rồi hội phó login! Em không gặp được thiệt đáng tiếc a

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Phải a, không gặp được thật đáng tiếc a, hội phó logout rồi

[Công hội] [Bố Bố]: A! Các chị đều gặp được a!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]:...

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]:...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Phụt há há há !! Hai người gốc, các chị cũng có gặp được đâu!

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Công hội] [Bố Bố]: Oa oa oa nước mắt tuôn trào, sự phụ sự phụ chú Tiện Thần không muốn em onl kìa

[Công hội] [Tiện Thần]: Con mẹ nó = =... cậu

[Công hội] [Never]:

[Công hội] [Tiện Thần]: Đây là cái tình huống chi, mấy hôm trước không phải cãi nhau à... hôm nay vừa lên hai người đã mặc chung một cái khố lại còn kén cá chọn canh [có thể hiểu là đã giảng hòa, thân thiết lại còn đòi hỏi, khó khăn]

[Công hội] [Tiện Thần]: Em đây cũng nước mắt tuôn trào, đi tìm bà xã an ủi

[Công hội] [phiêu thê mân côi hoa]:

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Tình huống này đáng giá nghiên cứu

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Anh thấy vậy nè em gái Hoa ơi, em đuổi đi một con tiểu quái, nhưng Bó Bó của chúng ta đây mới là boss cuối!

Bó Bó theo Never vào Công Viên Trò Chơi, trực tiếp treo theo sau, dù sao cũng không cần cậu phải làm cái gì, liền một bên họa thủy [lười biếng] một bên trong kênh công hội làm đủ các loại tung tung hứng hứng.

[Công hội] [Bó Bó]: Bộ dạng em rất hung bạo sao = =

[Công hội] [phiêu thê mân côi hoa]: A, gặp được chân nhân, chào chị Bó Bó

~[Công hội] [Bó Bó]: Chào cậu~

17. Chương 17

Nữ

[Mật] [Never] nói với bạn: 30 tháng sau, sắp xếp cho tớ một buổi giao lưu

[Mật] bạn nói với [Never]: Gì ?! Tớ không nhìn lầm chứ

[Mật] [Never] nói với bạn: Không

[Mật] bạn nói với [Never]: Thế nhưng thời gian quá gấp đi?

[Mật] [Never] nói với bạn: Đủ

[Mật] bạn nói với [Never]: , cậu đừng có mà tâm huyết dâng trào, chờ lúc tớ chuẩn bị xong rồi cậu lại nói có việc không đến

[Mật] bạn nói với [Never]: Này này

[Mật] bạn nói với [Never]: , lại giả chết

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]:

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Sao thế bà xã

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã, em đánh quái của người ta

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã, bình tĩnh a...

...

[Đội ngũ] [Never]: Búp bê tể tự

[Đội ngũ] [Bó Bó]:...

Bố Tranh ở chỗ NPC nhận thưởng đổi một con búp bê tể tự bỏ vào trong túi, cuối cùng cũng lấy được búp bê như nguyện. Đương nhiên, như nguyện này là như nguyện của Never...

[Đội ngũ] [Never]: Đoàn xiếc thú

Bố Tranh còn chưa kịp nói không đi Đoàn Xiếc Thú, bên kia liền nghe âm báo hệ thống, một acc nữ tiến đội. Bố Tranh vừa nhìn, nữ triệu hoán sư cấp 90 Phiêu thê mân côi hoa...

Tâm Bố Tranh thầm mắng một tiếng, cái cô nhỏ này còn quần theo à, trong cơn tức giận mở khung bạn tốt điểm tên Vũ Diệu Đom Đóm mời nhập đội.

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Chết tiệt, tại sao lại là cái kiểu đội hình này

[Đội ngũ] [Bó Bó]: Mau tới mau tới, tập hợp

[Đội ngũ] [Bó Bó]: Lần này cho cậu ném anh ta xuống!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ý kiến hay

[Đội ngũ] [Never]:

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ái da ái da, lần đầu đến Khu Vui Chơi, thật kích động a

[Đội ngũ] [Never]: Tổ dẫn đồ đệ đi thăng cấp, đánh nhanh

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Thật lãnh đạm a

~~Trong túi Vũ Diệu Đom Đóm có vé, lập tức liền vào Khu Vui Chơi. Mấy người dịch chuyển vào phó bản. Bồ Bồ và Vũ Diệu Đom Đóm đi theo phía sau, Never cùng Phiêu thệ mân cô hoa đều là acc max cấp, xông lên âm âm một trận kỹ năng.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

Bồ Tranh trong một lúc liền trợn trắng mắt, cậu vốn nghĩ Phiêu thệ mân cô hoa này là tới chọc kinh nghiệm, nhưng sự thật chứng minh, thao tác người kia khá sắc sảo.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Tao nói này... mày xác định nhỏ Mân cô hoa là Tuyết Nhi Bảo Bồ sao

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Không xác định a, tao cảm thấy giọng điệu giống giống

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mày...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Sao tao cảm giác đó không phải nữ! Cái thao tác đấy!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Thao tác tốt không phải là nữ sao, bà xã tao thao tác cũng rất lợi hại

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]:...

Trong lòng Bồ Tranh âm thầm nôn mưa, bộ mặt thật của mày rồi cuộc cũng trở về đó...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Thật đó! Bà xã tao PK lợi hại hơn tao nữa, mỗi lần tao đều thua

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Vái lạy...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Thái độ gì đó...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Nhanh thật a

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Chị gái Hoa ơi, chị là nam sao = =

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Anh không đủ nữ tính sao

[Đội ngũ] [Never]: Đi, đừng chỉ đánh chữ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Nhân yêu

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Xuyt, bé trai, bé không phải cũng chơi nhân yêu sao

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tôi không giả nữ

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: , người ta cũng có muốn giả nữ đâu a, chính là ông chủ đại nhân bức anh, người ta là bị ép

~[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Hình tượng tốt đẹp của người ta cũng bị mất, mấy người trong công hội đều nghĩ người ta là đàn bà ghen tuông, đáng ghét nha~ cái chị Thiển lam kia còn bị chọc tức bỏ đi, thiệt là tội lỗi nà (_)

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Người ta mới trước đây cũng là thiếu niên thuần khiết nha

~[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Nhưng mà người ta giả nữ cũng có người theo đuổi nha~ Xem ra sức quyến rũ không tồi

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Tiểu Bồ Bồ đến với ca ca đi

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ca ca tốt hơn ông chủ a~ Ca ca rất ôn nhu, ông chủ thể mà là tên muợn tao ăn không tiêu

Bố Tranh đầy mồ hôi, xem ra nội công của mình còn chưa đủ, nhìn mấy câu của Phiêu thệ mân cô hoa mà tâm trí rối bời, nổi da gà đầy người... Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a, cậu có điểm phản ứng không kịp.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ông chủ của anh là...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Là sư phụ thân yêu của em nà, người ta là trợ lý riêng nhá, không vâng lời sẽ không được ăn cơm

[Đội ngũ] [Bố Bố]: A! Buôn người còn có trợ lý riêng

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Phải a, dân buôn người cao cấp đó

[Đội ngũ] [Never]: Qua đây

Mấy người quả nhiên rất tốc độ, chưa tới mấy phút đã đến chỗ cầu dây thép, Never như cũ phát qua cho Bố Bố yêu cầu cùng cười thú, mang theo Bố Bố hai ba bước liền chạy qua.

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Đáng ghét nha~ người ta cũng là lần đầu tiên đi tới đây, chỗ này thấy đáng sợ a. Đóm Đóm đệ đệ em dẫn người ta đi đi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Lạ xa ông một chút

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Hai người mau qua đi...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Đi theo em đó

[Đội ngũ] [Never]: Nhanh!

Bố Tranh nhìn liền có cảm giác nguy hiểm, Phiêu thệ mân cô hoa thể nhưng lại treo đi theo sau Vũ Diệu Đom Đóm. Cầu dây thép này chỉ có một chút mảnh nhỏ như vậy, phía trước lệch một điểm, phía sau khẳng định té xuống...

Vũ Diệu Đom Đóm vẫn như lần trước, vọt tới một nửa liền phóng kỹ năng nhảy lùi lên phía trước. Phiêu thệ mân cô hoa phía sau lập tức liền từ trạng thái đi theo rút xuống. Sau đó... thân thể nhỏ bé nhoáng cái, ngã xuống...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Nơi này quả nhiên không nên trở lại... Bố Tranh quệt mồ hôi, cậu đối với phó bản Đoàn Xiếc Thú thật sự có bóng ma không thể phai mờ...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Oa oa oa, đáng ghét nha, phía dưới đều là sâu

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Oa oa oa, người ta có hội chứng sợ đông đúc!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Anh còn chưa có chết a

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Té xuống thể mà không chết... Cũng không bị sâu gặm chết... Quả nhiên là cái đại hào da đầy biến thái...

[Đội ngũ] [Never]: Lên nhanh

18. Chương 18

Thăng cấp-ing

~Phiêu thệ mân cô hoa giải quyết một đồng tử quái phía dưới, vòng một vòng lớn mới chạy trở về.

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Chẳng có người nào xuống cứu tôi T-T

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Anh không cần người cứu a...

[Đội ngũ] [Never]: Đánh đi

Never ra lệnh một tiếng, nữ triệu hoán sư lập tức liền đổi tinh linh thành loại hình công kích, sau đó điều khiển quái đi. Đập tiểu Boss đối với hai acc lợi hại max cấp mà nói thật sự là quá dễ dàng, trong nháy mắt thì đã xong...

[Đội ngũ] [Never]: Tôi dẫn Bó Bó đi thăng cấp, hai người lui đội

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [phiêu thê mân côi hoa]: Khỉ gió, dùng xong rồi liền ném người ta đi a~ vô nhân tính

[Đội ngũ] [phiêu thê mân côi hoa]: Đi đây, tiểu đệ đệ, anh dẫn em đi thăng cấp

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Ha ha, bye bye

~Trong đội rất nhanh chỉ còn lại hai người Bó Bó và Never, Never lên thú cưỡi kéo cậu về khu buôn bán ở Chủ Thành mua vài thứ.

Bố Tranh giao dịch qua, thì thấy một đồng cuộn giấy, một lô một lốc đều là đạo cụ gấp đôi kinh nghiệm cùng tự động nhất đồ.

[Đội ngũ] [Never]: Mang x2, đi đánh quái

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Vâng !! Go Go Go! Xông lên a!

[Đội ngũ] [Never]:...

Bố Tranh xoa tay, tới nơi liền theo Never cùng đánh quái, mặc dù cấp tương đối thấp công kích không lớn, nhưng nói thế nào cũng lợi hại hơn người mới chơi.

Bố Bó là một tiểu cung tiễn thủ, Bố Tranh thao tác không thuận tay. Lúc mới đầu còn nghĩ mình có thể đứng từ xa tấn công, nhưng cứ liên tục Nộ Tiễn vào đám quái, sau đó một nửa kỹ năng viễn công không thể sử dụng. Vì vậy liền bắt đầu luống cuống tay chân nhân kỹ năng tấn công, cuối cùng rõ ràng vùng trường cung trong tay đập quái...

[Đội ngũ] [Never]: Đồ đệ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Gì

[Đội ngũ] [Never]: Sao em không chọn chiến sĩ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Khóe miệng Bố Tranh co rút, cậu bị Never hoàn toàn kinh thường... Cái loại chiến sĩ chức nghiệp máu dày ngu ngốc cậu mới không thèm chọn!

Never cấp cậu một phát tăng máu, tiếp theo lại quăng qua một cái liên tục hồi máu, đảm bảo Bố Bó “dũng mãnh như thần” sẽ không bị tiểu quái gặm chết.

Kỳ thật Bố Bó cũng rất buồn bực, cậu thường xuyên nhận sai phím, thói quen khi cầm kỹ sĩ, thế cho nên lúc bị một đám tiểu quái vây đánh, sẽ còn ‘phốc phốc’ bắn ra vũ tiễn viễn công, tiểu quái ở ngoài phía xa hai mươi thước bị đánh trúng lại vây quanh bù la bù lu...

[Đội ngũ] [Never]: Đồ đệ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Gì

[Đội ngũ] [Never]: Em đi theo là được rồi

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Lại bị khinh thường...

Bố Bó đi theo Never liên tục đánh quái đến hơn bảy giờ tối, lúc này mới tạm thời quyết định nghỉ ngơi một chút, trở về Chủ Thành rồi mỗi người tự đi kiếm đồ ăn.

Đợi lúc Bồ Tranh quay lại, thuận tay mở khung bạn tốt, nhất thời hóa đá...

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ = = sao cậu thắng cấp còn nhanh hơn tớ

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Đúng a, các cậu thật chậm.

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Ông anh kia đánh quái rất giỏi, các cậu qua đây cùng đánh đi

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Được a, cậu có cuộn kéo người không, kéo tớ quá trước.

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đợi sư phụ tớ quay lại nói với anh ta một tiếng

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Ừ, được

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Anh ta nhất định là rớt xuống hố phân rồi, lâu như vậy =.=

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Tớ đang ăn cơm...

Bồ Bồ để lại một chữ cho Never, sau đó rất không phúc hậu liền vào đội của Vũ Diệu Đom Đóm, bay thẳng đến điểm thăng cấp chức kinh nghiệm.

Lại nói trang bị của Phiêu thệ môn côi hoa căn bản không so được với Never, có điều trang bị này đánh tiểu quái dù sao cũng là một nhất miểu sát, không có gì khác nhau. Mà Never là một tế tự, quần công có một hai cái, triệu hoán sư lại khác, có thể một lần triệu hồi bốn tinh linh, cùng một ít tiểu u linh [âm hồn người chết], mặc dù lực công kích cũng không phải mạnh lắm, nhưng đối phó với quái cấp bậc thấp là dư dả.

Bồ Bồ vừa qua đã thấy bên cạnh bùm bùm kỹ năng, sáng chói đến hoa mắt. Sau mấy giây thoáng cái liền yên tĩnh, tiểu quái xung quanh được dọn dẹp sạch sẽ.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Thật lợi hại...

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn côi hoa]:

[Công hội] [Never]: Đồ đệ

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Có khối, tình huống gì đây

[Công hội] [Bồ Bồ]: Em đây em đây

[Công hội] [Never]: Em đi đâu rồi

[Công hội] [Bồ Bồ]: == Đang trong đội anh Hoa Hoa, anh qua tìm đi

[Công hội] [Bồ Bồ]: == Sư phụ anh quá ngốc, em quyết định vứt bỏ anh

[Công hội] [phiêu thệ môn côi hoa]: = =

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Ố ồ! Hội trưởng ông bị đục khoét tường (*), ha ha ha

(*) Tương tự như đào mỏ, nhưng hiện tại dùng nhiều để chỉ việc tranh giành, đoạt bạn bè, người yêu. Ở đây là nghĩa sau.

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn côi hoa]: Ái da ái da, Tiểu Bồ Bồ! Tiểu Bồ Bồ! Tiểu Bồ Bồ !! Không nên gọi anh là anh Hoa Hoa !!

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn côi hoa]: Người ta không muốn bị lộ, còn phải làm hộ hoa sứ giả (*) của ông chủ mà

(*)Hoa ở đây chỉ người con gái, 'hộ hoa sứ giả' tức chỉ việc bảo hộ người con gái.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = = Thật thật thật có lỗi...

[Công hội] [Bồ Bồ]: A, lỡ lời, là chị Hoa Hoa...

[Công hội] [phiêu thệ môn côi hoa]: ==

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Làm nhân yêu nghiệm rồi sao

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Nghiệm sao ==

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Nghiện

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Thì sao

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Never]: Đánh

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Cái tên vô vị

Bốn người trên bản đồ càn qua quét lại, mang tiểu quái giết một lần một lần rồi lại một lần. Đến 10 giờ, Bố Bố cùng Vũ Diệu Đom Đóm thành công lên tới 70 và 65.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Một chết được

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Anh nhìn em vùng trường cung cũng mệt theo

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tại sao cấp 4 thấp hơn vậy...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Người ta ăn x2 mà

[Đội ngũ] [Never]: x2 còn không

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Còn 2 cái

[Đội ngũ] [Never]: Lát nữa anh tới khu buôn bán mua thêm

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Dạ

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: OH NO, hai cái tên khoe của

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Bọn họ quá kiêu ngạo, làm sao bây giờ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đá

[Đội ngũ] [phiêu thệ môn cô hoa]: NO, đến Đấu Trường PK tổ đội đi! Hành hạ bọn họ đến chết

19. Chương 19

Đấu Trường

Bố Bố cùng Never bị hai người kia tóm tới Đấu Trường, mở một room cài pass. Biến thái Phiêu thệ môn cô hoa chọn hình thức PK full 15 trận, khung cảnh bằng nguyên mà Bố Tranh ghét nhất.

Trước kia Bố Tranh cũng hay thường xuyên tới Đấu Trường, tùy tiện mấy room PK, có điều cậu chỉ thích hình thức 1V1, 2V2 rất ít tham gia. Song cái này cũng không phải trọng yếu, Bố Tranh ghét nhất là khung cảnh bằng nguyên. Theo lý mà nói bằng nguyên màu xanh trắng mênh mông bát ngát, nên rất tốt để tìm kiếm quân địch, nhưng không chịu nổi va chạm của đại kỵ sĩ, 'rắc' liền rơi xuống dưới chân núi mà chết...

[Bản đồ] [Bố Bố]: Sao lại chọn cái địa phương rách nát này chứ

[Bản đồ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Tiểu Bố Bố, Tiểu Bố Bố, Tiểu Bố Bố, em ở nơi nào

~[Bản đồ] [Bố Bố]: Không nói cho anh

Tiến vào Đấu Trường, tất cả đội viên đều bị phân bố ngẫu nhiên nơi xuất phát, bọn họ đánh là quy tắc PK đơn giản nhất, 15 trận phải đánh hết mới có thể kết thúc, một bên đánh chết hết bên còn lại thì tính là thắng. Đang PK chỉ có thể dùng kênh bản đồ để nói chuyện, vậy nên người trong đội nói gì với nhau, đối thủ cũng có thể nhìn thấy.

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ nó cái tên nhân yêu anh ở đó mà ghẹo gái, ông sắp chết rồi đây

[Bản đồ] [phiêu thệ mân côi hoa]: Chờ ca ca đến cứu em

~Bố Tranh cũng không quan tâm đánh chữ, vội vàng điều khiển Bồ Bồ chạy nhanh trên bản đồ, thanh máu Never đầy, lại nói cái acc tệ tự biến thái như vậy, cũng không cần phải lo lắng làm gì, vậy nên... cậu không phải đi cứu viện, mà là đi tìm chỗ trốn, nếu gặp phải Phiêu thệ mân côi hoa tiểu Bồ Bồ cậu khẳng định là chết chắc rồi...

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ông đã chết...

[Bản đồ] [phiêu thệ mân côi hoa]: Em kém quá nha

~Bồ Bồ núp trong một cái hố bằng nhỏ, nơi vô cùng hẻo lánh, cậu nhớ rõ trước đây cùng người khác PK ở bằng nguyên, không cẩn thận té xuống, mới phát hiện hố này.

Bồ Bồ ngồi xổm trong hố, im lặng đếm hoa tuyết, mặc dù đi trốn như vậy có điểm không phúc hậu, nhưng cậu cấp thấp thế này căn bản không có khả năng đánh thắng được Phiêu thệ mân côi hoa, cho nên không làm vướng chân Never.

Bồ Bồ mới ngồi được một lúc, liền thấy bên trái ảnh nhân vật Never thanh máu ở dưới rừng vô cùng nhanh, nghĩ nhất định Never và Phiêu thệ mân côi hoa chạm mặt, nhưng lại không nhìn thấy thanh máu đối phương, không biết máu Phiêu thệ mân côi hoa thế nào rồi.

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ nó, nhân yêu anh là đến hành người sao, rõ ràng là bị hành

[Bản đồ] [phiêu thệ mân côi hoa]: Im lặng mà nằm đi

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]:

Cuối cùng không có gì lo lắng, Never rất nhanh giải quyết xong Phiêu thệ mân côi hoa. Màn hình Bồ Tranh nhoáng lên, hiển thị thắng trận, đợi một lúc lại bắt đầu trận mới.

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Anh Hoa Hoa anh thật sự rất biến thái

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: 15 trận sẽ tỉnh tấn nhân vong đây [hết tinh lực mà chết]

[Bản đồ] [Phiêu thệ mân côi hoa]: Xuyết

~[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cuồng M [M trong SM ý, là thích bị hành]

[Bản đồ] [Never]: Cẩn thận phía sau

Bồ Bồ nhìn thấy Never nói, trong lòng bộp một tiếng, vừa quay người liền thấy Phiêu thệ mân côi hoa buff trạng thái, bốn Mộc Đằng tinh linh xanh biếc đều là bảo bảo độ nhanh nhẹn, tốc độ rất nhanh.

Bồ Bồ vội vàng lui về phía sau xoay người bỏ chạy, thật sự giống như cảm giác bị chó đuổi chạy trời chết, thoáng cái liền vọt tới một dốc bằng bên cạnh, sau đó... không thể dừng lại... té xuống!

[Bản đồ] [phiêu thệ mân côi hoa]: Phụt! Tiểu Bồ Bồ, sao em té xuống thế

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Ông chưa chết

Lúc Bồ Bồ rơi xuống mặt đất khẩn cấp thực hiện một cú nhảy hai bước*, mặc dù không chết, nhưng thanh máu trên đầu đã nhấp nháy nhấp nháy, chỉ còn lại 10%.

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tiễn cậu một đoạn

Bồ Tranh còn chưa kịp phản ứng, đã thấy bên cạnh thoát ra một bóng người, chính là nữ cung tiễn thủ Vũ Diệu Đom Đóm. Chắc chắn Bồ Bồ chạy không kịp, lập tức liền vọt tới, trước tiên bắn một vũ tiễn viễn công. Thừa dịp Vũ Diệu Đom Đóm mất thời gian né tránh, xông đến bên cạnh làm một cú đá xoay người**, bám lấy cảm trường cung vung vung vung...

Vũ Diệu Đom Đóm bị vung đập đến gục xuống, nửa ngày mới đứng lên, tiếp theo phản đòn một cái hỏa tiễn cự ly gần, Bồ Bồ trúng một nhát thì gục xuống. Bồ Tranh nghĩ, xong, Bồ Bồ nhà mình 10% máu chắc chắn nhất nữa mất mạng, nhưng sau khi gục xuống lại đứng lên.

Trên đầu Bồ Bồ mang theo một lá chắn phòng ngự, còn lại hơn 10% máu. Tế tự Never xông qua, pháp trượng vừa nhấc, cấp Vũ Diệu Đom Đóm một phát sấm sét, kế tiếp Vũ Diệu Đom Đóm chết.

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Nhân yêu anh sao lại chậm thế

[Bản đồ] [phiêu thế mãn côi hoa]: Ngại ghê

Khi Vũ Diệu Đom Đóm ngã xuống, kế tiếp Phiêu thế mãn côi hoa chạy tới, kế tiếp Bồ Bồ cũng lật ra.

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Xếp hàng nằm

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Sư phụ cố lên! Báo thù cho em a

~[Bản đồ] [Never]: Ừ

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Nhân yêu anh thế nào cũng phải gắng gượng 1 phút!

[Bản đồ] [phiêu thế mãn côi hoa]: Hứ~ anh khinh bỉ em, người ta ít nhất cũng được 2 phút!

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Thật là chí khí!

Never cùng Phiêu thế mãn côi hoa cũng không chạy, ở bên cạnh Bồ Bồ và Vũ Diệu Đom Đóm PK. Phiêu thế mãn côi hoa vẫn dùng Mộc Đằng tinh linh, độ nhanh nhẹn cao, công kích tuy rằng không được ngon lắm, nhưng lực khống chế tốt, với chí hướng kéo dài thời gian, mục tiêu 2 phút không chết...

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mới 1 phút...

[Bản đồ] [phiêu thế mãn côi hoa]: Còn chưa chết đâu!

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Sư phụ cố lên!

[Bản đồ] [Never]:...

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: = =

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Anh cố sức chạy cái gì!

Bồ Tranh cũng choáng váng, Phiêu thế mãn côi hoa tốc độ chạy rất nhanh, vừa rồi cùng đánh quái không nhìn ra, xem ra điểm nhanh nhẹn và năng lực sinh tồn vô cùng cao... Chỉ chớp mắt đã mất tiêu trên màn hình bọn họ...

Cuối cùng Phiêu thế mãn côi hoa vẫn bị Never tìm thấy đập chết...

Ngay sau đó chờ 15 giây dịch chuyển khỏi phó bản...

[Bản đồ] [phiêu thế mãn côi hoa]: Anh lợi hại không, 2 phút 17 giây

[Bản đồ] [Bồ Bồ]: Thật lợi hại

[Bản đồ] [Never]: Cậu có thể bình thường chút không

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Có thể đổi đội không?

*Nhị giai khiêu : tức là nhảy lên vừa chạm đất lại tiếp tục nhảy lần nữa.

**Hậu thích : theo như tứ tra được thì là 1 thế võ chân trái làm trục xoay 90 độ, thân trên xoay tròn trọng tâm chuyển qua chân phải, cong gối chân đá thẳng ra.

20. Chương 20

Có người bắt chuyện

15 trận Bó Tranh có ý nghĩ muốn dùng đầu đụng vào tường cho rồi, mặc dù Never rất lợi hại, tự biết đội này lần nào cũng thắng, nhưng là không chịu nổi đánh suốt cả 15 trận, Bó Tranh đánh mệt kinh khủng.

Cuối cùng đánh đến mệt mỏi, Bó Bó cũng không tìm nơi ẩn nấp nữa, mà bắt đầu trực tiếp xông ra, vòng quanh băng nguyên chạy a chạy, sớm chết sớm siêu sinh [đầu thai]...

Vậy nên mỗi lần trước tiên đều là Bó Bó bị Phiêu thệ môn cô hoa cùng Vũ Diệu Đom Đóm vây đánh oanh liệt hy sinh, sau đó Never sẽ kết thúc hai người kia.

[Bản đồ] [Bó Bó]: Sư phụ, sao em cảm thấy anh đang lấy em làm mồi a

[Bản đồ] [Never]: Ảo giác

[Bản đồ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Tổ nói hai người cũng nên để phúc nhường cho tổ và Vũ Diệu Đom Đóm thắng một lần đi, thật không phúc hậu a

[Bản đồ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Anh có thể đừng mất mặt vậy không

[Bản đồ] [Bó Bó]: Thật đáng thương

Thế là trận cuối cùng, Bó Bó cùng Never cố thể đứng yên bất động, tiếp theo Vũ Diệu Đom Đóm và Phiêu thệ môn cô hoa xông lên đập một trận kỹ năng.

[Bản đồ] [phiêu thệ môn cô hoa]: Ông chủ không phải cậu nói sẽ không đánh trả sao

[Bản đồ] [Never]: Gia tộc thôi

Bị chặt chém một hồi, Bó Bó cùng Never thành công nằm xuống đi ra ngoài, lúc này mọi người mới logout nghỉ ngơi.

Bó Tranh nằm ở trên giường khẽ nhắm mắt lại, trước mặt đều là các loại kỹ năng lóe lên, hỏa cầu vũ tiễn lôi đình, khiến cho cậu rất đau đầu, chuyển người lấy chăn che đầu, muốn tranh thủ ngủ, mai còn có tiết.

Bó Tranh lật người lại, nghĩ đến tên Tiệp Thần có thể ngu như vậy, bản thân theo đuổi một nhân yêu kêu bà xã thì thôi đi, còn làm cậu hiểu lầm Phiêu thệ môn cô hoa là Tuyết Nhi Bảo Bối... Trước kia cậu cũng cùng Tuyết Nhi Bảo Bối hạ qua bản sao, thao tác với Phiêu thệ môn cô hoa hoàn toàn khác nhau, liếc mắt cái có thể nhìn ra được. Nhưng Tiệp Thần nói Phiêu thệ môn cô hoa là giọng nữ, cái này có điểm kỳ lạ, ngày mai có thể hỏi một chút...

Tiếp theo lại nhớ tới trước đó Never nói Demon sắp tổ chức buổi giao lưu, mấy hình ảnh kỹ năng kia lập tức đều bị xóa sạch, trong đầu ngược lại càng hưng phấn, nghĩ chưa có lần nào có trong danh sách, lần này rốt cuộc có thể nhìn thấy người rồi. Hưng phấn nửa ngày mới giật mình nhớ đến...

Never nói sẽ dẫn mình vào... Chính là anh ta không biết Bó Bó là nam, làm sao bây giờ = =

Bó Tranh bực bội nắm tóc, nhưng đến lúc đó nếu Never tức giận, tên mình trong danh sách liền ngâm nước đi...

Chẳng lẽ nói... A, tôi là anh trai của Bó Bó, Bó Bó hiện tại có việc không thể tới, tôi tới thay nó...

Bó Tranh nhìn trần nhà nhấp máy miệng, con mẹ nó, quá giả dối, ngay cả mình cũng không thể nói được...

Bực bội nửa ngày, Bó Tranh cũng không nghĩ ra được biện pháp giải quyết, cuối cùng lại bật ra khỏi giường vọt tới trước máy tính, mở game đánh cho hả giận, dẫn Bó Bó đi quét nhiệm vụ.

Số người online hiện tại không nhiều lắm, Bó Bó làm nhiệm vụ không ai đến cướp quái, hơn nữa trước kia đều đã làm qua, cho nên rất thuận lợi. Bó Bó một đường quét nhiệm vụ cũng thắng mấy cấp, cuối cùng Bó Tranh thật sự mệt không chịu được nữa, lúc này mới bò lên giường nhắm mắt ngủ. Nghĩ dù sao cũng còn tới gần 2 tháng, xe đến trước núi ắt có đường.

Chơi suốt một đêm, buổi sáng Bó Tranh không dậy nổi, chuông báo điện thoại vừa vang lên, đã bị cậu ấn tắt, cài đặt tổng cộng 6 cái chuông báo, cuối cùng vang được 4 cái, di động đáng thương liền thành công bị ném trên mặt đất, ‘cạch’ một tiếng rớt pin, hết kêu...

Đội Bồ Tranh ngủ thẳng đến lúc tự nhiên tỉnh, vừa nhìn đồng hồ vậy mà đã là 1 giờ trưa hơn, nắm tóc, mà lớp sáng hình như ra lúc 11 giờ... đã sớm học xong rồi... thế là ngửa mặt lại nằm xuống, tiếp tục ngủ... đến lúc đói bụng không chịu được nữa mới bắt đầu dậy đi ăn.

[Công hội] [Bồ Bồ]: Mọi người sớm

~[Công hội] [Never]: Sớm

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Không còn sớm

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Đã sắp đến giờ uống trà buổi chiều rồi [khoảng 3-5 giờ chiều]

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Ăn bám

[Công hội] [Never]: Đêm qua em lại login

[Công hội] [Never]: Thăng cấp rất nhanh

[Công hội] [Bồ Bồ]: Vâng, mất ngủ ==

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: ==

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: ==

[Công hội] [Bồ Bồ]: !! Sao cậu cũng vào đây

[Công hội] [Never]: Đi thăng cấp, chắc hôm nay có thể max

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: Tổ dẫn vào đó

[Công hội] [Bồ Bồ]: Go Go Go!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Một đám thiếu niên đầy sức sống a

Bốn người tạo một đội, bị Never kéo đến Khu Vui Chơi. Nhận nhiệm vụ cầm vé đi vào, lần lượt bắt đầu đánh từng trò.

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Cấp bậc Bồ Bồ và Vũ Diệu Đom Đóm đã cao, kinh nghiệm ở Khu Vui Chơi được không nhiều a

[Đội ngũ] [Never]: Không sao

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Never]: Đánh búp bê rồi đi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]:...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ai da ông chủ đại nhân, đoán không ra a, cậu có loại tình huống này Never đánh búp bê, ba người còn lại cũng không qua quấy rồi, liền đi theo bên cạnh nhìn anh ta.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: A, phải rồi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Lần trước Tiệp Thần nói nghe được giọng của anh Hoa Hoa... là giọng con gái a

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Biến thái = =

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Đó là em gái anh, đặc biệt mượn nó đến chọc nhỏ kia

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ông chủ cái tên trứng thối, ruồi bọ bu rất nhiều

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Vậy em gái anh có chơi game này sao

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: đương nhiên không

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Lần trước đi theo ông chủ đánh Nhật Thường còn có một acc nam đến bắt chuyện muốn cùng anh lên YY, bị anh lừa phỉnh

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Sức hấp dẫn của người ta lớn chưa

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Nghiện giả nhân yêu sao

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Nghiện

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Thì sao

Khóe miệng Bố Trang co rút, lần trước? YY? Có lẽ cậu có thể xác định được Phiêu hệ mân cô hoa nói chính là acc kỹ sĩ của mình, hóa ra bị coi như hoa si sao...

Bố Tranh nghiêng rằng, cậu cam đoan Bố Bó max cấp việc đầu tiên làm là tìm Tiệp Thần PK!

[Đội ngũ] [Never]: Demon à?

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Không sai! Chính là người đó

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Demon không phải là tác gia sao?

[Đội ngũ] [Bố Bó]:...

21. Chương 21

Tiểu Bố Bó

Bố Tranh cực kỳ buồn bực, ba người kia anh một câu tôi một câu, đều đang đàm luận đại kỹ sĩ của mình, sau đó thì chụp cái mũ oắt con hoa si lên đại kỹ sĩ. Buồn bực nhất chính là Bố Tranh không thể nào đứng ra phản bác! Chỉ có thể âm thầm tức giận lựa chọn làm lơ. Trong lòng lặng lẽ mắng chửi, có thần tượng là oắt con sao, ai là hoa si a hoa si, tôi không phải muốn tìm Hoa anh để bắt chuyện a bắt chuyện!

Cuối cùng của cuối cùng, Bố Tranh vẫn bộc phát...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sách của Demon rất hay!

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Em cũng thích!

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Tại sao thích Demon thì liền là oắt con = =

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Bình tĩnh...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đom]: Cũng không phải vậy ha ha

Lúc này Bố Tranh mới nhớ tới, Phiêu hệ mân cô hoa là trợ lý của Never? Vậy có thể cũng quen biết Demon?

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A, chẳng lẽ anh cũng quen biết Demon sao?

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Quen a, khá thân

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Được không? Bộ dáng thế nào a? Em chưa thấy qua...

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Đặc biệt kém cỏi, vừa cặn bã vừa vô cảm, mặt chết còn tính trẻ con

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Tổng kết lại là, da mặt thượng đẳng nhân phẩm tầm thường hồ phẩm (*) cực kém

(*) Khi một tác gia viết tác phẩm mới thì gọi là đào hố, ở đây ý chỉ chất lượng tác phẩm.

[Đội ngũ] [phiêu hệ mân cô hoa]: Cái tên đó khát bản thảo so với ỉa còn thường xuyên hơn

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ, ông đang ăn, anh có thể văn minh chút không

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Văn minh có thể ăn được sao? Em ăn văn minh à?

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Vả lại, ỉa thế nào mà không văn minh, so với em chửi mẹ còn văn minh hơn nhiều

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Em không ỉa sao? Không ỉa được thì gọi là táo bón. Chẳng lẽ em là Tỳ Hưu (1), chỉ ăn không ỉa?

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Đủ rồi đó...

[Mật] [Never] nói với bạn: Bản thảo của tớ cậu đánh xong rồi?

[Mật] bạn nói với [Never]: Dạ... chưa...

[Mật] bạn nói với [Never]: Ngày mai sẽ nộp cho ông chủ ạ!

Phiêu thệ mân cô hoa nhìn nốt cũng sắp hóa thêm lỗ tai chó, còn lè lè lưỡi ngoắt ngoắt đuôi, quả nhiên đắc tội ai cũng không thể đắc tội ông chủ. Ông chủ biến thái lại lần nào cũng viết tay một nửa đánh máy một nửa, khổ chính là tên trợ lý cậu a...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ai da, mấy em không biết kỳ thật Demon ngoại trừ tính tình xấu chút, thích khất bản thảo ra, cái khác đều vĩ đại tất

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ai da ai da, chủ yếu nhất là da mặt lớn lên dày chút thôi

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: A đúng rồi, tâm địa thiện lương, đỡ bà lão qua đường

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Nhặt và nuôi chó mèo lang thang

[Đội ngũ] [Bố Bố]:

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ai có thể đánh cho anh ta tỉnh không

[Đội ngũ] [Never]: Câm miệng, ra...

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Đáng sợ, hai người được lắm a, tới đây

Never kéo mọi người ra Công Viên Trò Chơi, thẳng đến nơi đông quái đánh. Thật ra đánh quái gì gì thì cũng là Never và Phiêu thệ mân cô hoa mới bận rộn, yêu cầu luôn ẩn kỹ năng, Bố Bố cùng Vũ Diệu Đom Đom đánh lúc đánh lúc nghỉ, đánh chán thì đứng nói chuyện phiếm, nhàn đến mọc nấm.

Phiêu thệ mân cô hoa lúc đầu còn rất ra sức, có điều sau đó thì càng ngày càng lười. Ở trong đội đùa giỡn một chút, liền bị Never phê bình, chỉ có thể chuyển mặt trận qua tán gẫu mật. Vì vậy Bố Bố liền trở nên vô cùng bận rộn...

[Mật] [phiêu thệ mân cô hoa] nói với bạn: Tính ông chủ có chút biến thái, nhưng vẫn là người rất rất tốt ha ha

[Mật] bạn nói với [phiêu thệ mân cô hoa]:

[Mật] [phiêu thệ mân cô hoa] nói với bạn: Chẳng lẽ em đắc tội ông chủ sao

[Mật] [Never] nói với bạn: Em không có nhà?

[Mật] bạn nói với [Never]: Không có a, em thấp như vậy đào tiền ở đâu a

[Mật] bạn nói với [phiêu thệ mân cô hoa]:...

[Mật] [phiêu thệ mân cô hoa] nói với bạn: A! Bị anh nói trúng rồi, em lừa tiền hay lừa tình cậu ta!

[Mật] [phiêu thệ mân cô hoa] nói với bạn: Aha! Để anh đoán

~[Mật] bạn nói với [phiêu thệ mân cô hoa]: Thật anh không phải là nữ à, nhiều chuyện như vậy

[Mật] [phiêu thệ mân côi hoa] nói với bạn: Em lại không lấy trang bị của cậu ta, hớ hớ há há, quần em vẫn là bộ bạch trang cấp 15 a

[Mật] [Never] nói với bạn: Ở khu buôn bán anh có treo một mảnh đất, lát nữa giao dịch với em

[Mật] bạn nói với [phiêu thệ mân côi hoa]: = =

[Mật] [phiêu thệ mân côi hoa] nói với bạn: Chẳng lẽ em là nhân yêu

[Mật] bạn nói với [Never]: Em không cần >< nhà=" cũng=" vô=" dụng=" a,=" chỉ=" để=" nhìn=" thôi,=" mà=" mắc=" như=" thế=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" anh=" mới=" là=" nam=" cả=" nhà=" anh=" đều=" là=" nam!=" [mật]=" [phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa]=" nói=" với=" bạn:=" không=" nói=" gì=" là=" bị=" anh=" nói=" trúng=" rồi=" đi=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn:...=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn:=" anh=" vốn=" là=" nam...=" bố=" tranh=" cả=" kinh=" thiếu=" chút=" nữa=" cần=" rụng=" đầu=" lười,=" qua=" qua=" lại=" lại=" tán=" gẫu=" mật,=" run=" tay=" liền=" đem=" cái=" phát=" cho=" phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa=" phát=" qua=" chỗ=" never...=" [type=" đoạn=" này=" tở=" cũng=" nhằm=" chục=" lần=" t-t]=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" a=" a=" a=" a=" a=" a=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" a=" a=" a=" a=" a=" a=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" sư=" phụ=" tiếp=" tục=" đi=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" không=" có=" gì=" hết=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]="=" gửi=" nhằm=" người=">< [mật]=" [phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa]=" nói=" với=" bạn:=" a!=" sẽ=" không=" thật=" sự=" là=" bị=" anh=" nói=" trúng=" đi!=" [mật]=" [phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa]=" nói=" với=" bạn:=" bố=" bố=" bố=" bố=" bố=" bố,=" em=" thật=" sự=" là=" nam=" sao=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa]:=" anh=" đi=" shi=" [chết]=" đi,=" cảm=" ơn!=" bố=" tranh=" lau=" lau=" mặt,=" thật=" sự=" là=" hết=" chỗ=" nói=" mà=" đã=" thế=" never=" còn=" hồi=" qua=" một=" câu,=" khiến=" cậu=" càng=" muốn=" tìm=" một=" chỗ=" đem=" mình=" đi=" chôn=" cho=" rồi=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn:=" ồ=" [mật]=" [phiêu=" thệ=" mân=" côi=" hoa]=" nói=" với=" bạn:=" bố=" bố=" em=" thật=" sự=" có=" bố=" lão=" nhị=" ư!=" em=" thật=" sự=" có=" tiểu=" bố=" bố=" ư!=" bố=" lão=" nhị=" và=" tiểu=" bố=" bố=" mà=" mân=" côi=" hoa=" nói=" là=" chỉ=" cái=" ý=" ý=" :=">.

Phiêu thệ mân côi hoa phải gọi là rất kích động, chuyển tay liền mật qua Never.

[Mật] bạn nói với [Never]: Oa, đồ đệ cậu có tiểu Bố Bố!

[Mật] [Bố Bố] nói với bạn: Mẹ, , anh dám nói với Never ông ngay bây giờ chẻ đôi anh

[Mật] bạn nói với [Bố Bố]: = = Cái này gọi là đe dọa trắng trợn a

[Mật] [Never] nói với bạn: Tiểu Bố Bố là cái gì

[Mật] bạn nói với [Never]: Ách, là con cái!

(1)Tỳ Hưu: Là sản phẩm tưởng tượng của người TQ, là con vật có đầu rồng mình sư tử, có sừng, cánh và đuôi.

22. Chương 22

Bỉ ỏi biến thái

Sau đó...

Bố Tranh thiếu chút nữa vì lời vu cáo của Phiêu thệ mân côi hoa mà tức giận học máu bò mình...

[Mật] bạn nói với [Never]: = = Làm sao có thể

[Mật] bạn nói với [Never]: Em còn đang đi học a

[Mật] bạn nói với [phiêu thệ mân cô hoa]:

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Sao mấy người đều không đánh

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: , ông sắp chết rồi

[Đội ngũ] [Bố Bố]:

[Đội ngũ] [phiêu thệ mân cô hoa]: Ái da!

Ngay ở thời điểm Vũ Diệu Đom Đóm sắp ngã xuống, Never mới cấp cho cậu ta một kỹ năng tăng máu, tinh linh của Phiêu thệ mân cô hoa tiến lên ‘bùm’ một tiếng liên miếu sát tất cả quái.

Cuối cùng Bố Tranh không chịu nổi Phiêu thệ mân cô hoa ‘quấn chặt không rời’, quyết định logout sớm tắm rửa đi ngủ, ngày mai nhất định phải thức dậy đi học!

Chờ đến thời điểm login game lại đã là buổi chiều hôm sau, vừa lên đến liền thấy mọi người đang bàn bạc về công hội chiến.

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Hôm nay chúng ta cứ y theo lần trước đánh đi!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]:

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Vợ tớ nói nếu còn tiếp tục đập công hội bọn họ thảm như thế liền ly hôn

[Công hội] [Tiện Thần]: Ông là cái tên viêm khí quản (*)

(*)Đồng âm với ‘thê quản nghiêm’ = vâng lời vợ, sợ vợ.

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Chú em chú cũng có chỗ nào khá hơn chứ

[Công hội] [Bố Bố]: == Anh Tiện Thần là thê nô

[Công hội] [Tiện Thần]: Yêu thương bà xã là niềm hạnh phúc của tôi

[Công hội] [càng lúc càng xa]:... Hết thuốc chữa

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Bố Bố cậu lên rồi, tớ đã max cấp

[Công hội] [Bố Bố]: Nhanh vậy

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tối nay công hội chiến! Không max cấp không đi được a, tớ luyện tới trưa đó

[Công hội] [Bố Bố]: Tớ cũng muốn đi QAQ

[Công hội] [Never]: Vào đội dẫn em đi thăng cấp, trước tối có thể max

[Công hội] [Bố Bố]: QAQ Thật quá tốt

Bố Tranh tiến đội, vẫn một hàng ngũ thêm mình nữa là bốn người, nhưng khi dịch chuyển đến nơi đánh quái, mới nhìn đến trong đội thiếu mất bóng dáng của nữ triệu hoán sư Phiêu thệ mân cô hoa, ngược lại có một nam pháp sư, ăn mặc trang phục một mảnh bao phát ngân quang, cả cặp mắt hung thần đặc thù, một đại hào ngân nguyên bảo di động.

Bố Tranh nhìn tên của đối phương lập tức liền ... Người này nếu không phải Phiêu thệ mân cô hoa cậu lập tức mang acc Bố Bố đi xóa!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Anh Hoa Hoa... anh

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Bố Bố thật thông minh, anh còn chưa trêu được em, đã bị em đoán ra anh là ai rồi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ông vừa thấy tên của anh, trong đầu không ngừng luẩn quẩn cái bài hát đó...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Đồng cảm...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: , tên nào mở chế độ lặp lại bài hát, tắt ngay cho ông

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]:

[Đội ngũ] [Never]: Đánh đi

[Đội ngũ] [Never]: Tồi nay công hội chiến triệu hóa sư vô dụng, pháp sư có thể làm chuyên công

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ông chủ đại nhân... Ngài là đang khen ngợi con hay là đang khinh thường con a...

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: A đúng rồi, công hội chiến buổi tối yêu cầu lên YY đi

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A, em không có mic

[Đội ngũ] [Never]: Lên YY nghe là được

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Tiểu Bố Bó em thật không ngoan! Lại dám lấy lý do không mic, người ta muốn nghe giọng của em cơ

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Tiểu Bố Bó Tiểu Bố Bó, em có phải là loại hình tiểu nam sinh non nớt đáng yêu không

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Non cái đầu anh, đáng yêu cái đầu anh, anh là dạng ông chú bỉ ổi biến thái sao = =

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Người ta mới không phải là ông chú bỉ ổi biến thái

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Theo anh quan sát thì ông chủ là tên bỉ ổi biến thái thích tiểu nam sinh đáng yêu

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: A~ Thì ra là thế

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sư phụ! >< anh=" hoa=" hoa=" nói=" anh=" là=" tên=" bỉ=" ổi=" biến=" thái=" [đội=" ngũ]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài=":" trời=" đất=" chúng=" giám,=" con=" không=" có=" nói!=" xin=" hãy=" tin=" con!=" [đội=" ngũ]=" [never]=":" vậy=" sao,=" tớ=" là=" tên=" biến=" thái=" [đội=" ngũ]=" [never]=":" hôm=" nay=" không=" nộp=" đồ=" qua,=" mai=" cậu=" đừng=" đến=" nữa=" [đội=" ngũ]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài=":" mẹ=" nó=" t-t=" cậu=" là=" cái=" tên=" bạc=" tình,=" có=" tiểu=" bố=" bố=" liên=" một=" cước=" đá=" văng=" tớ=" tớ,=" tớ,=" tớ...=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố=":" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hóa=" lài=":" nói=" với=" bạn=" em=" cái=" tên=" bố=" bố=" xấu=" xa,=" anh=" chúc=" em=" bị=" ông=" chủ=" biến=" thái=" ăn=" sạch=" sẽ=" không=" nhả=" xương!=" bố=" tranh=" hồi=" lại=" một=" biểu=" tình=" khinh=" bỉ,=" nghiêng=" đầu=" nhìn=" nhìn=" tấm=" gương=" khảm=" trên=" cửa=" tủ=" quần=" áo=" cách=" đó=" không=" xa,=" bộ=" dáng=" mình=" cùng=" đáng=" yêu=" đến=" một=" điểm=" cũng=" bói=" không=" tới,=" thân=" hình=" 177=" cũng=" không=" nhỏ,=" lục=" lợi=" một=" lần=" trong=" ấn=" tượng=" cái=" loại=" nam=" sinh=" nào=" được=" tính=" là=" đáng=" yêu,=" nghi=" cả=" nửa=" ngày=" mới=" đen=" mặt=" chữ=" một=" tiếng,=" vì=" cái=" loại=" chuyện=" này=" mà=" suy=" nghi=" hồi=" lâu=" thật=" đúng=" là=" có=" bệnh,=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn=" đội=" lát=" nữa=" max=" rồi=" thì=" đi=" lấy=" trang=" bị,=" anh=" để=" trong=" kho=" công=" hội,=" đã=" ghi=" tên=" rồi=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]=":" dạ=">< sư=" phụ=" anh=" thật=" tốt=" [mật]=" [never]=" nói=" với=" bạn=" khi=" công=" hội=" chiến=" em=" cùng=" vũ=" điệu=" đom=" đóm=" theo=" phiêu=" thệ=" một=" đội,=" tên=" kia=" mặc=" dù=" không=" đứng=" dẫn,=" nhưng=" thao=" tác=" tạm=" được,=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]=":" dạ=">< bố=" tranh=" có=" chút=" buồn=" bức,=" never=" nói=" như=" vậy,=" nhất=" định=" là=" để=" mình=" đánh=" ở=" bên=" ngoài,=" không=" cho=" phép=" cũng=" không=" cần=" ra=" khỏi=" nơi=" đóng=" quân...=" tuy=" rằng="

trước="” kia="” mình="” không="” thường="” tham="” gia="” công="” hội="” chiến,="” nhưng="”
 thỉnh="” thoảng="” một="” vài="” lần="” cũng="” là="” quân="” chủ="” lực.="” song="” ngẫm="”
 lại,="” cùng="” never="” một="” đội,="” tiểu="” cung="” tiến="” thủ="” bố="” bố="” này="”
 nhất="” định="” gây="” cản="” trở...="” cho="” dù="” đối="” đại="” kỳ="” sĩ,="” một="” cái="”
 acc="” trống="” rỗng="” trần="” truông="” cũng="” căn="” bản="” không="” thể="” đánh="”
 chủ="” lực="” được...="” bố="” tranh="” buồn="” bực="” muốn="” chết,="” vì="” vậy="” quyết="”
 định="” không="” phúc="” hậu="” khiến="” never="” cũng="” buồn="” bực="” buồn="” bực="”
 theo,="” [mật]=” bạn="” nói="” với="” [never]:="” sự="” phụ...="” [mật]=” [never]=” nói="”
 với="” bạn:="” [mật]=” bạn="” nói="” với="” [never]:="” anh="” thật="” sự="” thích="” con="”
 trai="” sao?="” [mật]=” [never]=” nói="” với="” bạn:="” ừ="” [mật]=” bạn="” nói="” với="”
 [never]:="” à="” đoạn="” đối="” thoại="” ngắn="” gọn,="” bố="” tranh="” phát="” hiện="” cậu="”
 hỏi="” xong="” càng="” buồn="” bực,="” cái="” này="” giống="” như="” hỏi="” một="” đáp="”
 một,="” cậu="” hỏi="” never,="” anh="” hôm="” nay="” ăn="” cơm="” rồi="” à?="” never="”
 nói,="” ừ="” sau="” đó="” mình="” nói,="” à,="” bố="” tranh="” gái="” đầu,="” cái="” loại="”
 ngữ="” khí="” bình="” tĩnh="” này="” là="” thế="” nào="” đây...="” thế="” là="” trong="” lòng="”
 gào="” hét,="” never="” là="” nam="” a!="” anh="” ta="” thích="” con="” trai="” a!="” anh="”
 ta="” là="” đồng="” tính="” a!="” anh="” ta="” là="” gay="” a!...="” sao="” lại="” có="” ngày="”
 mình="” ăn="” loại="” mì="” này="” chứ!="” ăn="” mì="” a!="” ,="” cảm="” giác="” ăn="” mì="”
 đây="” sao...="” _____="”
 tên="” của="” hoa="” hoa="” là="” hảo="” nhất="” đoá="” mạt="” lệ="” hoa="” =” cũng="”
 là="” tên="” một="” bài="” hát="” không="” lời="”>

23. Chương 23

Công hội chiến 1

Trong lúc Tiểu Bố Bố buồn bực rất nhanh đã biến thành Đại Bố Bố, sau khi hoàn thành nhiệm vụ thăng max cấp, thành công lên tới cấp 90.

Bố Tranh điều khiển Bố Bố đến kho công hội, Never đã chuẩn bị cho cậu một bộ tử trang thủ công, tuy không phải là cực phẩm gì, nhưng cũng xem như khó có được, mặc bộ này đi công hội chiến, chí ít sẽ không bị người ta miếu sát.

[Đội ngũ] [Never]: Tám giờ bắt đầu, anh đi tổ chức một chút

[Đội ngũ] [đẹp thay một đoá hoa lài]: Ông chủ đi mạnh khỏe~ Đồ đệ cậu tớ sẽ ân cần chăm sóc

[Đội ngũ] [Bố Bố]:

Never rất nhanh đã lui đội, Bố Tranh mở khung bạn tốt, kiểm tra Never, biểu thị người nọ trở về lãnh địa công hội, lập một đội 6 người.

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]:

[Công hội] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã

[Công hội] [Bố Bố]:

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Lần đầu công hội chiến, ha ha

[Công hội] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã, đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Sợ cái đầu quỷ nhà mi

[Công hội] [Never]: Lên YY

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Go Go Go!

Sau khi Never nói xong trong công hội liền có rất ít người nói chuyện, Bố Tranh nghĩ có lẽ cũng lên YY đi. Điểm Bố Bố dịch chuyển về Chủ Thành, sau đó lòng hiếu kỳ chiến thắng hết thảy, cũng mở YY...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Bố Bố đâu?

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bám gót ông chủ~ trốn theo zai

~[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đom]: = = Anh có thể bình thường chút không

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Người ta thế nào không bình thường nà, chỉ còn hai chúng ta một thế giới hai người

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Anh có thể đổi qua acc nữ kia không, nhìn trên đầu cái acc nam này mấy câu đó, thật sự là...

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Không muốn

~~[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ nó

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Triệu hoán sư quá nhu nhược, đề em tốn sức lắm a~ Em xem pháp sư này phối cung tiễn thủ hài hòa biết bao

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Cút

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ách...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Tớ có phải là nên lui đội ra ngoài trước, lát nữa vào lại không

Bố Tranh hắc tuyến gõ chữ, bên tai rất nhanh truyền đến một trận âm thanh ồn ào, có mấy người đang nói chuyện, tay cậu dừng một chút.

“Có người vào, để tớ đoán xem là ai.”

Người thứ nhất cùng cậu nói chuyện là một cô gái, nghe ra còn rất trẻ tuổi. Bố Tranh lập tức liền mang tên mình sửa lại, sau đó mới đánh chữ chào hỏi.

Bố Bố: Mọi người khỏe!

“Tiểu Bố Bố~”

“Anh có thể bình thường chút không? Nơi nào cũng khiến người ta buồn nôn.”

“Tiểu Đom Đóm em nói anh như vậy sao, anh thật đau lòng a~”

Bố Tranh ngã ngửa, thiếu chút nữa từ trên ghế té xuống, người có cái âm cuối uốn éo kia không cần phải đoán, chắc chắn là Phiêu thệ mân côi hoa, người bị anh ta trêu ghẹo không nghi ngờ gì chính là Vũ Diệu Đom Đóm.

“Bố Bố.”

Bố Tranh sững sờ, giọng nam rất dễ nghe, tuyệt đối là loại rất có từ tính, có lẽ là trực giác, phản ứng đầu tiên của Bố Tranh liền cảm thấy người này là Never, cảm giác rất giống với tưởng tượng của cậu.

Bố Bố: Sư phụ.

“Tiểu Bố Bố, em không chào anh... ” Phiêu thệ mân côi hoa thất giọng giả bộ đáng thương.

“Được rồi, chủ lực theo tớ, giờ qua phòng bên, còn lại cứ ở đây tám.” Never cắt ngang điệu oán phụ của Phiêu thệ mân côi hoa, tiếp tục nói: “Không được ức hiếp đồ đệ tớ.” Sau đó chuyển đi qua phòng bên.

“OH NO, chúng ta đây không gọi là tám, chúng ta đây gọi là giao lưu.”

“Hội trưởng nói không được ức hiếp Bố Bố, thiệt là bảo hộ con.”

“Không, cái này gọi là tuyên bố chủ quyền.”

Bố Bố:...

Đẹp thay một đóa hoa lài: “Mấy người không được ức hiếp Bố Bố nhà tớ, đến, Bố Bố, anh hai dẫn em đi chuẩn bị. Lát nữa sau khi bắt đầu cứ việc núp sau anh.”

Vũ Diệu Đom Đóm: “Hội trưởng mới vừa đi anh liền đục khoét tường, tôi chờ nhặt xác anh.”

Đẹp thay một đóa hoa lài: “Ái, Tiểu Đom Đóm là anh sai rồi, không cần ghen, thật ra anh yêu nhất là em, em biết mà.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Khỉ gió, ai mang hai tên này quăng đi, chat sách là bị phạt tiền nha! Muốn xịt máu mũi rồi.”

Bố Bố: == Tổ biến đi đây, không quấy rầy hai người tương thân tương ái

Vũ Diệu Đom Đóm: “Khỉ.”

Bố Tranh trực tiếp ngắt YY, tăng tối đa kích thước giao diện game, điều khiển Bố Bố chạy đến khu buôn bán xem giá hồng được lam được, công hội chiến mấy thứ bé bé này cần rất nhiều, không thể không chuẩn bị.

Mở trang bị của mình lên nhìn, toàn thân bộ tử trang cũng đáng không ít tiền, Bố Tranh tổng cảm thấy lấy không của người ta không tốt lắm. Mặc dù trước kia cậu và Never có một số hiểu lầm nhỏ... có lẽ là hiểu lầm từ một phía, nhưng qua thời gian dài như vậy, cậu cũng không còn kích động thế nữa, lại nói Never còn đáp ứng dẫn cậu đến buổi giao lưu của Demon, cho nên càng cảm thấy lấy không của người ta không tốt.

Vì vậy nhìn đồng hồ, còn khoảng 1 giờ nữa. Ở khu buôn bán mua một đồng phối phương cùng nguyên liệu, rất nhanh thăng cấp kỹ năng cuộc sống. Đợi khi trong bao không còn bao nhiêu tiền, thể lực và tinh lực của Bố Bố cũng hầu như đều tiêu hao hết. Bố Tranh lại mua một ít nguyên liệu, làm ra một đồng được tề cộng điểm theo thời gian.

Bố Bố ôm một túi đầy chạy đến lãnh địa công hội tìm Never, đối phương đã đứng ở cổng chính, nhưng trên đầu đội chữ “Đang treo máy”, đành phải lên YY.

Hiển nhiên Never và mấy người đang ở phòng kế bên, Bố Bố thấy không khóa, liền chuồn vào. Vừa vào đã nghe tiếng Tiệp Thần, hô gọi “Bà xã bà xã, nói một câu đi.”

“Bố Bố?”

Bố Bố: Sư phụ, em đang ở cạnh anh nè, giao dịch chút.

Never không nhiều lời, “Ừ” một tiếng, giao dịch Bố Tranh phát qua đã được tiếp nhận.

Never: “Khoan, túi anh không còn chỗ.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Giao dịch bí mật

Bố Bố: Một đồng được tề, vậy em thả phần còn lại vào kho công hội

Never: “Ừ.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Thiết dụ dàng...

Tiệp Thần: “Bà xã bà xã, anh cũng có thể dụ dàng như vậy!”

Bố Bố:...

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Ái da da, không cần diễn trò ân ái, nhanh chóng bàn bạc tính kế. Hội trưởng lần trước anh thật sự đã mắc tội nhiều người, một chút thể diện cũng không cho người ta. Em nghe Thất Sinh Thất Thế bên kia nói, lần này hai công hội bọn họ hợp lại, xu thế tất yếu a, em thấy lần này chúng ta sẽ thua vô cùng bị thảm.”

Never: “Có thể.”

Càng lúc càng xa: “Khỉ, lão đại ông không cần bình tĩnh như vậy được không.”

Bố Bố: Đây là chuyện gì vậy

Never: “Thua có hậu quả nghiêm trọng gì sao?”

“...”

“ ... ”

“ ... ”

Bố Bó:...

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Hội trưởng anh là không muốn loài người phát triển a! Bà quyết định, thua tất cả con trai đi Chủ Thành chụp hình thỏa thân.”

“ ... ”

“ ... ”

“ ... ”

Bố Tranh đổ mồ hôi, lần đầu tiên cảm thấy chơi nhân yêu là chính xác... Ít nhất không cần đến Chủ Thành dọa người...

24. Chương 24

Công hội chiến 2

Mọi người lại nhàn rồi tán dóc nửa ngày, sau cùng Never quyết định tính toán bố trí đội ngũ, tổng cộng 6 người, Never xem như chuyên công, ngoài ra còn có hai tế tự chuyên chức tăng máu, Phong Hoa Tuyết Nguyệt là pháp sư chủ lực, mặt khác phối hợp với hai pháp sư phụ trợ. Bố Bó và Vũ Diệu Đom Đóm thì đi theo Đẹp thay một đóa hoa lài lắc lư ở ngoài doanh trại của mình, dù sao cũng bị người ruồng bỏ...

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ô, Bố Bó thật lợi hại a

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Nơi nào có người !! Ông cũng muốn giết một mạng

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Cám ơn đã khen ngợi

[Đội ngũ] [việt quất dầm]: Chị ơi trang bị của chị thật lợi hại a không có tụt máu nữa, em còn đang muốn tăng máu cho chị nữa chứ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Tổ nói máu cậu làm gì tự nhiên nhiều vậy

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Tổ là đứa trẻ có sự phụ yêu thương mà

Bố Bó thật vất vả mới nhìn thấy một người chơi của quân địch, là một acc kỳ sĩ, có lẽ mới max cấp, chỉ ngây ngốc một mình mang theo cây thương cùng con ngựa. Vậy nên không cần khách khí làm gì, gia tốc liền xông tới, đập kỹ năng, lập tức đánh đối phương gục xuống kèm thêm choáng váng, sau đó Bố Bó liền dạt chân chạy, một bên chạy một bên phóng kỹ năng viễn công.

Mọi người còn chưa kịp chạy đến hỗ trợ, kỳ sĩ kia đã bị cậu đánh chết. Hệ thống nêu lên, Bố Bó giành được thành tích, lần đầu tiên công hội chiến thành công đánh chết người chơi.

Trong đội này của Bố Bó tổng cộng có 4 người tính cả cậu, ngoài Vũ Diệu Đom Đóm, Đẹp thay một đóa hoa lài, còn có một tiểu nữ tế tự, đương nhiên cũng vừa max cấp, đặc biệt muốn đến giúp vui, nhưng không ai sẵn lòng tổ đội, liền được thêm vào. Mấy người theo bên ngoài doanh trại của mình đi qua đi lại, trên YY thì rất kích động, bọn họ ở nơi này lại vô cùng nhàm chán. Bình thường ở thời điểm này, đối phương cũng không có khả năng nhanh như vậy đã đánh tới doanh trại.

[Đội ngũ] [việt quất dầm]: Sao không có ai tới a

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Có người tới là bị đánh đến hang ổ rồi

[Đội ngũ] [việt quất dầm]: Nói cũng đúng

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Chúng ta có thể ra ngoài đánh chứ

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Em muốn cho đối phương điểm tích lũy à

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: , ông khinh bỉ anh

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Cụp lông nào, tớ đi xem tích lũy

Bố Tranh điều khiển Bố Bó đứng trong cổng doanh trại, vạn nhất nếu có gì cũng chết trong doanh trại của mình, sẽ không lãng phí điểm tích lũy. Sau đó liền mở khung thông kê công hội chiến, tạm thời biểu thị hòa nhau. Trong công hội đứng đầu danh sách đánh chết người chơi nhiều nhất là Never, tiếp theo đứng là Phong Hoa Tuyết Nguyệt. Bố Tranh bĩu môi, cũng không biết đội ngũ của Never đánh ở đâu, xem ra thành quả cũng được.

Trong phòng YY khá im lặng, lúc Bố Tranh vào không ai nói chuyện, còn tưởng mình bị rớt mạng. Một lát sau mới nghe được Never nói một câu, kêu Tiệp Thần kéo ai đó qua cho anh ta.

Bố Tranh nghe liền rất buồn bực, thật sự là tâm can ngứa ngáy khó chịu, cậu cũng rất muốn xông lên phía trước. Trước kia đại kỵ sĩ cùng đội ngũ hầu như cũng là cách bố trí này, bên cạnh cùng hai tể tự tăng máu, tiếp theo là hai pháp sư phụ trợ. Một đường xông lên chặt chém, pháp sư phụ trợ phụ trách kéo người tới hoặc là dịch chuyển, tể tự tăng máu, trang bị của kỵ sĩ vượt trội, thao tác của cậu cũng không sai, hết nghiệp đoàn chiến chắc chắn không chết, đi hành hạ người đến vô cùng sảng khoái.

Bố Tranh đang nghĩ nghĩ, chợt nghe Tiệp Thần chửi một tiếng, “Hội trưởng, Càng xa bên kia nói có người đến doanh trại của chúng ta, rất nhiều, bọn họ chống đỡ không được, lộn mấy người.”

Never: “Khoảng bao nhiêu người.”

“Hắn là không đến một đội.”

Never: “Nói Thiên sứ mang một đội đến doanh trại.”

Bố Tranh vừa nghe lập tức liền tỉnh táo, vội vàng tắt khung thống kê, bắt đầu xoa xoa tay chuẩn bị.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Các đồng bào, có người tới, chúng ta giết từ trong ra!

[Đội ngũ] [việt quát dầm]: Ở đâu ở đâu, sao em không thấy được

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Người tới chắc chắn không phải tay mới, mấy bé con bọn em cẩn thận một chút

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]:

Bố Bó nhảy vọt lên cầm trường cung xông ra bên ngoài, chạy về phía trước một lúc thì thấy trên bản đồ nhỏ hiển thị có điểm đỏ di động, tổng cộng năm.

[Đội ngũ] [việt quát dầm]: Em em em tay em toát mồ hôi

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Nếu không được đừng đánh bừa, chết phải chết trong doanh trận, tích lũy không thể cho bọn họ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Biện pháp hay

Đối diện với người đầu tiên xông qua chính là một kỵ sĩ, Bố Tranh nhìn người kia đến trước mặt mình, nhanh chóng bắn ra một vũ tiễn viễn công, bản thân dùng kỹ năng nhảy lên không trung vọt tới trước tránh kỹ năng trên ngựa lao tới của người kia. Cậu rành nhất là thao tác của kỵ sĩ, tự nhiên rất rõ cách khai cuộc của đối phương. Kỵ sĩ giống nhau đều là từ cự ly xa nhắm thẳng địch thủ, khai cuộc bằng trên ngựa lao tới, đánh choáng mấy giây, bắt đầu như vậy có thể chiếm được ưu thế.

Thân thủ Bố Bó lưu loát, không bị chụp choáng, vừa rơi xuống liền hướng bốn người phía sau bắn ra một cái quần công, sau đó nhanh chóng nhảy hai bước, dừng lại bên cạnh Đẹp thay một đóa hoa lài.

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Mẹ nó, chúng ta tiêu rồi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: , nói chuyện xúy quấy

Bố Tranh cũng cảm thấy căng thẳng, lại lui về phía sau mấy bước tập trung đánh kỵ sĩ phía trước. Trong đội đối phương có một pháp sư, thoát nhìn khó đối phó.

[Đội ngũ] [việt quát dầm]: Chạy về mau, em hồi không tới

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Mọi người lui về, giết tên kỵ sĩ kia

Bố Bó vừa nói ra, mấy người liền nhắm vào kỵ sĩ đánh, trang bị đối phương mặc dù không tệ lắm, nhưng cũng không chịu được, rất nhanh bị đánh chết. Bố Bó không ham chiến, bản thân cũng bị đánh tụt một nửa máu, nhanh chóng xoay người hướng về doanh trại chạy. Ai ngờ tới, màn hình đột nhiên lóa lên, tiểu Bố Bó bỗng bị quăng ngã trước mặt pháp sư đối phương.

Trong lòng Bố Bó bộp một tiếng, chửi một câu, vội vàng ném ra một được tề, có điều khả năng kháng khổng chế của đối phương tương đối mạnh, không bị choáng, thanh máu Bố Bó thoáng cái đã trống rỗng.

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Các cậu trở về

Bố Tranh còn nghĩ mình xong rồi, nhưng thanh máu rỗng cũng chưa ngã xuống, trên đầu nhô ra một tấm khiên nhỏ. Nhìn thấy phụ cận mới phát hiện có thêm một đội người, Thiên sứ gãy cánh đã đánh ngã tên pháp sư kia.

Bố Tranh nhanh chóng bỏ chạy, trong thanh máu chỉ còn 4 giọt, trên người còn đang dính trạng thái độc, mất lá chắn phòng ngự nhất định lập tức liền cạn kiệt. Bố Tranh liên tục nhấn kỹ năng lao tới, cuối cùng vẫn chậm không qua kịp. Lá chắn phòng ngự vừa biến mất, trên người lập tức bốc lên một loạt chữ màu đỏ -XX máu, Bố Bó bạch cái liền gục xuống.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Chết tiệt

[Đội ngũ] [việt quất dầm]: Chị cũng ngã rồi sao...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Hai người các cậu sao không chạy được thêm 2 bước = =

[Đội ngũ] [Bố Bó]: , tớ đã cố hết sức

[Đội ngũ] [việt quất dầm]:

25. Chương 25

Công hội chiến 3

Bố Tranh lau lau mặt, lần đầu tiên công hội chiến bị đánh chết cũng có thành tựu, chỉ có điều thành tựu này khiến cho người ta nhìn có chút buồn bực. Cậu dứt khoát không nhấn hồi sinh, tiểu cung tiễn thủ vẫn gục ở chỗ đó.

Trong headphones nghe Thiên sứ gãy cánh đột nhiên mở miệng, “Hội trưởng, tại sao người ngày càng nhiều a, phía trước làm sao ngăn cản a.”

Càng lúc càng xa: “An tâm, chờ vội.”

Thiên sứ gãy cánh: “An cái đầu a, báo cáo hội trưởng đồ đệ nhà anh đã tử ọ.”

Never: “Bố Bó? Không sao, nhớ kỹ kẻ thù, đợi anh thấy sẽ chém hần.”

Bố Bó: = =

Bố Tranh hết nói nể a, cậu cũng đầu suy đồi đến mức cần người khác báo thù chứ...

Tay cậu hướng bàn phím rê rê mấy cái, cuối cùng tắt YY, trở lại giao diện game lần nữa mở hai cửa sổ, đem acc kỵ sĩ của cậu đổ bộ lên bờ. Mặc dù đại kỵ sĩ này đã lộ ra cái mông non, so với trước kia thua kém xa, nhưng điểm cộng kỹ năng đều là số một, nhớ đến lúc đầu cậu như gặp ma vì nâng điểm cho acc này, để không đến bị người tùy tiện chém, tổn không ít tâm huyết, gặm ngán mấy tháng mì tôm bánh bao.

Acc kỵ sĩ khuyết một thân trang bị, may mắn điểm cộng và kỹ năng không thể mất. Bố Tranh do dự một chút, điểm Tiệp Thần, xin vào công hội, bên kia rất nhanh đem cậu bỏ vào.

Demon chạy đến cạnh NPC, tham gia phó bản công hội chiến, sau khi vào Bố Tranh điều khiển Bố Bó đến điểm hồi sinh. Demon chạy tới phát giao dịch qua cho Bố Bó, lấy tất cả trang bị trên người Bố Bó đều chuyển vào túi đồ Demon.

Logout Bó Bó, Demon mang bộ tử trang mặc vào, mặc dù điểm cộng đối với kỹ sĩ mà nói có chút... tuy nhiên tốt xấu gì cũng là tử trang, cho dù điểm cộng quý dị, nhưng coi như không tệ.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Sao mày lại đổi lên acc này?

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mày chỗ đó còn trống không? Thêm tao vào a

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Có, trong đội một pháp sư phụ trợ bị ngăn ở điểm hồi sinh trên đồi, chắc nhất thời không thể về

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Kéo tao qua

Bố Tranh nhanh chóng phát cái xin đội đi, cậu còn lo lắng Never không cho cậu vào, nhưng chưa tới một giây, chợt nghe hệ thống thông báo đình một tiếng, đã ở trong đội.

Lập tức, Demon nhận được lời mời, hệ thống thông báo đang chinh chiến không an toàn, hỏi cậu muốn nhận triệu hoán không. Demon cũng không xem rõ cái gì, vội vàng nhấn đồng ý, màn hình nhoáng lên, bên người khắp nơi đều là hồng danh, bản đồ thu nhỏ bị điểm đỏ chiếm đầy.

Lúc này Bố Tranh mới nhìn rõ, đứng bên cạnh mình chính là Never, không phải Tiện Thần kéo cậu tới. Tuy nhiên tiếp theo cậu cũng không có thời gian nghĩ cái khác, nhanh chóng phóng kỹ năng.

[Đội ngũ] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Khỉ gió, hội phó !!!

Bố Tranh đổi tên YY, vừa vào liền nghe Tiện Thần đang cùng Never nói chuyện, đột nhiên có chút chột dạ, nghĩ Never chắc sẽ không nhận ra cậu đi.

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Cái này là hội phó sao ?! Em thật kích động a!”

Bố Tranh mở mic, nhẹ nhàng phù giọng một chút, “Chào mọi người.”

Thiên sứ gãy cánh: “Mẹ nó a, người thật.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Xin ++++ có kích động cũng nhìn máu tôi, tôi là da mỏng!

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Tớ có nói qua tớ là luyện thanh phích chưa.”[Luyện thanh phích = mê giọng nói]

Tiện Thần: “Mẹ, mau đánh đi. Đợi thắng rồi Demon tùy mấy bà xử lý.”

Bố Tranh mẹ một tiếng, còn chưa kịp mắng Tiện Thần. Thanh âm Never liền truyền tới, “Đối phương hình như rất nhiều người.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Không phải hình như hội trưởng a, làm sao bây giờ a.”

Never: “Cờ hiệu của bọn họ ai cầm?”

Tiện Thần: “Phó hội Thất Sinh Thất Thế, hình như thế.”

Never: “Nghĩ biện pháp kéo hẳn ra, trực tiếp cướp cờ hiệu, dây dưa nữa chúng ta cũng không chịu nổi.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Có cách nào kéo ra chứ...

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Em cũng muốn hỏi, chúng ta không vào được a. Cho dù có thể lên vào một hai người, hội phó bọn họ chắc chắn có một đồng người trông coi a.”

Bố Tranh vừa nghe, vội vàng nói: “Này không dễ sao, tìm một đội pháp sư phụ trợ kéo hẳn ra a. Tôi và Never dẫn đội người hộ tống pháp sư xông vào, pháp sư bên ngoài nhìn thấy cái tên hội phó cầm cờ kia liền từng người từng người kéo hẳn quãng ra. Bên này người chúng ta nhiều a, hẳn ra sẽ không thoát được.”

Never: “Tôi cũng nghĩ như vậy.”

Tiện Thần: “Tao sợ chưa tiến vào pháp sư phụ trợ đã chết, pháp sư phụ trợ da mỏng a.”

Never: “Đừng lo, dẫn mấy tế tự tới, có thể luân phiên buff lá chắn phòng ngự.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Nghe như cảm tử quân...”

Demon: “Đúng là cảm tử quân ha ha, mau lập đội, Never anh lập một đội tế tự, tôi tổ mấy người càn quét mở đường cho anh.”

Never: “Tốt.”

Demon: “Được, vậy tôi lui đội, có gì phát sinh gọi YY.”

Never: “Được.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Hai người này từ khi nào hài hòa như vậy

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Cái loại cảm giác ‘hận rằng biết nhau quá muộn’ này có phải là ảo giác của tôi không

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Ô ô, rất cảm động, đây là CP hài hòa a.”[CP=couple]

“Hài hòa cái đầu em a, em cái tên tế tự ăn không ngồi rồi, mau vào đội Never.” Bồ Tranh giận đến thổ huyết.

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Demon thêm tôi

Tiện Thần: “Bà xã em không theo anh một đội sao?”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Mi bảo ta một pháp sư chủ lực đi kéo người sao = =

Demon: “Được rồi bạn yêu, bà xã mày là phải bảo vệ mày. Never mấy người bảo vệ Tiện Thần vào đi, tôi thấy máu tên đó cũng không tệ, tôi đi trước.”

Never: “Tốt, cậu cẩn thận.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Cậu cẩn thận

~Gặp trở ngại mới dùng sức: “Há, cậu cẩn thận...”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Cậu cẩn thận!”

Thiên sứ gãy cánh: “Cậu cẩn thận!”

[ở đây là một đám nhại giọng Never nha!]

Tiện Thần: “Cậu cẩn thận cái đầu a! Xem máu tôi a, tất cả đều chú ý tôi!”

Thiên sứ gãy cánh: “Tớ bị ba chữ ‘Cậu cẩn thận’ của hội trưởng miếu sát rồi, ái ý dày đặc a, há há há.”

Demon: “Đù mấy người đủ rồi nha.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Thật là đủ rồi sao

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Hội phó, sao em nghe trong giọng anh mang theo chút chút ý cười cùng thẹn thùng thế.”

Bồ Tranh vừa nghe nhỏ nói, đột nhiên mới ý thức tới khóe miệng thật sự câu lên, lập tức cả người nổi lên một tầng da gà, rùng mình một cái, chửi một câu cũng không đáp lại. Điều khiến acc kỵ sĩ lên ngựa hướng doanh trại đối phương xông tới.

Có lẽ thật sự cậu gặp vận may, mèo mù đụng ổ chuột chết. Quần áo cung tiễn thủ điểm cộng thường đều cộng thêm nhanh nhẹn, kỵ sĩ điểm cộng cộng máu cùng công kích. Demon mặc toàn thân một bộ tử trang nhanh nhẹn siêu cao, kỵ sĩ luôn ở phía trước vừa đánh vừa vọt lên, mở đường cho phía sau, né tránh cao một đường thế nhưng không bị rút ngựa.

Lúc vọt tới doanh trại, bản đồ thủ nhỏ bên cạnh đã nhìn không thấy vùng đất xám. Demon cùng một vài người thả quần công, sau đó không dám dừng lại xông vào khắp ngõ ngách, quân địch hồng danh gần đó như thủy triều hướng bọn họ bên này đánh tới.

Trang bị Demon không tốt, cứ như vậy thanh máu thoáng cái đã sắp thấy đáy. Bị đánh rút ngựa choáng váng mấy giây, cả thời gian đánh trả cũng không có, màn hình liền xám.

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Đù, em cũng đã chết.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Đã nằm hơn nửa ngày

Càng lúc càng xa: “Quá kinh hãi a, em thấy không thành a.”

Demon nằm dưới đất, bên cạnh còn vây rất nhiều hồng danh chưa bỏ đi, dường như nghĩ cậu có thể đứng lên sau đó giết cậu thêm một lần. Chính là bỗng nhiên lại như nước lũ chạy đi, tay nắm chuột của Bồ Tranh nắm chặt lại.

Demon: “Thế nào ?!”

Never: “Thành.”

Thanh âm của hai người gần như đồng thời phát ra, ngay sau đó liền bồi thêm giọng Tiệp Thần, “Tôi cũng oanh liệt hy sinh, hoàn hảo đã kéo được ra ngoài, dám bên ngoài mà dám thua ông liều mạng với mấy người!”

Giải thích một chút, theo như tớ đọc hiểu thì pháp sư trong game có skill triệu hoán, tức là triệu hồi đồng đội hoặc đối phương từ xa đến bên cạnh mình; ngoài ra còn có vật phẩm cuộn giấy cũng có thể triệu hoán.

Kế hoạch của Bồ Tranh là dẫn 1 đội người xông vào mở đường cho Tiệp Thần (pháp sư phụ trợ) có thể thấy được hội phó của đối phương kéo đến bên mình, sau đó một số pháp sư phụ trợ khác liên tục sử dụng triệu hoán kéo về quân bên mình.

Theo như tớ biết ở một số game khác thì tử trang (đồ màu tím) chỉ xếp sau thần khí :D.

26. Chương 26

Ôn nhu công nũng nịu thụ

Demon của Bồ Tranh nằm trên mặt đất, nghe được một chữ “Thành”, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, qua thời gian chuẩn bị về điểm hồi sinh sống lại.

Nhưng vừa muốn ấn phím hồi sinh, chợt thấy hồng danh bên cạnh lại di chuyển, không đợi cậu hiểu chuyện gì đang xảy ra, đã nhìn thấy cái tên Never quen thuộc.

“Đù, Never anh làm gì đó, còn không mau đi ra ngoài a!” Bồ Tranh sững sờ, vội vàng gào vào mic. Trang bị và điểm cộng của Never đều thuộc top, lại là tể tự, cho dù bị vây công, cũng nhất thời không thể chết được. Có điều người nọ thể nhưng không lên thú cười chạy, còn ở lại chỗ này giết địch.

Never “Ừm” một tiếng, Bồ Tranh bó tay, người nọ đáp lời rồi cũng không đi, cậu điểm một cái vào hình nhân vật của đại tể tự, thanh máu đang từ từ giảm xuống với tốc độ nhất định, tuy nhiên bên cạnh đã có mấy acc da mỏng bị anh ta chém ngã.

Tiệp Thần: “Phải a, hội trưởng anh nhanh chóng trở về a.”

Lúc này Never cả trả lời cũng không, Bồ Tranh tức chết được, đang muốn kéo người qua tát vào mồm a, cậu cũng không về điểm hồi sinh, nhấn tại chỗ hồi sinh, Demon thoáng cái liền từ mặt đất nhảy dựng lên, chỉ là thanh máu chỉ có 30%, mà cậu 30% máu thật sự quá ít.

Demon vừa đứng lên đã muốn ngã xuống, Bồ Tranh mắng một tiếng, chợt nghe trong headphones hình như Never đang cười cười. Không đợi cậu mắng thêm lần nữa, đột nhiên nghe âm hệ thống ding một cái, theo sau một đồng thông báo lần lượt tuôn ra trên màn hình, công hội chiến kết thúc, Thất Sinh Thất Thế không địch lại Truyền Thuyết Bất Bại, cờ hiệu bị hư hại gì gì đó. Lập tức bắt đầu đếm ngược 10 giây, dịch chuyển khỏi phó bản.

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Mẹ ơi, cuối cùng cũng kết thúc, em ấn bàn phím ấn đến đau bả vai a.”

Tiệp Thần: “Đù, ngón tay tôi sắp rời ra rồi.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: ==

Tiện Thần: “Bà xã bà xã, biểu hiện của anh thế nào.”

Bố Tranh nhìn màn hình chờ chuyển cảnh, rất nhanh trở về doanh trại công hội. Tất cả người chơi tham gia công hội chiến cuối cùng đều phải trở về doanh trại công hội, trong khung cảnh nhiều người đã mất mạng, đều tụ tập một chỗ, có chút lag, cũng không biết Never đứng ở đâu.

Demon: “Tôi nói Never anh tính toán thời gian chuẩn vậy cũng không phóng cái rắm, tôi lo lắng thừa, nếu sớm nhảy dậy thêm chút nữa chắc chắn lại gục xuống.”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Ô ô ô, chúng ta bỏ lỡ cái gì, hội phó cậu vừa rồi cùng hội trưởng làm cái chi ?!”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Em cũng cảm thấy có gian tình!”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: == Tình huống gì đây, yêu giải thích

Demon: “Khỉ, tôi lười nói với mấy người... Tôi out, bye.”

Trong lòng Bố Tranh âm thầm nôn mửa, xem như cậu đã lĩnh giáo được sự lợi hại của hủ nữ bang này, không thể trâu vào tôi còn trốn không nổi sao, ba mươi sáu kế chạy là thượng sách.

Tiện Thần: “A, bye bye bạn yêu!”

Thiên sứ gãy cánh: “Tớ cảm thấy, hội phó là then thùng sao?”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Không biết a.”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Còn chờ khảo chứng!”

Càng lúc càng xa: “Tớ nói này các cậu sao không ai khen tớ a! Cầu khen ngợi a, tớ chính là người cuối cùng làm hỏng cờ hiệu của Thất Sinh Thất Thế a!”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: == Vợ cậu đang chờ khen thưởng cậu đấy, đi đi đi

Tiện Thần: “Ha ha ha, bà xã em rất xấu nha.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Phụt, hay Tuyết Nguyệt, Càng xa vợ anh đang chờ khen thưởng anh kìa, đi đi đi!”

Càng lúc càng xa: “Mẹ a, xong đời, vợ tớ bắt tớ ly hôn là tại các cậu, tớ phải đi dỗ vợ đây.”

Thiên sứ gãy cánh: “Ấy? Demon đi thật a.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: Ừ, Never cũng đi rồi.

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Khỉ gió, tớ cũng không phát hiện! Hội trưởng cũng out YY rồi!”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Em thật sự không muốn suy viễn, thật sự.”

Thiên sứ gãy cánh: “Chị cũng không muốn.”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Chị cũng không muốn, chỉ là suy đoán hợp lý tí thôi.”

Bố Tranh xuống YY, còn chưa kịp logout, đã thấy Never phát tới tin tức, hệ thống thông báo Demon được thăng lên làm phó hội trưởng. Cậu sững sờ, sờ sờ mũi, đột nhiên có chút không muốn.

[Mật] bạn nói với [Never]: Tôi hôm nay lên giúp đỡ chút thôi, về sau sẽ không thường chơi

[Mật] [Never] nói với bạn: Ừ

[Mật] bạn nói với [Never]: Lần trước trong công hội mất nhiều đồ như vậy, anh cho tôi làm hội phó nữa, mọi người sẽ có ý kiến

[Mật] [Never] nói với bạn: Những thứ đó tôi đều đã bổ sung

[Mật] bạn nói với [Never]: A, thật có lỗi

[Mật] [Never] nói với bạn: Ừ

Bố Tranh không được tự nhiên nửa ngày, mới đánh lên mấy chữ này, cuối cùng vẫn là trách nhiệm của cậu, là lúc trước văng đầu mới đem tài khoản cho Tuyết Nhi Bảo Bối, trong công hội mất nhiều đồ khẳng định cũng là trách nhiệm của cậu, Never bù vào cậu thế nào cũng phải cảm ơn.

[Mật] bạn nói với [Never]: Cảm ơn

[Mật] [Never] nói với bạn: Ừ

Khi hai người đang một giải thích một ừ, một cảm ơn một ừ, trên YY...

Tiện Thần: “Mẹ nó a, bà xã tới an ủi, bà xã bà xã.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: ==

Càng lúc càng xa: “Chú em chú sao thế, tớ cũng cần an ủi.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Ai đang nói ấy nhỉ.”

Tiện Thần: “Hội trưởng đá tôi rồi, Demon vừa trở lại, tôi đã bị đá từ trên ghế hội phó xuống, vô tình vô nghĩa a.”

Thiên sứ gãy cánh: “Cái gì! Hội phó quyết định trở lại!”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Vậy thì tốt quá!”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Đáng chúc mừng! Tiện Thần cậu đã làm ra một cống hiến cùng hy sinh mà hội chúng ta chắc chắn sẽ nhớ mãi!”

Tiện Thần: “Các người là một đám... Tôi tốt xấu gì cũng sắp xếp kho mấy ngày a, không công lao cũng có khổ lao a, các người lại vô tình vô nghĩa như vậy a.”

Phong Hoa Tuyết Nguyệt: == Đáng đời

Càng lúc càng xa: “Chắc chắc, Tiện Thần cậu không hiểu sao. Bọn họ là nói, cậu không thấy náo nhiệt gì sao, hội trưởng bằng sơn vô cảm ôn nhu công, phối với tặc mao lưu manh nững nịu thụ mới đẹp làm sao, cậu chính là gốc thụ, không thích hợp.”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Ái da! Càng xa nói chính xác nha! Cậu biến thành thông minh rồi!”

Càng lúc càng xa: “Cảm ơn cảm ơn, cũng là mấy chị khai trí tốt... ”

Tiện Thần: “Chết tiệt... Hội trưởng ôn nhu sao, Demon nững nịu ư... ” Âm điệu Tiện Thần đều run lên, “Vậy đi, tôi im lặng rồi sân khấu, vẫn là bã xã của tôi bình thường nhất.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Mấy người đều là mấy tên già nua không thú vị! Mấy người không hiểu sao, hội trưởng ôn nhu chỉ cấp cho tiểu thụ, mấy người làm sao có thể lĩnh hội đến, đây là ẩn giấu, đòi hỏi khai quật. Hội phó nững nịu cũng chỉ dành cho tiểu công nhà anh ấy, sao có thể để cho mấy tên phạm phu tục tử mấy người thấy được! Hừ”

Gặp trở ngại mới dùng sức: (^)

Tiện Thần: “... Được rồi, mời tự do... ”

Vì vậy Gặp trở ngại mới dùng sức, Mi cái tên tiểu yêu tinh cùng Thiên sứ gãy cánh lại một phen thảo luận hội trưởng Never cùng CP hội phó nhà anh ta có bao nhiêu thuộc tính ẩn bên trong...

27. Chương 27

Hạ phó bản

Bố Tranh có chút bối rối, Never khôi phục lại chức hội phó cho cậu, thế này thì ít nhiều gì cũng phải cấp người ta chút ít mặt mũi, cũng không thể hôm nay vừa làm hội phó ngày mai liền không lên acc này nữa... Nhưng cậu log acc Demon, vậy Bố Bố làm sao bây giờ... Bố Bố có thể đột nhiên biến mất ư...

Bố Tranh lau lau mặt, thực TMD tự tìm phiền toái, tự đào hố chôn mình...

[Đội ngũ] [càng lúc càng xa]: Hội trưởng, bé ngoan nhà anh chắc không phải là tức giận nên không onl nữa chứ?

[Đội ngũ] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Đúng a, hôm qua Bó Bó die rồi out luôn

[Đội ngũ] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Đến giờ cũng không thấy xuất hiện lại

[Đội ngũ] [Never]: Sẽ không

Bố Tranh:...

[Mật] [Tiện Thân] nói với bạn: Bạn yêu mày thiệt kiên trì nha!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thân]: Cút...

Demon cùng mấy người Never Nhật Thường, nghe được bọn họ nhắc tới Bó Bó liền chột dạ, cũng không dám chen vào nói, thành thành thật thật lết theo. Hôm qua sau khi dùng bộ tử trang kia của Bó Bó vội vàng chuyển trở về, chỉ sợ người khác phát hiện không thích hợp, hôm nay cậu lại một bộ lam trang trần truồng.

[Đội ngũ] [càng lúc càng xa]: Demon cậu nên đi hạ bản sao kiếm một bộ quần áo đi, trần truồng như thế thật bất nhã

[Đội ngũ] [Demon]:

[Đội ngũ] [gấp trở ngại mới dùng sức]: Đúng đó, em nhớ Bó Bó hình như vẫn chưa đi hết cấp bản sao, nếu không đợi Bó Bó lên, chúng ta cùng nhau hạ bản sao, Demon anh có thể thuận tiện lấy quần áo

[Đội ngũ] [Demon]: Không cần, để anh tự đi được rồi

Cùng lúc đó trong công hội...

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bó Bó còn chưa đến sao, ca ca rất nhớ em a

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

Bố Tranh:...

Bố Tranh chính xác cảm thấy bản thân mình thật sự quá đáng đời, tự bới cái hố nhảy vào, mới thành ra cái dạng này. Nhưng cậu cũng không dám nói với Never và mọi người mình là Bó Bó...

Cuối cùng...

[Đội ngũ] [Never]: Theo sát

[Đội ngũ] [Bó Bó]: Dạ dạ >< sư=" phụ=" em=" đang=" ăn=" cơm,=" đi=" theo=" nhé=" "
[đội=" ngũ]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]:=" hội=" phó=" đại=" nhân,=" "
a=" a=" a=" ngài=" không=" thể=" để=" con=" một=" tên=" da=" mỏng=" đi=" "
tank=" quái=" a=" [đội=" ngũ]=" [demon]:=" thật=" có=" lỗi!="" máy=" hơi=" lag=" "
[đội=" ngũ]=" [vũ=" diệu=" đom=" đóm]:=" [mật]=" [tiện=" thân]=" nói=" với=" bạn:=" "
bạn=" yêu=" mày=" cổ=" găng=" cầm=" cự=" nha!=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" "
[tiện=" thân]:=" cút=" đánh=" một=" cái=" bản=" sao=" 90,=" tiện=" thân=" đã=" "
bị=" phong=" hoa=" tuyết=" nguyệt=" triệu=" hoán=" đi,=" đội=" ngũ=" không=" đầy,=" "
đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài=" liên=" bỏ=" thêm=" triệu=" hoán=" sư=" cấp=" "
90=" vi=" tiểu=" lạc=" mịch=" vào.==" triệu=" hoán=" sư=" chuyên=" công=" so=" ra=" "
kém=" hơn=" pháp=" sư,=" vậy=" nên=" liên=" đối=" never=" tank=" quái,=" demon=" "
cùng=" đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài=" chuyên=" công,=" những=" người=" "
khác=" phụ=" trợ=" bổ=" tranh=" thật=" muốn=" đập=" đầu=" vào=" tường,=" cho=" "
dù=" mạng=" rất=" tốt,=" nhưng=" máy=" tính=" là=" loại=" bình=" thường,=" mở=" "
hai=" acc=" vẫn=" lag=" như=" thường,=" thể=" là=" demon=" thường=" đánh=" đánh=" "
xong=" thì=" bắt=" động,=" sau=" đó=" trên=" màn=" hình=" động=" tác=" đại=" "
ky=" sĩ=" tua=" nhanh=" x4,=" nhanh=" đến=" mức=" hoa=" cả=" mắt.==" nếu=" "
không=" thì=" là=" bổ=" bổ=" một=" mình=" chạy=" lên=" đánh=" đánh,=" hướng=" "

phía=" trước=" xông=" a=" xông,=" may=" mẫn=" kỹ=" thuật=" tăng=" máu=" của=" never=" vượt=" trội,=" bố=" bố=" mỗi=" lần=" đều=" hữu=" kinh=" vô=" hiểm=" [có=" kinh=" sợ=" nhưng=" không=" nguy=" hiểm].=" [đội=" ngũ]= [vũ=" điệu=" đom=" đóm]:=" bố=" bố=" lại=" chạy...=" [đội=" ngũ]= [never]:=" tở=" đuổi=" theo,=" hoa=" lài=" tank=" quái=" [đội=" ngũ]= [đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài]:=" !=" tở=" là=" pháp=" sư=" a,=" gào=" rú!= never=" phát=" xong=" đội=" tán=" gẫu=" trực=" tiếp=" ngừng=" công=" kích,=" thắng=" một=" đường=" vọt=" tới,=" nhảy=" đến=" bên=" người=" boss,=" đuổi=" theo=" bố=" bố.= máy=" tính=" bố=" tranh=" lag=" một=" cái,=" giao=" diện=" game=" hiện=" thị=" không=" hưởng=" ứng,=" không=" nhìn=" được=" mắng=" một=" tiếng.= cách=" hai=" giây=" mới=" mở=" lại,=" đã=" thấy=" bố=" bố=" đang=" anh=" dừng=" chạy=" lên=" trước,=" trước=" mặt=" đều=" là=" một=" nhúm=" một=" nhúm=" tiểu=" quái,=" đám=" đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài=" và=" vũ=" điệu=" đom=" đóm=" còn=" đang=" xay=" boss,=" never=" đang=" dùng=" máy=" cái=" kỹ=" năng=" gia=" tốc=" vọt=" tới.= bố=" tranh=" vội=" vàng=" điệu=" khiển=" bố=" bố=" dùng=" lại,=" năm=" sáu=" con=" quái=" đuổi=" theo=" phía=" sau,=" đánh=" tiểu=" nữ=" đáng=" thương=" đến=" nghiêng=" a=" vẹo=" a.= trong=" phó=" bản=" đều=" là=" đại=" quái=" cấp=" 90,=" never=" cũng=" nhất=" thời=" không=" thể=" giải=" quyết,=" phải=" mất=" ít=" thời=" gian,=" cũng=" may=" bố=" bố=" còn=" chưa=" ngã=" xuống.= [đội=" ngũ]= [đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài]:=" khi=" gió,=" vì=" sao=" tở=" phải=" tank=" quái=" a=" !=" hội=" phó=" hội=" hôn=" mau,=" quánh=" quánh=" quánh=" quánh=" a!= bố=" tranh=" thờ=" phào=" nhẹ=" nhõm,=" vừa=" thấy=" đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài=" gọi,=" mới=" nhớ=" tới=" demon=" là=" chuyên=" công.= đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài=" trước=" mặt=" đã=" muốn=" hy=" sinh.= nhanh=" chóng=" ném=" ra=" mấy=" cái=" kỹ=" năng,=" chuyển=" công=" kích=" của=" boss=" lên=" người=" mình,=" đổi=" vai.= [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" thật=" có=" lỗi=" >< hôm=" nay=" lag=" quá=" [đội=" ngũ]= [never]:=" qua=" đây,=" nhất=" bao=" never=" quay=" trở=" lại=" gia=" nhập=" vào=" rất=" nhanh=" đã=" đập=" đổ=" boss,=" bố=" bố=" đứng=" khá=" xa,=" vội=" vàng=" xáp=" qua=" đội=" phân=" bao.= cuối=" cùng=" mở=" ra=" một=" bộ=" tử=" trang,=" thuộc=" tính=" công=" kích.= sau=" đó=" never=" trực=" tiếp=" giao=" dịch=" cho=" demon.= triệu=" hoán=" sư=" kia=" đánh=" xong=" một=" lần=" liên=" lập=" tức=" lui=" đội,=" bố=" tranh=" có=" chút=" ngược=" ngừng,=" nhất=" định=" là=" do=" cậu=" bên=" này=" cứ=" lag=" lag=" lag,=" người=" ta=" không=" kiên=" nhẫn.= dù=" sao=" cũng=" không=" phải=" là=" phó=" bản=" khó=" khăn=" gì,=" một=" đội=" ngũ=" thông=" thường=" cũng=" đã=" rất=" hiệu=" suất.= [công=" hội]= [demon]:=" tôi=" out,=" cảm=" ơn,=" hi=" [công=" hội]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức]:=" bi=" bi~=" [công=" hội]= [mi=" cái=" tên=" tiểu=" yêu=" tinh]:=" 88=" [công=" hội]= [mi=" cái=" tên=" tiểu=" yêu=" tinh]:=" cái=" hi=" này...=" trái=" tim=" tở=" đột=" nhiên=" run=" lên=" một=" cái=" [công=" hội]= [thiên=" sứ=" gãy=" cánh]:=" 99=" [công=" hội]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức:= hoạt=" bát=" thụ!= [công=" hội]= [never]:=" 88=" [công=" hội]= [never]:=" cổ=" lẳng=" tiến=" đội=" [công=" hội]= [thiên=" sứ=" gãy=" cánh]:=" tở=" cảm=" giác=" thấy=" là=" cái=" hội=" này=" ngày=" càng=" hài=" hòa=" -= [công=" hội]= [đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài]:=" đánh=" cổ=" lẳng?= [công=" hội]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức]:=" a!= em=" biết=" rồi,=" hội=" trưởng=" muốn=" cho=" hội=" phó=" một=" cái=" ngạc=" nhiên=- mai=" hội=" phó=" vừa=" onl,=" bộ=" tử=" trang=" của=" anh=" ấy=" đã=" gom=" đủ=" [công=" hội]= [vũ=" điệu=" đom=" đóm]:=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" lúc=" này=" chắc=" mọi=" người=" đều=" đang=" ở=" hoạt=" động,=" nếu=" không=" chúng=" ta=" cũng=" đi=" hoạt=" động=" trước=" đi=" [đội=" ngũ]= [never]:=" cũng=" được=" never=" trực=" tiếp=" tạo=" đội=" với=" mình=" bố=" bố,=" chạy=" đến=" chủ=" thành=" đi=" tiếp=" nhiệm=" vụ=" của=" hoạt=" động.= bối=" vì=" hoạt=" động=" mỗi=" ngày=" cố=" định=" thời=" gian,=" lại=" tập=" trung=" vào=" buổi=" tối,=" nên=" tối=" ở=" chủ=" thành=" rất=" nhiều=" người.= lúc=" bố=" bố=" cùng=" never=" tới,=" bên=" bảng=" công=" báo=" đây="

ấ=" người,=" hai=" người=" cũng=" không=" dừng=" lại=" lâu,=" nhận=" nhiệm=" vụ=" liên=" chạy=" tới=" điểm=" dịch=" chuyển=" chuẩn=" bị=" ra=" bản=" đồ=" đã=" ngoại.= hoạt=" động=" chẳng=" qua=" là=" hạ=" bản=" sao=" và=" đánh=" quai=" ở=" bản=" đồ=" đã=" ngoại,=" thu=" thập=" nguyên=" liệu=" gì=" gì=" đó.= giống=" như=" nhiệm=" vụ=" thu=" thập=" đều=" là=" một=" người=" làm,=" không=" tổ=" đội,=" chủ=" yếu=" bởi=" vì=" càng=" nhiều=" người=" tỷ=" lệ=" rút=" càng=" thấp.= nhưng=" never=" không=" giải=" tán=" đội,=" bố=" bố=" cũng=" không=" quan=" tâm,=" hai=" người=" liên=" cùng=" đánh=" quai.=
 =" ở=" chương=" này,=" tứ=" không=" biết=" tác=" giả=" có=" nhằm=" lẫn=" giữa=" phiêu=" thệ=" mân=" cô=" hoa=" và=" đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài=" hay=" không.= trong=" bản=" raw=" có=" một=" số=" chỗ=" lẫn=" lộn=" giữa=" hai=" cái=" tên=" này.= phiêu=" thệ=" là=" nữ=" triệu=" hoán=" sự,=" nhưng=" lại=" có=" một=" câu=" nói=" "tứ=" là=" pháp=" sư=" a...=" ",=" và=" demon=" cùng=" phiêu=" thệ=" phụ=" trách=" chuyên=" công=" ~=">
 vậy nên tứ nghĩ ở đây là acc nam pháp sư Đẹp thay một đoá hoa lài. Mạn phép tự tiện sửa lại, dù sao cũng là cùng một người nhĩ ^_^.

28. Chương 28

Đục khoét tường

Đôi khi Bồ Tranh nghĩ, Never có phải biết Bồ Bồ là Demon không ?! Vừa nhắc tới tim dường như đã treo ở cuồng hống. Bằng không vì sao Bồ Tranh cảm giác thấy rằng Never như có như không chính cậu.

Lúc đánh hoạt động đột nhiên Never lại hỏi Bồ Bồ lag không, Bồ Tranh không kịp phản ứng, trực tiếp nói không lag a. Còn đang không hiểu gì, Never liền "Vây sao" một tiếng, sau đó Bồ Tranh mới nhớ tới, cậu vừa rồi mở hai acc mới lag như vậy, bây giờ lại không lag hình như có điểm không hợp lý lắm.

Ngoài ra Never còn đột nhiên hỏi Bồ Bồ, nhãn của em sao thiếu mất một cái. Bồ Tranh sửng sốt, mở trang bị Bồ Bồ ra nhìn, thiếu mất một cái nhãn, nhất định là lúc ấy sau khi chuyển đồ cho acc kỳ sĩ Demon kia hốt ha hốt hoảng, không thả vào lại. Vội vàng nói với anh ta đã để ở kho không mang theo, sau đó lặng lẽ mở acc Demon lên, mang nhãn giao dịch qua cho Bồ Bồ.

Nhưng thực đáng thương, không biết Never từ nơi nào trôi lên, sau đó phát hiện Demon. Never rất có lòng mời Demon đi cùng hạ bản sao Nhật Thường gì đó.

Bồ Tranh cảm thấy mình sắp điên rồi, chính là thử mấy lần, phản ứng của Never lại giống như hoàn toàn không biết...

[Công hội] [Bồ Bồ]: Sớm a ==

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Bồ Bồ sớm a

[Công hội] [Tiện Thần]: Tôi đã ăn cơm trưa rồi, sớm ghê

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: Bồ Bồ đến Khu Vui Chơi không?

[Công hội] [Vũ Điện Đom Đóm]: = = Ngàn vạn lần đừng đến

[Công hội] [Bồ Bồ]: Anh ở Khu Vui Chơi làm gì?

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: Anh mới nhận một đồ đệ, dẫn đi

[Công hội] [Vũ Điện Đom Đóm]: Đặc biệt đáng ghét

[Công hội] [Bồ Bồ]:

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: Đến đi đến đi, dù sao hôm nay ông chủ tối muộn mới onl được, giúp anh dẫn người đi

Bố Tranh nghe nói Never tối muộn mới lên, thở phào nhẹ nhõm, mấy hôm nay bị anh ta chinh đến sức cùng lực kiệt, có điều lại thấy có chút mất mát, cũng không biết tại sao như thế. Sau khi kịp phản ứng trong lòng mắng một câu, bị M bị đến nghiện rồi.

Lúc đầu Bố Tranh không muốn đi Khu Vui Chơi lắm, nói cho cùng dẫn cấp thấp là một việc rất nhàm chán, hơn nữa nhờ phúc Never, cậu có bóng ma tâm lý với Khu Vui Chơi. Nhưng đến cuối cùng vẫn tiến đội chạy đến Khu Vui Chơi hỗ trợ, dù sao khoảng thời gian kia Phiêu thệ mãn côi hoa cũng dẫn cậu theo thăng cấp.

Nhưng đây tuyệt đối là lựa chọn sai lầm trăm phần trăm, khiến cho đầu Bố Tranh trướng lên.

Bố Tranh đánh nhiệm vụ lấy vé vào cổng, sau khi vào Khu Vui Chơi, liền nhìn thấy Phiêu thệ mãn côi hoa cùng Vũ Diệu Đom Đóm đứng bên cạnh một acc cấp thấp, một nam kỵ sĩ mới lên cấp 30. Khi Bố Tranh lần đầu nhìn thấy người gọi Chuyển thân bắt vong này đã có chút thiện cảm, cậu cũng chơi kỵ sĩ lên, đương nhiên có cảm giác thân thiết.

Ba cái max cấp dẫn một cấp thấp, dễ dàng rất nhiều, cho dù ba người ở Khu Vui Chơi không quen thuộc gì, cũng xem như người nhiều lực đại, giải quyết không tốn chút khí lực nào. Chuyển thân bắt vong theo phía sau, mới đầu còn thành thật, cũng nói không nhiều. Nhưng đợi mọi người đánh được nửa ngày thì chuyện không phải như vậy...

[Đội ngũ] [chuyển thân bắt vong]: Bố Bố lát nữa bạn có việc gì không, dẫn tớ làm nhiệm vụ 30 một chút được chứ

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Được a

...

[Đội ngũ] [chuyển thân bắt vong]: Bố Bố bạn có hội chưa a, đến công hội bọn tớ đi!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Có rồi, không được

...

[Đội ngũ] [chuyển thân bắt vong]: Bố Bố, tớ vừa rồi mới kiếm được một con búp bê cung tiền thủ, bạn thích không? Tặng bạn

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Không cần đâu

...

[khụ, người ta đã có búp bê tể tự rồi :”>]

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Hội trưởng đâu

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Chào bé, hội trưởng đại nhân còn chưa online

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Có người đục khoét tường nhà hội trưởng

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Lẽ nào Demon lại có vợ

[Công hội] [Phiêu thệ mãn côi hoa]: Phụt ——

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: A a ?! Thiệt hay giả

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Khỉ, mấy người đi SHI [chết] đi, tôi nói đây là Bố Bố

[Công hội] [Bố Bố]: = =

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Ha ha

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố nhà tớ sao

[Công hội] [phiêu thệ mãn côi hoa]: Thoạt nhìn đồ đệ của tớ có thiện cảm với Bố Bố

[Công hội] [Bố Bố]: Em sắp không chịu nổi rồi = = đánh xong bản sao này em lui

Bố Tranh bị phiền đến đau cả đầu, muốn phát tác chữ người cũng không được, liền toàn bộ xem như không thấy, có điều cái bạn Chuyển thân bắt vong kia thật sự quá năng nổ, vây quanh Bố Bố vòng tới vòng lui, bợ đỡ sẵn đón.

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Ha ha, Bố Bố đáng yêu như thế, mãi không ai theo đuổi mới kỳ quái

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Nói rất đúng, bình thường đều ở cạnh hội trưởng, ai dám sếp tới a

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Nói rất đúng a

[Công hội] [Bố Bố]: = =

Đáng yêu cái đầu mi a, là mi thì có... Cơ trên mặt Bố Tranh đều run run, cậu đang muốn điều khiển Bố Bố bắn một phát vũ tiễn vào cái tên Chuyển thân bắt vong kia, chết quách đi cho yên tĩnh.

[Đội ngũ] [chuyển thân bắt vong]: Bố Bố, bạn xem nhãn của tớ đập bảo thạch gì thì tốt

Bố Tranh nhìn thấy đội tán gẫu cũng lười gõ chữ, hôm nay thời gian cậu gõ chữ so với chơi game còn nhiều hơn! Cậu hiện tại rất hoài niệm cái tên Never kín như hũ mật kia, ít nhất cũng không giống mấy con ruồi bọ.

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Acc cậu còn thấp, không cần đập thạch

[Đội ngũ] [chuyển thân bắt vong]: Tớ có đại hào!

Kỳ thật Bố Tranh cũng muốn nói, mới 30 cấp hơn đập thạch cái gì, thuần túy lãng phí tiền a, Vũ Diệu Đom Đóm nói không sai. Có điều Chuyển thân bắt vong không nghĩ như vậy, nhân vật theo sau sau đó liền bắt động.

[Công hội] [Bố Bố]: Vũ Diệu, cậu không nên đả kích tâm hồn mỏng manh của trẻ nhỏ

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Cấp 30 không tính là cấp thấp sao

[Công hội] [Bố Bố]: Cậu nghĩ đại hào của Chuyển thân này bao nhiêu

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Không vượt quá 14

[Công hội] [phiêu thế mân cô hoa]: Này này này, đủ rồi nha, không cần khinh thường đồ đệ anh

[Công hội] [phiêu thế mân cô hoa]: Anh vất vả biết bao mới thu được một đồ đệ

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]:

Bố Tranh vừa muốn gõ chữ đả kích Phiêu thế mân cô hoa, đột nhiên thấy trên bản đồ thu nhỏ có thêm một tiểu lục điểm, lập tức một acc kỳ sĩ vội vàng chạy tới, dừng lại bên cạnh họ.

[Phụ cận] [Chuyển thân bạc vong]: Đây chính là đại hào của tớ

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Con mẹ nó

[Công hội] [Bố Bố]: = =

[Công hội] [Never]: Sao thế?

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đại hào đẩy trời...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Hội trưởng !!

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Thần mã đại hào cấp 47, Đại hào! Đại hào! Đại hào! Cái gì hơn cấp cậu ta đều đại = =

[Công hội] [Bố Bố]: Ấy! Sư phụ onl rồi

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Hội trưởng! Báo cáo! Có người đục khoét tường nhà anh!

29. Chương 29

Thuê phòng thoát y

Bố Tranh , điếm chuột vào kỹ sĩ bên cạnh, quả nhiên hiển thị cấp 47... Đại đến khó tưởng...

[Phụ cận] [chuyển thân bạc vong]: Sư phụ cho con vào đội, con cũng có thể đánh, như vậy mọi người sẽ thoải mái hơn

[Công hội] [phiêu thế mân côi hoa]: Hai đứa không nên vậy a == hai đứa không phát hiện đồ đệ anh ngốc ngốc rất đáng yêu sao

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Báo cáo! Bổ sung! Đục khoét tường chính là đồ đệ nhà Phiêu thế!

[Công hội] [phiêu thế mân côi hoa]: Khỉ = = tởn hận tên mách lẻo cậu

[Công hội] [Never]: Hừm?

[Công hội] [Never]: Mời đội

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Trong đội còn chỗ không, thêm tớ vào xem náo nhiệt với

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Cái anh phía trên so với em còn thích náo nhiệt hơn a

Bố Tranh vừa thấy trò chuyện phiếm của công hội, hơi giương mắt bên cạnh đã thêm một tế tự.

[Đội ngũ] [chuyển thân bạc vong]: Bố Bố, đây là sư phụ bạn sao

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ủ...

[Đội ngũ] [chuyển thân bạc vong]: Bố Bố, sư phụ bạn thoát nhìn rất lợi hại

[Đội ngũ] [chuyển thân bạc vong]: Nhưng tế tự không tốt, đánh người quá yếu, vậy không thể bảo vệ được Bố Bố

[Đội ngũ] [chuyển thân bạc vong]: Bố Bố, tớ là kỹ sĩ, đặc biệt lợi hại, có thể bảo vệ bạn

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Thứ lỗi tôi, tôi cười rút cả gân

[Công hội] [phiêu thế mân côi hoa]: Anh đã nói là ngốc ngốc rất đáng yêu mà a

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Cầu vầy xem

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tôi cảm thấy cái người này đặc biệt đang khiêu chiến ranh giới của hội trưởng

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Tình huống gì rồi

[Công hội] [Never]: Đội trưởng đưa tớ

[Công hội] [phiêu thế mân côi hoa]: Hội trưởng đại nhân cậu muốn làm thần mã gì! Không phải là muốn đá đồ đệ của tớ chứ...

Phiêu thế mân côi hoa mặc dù không quá tình nguyện, nhưng vẫn thành thành thật thật mang đội trưởng nộp ra. Sau đó, Bố Bố chợt nghe âm hệ thống thông báo, 'ding ding ding ding' liên tục vang lên bốn lần. Hai mắt cậu mở to, không riêng gì Chuyển thân bất vong, mà ngay cả Phiêu thế mân côi hoa cùng Vũ Diệu Đom Đóm cũng đều bị đá ra ngoài, trong đội chỉ còn lại cậu và Never.

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Làm gì cả tôi cũng đá

[Công hội] [phiêu thế mân côi hoa]: Tên mách lẻo không có kết quả tốt

~[Đội ngũ] [Bố Bố]:

[Đội ngũ] [Never]: Đi

Never mở theo đội, Bố Bố lập tức đi tới. Cái bạn Chuyển thân bất vong kia tựa hồ không nhìn ra mình đã bị đá, đội ngũ nói chuyện phiếm tự động chuyển thành phụ cận nói chuyện phiếm...

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Bố Bố bạn đi đâu vậy

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Bạn chán rồi sao, chúng ta đi Khu Vui Chơi lần nữa đi

Đương nhiên Bố Tranh không đáp lại, thú cưỡi của Never có tốc độ nhanh hơn 100%, rất nhanh đã cho rơi Chuyển thân bất vong, tiến trạm dịch chuyển về Chủ Thành.

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Anh kiếm đâu ra tên đồ đệ ngốc vậy, đã là “đại hào” rồi mà còn không biết Khu Vui Chơi một ngày chỉ có thể vào một lần

[Công hội] [phiên thệ mân cô hoa]: (^) Mới không nói cho em biết

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sư phụ đây là dã ngoại cấp 60, chúng ta tới đây làm gì a

[Đội ngũ] [Never]: Không biết

[Đội ngũ] [Never]: Tùy tiện chọn

[Đội ngũ] [Bố Bố]:...

[Đội ngũ] [Never]: Tối dẫn em đi bản sao

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ok

[Đội ngũ] [Never]: Em luyện kỹ năng sinh hoạt gì

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Lần trước luyện chế được tề, ngoài ra không luyện gì thêm

[Đội ngũ] [Never]: Ừ

Bố Bố cùng Never đứng ở dã ngoại cấp 60 mắt to trừng mắt nhỏ, bởi vì cấp bậc quá kém hơn rất nhiều, nên cho dù ở cự ly rất gần, mấy tiểu quái này cũng sẽ không công kích bọn họ. Never “Ừ” xong rồi không nói thêm gì, Bố Tranh cũng hoài nghi anh ta có phải là rớt mạng, cách năm phút đồng hồ thật sự không kiên trì nổi.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Vậy em đi luyện thêm kỹ năng sinh hoạt khác

[Đội ngũ] [Never]: Không cần

[Đội ngũ] [Never]: Cũng không có gì dùng

[Đội ngũ] [Bố Bố]: A...

Không dùng anh hỏi làm khi gì a... Sau đó lại một trận nhìn nhau không nói.

[Đội ngũ] [Never]: Nhưng nếu em thích dẹt may câu cá, anh có thể dẫn em đi đánh nguyên liệu

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Không... Không cần

Bố Tranh đổ đầy mồ hôi, một đại nam nhân làm sao mà thích dẹt may câu cá gì chứ.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Nếu không đi Đấu Trường đi

[Đội ngũ] [Never]: Được

Never mang theo Bố Bố chạy đến đấu trường, kiếm một phòng khóa, tiện tay chọn cảnh nền, lúc này là một thị trấn nhỏ đổ nát, vật che chắn tương đối nhiều.

Bố Tranh nghĩ vừa lúc tối sẽ cùng mọi người hạ bản sao, giờ luyện một chút cách sử dụng cung tiễn thủ. Chờ sau khi tiến vào phòng, màn hình vẫn còn tối mờ mờ, đếm ngược mấy giây, hệ thống thông báo bắt đầu, tiểu cung tiễn thủ vừa muốn chạy, liền thấy đối thoại trong công hội, thiếu chút nữa từ trên ghế ngã xuống đất.

[Công hội] [phiên thệ mân cô hoa]: Bố Bố

[Công hội] [phiên thệ mân cô hoa]: Hội trưởng...

[Công hội] [phiên thệ mân cô hoa]: Các người đi nơi nào QAQ chúng tớ bị Tiểu Đom Đóm vút bỏ

[Công hội] [Vũ Điều Đom Đóm]: Cút

[Công hội] [Never]: Thuê phòng

[Công hội] [phiêu thệ mân cô hoa]: Phụt ——

[Công hội] [Never]: Đấu Trường

...

Không cần phải nói ngay sau đó phía dưới phần phạt bùng nổ một đồng người, Bồ Tranh muốn hỏi đáp lại, đáng tiếc khi bắt đầu phó bản Đấu Trường không phát đi tin công hội được.

[Bản đồ] [Bố Bố]: Sư phụ = =

[Bản đồ] [Never]: Hừm?

[Bản đồ] [Bố Bố]: Anh là cố ý

[Bản đồ] [Never]: Ừ

[Bản đồ] [Never]: Anh là cố ý

[Bản đồ] [Bố Bố]:

[Bản đồ] [Bố Bố]: Thoát trang bị ra! Cái thân da dày anh làm sao em đánh được chứ!

[Bản đồ] [Never]: Thoát xong rồi

Never nói xong, Bồ Tranh liền thấy một tề tự mặc quần lót chạy tới, trên tay cầm vũ khí, toàn thân trên dưới mỗi một cái quần, cả giấy cũng không mang, thật sự là rất ...

Bồ Tranh ngây ngốc một chút, thiếu chút nữa bật cười, hình tượng Never quần áo trắng trường bào trắng trong đầu cậu đã không còn sót lại chút gì, nhanh chóng nhấn phím screen, sau khi chụp hình mới điều khiển Bồ Bố xông ra ngoài.

30. Chương 30

Cầu hôn

Never cùng Bồ Bố ở Đấu Trường liều mạng một buổi chiều, thẳng đến tối Bồ Tranh đi làm mì tôm ăn, mới dừng lại về Chủ Thành treo máy, chờ sau đó đánh bản sao.

Một buổi chiều ở Đấu Trường, hành trang Bồ Bố thêm một đồng thẻ, còn thay đổi danh hiệu đấu trường. Mới đầu Bồ Tranh điều khiển Bồ Bố khá cật lực, đương nhiên đánh không lại Never, cho dù trên người đối phương trang bị đều cỗi hết, vẫn hai nhát đã giải quyết Bồ Bố.

Cuối cùng Bồ Bố nổi giận, tại bản đồ hô to một tiếng, Never đành phải đứng im không động đậy. Bồ Bố không thêm văn vẻ nói làm bìa ngấm, như vậy mới có thể luyện tập cách di chuyển. Vì vậy trực tiếp xông lên một trận kỹ năng, kỹ năng đang làm lạnh liền chuột phải liên tục, dùng chân đá đá đá, sau cùng mang Never phóng ngã.

Hệ thống còn tặng thành tích, chiến thắng đấu trường 1VS1 gì gì đó, trong hành trang thêm cái thẻ. Sau đó Never tiếp tục làm bìa gỗ, cắm vào rất tốt, để Bồ Bố luyện kỹ năng, may mà bị đánh chết cũng không rớt đồ, trang bị cũng không rớt.

Khi trời sắp tối, trong hành trang Bồ Bố đã có mấy tấm thẻ, định bụng cùng Never thật sự PK một lần... Khiến cậu buồn bực chính là, Never dễ dàng thắng, Bồ Bố thua rất bi thảm, lúc ngã xuống trên đầu đối phương vẫn còn hai phần ba cây máu...

[Công hội] [Never]: SL ++

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Hoan nghênh hội trưởng thuê phòng trở về

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]:

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Chúc mừng!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Phòng đã thuê rồi, khi nào mới cho bọn tôi uống rượu mừng a

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Lần trước Càng xa kết hôn, em không có mặt

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tôi cũng chưa từng thấy qua, nghe nói hệ thông kết hôn ở Triệu Hoán rất độc

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Đom Đóm, chúng ta đi thôi. Ca ca thoải mái em

~[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đúng vậy đúng vậy, hôn lễ cao cấp siêu cấp mắc a gào rú

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Lần trước Tiệp Thần kết hôn cũng không mời chúng ta

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cút = =

[Công hội] [Tiệp Thần]: Bà xã tôi nói phải khiêm tốn

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bắt cậu ta bù lại, có thể cùng với hội trưởng bắn súng phóng pháo hoa, náo nhiệt thế mà

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Ý kiến hay!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: +10086

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mọi người không phát hiện này giờ hội trưởng không nói gì sao, mấy người tự bày trò tự vui vẻ a

[Công hội] [Tiệp Thần]: Ha ha

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Sắc bén...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Mợ = = hội trưởng lăn ra đây

[Công hội] [càng lúc càng xa]:

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Hội trưởng trốn rồi

[Công hội] [Bố Bố]: Đây là cái tình huống gì

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Bố Bố !!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố!

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bố Bố

[Công hội] [Bố Bố]: Nhiệt tình như vậy em không thích ứng được...

[Công hội] [Tiệp Thần]: Mau trốn đi, không phải chuyện tốt đâu

Bố Tranh mơ hồ, vừa bưng mì tôm vừa đánh chữ thực bất tiện, liền lười hỏi bọn họ đang nói cái gì, đành phải tự lật ghi chép. Trong khung nói chuyện phẩm ghi chép trò chuyện công hội và ghi chép hệ thống thông báo đều cùng một chỗ, cậu kéo thanh cuộn lên từng chút từng chút, vừa kéo lên được một chút, thanh cuộn đột nhiên trượt xuống dưới cùng, trên màn hình nhảy ra một khung thoại.

Bố Tranh tưởng Never muốn kéo mình qua, trực tiếp nhấn phím xác nhận, sau đó tiếp tục kéo thanh cuộn lên. Sau khi đọc ghi chép trò chuyện công hội của mấy người đó liền . Nhưng chuyện càng hơn cũng không chỉ màn này...

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ nó

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Đom Đóm không nên mắng người phải đoan trang

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mẹ nó mẹ nó mẹ nó

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Mợ nó = =

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Mợ nó = =

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Hội trưởng V5

[Công hội] [Tiện Thần]: == Hiện tại cái biểu tình này thực thích hợp

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lải]: Ông chủ đại nhân GJ![GJ=good job]

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lải]: Phải muộn tao hành động, phụt

Bố Tranh xem mà tìm không thấy manh mối, giương mắt nhìn thanh cuộn hệ thống thông báo, như trước đều là bản sao Thâm Uyên tuôn ra đồ đặc biệt gì đó hoặc là ai đó đó hướng ai đó đó cầu hôn thành công mới có trên thanh cuộn. Bây giờ trên thanh cuộn hiển nhiên đưa tin chính là cái sau, viết một đồng lời chúc mừng tới cực điểm.

Bố Tranh nghĩ cái này xem có gì hay, đột nhiên cảm thấy có điểm gì là lạ, nhìn kỹ có hai chữ rất quen thuộc — Bố Bó.

[Công hội] [Bố Bó]: Game này có thể trùng tên sao

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cậu đang giả ngu à

Bố Tranh choáng váng, nhìn thanh cuộn hệ thống lần nữa, [Never] hướng [Bố Bó] cầu hôn thành công bla bla rồi bla bla một đồng...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Mẹ ơi == sư phụ đây là sao!

[Đội ngũ] [Never]: Tối mai em rảnh không, hôm nay chúng ta có thể đi làm nhiệm vụ kết hôn

[Đội ngũ] [Bố Bó]: == Vừa rồi là em ả nhầm, em không để ý!

Bố Tranh thiếu chút nữa hộc máu, tay run run đánh sai mấy chữ, phải đánh lại lần nữa mới phát ra. Hóa ra vừa rồi khung thoại nhảy ra không phải yêu cầu kéo người, mà là yêu cầu cầu hôn! Bây giờ cậu mới phản ứng kịp! Ngay cả nhìn cũng không nhìn liền nhấn xác nhận! Bố Tranh có loại xúc động tay trái đánh tay phải, tay phải quất tay trái! Sao không tìm miếng đậu hũ trực tiếp đâm vào chết đi cho rồi, mất mặt quá...

[Đội ngũ] [Never]: Theo anh biết hôm nay sẽ không reset

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thật sự là em ả nhầm QAQ

[Đội ngũ] [Never]: Không sao, anh không phát ả nhầm người

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Từ từ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Không phải anh thích nam sao ==

Bố Tranh choáng váng, lúc kịp phản ứng với ý tứ của Never trong lòng thích thích đập nhanh mấy cái. Nhưng lần trước không phải Never nói anh ta thích nam sao...

[Đội ngũ] [Never]: Game thôi

Mẹ nó... Bố Tranh nhìn một câu phát ra trong tán gẫu đội nhất thời cảm thấy mì hải sản hôm nay quá TMD khó ăn, nghẹn một nửa ở cổ họng. Đứng lên quăng hộp mì vào thùng rác, lại đi rửa tay mới trở về ngồi xuống, im lặng nửa ngày đánh ra một chữ.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: À

31. Chương 31

Cướp đầu

[Mật] [Never] nói với bạn: Lần trước giúp cậu làm Hoa hồng còn không?

[Mật] bạn nói với [Never]: Còn a

[Mật] [Never] nói với bạn: Đưa tớ, mai mang bản thảo đưa cậu

[Mật] bạn nói với [Never]: == Thiệt không, giờ cách ngày nộp bản thảo còn đến nửa tháng

[Mật] [Never] nói với bạn: Thật

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã sao em không để ý đến anh QAQ

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Ta đi đưa đồ cho Never, mi chờ một lát

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã, anh muốn đi theo

[Mật] [Never] nói với bạn: Kho Chủ Thành đợi

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: = =

[Mật] bạn nói với [Never]: Cậu không phải muốn cho Bố Bố chứ

[Mật] [Never] nói với bạn: Hôn lễ ngày mai dùng

[Mật] bạn nói với [Never]: = = Tớ nói cậu đến thật sao

[Mật] bạn nói với [Never]: Giả câm à...

[Mật] bạn nói với [Never]: Đù, không nói gì tớ xài hết thẻ cậu à

[Mật] bạn nói với [Never]: Một vừa hai phải a tớ đã nói với cậu

[Mật] bạn nói với [Never]: Game cũng không được ức hiếp người ta

Never đều không đáp lại, tiếp giao dịch nhận Hoa hồng liền trực tiếp rời đi. Giận đến mức Phong Hoa Tuyết Nguyệt kéo Tiện Thần chạy ra dã ngoại điên cuồng giết quái.

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã, em sao thế

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Tức giận = =

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Nghĩ đến cái tên mặt chết Never kia ta liền muốn đánh người, ngày nào đó ta muốn đổi việc không theo cậu ta nữa, nhất định đánh cậu ta một trận rồi mới đi

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã xin bớt giận, hội trưởng đại nhân lại khát bản thảo sao

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Không...

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Ta quyết định! Mai Never kết hôn phải đi cướp dâu!

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Từ từ đã bà xã em muốn làm gì ?!

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Không được rồi = = ta acc nữ, mi đi cướp dâu đi

[Đội ngũ] [Tiện Thần]: Bà xã em không cần anh sao

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Không phải... Ta chỉ muốn giải cứu Bố Bố thôi

...

Bố Tranh theo Never đến Chủ Thành nhận nhiệm vụ kết hôn, sau khi hoàn thành nhiệm vụ mới có thể xin đi kết hôn nhận danh hiệu. Kỳ thật những nhiệm vụ này cậu đã làm rất nhiều lần, đều là đại kỵ sẽ mang theo acc tiểu nữ làm, như Never nói vậy, game thôi kết cái hôn rất bình thường...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Xong rồi, em out

[Đội ngũ] [Never]: Ừ, cái này cho em

Bố Tranh nhìn thấy yêu cầu giao dịch, tiếp qua thì thấy, là Hoa hồng. Cậu còn nhớ rõ lúc mới chơi tiểu cung tiền thủ, Never kéo cậu đi Thủy Tinh Sâm Lâm kiếm một khoảng thời gian dài, nhưng không phải cho cậu. Món đồ này tương đối khó làm, trên thế giới thỉnh thoảng có bán, nhưng nhất định là giá trên trời. Có điều Bố Tranh cả do dự cũng không có, trực tiếp nhấn xác nhận.

Rãnh trong Hoa hồng đều đã ép bảo thạch, lại cường hóa tăng điểm, Bố Bố trang bị lên cầm Hoa hồng trong tay nhìn rất được, còn phát ra hồng quang nhàn nhạt. Nhưng có đẹp đi nữa bây giờ cậu cũng không có tâm tình liếc mắt nhìn, đánh câu out, Bố Bố biến mất.

Bố Tranh logout game xong trực tiếp vọt đi tắm rửa, nằm bò trên giường ngủ. Vừa rồi nhất định là choáng váng mới đồng ý Never đi kết hôn. Không thể không nói, cậu mới rồi bị Never chọc tức. Never nói câu “Game thôi” kia, khiến cậu ngẩn người. Cả những người trong công hội chọc giỡn, cậu cũng không kịp phản bác. Kế tiếp thì nghĩ, “Game thôi” à, kết cái hôn thôi, đi thì đi, sau này bất luận cậu đòi đồ gì đều không cần áy náy...

Bố Tranh trở mình, đem chăn cuộn thành gối dài ôm vào ngực, nghĩ thầm người không chịu trách nhiệm, chờ sau này mỗi ngày tôi quần lầy anh, xem anh có nói game thôi không, khiến anh không có cách nào đi câu tiểu nam sinh. Âm trầm nghĩ nửa ngày, lúc này tâm tình mới tốt lên một chút, sau đó không biết tại sao, nghĩ đến Never rốt cuộc thích dạng nào, tiểu nam sinh đáng yêu? Nhịn không được đánh cái rùng mình, chẳng lẽ giống tên Chuyển thân bắt vong kia ?!

Bố Tranh lại rùng mình một cái, không chắc đúng, giọng điệu Chuyển thân bắt vong căn bản khoảng mười bốn mười lăm tuổi, một nhóc đánh rầm lớn, đáng yêu thì miễn cưỡng có thể nói đi. Bản thân đã hơn hai mươi, một đáng mày râu, làm sao có thể đặt cùng với đáng yêu chứ.

Cậu mơ mơ màng màng suy nghĩ rất nhiều, bên này một mảng bên kia một mảng, cuối cùng mơ hồ ôm chăn ngủ mất.

Hôm sau Bố Tranh dậy thật sớm, mặc dù không có giờ lên lớp, nhưng hiếm thấy chạy đến thư viện trường ngốc cả buổi sáng. Không có máy tính không có mạng, trong thư viện yên tĩnh muốn chết, Bố Tranh vò đầu bứt tai cảm sách ngồi 3 giờ, cuối cùng thật sự không chịu được mới nâng mông đi ra. Lau lau mặt, này thật đúng tự tìm khổ ăn.

Giữa trưa lại chạy ra tiệm cơm nhỏ ngoài trường mua một đồng rau xào, gói lại mang đi, kết thúc tình trạng gặm mì tôm một tháng, được xưng tụng là bước ngoặt mang tính lịch sử.

Đời giải quyết xong cơm trưa, cũng không cần rửa, trực tiếp ném hộp cơm vào thùng rác, khó có được lại chạy xuống dưới lầu đổ rác, trở về nhìn đồng hồ treo tường, mới 2 giờ 15, lần đầu tiên cảm thấy thời gian trôi chậm như thế!

Bố Tranh không muốn log game, nằm lỳ trên giường chà đạp chăn, khiến nó nhăn nhăn nhúm nhúm, cuối cùng ngủ mất. Lúc mở mắt lần nữa, mơ mơ màng màng nhìn bên ngoài thể mà đã tối, trong phòng cũng không bật đèn, tối om không thấy đồng hồ.

Trong lòng ‘teng’ một tiếng, Bố Tranh liền nhảy dựng lên, lao đi bật đèn, đúng bảy rưỡi. Vội vàng chạy qua bật máy tính, Never nói tám giờ ở NPC Chủ Thành bắt đầu hôn lễ, giờ đã bảy rưỡi mà Bố Bố còn chưa tới.

Bố Tranh đứng dậy quá nhanh, đầu óc có chút trống có chút choáng, nhưng tay không mảy may dừng lại, nhanh chóng nhập ID và Pass, chờ tiểu cung tiễn thủ login.

Bố Bố vừa lên đến cả công hội cũng không kịp nhìn, trực tiếp chạy qua Chủ Thành tìm người. Ra khỏi điểm dịch chuyển, NPC ở nơi không xa. Never toàn thân trang phục tề tể màu trắng, không như đồ bình thường, có chút giống áo đuôi tôm màu trắng, đứng nơi đó liếc mắt có thể nhìn ra.

Bên cạnh Never có rất nhiều người, khiến máy tính Bố Tranh hơi lag. Phát qua tổ đội đối phương rất nhanh liền tiếp.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ngủ quên >< [đội=""] ngũ=""] [never]:="" không=""] sao,="" không=""] muốn=""] [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố]:="" thật=""] có=""] lỗi=""] never=""] phát=""] qua=""] giao=""] dịch,="" cho=""] bố=""] bố=""] một=""] bộ=""] quân=""] áo=""] bố=""] bố=""] đổi=""] lại,="" cũng=""] là=""] trang=""] phục=""] màu=""] trắng,="" nhìn=""] qua=""] có=""] chút=""] giống=""] áo=""] cưới,="" đúng=""] kiểu=""] tiểu=""] công=""] chúa.="" [đội=""] ngũ=""] [never]:="" đợi=""] chút,="" anh=""] giải=""] quyết=""] tên=""] này=""] trước=""] [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố]:="" [phụ=""] cận]=="" [never]:="" đấu=""] trường=""] hay=""] ở=""] đây=""] [phụ=""] cận=""] [chuyển=""] thân=""] bắt=""] vong]:="" ở=""] đây=""] đi!="" [đội=""] ngũ=""] [bố=""] bố]:="" chuyện=""] gì=""] vậy?="" cùng=""] lúc=""] đó,="" tiện=""] thân=""] và=""] phong=""] hoa=""] tuyết=""] nguyệt...="" [đội=""] ngũ=""] [tiện=""] thân]:="" bà=""] xã=""] bà=""] xã,="" dùng=""] làm=""] rộn=""] [đội=""] ngũ=""] [phong=""] hoa=""] tuyết=""] nguyệt]:="" cút,="" ta=""] rộn=""] cái=""] gì=""] [đội=""] ngũ=""] [tiện=""] thân]:="" bà=""] xã=""] bà=""] xã,="" nhanh=""] chóng=""] logout=""] acc=""] phụ=""] đi=""] a,="" em=""] cảm=""] cái=""] cấp=""] 40="]]

cướp=""" dâu=""" làm=""" sao=""" được...=""" [đội=""" ngũ]=""" [phong=""" hoa=""" tuyết=""" nguyệt]:="""
 ,=""" mi=""" bị=""" gốc=""" à,=""" tên=""" kia=""" không=""" phải=""" ta!=""" [đội=""" ngũ]=""" [phong="""
 hoa=""" tuyết=""" nguyệt]:=""" ,=""" ta=""" còn=""" chưa=""" kịp=""" tới=""" [đội=""" ngũ]=""" [tiện="""
 thần]:=""" khoan!=""" khoan!=""" [đội=""" ngũ]=""" [tiện=""" thần]:=""" khi=""" gió,=""" không=""" phải="""
 tên=""" kia=""" thật=""" sự=""" đến=""" cướp=""" dâu=""" chứ=""" [đội=""" ngũ]=""" [tiện=""" thần]:="""
 mới=""" cấp=""" 40...=""" _____=""" [de-
 mon]:=""" tốt=""" xấu=""" gì=""" cũng=""" cỏi=""" quần=""" áo=""" ra=""" a=""" [never]:=""" được="""
 [gặp=""" trở=""" ngại=""" mới=""" dùng=""" sức]:=""" bọn=""" họ=""" đang=""" làm=""" gì=""" vậy="""
 [càng=""" lúc=""" càng=""" xa]:=""" cỏi=""" quần=""" áo,=""" còn=""" phải=""" hỏi=""" tại=""" sao=""" các="""
 anh=""" cứ=""" nhất=""" định=""" phải=""" thoát=""" y=""" !="" :=""">

32. Chương 32

Yêu nhau quánh nhau

Bố Tranh mắt tròn tròn, không làm sao hiểu được này rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì, nhìn Chuyển thân bất vong bên cạnh thoảng cái biển thành hồng danh. Đối phương hướng Never đưa ra khiêu chiến, Bố Bố cùng Never một đội, tự nhiên cũng có thể thấy tên người nọ đối đồ.

Trận độ sức này thật sự một chút hồi hộp một chút kỹ năng một chút nghi vấn cũng không có, cho dù Never mang tất cả trang bị tháo xuống cũng nhất định sẽ miêu sát Chuyển thân bất vong, chung quy kém không phải một hai điểm.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Chuyện gì vậy?

Bố Tranh nhìn bạn nhỏ nằm bò trên mặt đất, có chút thương xót, ngậy người hai giây, mới nhớ tới đánh chữ.

[Đội ngũ] [Never]: Cậu ta nói đến cướp hôn

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Phụt ——

Bố Tranh thiếu chút nữa bị nước miếng của mình nghẹn chết, tâm trí hoàn toàn rối bời... Cướp hôn...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Hai người các người có một chân!

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Never]: Là cướp dâu

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Chúc mừng hội trưởng cùng Bố Bố kết hôn! Mặt khác tớ đã quên mất Triệu Hoán có thể cướp hôn a!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Chúc mừng chúc mừng! Em cũng quên mất! Càng xa lên! Tiếp tục cướp hôn!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đúng! Cấp 40 còn đi cướp, mọi người chờ sung rụng à, go go go! Xông lên a!

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: == Hội trưởng phu nhân nhanh ấn đồng ý đi

Khóe mắt Bố Tranh giật giật, đám người trong công hội này có việc gì mà không chọt vào mới không bình thường. Nhưng cậu cũng quên, trong game Triệu Hoán này có thể cướp hôn. Nhà trai cùng nhà gái ở NPC xin kết hôn, sau đó phải đợi từ 5 đến 10 phút, mới có thể tiến vào phó bản kết hôn. Lúc này có thể cướp hôn, ví dụ như một người nam muốn cướp dâu, chỗ cô dâu sẽ nhận được một khung thông báo, nhấn đồng ý mới có thể tiến hành bước tiếp theo, người cướp dâu cùng chú rể PK, thắng hôn lễ tiếp tục, thua thì kết thúc, phải hướng NPC xin lần nữa. Có điều nếu cô dâu nhấn cự tuyệt, chuyện còn lại không cần phải nói.

Mắt Bố Tranh sáng lên, vừa rồi Chuyển thân bất vong khẳng định là trực tiếp ném khiêu chiến PK cho Never, không phải đưa ra yêu cầu cướp dâu, bằng không Bố Bố đã nhận được khung thoại.

Nghiêng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường, hầu như cũng sắp 8 giờ. Ngón tay Bồ Tranh gõ gõ bàn phím, mở thêm một cửa sổ game nữa, đăng nhập vào acc Demon.

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Hội phó login!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Khoan khoan! Sao lại lên lúc này!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Lên rồi

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Mẹ ơi em thật sự thật sự thật sự không có muốn nghĩ sâu xa đâu, tin em đi a...

Demon dịch chuyển đến Chủ Thành, thời gian hiển thị 8 giờ lẻ một, Never bên kia đã đang trong gia đoạn chờ xin tạo phó bản.

Demon đi qua điểm NPC, nhìn thấy lựa chọn cướp đầu, ấn xác nhận!

Ngay sau đó trên màn hình Bồ Bồ lập tức liền nhảy ra một khung thoại, bla bla bla một đồng, đại ý là có đồng ý yêu cầu cướp đầu này hay không, cho [Demon] một cơ hội gì đấy. Không do dự, trực tiếp nhấn đồng ý.

[Đội ngũ] [Never]: Bồ Bồ

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: ==

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Cố lên!

Bồ Tranh nhấn xác nhận, hệ thống trên màn hình bắt đầu cuộn tin tức, nói cái gì trong lúc [Never] cùng [Bồ Bồ] trao đổi nhẩn, đột nhiên [Demon] xông ra... một đồng thông báo .

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Khỉ gió... Tớ không nghĩ sai

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Gần đây được vợ khai trí...

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Mẹ nó a, cái này đứa nào mà nghĩ sai được chứ! Hứ!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Hứ!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Hứ hứ hứ hứ hứ!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Mẹ ơi tớ nhiệt huyết sôi trào

[Công hội] [Bồ Bồ]: == Máy anh chị hy vọng ai thắng!

[Công hội] [Tiện Thần]:...

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Vấn đề sắc bén

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Vấn đề này! Thiệt là tàn bạo oa oa!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Yêu nhau quánh nhau

Nơi này Bồ Tranh mở song song Bồ Bồ và Demon, người xung quanh rất nhiều nên có chút lag.

[Phụ cận] [Demon]: Tốt xấu gì cũng cởi quần áo ra a

[Phụ cận] [Never]: Được

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bọn họ đang làm gì vậy

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Cởi quần áo, còn phải hỏi

Never tháo hết trang bị, Demon selfbuff trạng thái tăng công kích, lập tức làm một cái lao tới xông lên.

Never buff phòng ngự, đỡ hết mấy cú critical của Demon. Bồ Tranh bấu môi, nhìn anh ta thêm khí tràng, nhanh chóng thả xuống một kỹ năng, liên lui về phía sau mấy bước, tránh khí tràng của anh ta.

[Công hội] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: == Rất dữ dội

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: == Rất kích tình

[Công hội] [thiên sự gãy cánh]: == Rất gian tình

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Mấy anh chị đoán ai thắng

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Em nói hy vọng ai sao

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Anh ủng hộ hội phó a! Nhưng mà ông chủ thoát nhìn đáng tin hơn

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Hội trưởng thắng +1

[Công hội] [Demon]:

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: 0 0

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: PK mời chuyên tâm

Bố Tranh đã sắp luồng cuồng tay chân, vốn kỹ sĩ chơi tể tự cũng không ưu thế hơn cận chiến đánh viễn chiến bao nhiêu, hơn nữa status của Never so với cậu tốt hơn nhiều. Tể tự cũng như các chức nghiệp tăng máu thông thường ở game online, giai đoạn đầu không dễ dàng, sau đó lại khá được ưa chuộng. Trong quá trình PK càng có ưu thế, chung quy dạng cấp cao như Never, một cái kỹ năng có thể bổ thêm một phần ba thanh máu.

Kỹ sĩ Demon chủ yếu là crit mạnh, hai người đều xuống một nửa máu, nhưng đối phương một kỹ năng bổ máu, đã hầu như hồi đầy. Bố Tranh không nén nổi mắng một tiếng, vội vàng điều khiển Demon chạy đi. Nhưng thật đáng tiếc, bị quãng cái giảm tốc, Never liền đem kỹ sĩ của cậu đánh choáng ngã trên đất. Cậu nghĩ muốn dùng kỹ năng bật dậy, có điều đối phương không cho cậu một cơ hội nào, thêm cái khí tràng chuột phải liên tục công kích, ngăn không cho cậu đứng dậy.

Bố Tranh chợt nghe bên tai truyền đến một âm thanh thông báo, hệ thống nêu lên cướp dẫu thất bại, sau đó hệ thống phía trên thanh cuộn cũng bắt đầu công bố.

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Hội trưởng xuống tay thật độc ác

Demon là cướp dẫu hay cướp rể nhấy =))

Chúc mừng Càng lúc càng xa tiến vào dần hủ!

33. Chương 33

Nam nam ôm ấp

Bố Tranh lau lau mặt, quả nhiên thao tác không tốt bằng Never, hơn nữa gần đây cậu mãi dùng acc cung tiễn thủ, ẩn sai mấy kỹ năng, khiến cậu bực khùng khiếp.

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Nhanh! Khiêu chiến Never

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Không phải mày kêu tao đi cướp dẫu chứ

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Đúng, nhanh!

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Tao đối với bà xã tao một lòng trung trinh!

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Mẹ nó cút đi, buồn nôn chết

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Vả lại tao cũng đánh không lại hội trưởng a còn nữa, mày tự đi cướp chính mày... rất thú vị nha...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: , tao là muốn áp chế nhuệ khí của anh ta đấy

Có điều... sự thực vĩnh viễn đều tàn khốc, Bố Tranh muốn dùng Demon cướp đi Bố Bố, nâng cầm hếch mặt một lần, vừa chà đạp kiêu ngạo của Never, khiến anh ta mất mặt một lần... thế nhưng kết quả...

Trong mấy giây cậu buồn bực, Bồ Bồ nơi đó đã hiển thị dòng chữ tạo phó bản thành công đợi tiến vào. Bồ Tranh bĩu môi, đánh không lại không quan hệ, lát nữa còn có hoạt động truyền thống giết chú rể, đến lúc đó Never còn không phải đứng một chỗ không thể đánh trả sao.

[Đội ngũ] [Never]: Vào thôi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Vâng

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Hội phó bé đừng thương tâm, tỷ tỷ sẽ tìm một người tốt cho bé

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Hội phó thật đáng thương, không sao! Trong công hội chúng ta công chất lượng tốt rất nhiều! Cái tên hội trưởng khó chịu đó không tốt chút nào!

[Công hội] [Demon]: = = Đủ rồi nha

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Thiên sứ cậu thảm rồi, dám ở trước mặt hội phó nói xấu hội trưởng!

[Công hội] [Demon]: Rõ ràng là tôi đến cướp Bồ Bồ

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Miễn giải thích

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Miễn giải thích

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: +10086

Bồ Tranh hết chỗ nói, thành thật lấy giả chết làm đầu. Phó bản vừa mở ra, người vây quanh NPC đều tiến vào. Cậu đem Bồ Bồ ẩn vào trước, sau đó thì mang Demon vào.

Sau màn hình chờ liền xuất hiện khung cảnh phó bản, Bồ Tranh có chút chút kinh ngạc. Never quả nhiên là kẻ có tiền, phó bản này nhất định chọn loại hình xa hoa nhất.

Phó bản kết hôn cũng chia làm ba bảy loại, trước kia Demon kết hôn qua vài lần, nhưng thái độ đều không nghiêm túc lắm, hơn nữa cậu cũng không giống Never có tiền như vậy, đều chọn khung cảnh hôn lễ trung cấp. Phó bản hôn lễ cao cấp lần đầu cậu vào, quả nhiên so với cái kia đẹp hơn rất nhiều. Đương nhiên giá cả cũng mắc hơn không phải một hai điểm.

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Tôi tới chủ trì a!

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Rõ ràng phải là em!

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Khụ khụ!

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Nhất bái thiên địa!

[Phụ cận] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Phụ cận] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đáng lẽ phải hỏi có đồng ý hay không chứ = =

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Phải a, nơi này không có nền long phượng a!

Nền long phượng dùng cho hôn lễ truyền thống trung quốc.

[Phụ cận] [Bồ Bồ]: A! Tiện Thần ca ca là yêu thầm nên tới đây phá đám à!

[Phụ cận] [Never]: Có khả năng

[Phụ cận] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]:

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Mẹ, cái đám mấy người

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Bà xã bà xã em tin tưởng anh, anh chỉ có mình em

[Phụ cận] [Bồ Bồ]:

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Bồ Bồ thật xấu

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ông chủ lại còn phối hợp

Bố Tranh hừ hừ ca, y như đang đau răng, chính Tiệp Thần một chút liền cảm thấy toàn thân sung sướng, ai bảo vừa rồi không giúp cậu.

Kế tiếp trong phó bản náo nhiệt như mở nôi, không biết ai phóng pháo hoa trước, sau đó dường như không thể dừng lại, tất cả mọi người bắt đầu phóng pháo hoa, trên màn hình lấp lóe lấp lóe, chữ gì cũng không thấy rõ, muốn tìm người cũng tìm không ra.

Trong phó bản giết người sẽ không bị dịch chuyển ra ngoài, nhiều nhất là nằm trên mặt đất, có thể được kéo dậy, hơn nữa sẽ không biến thành hồng danh, cho nên tất cả mọi người nhân cơ hội này PK một chút. Cô dâu đương nhiên sẽ không bị đánh, chú rể thì thảm, bị đánh cũng không thể đánh lại.

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tổ nói hai người cầm cốc ở đây làm gì a

[Phụ cận] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Đúng, cầu xem ôm ấp gia tăng tình cảm

[Phụ cận] [Vũ Diệu Đom Đóm]:

Trong Triệu Hoán cũng có động tác hai người, cái gì ôm cái gì hôn a, chỉ cần một bên khởi xướng động tác, bên kia không tắt lựa chọn động tác thì có thể hoàn thành. Trước kia lúc Bố Tranh trêu ghẹo người ta đương nhiên cũng dùng qua, nhưng bây giờ cậu không có thời gian. Cửa sổ Bố Bố bị cậu thu lại thành một khối nhỏ đặt ở góc trên màn hình bên trái, cậu đang dùng Demon, chuẩn bị đi giết chú rể cho hả giận.

Vậy nên khi cậu thấy ôm ôm ấp ấp gì đó, theo bản năng liền nhấn động tác ôm một cái, nghĩ bật hai acc thật phiền phức...

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Oa oa oa, em không thể bình tĩnh a!

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: OMG

[Phụ cận] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Chụp chụp chụp hình! Chụp ngay!

Mẹ ơi, con ấn nhầm !!! Không phải cố ý !!

Khi Bố Tranh kịp phản ứng đã hoàn toàn hóa đá, da mặt có dày đi nữa cũng thoáng cái đỏ ửng, này này quá mất mặt... Trên màn hình, đại kỵ sĩ của cậu đang ôm chặt lấy Never...

Bật hai acc quả nhiên là chuyện phiền phức...

Bố Tranh vội vàng nhấn vào chỗ nào đó, để Demon buông Never ra chạy đi nơi khác. Nhưng điểm điểm chuột, Demon vẫn ôm Never, không phản ứng. Bố Tranh liền sốt ruột, lại điểm mấy cái, cũng không có phản ứng gì, hai người cứ như dán vào nhau.

Bố Tranh ngây ngốc một chút, mới phát hiện đã rút mạng, khung nói chuyện phiếm bên cạnh cũng không hiện ra thêm gì nữa. Quả nhiên qua chừng 10s, hai cửa sổ đều hiển thị đứt kết nối với máy chủ. Tắt đi mở lại, cả danh sách server cũng không load được, nhìn một cái mới thấy, không có kết nối mạng...

Bố Tranh buồn bực, rút dây mạng ra cắm lại, vẫn không có, đổi thành wifi cũng không có, cuối cùng chỉ có thể quăng đó. Không nén nổi lau lau mặt, này thì tốt lắm, Demon cùng Bố Bố đồng thời biến mất, không biết trong phó bản náo nhiệt thành dạng gì... Mà cậu không có điện thoại của Never và mấy người khác, cả liên lạc cũng không có biện pháp...

Trong lòng cậu không yên a, sợ người ta nhìn ra Demon và Bố Bố là một người. Nhưng phản ứng đầu tiên của mọi người trong phó bản đương nhiên không phải nghĩ Bố Bố và Demon là một người, mà là...

[Phụ cận] [thiên sứ gãy cánh]: Ái da, Demon thẹn thùng chạy mất rồi

[Phụ cận] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Bố Bố đâu

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Không thấy

[Phụ cận] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Chắc không phải tức giận rồi đi chứ

[Phụ cận] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Hội trưởng bọn con sai rồi

34. Chương 34

Mơ một giấc mộng

Bố Tranh thử kết nối mạng cả nửa ngày, đáng tiếc vẫn không được. Mạng trong khu này không ổn định lắm, nhưng cũng không có lần nào đột nhiên mất kết nối. Điều này khiến cậu buồn bực đến cực điểm, cuối cùng chỉ có thể ngồi xồm bên cạnh computer nâng trán. Chột dạ không ngừng tưởng tượng lúc lên lại sẽ bị Never bọn họ phát hiện, phải giải thích thế nào.

Trong nhà không có mạng, cả kênh tivi cũng không bắt được, Bố Tranh đành phải buồn bực ôm cuốn sách yêu dấu nằm dài trên giường đọc, mới đầu còn lo lắng, sau đó đọc sách đến mê mẩn liền quên hết.

Chờ xem xong một đoạn đã là rạng sáng 1 giờ hơn, vốn đang rất buồn ngủ, đáng tiếc vọt đi tắm trở về lần nữa nằm trên giường, đầu óc lại tỉnh táo rất nhiều. Vừa nhắm mắt, liền là khung cảnh phở phở hôn lễ, lấp lóe lấp lóe pháo hoa, năm màu sắc sỡ.

Bố Tranh ảo não dùng chăn che đầu trở mình, trong phòng tối như mực mở to mắt, khẽ nhắm lại lại lấp a lóe, lấp lấp lóe lóe đến đau đầu nhức óc. Cuối cùng không biết như thế nào ngủ, nhưng cả đêm lại không yên tĩnh, mơ một đồng kỳ kỳ quái quái mộng.

Ngày hôm sau cậu bị chuông báo điện thoại đánh thức, thiếu chút nữa giơ tay mang di động ném ra ngoài cửa sổ. Còn buồn ngủ ngồi trên giường ngầy người, Bố Tranh vẫn ngầy ngốc tròn mắt tiếp tục nằm mơ. Qua năm sáu phút mới hoàn toàn tỉnh lại, chạy đi rửa mặt súc miệng.

Nghĩ đến giấc mộng buổi tối mơ, Bố Tranh liền rung mình một cái. Mới đầu mơ loạn xì ngầu căn bản không nhớ rõ, sau đó hơi nhớ lại chút chút, nhưng lại rất kì quái.

Cậu cả mơ cũng mơ tới phở phở hôn lễ kia, pháo hoa đầy trời, còn có Never mặt trắng phục màu trắng. Chỉ có điều trong mộng cậu không phải Bố Bố. Bố Tranh chính là Bố Tranh.

Never phóng pháo hoa, đột nhiên đi tới kéo tay cậu, sau đó không biết thế nào, thỉnh thoảng có người nhảy ra tổ giác cậu, nói Bố Bố chính là Demon, nói cậu luôn gạt người! Ngay sau đó Never liền đẩy cậu ra xa. Bố Tranh sững sờ, vội vàng đuổi theo anh ta giải thích, nhưng Never không dừng lại.

Tiếp đó Bố Tranh lại mơ tới cậu đến để tìm Never, Never nói muốn dẫn cậu đi buổi giao lưu của Demon. Thế nhưng cậu đứng ở cửa nửa ngày trời không thấy người tới, cậu cứ đứng thế từ buổi sáng đến xế chiều, đột nhiên chợt nghe được bên cạnh có người lộn xộn hô cái gì buổi giao lưu đã xong, Demon đi ra! Tiếp theo một người mặc âu phục giày da bước ra, lúc Bố Tranh quay đầu lại nhìn, rõ ràng căn bản không thấy rõ mặt người kia, nhưng trong lòng lại 'bộp' một tiếng, Never...

Bố Tranh cầm bàn chải đánh răng cầm cốc nửa ngày, dùng nước lạnh thấp thấp mặt vài cái, lúc này mới hết buồn ngủ, cảm thấy hoang đường chết được. Nhìn đồng hồ, đã sắp trễ, nhanh chóng thu dọn ra cửa đi học.

Bố Tranh chỉ có hai tiết buổi sáng lên lớp, ở căn tin trường học ăn cơm, lễ mễ trở về mới chưa tới 12 giờ, bối rối nửa ngày đăng nhập game.

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Tổ thấy hội trưởng phu nhân login

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố !!

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Hội trưởng phu nhân!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Không đúng! Là phu nhân!

[Công hội] [Bố Bố]:... Thật nhiệt tình

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Rất cuộc đã login

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mấy bà ấy kiểm điểm cả buổi sáng

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Bố Bố QAQ chúng ta chỉ là YY [= tưởng tượng] một chút, chúng ta không có muốn chia rẽ em với hội trưởng đại nhân đâu! Đừng giận chúng ta!

[Công hội] [Bố Bố]:...

[Công hội] [Bố Bố]: Hôm qua em đột nhiên mất mạng, em không có giận a

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: A!

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Ha ha

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Chị thế mà kiểm điểm cả đêm! Bố Bố cũng không phát cái tin báo!

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đúng đó, hôm qua cũng out hội trưởng cũng lập tức out, hù chết bọn chị...

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Mấy bà không phải có tật giật mình sao

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Cậu ở đó mà ca khúc khải hoàn!

[Công hội] [Bố Bố]: Ngại quá >< em="" không="" có="" mạng="" cũng="" không="" có="" cách="" nào="" liên="" lạc="" với="" mọi="" người="" [công="" hội]="" [càng="" lúc="" càng="" xa]="" bố="" bố="" em="" không="" biết="" di="" động="" hội="" trưởng?="" [công="" hội]="" [bố="" bố]="" không="" biết="" a="" [công="" hội]="" [vũ="" diệu="" đom="" đóm]="" [công="" hội]="" [gặp="" trở="" ngại="" mới="" dùng="" sức]="" hội="" trưởng="" thật="" thất="" bại="" [công="" hội]="" [mi="" cái="" tên="" tiểu="" yêu="" tinh]="" quá="" thất="" bại="" [công="" hội]="" [thiên="" sứ="" gãy="" cánh]="" tớ="" không="" nói="" gì="" nha="" [công="" hội]="" [bố="" bố]="" never="" không="" onl="" sao="" [công="" hội]="" [đẹp="" thay="" một="" đóa="" hoa="" lài]="" nghe="" nói="" cậu="" ta="" còn="" chưa="" đây="" suốt="" đêm="" hôm="" qua="" chạy="" bản="" thảo="" sáng="" 9="" giờ="" mới="" ngủ="" [công="" hội]="" [mi="" cái="" tên="" tiểu="" yêu="" tinh]="" a="" a="" a!="" tớ="" cái="" gì="" cũng="" không="" phát="" hiện="" à!="" [công="" hội]="" [gặp="" trở="" ngại="" mới="" dùng="" sức]="" khoan="" khoan!="" thiệt="" vi="" diệu="" dất="" lừa="" thuê="" là="" cái="" chuyên="" gì="" đây...="" [công="" hội]="" [thiên="" sứ="" gãy="" cái]="" tớ="" cũng="" không="" phát="" hiện="" cái="" gì="" không="" đúng="" nha="" [công="" hội]="" [đẹp="" thay="" một="" đóa="" hoa="" lài]="" các="" người="" không="" cần="" suy="" nghĩ="" lung="" tung="" nha,,="" tớ="" là="" người="" của="" tiểu="" đom="" đóm,,="" người="" ta="" rất="" chung="" tình="" nha="" [công="" hội]="" [vũ="" diệu="" đom="" đóm]="" cut!="" bố="" tranh="" nhìn="" bọn="" họ="" lại="" bắt="" đầu="" ha="" hả="" treu="" chọc="" nhau,,="" bèn="" im="" lặng="" như="" mình="" không="" onl="" trong="" khung="" bạn="" tốt="" tên="" never="" màu="" xám,,="" còn="" chưa="" login,,="" không="" nhìn="" được="" thở="" phào="" nhẹ="" nhõm,,="" chút="" chút="" chút="" thất="" vọng="" kia="" cậu="" sẽ="" không="" thừa="" nhận,,="" có="" điều="" đã="" nghĩ="" kỹ="" một="" đồng="" lý="" do="" giải="" thích,,="" bây="" giờ="" trái="" lại,,="" không="" ai="" muốn="" nghe="" cậu="" giải="" thích...="" bố="" tranh="" nhảm="" chán="" kéo="" bố="" bố="" đi="" thanh="" nhiệm="" vụ,,="" mặc="" dù="" không="" cho="" kinh="" nghiệm,,="" nhưng="" tiên="" văn="" cho="" như="" thường,,="" một="" đồng="" hai="" đồng="" tốt="" xấu="" gì="" cũng="" có,,="" trong="" hành="" trang="" cung="" tiền="" thủ="" tổng="" cộng="" chỉ="" hơn="" 100="" đồng,,="" thật="" sự="" là="" đáng="" thương="" vô="" cùng="" vừa="" rồi="" càng="" lúc="" càng="" xa="" nhắc="" tới,,="" bố="" tranh="" mới="" nghĩ="" đến,,="" cho="" tới="" bây="" giờ="" never="" chưa="" từng="" đòi="" hỏi="" cậu="" mấy="" thứ="" như="" qq="" a="" số="" điện="" thoại="" di="" động="" a,,="" cũng="" không="" có="" nhất="" định="" muốn="" voice="" wc="" anh="" ta="" không="" sợ="" như="" thế="" lấy="" về="" một="" bác="" gái="" quái="" dị="" sao...="" nhưng="" sự="" thật="" chứng="" minh,,="" bố="" bố="" không="" phải="" người="" quái="" dị,,="" bố="" bố="" là="" nhân="" yêu...="" trước="" kia="" bố="" tranh="" chơi="" demon="" cũng="" kết="" hôn="" qua="" vài="" lần,,="" đương="" nhiên="" sẽ="" không="" tùy="" tiện="" tìm="" một="" người="" kéo="" đi="" kết="" hôn,,="" voice="" gì="" gì="" đó="" không="" thể="" thiếu="" tuyệt="" nhi="" bảo="" bối="" kia="" là="" tự="" mình="" đưa="" wc,,="" bộ="" dáng="" rất="" đẹp,,="" giọng="" nói="" cũng="" không="" sai,,="" chủ="" yếu="" là="" nghe="" lời="" hơn="" nữa="" nói="" chuyện="" cũng="" ngọt,,="" bố="" tranh="" hồ="" đồ="" bị="" nhỏ="" chơi="" xỏ,,="" thế="" nên="" sau="" đó="" bị="" lừa="" lột="" trang="" bị...="" [mật]="" [never]="" nói="" với="" bạn::="" anh="" onl="" rồi="" [mật]="" [never]="" nói="" với="" bạn::="" đi="" đánh=""

trang=" bị=" hay=" đạo=" bản=" đồ?=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [never]:="=" bố=" tranh=" nghe=" được=" âm=" báo=" hệ=" thống=" cũng=" biết=" là=" never=" login,=" tay=" cầm=" chuột=" nắm=" nắm,=" có=" chút=" căng=" thẳng,=" ai=" biết=" đối=" phương=" đến=" hai=" cái=" mật=" tán=" gấu,=" căn=" bản=" một=" chữ=" cũng=" không=" hỏi=" cậu=" ngày=" hôm=" qua=" tại=" sao=" đột=" nhiên=" out,=" sau=" đó=" liên=" ném=" qua=" lời=" mời=" tổ=" đội=" thể=" là=" bố=" bố...=" buồn=" ">

35. Chương 35

Dạo bản đồ

Bố Bố buồn bực theo Never đi làm Nhật Thường trước, sau đó kiểm trang bị hạ bản sao, lại chạy đi dạo bản đồ ngắm phong cảnh. Dù sao đại tể tự không có lấy một chút phản ứng kỳ quái gì, một dạng như bình thường, ít lời khó chịu chết được. Ngược lại mấy người bên cạnh quấy rối hô cái gì mù mắt chó a, làm trò ân ái không hạn cuối a, khiến Bố Tranh vô cùng , không tìm ra cậu và Never thế nào làm trò ân ái.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Em một ><... [đội=" ngũ]= [vũ=" điệu=" đom=" đóm]:=" nói=" chuyện=" phải=" có=" lương=" tâm=" a!=" cậu=" đánh=" sao="=" bọn=" tớ=" mới=" mệt!=" [đội=" ngũ]= [đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài]:=" tiểu=" đom=" đóm=" em=" không=" hiểu,=" bố=" bố=" không=" phải=" đánh=" quái=" mệt=" [đội=" ngũ]= [vũ=" điệu=" đom=" đóm]:=" anh=" là=" cái=" tên=" ws=" [=]bỉ" ối,=" cắt=" [đội=" ngũ]= [never]:=" đập=" xong=" lão=" tam=" đi=" đạo=" bản=" đồ?=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" được=" ạ=" [đội=" ngũ]= [càng=" lúc=" càng=" xa]:=" tại=" sao=" tớ=" từ=" lời=" hội=" trưởng=" đọc=" ra=" được=" cảm=" giác=" chân=" chó=" [đội=" ngũ]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức]:=" ảo=" giác=" của=" anh=" thôi!=" đây=" gọi=" là=" yêu=" chiều!=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" mấy=" người...=" nhanh...=" đánh...=" [đội=" ngũ]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức]:=" oh=" no,=" xem=" lời=" bố=" bố=" kia...=" bà=" địa=" chủ=" oa=" oa!=" [đội=" ngũ]= [càng=" lúc=" càng=" xa]:=" ha=" ha=" bố=" tranh=" thiếu=" chút=" nữa=" học=" máu,=" boss=" số=" 3=" trong=" quá=" trình=" mọi=" người=" hi=" hi=" ha=" ha=" bị=" đập=" đổ,=" rớt=" ra=" hai=" bộ=" tử=" trang,=" nhưng=" không=" phải=" quần=" áo=" cung=" tiến=" thủ,=" vậy=" nên=" bỏ=" qua.=" bố=" tranh=" vừa=" nhấn=" xong=" thì=" thấy=" gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức=" không=" ngừng=" gọi=" tới=" gọi=" lui.=" [phụ=" cận]= [gặp=" trở=" ngại=" mới=" dùng=" sức]:=" khi=" gió="=" hội=" trưởng=" đại=" nhân=" anh=" không=" cần=" phải=" gấp=" vậy=" a!=" [phụ=" cận]= [đẹp=" thay=" một=" đoá=" hoa=" lài]:=" [phụ=" cận]= [càng=" lúc=" càng=" xa]:=" thật=" ra=" chúng=" ta=" không=" cần=" đi=" cũng=" có=" thể=" ra=" khỏi=" phó=" bản,=" rất=" tốt...=" bố=" tranh=" không=" phúc=" hậu=" nở=" nụ=" cười,=" động=" tác=" của=" never=" thất=" sự=" rất=" nhanh,=" một=" chút=" như=" thể=" đã=" đem=" mấy=" người=" khác=" đá=" hết=" ra=" ngoài,=" trong=" đội=" chỉ=" còn=" lại=" hai=" người=" bọn=" họ.=" [đội=" ngũ]= [never]:=" anh=" dẫn=" em=" đi=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" vâng=" cậu=" vừa=" đánh=" xong,=" đối=" phương=" liên=" mở=" đi=" theo,=" bố=" bố=" bị=" never=" kéo=" lại=" bên=" cạnh,=" ra=" phó=" bản.=" [phụ=" cận]= [bố=" bố]:=" bái=" bai~=" [phụ=" cận]= [vũ=" điệu=" đom=" đóm]:="=" never=" kéo=" cậu=" dịch=" chuyển=" về=" chủ=" thành=" đến=" đầu=" trường.=" buổi=" tối=" người=" ở=" đầu=" trường=" đặc=" biệt=" nhiều,=" khung=" cảnh=" cũng=" vừa=" lúc=" ban=" đêm,=" chung=" quanh=" đều=" là=" ***g=" đèn=" cùng=" đuốc,=" nhìn=" rất=" đẹp.=" never=" dẫn=" bố=" bố=" đến=" sát=" mép=" tường,=" giải=" bỏ=" trạng=" thái=" đi=" theo,=" thả=" bố=" bố=" bên=" cạnh.=" [đội=" ngũ]= [never]:=" em=" đứng=" ở=" đây,=" anh=" lên=" rồi=" kéo=" em=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" vâng=" [đội=" ngũ]= [bố=" bố]:=" a!=" từ=" từ!=" anh=" lên=" đầu=" a=" bố=" tranh=" có=" chút=" trợn=" tròn=" mắt,=" nhìn=" never=" xông=" lên=" phía=" trước=" một=" đoạn,=" sau=" đó=" xoay=" người=" nhảy=" lên=" bờ=" tường,=" tiếp=" theo=" lại=" đi=" chuyển,=" nhảy=" lên=" trên.=" [đội=" ngũ]=

[never]:=" " lên=" " phía=" " trên=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " =" " bố=" " tranh=" " theo=" " bản=" " năng=" " nâng=" " góc=" " nhìn=" " lên=" " đầu=" " trường=" " là=" " một=" " tòa=" " thành=" " vô=" " cùng=" " cao=" " phần=" " trước=" " là=" " một=" " khoảng=" " sân=" " trống=" " lớn=" " chung=" " quanh=" " là=" " một=" " vòng=" " tường=" " thấp=" " never=" " từ=" " tường=" " thấp=" " liên=" " tục=" " nhảy=" " lên=" " đội=" " lúc=" " cao=" " hơn=" " nữa=" " thì=" " hoàn=" " toàn=" " nhìn=" " không=" " thấy=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " anh=" " cần=" " thận=" " ngã=" " chết...=" " never=" " cũng=" " không=" " đáp=" " lời=" " bố=" " tranh=" " nhìn=" " không=" " thấy=" " bóng=" " dáng=" " anh=" " ta=" " chỉ=" " biết=" " anh=" " ta=" " chắc=" " chắn=" " chưa=" " chết=" " hình=" " nhân=" " vật=" " trong=" " đội=" " ngũ=" " bên=" " trái=" " vẫn=" " còn=" " đầy=" " máu=" " lúc=" " cậu=" " mới=" " chơi=" " game=" " này=" " tương=" " đối=" " thích=" " nhảy=" " nóc=" " nhà=" " nóc=" " nhà=" " trong=" " chủ=" " thành=" " cũng=" " không=" " cao=" " nên=" " khá=" " dễ=" " nhảy=" " nhưng=" " nơi=" " cao=" " như=" " đầu=" " trường=" " cậu=" " vẫn=" " chưa=" " nhảy=" " qua...=" " bố=" " tranh=" " nhàm=" " chán=" " giương=" " mắt=" " nhìn=" " hình=" " nhân=" " vật=" " đội=" " ngũ=" " hơn=" " mười=" " phút=" " trên=" " màn=" " hình=" " mới=" " đột=" " nhiên=" " xuất=" " hiện=" " một=" " khung=" " thoại=" " hiển=" " thị=" " never=" " đề=" " nghị=" " triệu=" " hoán=" " bố=" " bố=" " đến=" " bên=" " người=" " bố=" " tranh=" " nhân=" " đồng=" " ý=" " một=" " giây=" " sau=" " khung=" " cảnh=" " liền=" " thay=" " đổi=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " dừng=" " động=" " loạn=" " cần=" " thận=" " té=" " xuống=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " anh=" " làm=" " sao=" " nhảy=" " lên=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " nơi=" " này=" " cũng=" " quá=" " cao=" " đi=" " bố=" " tranh=" " thật=" " sự=" " không=" " dám=" " động=" " bố=" " bố=" " chút=" " nào=" " nơi=" " cao=" " nhất=" " toàn=" " thành=" " là=" " một=" " tháp=" " nhọn=" " bọn=" " họ=" " không=" " đi=" " qua=" " được=" " nhưng=" " chỗ=" " này=" " đã=" " đủ=" " kinh=" " hải=" " hai=" " người=" " gần=" " như=" " đứng=" " cùng=" " một=" " chỗ=" " nhưng=" " bố=" " tranh=" " vẫn=" " có=" " loại=" " ảo=" " giác=" " bố=" " bố=" " xoay=" " người=" " liền=" " sẽ=" " té=" " xuống=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " ở=" " đây=" " xem=" " phong=" " cảnh=" " cũng=" " được=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " phong=" " cảnh=" " rất=" " không=" " sai=" " miễn=" " cưỡng=" " có=" " thể=" " thấy=" " được=" " người=" " chơi=" " phía=" " dưới=" " đều=" " là=" " điểm=" " đen=" " kích=" " cỡ=" " như=" " hạt=" " vùng=" " di=" " chuyển=" " như=" " con=" " kiến=" " lồng=" " đèn=" " màu=" " cùng=" " đuốc=" " y=" " như=" " những=" " quả=" " bóng=" " sắc=" " sở=" " lẫn=" " lộn=" " thành=" " một=" " mảnh=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " anh=" " có=" " mang=" " theo=" " pháo=" " hoa=" " never=" " nói=" " xong=" " liền=" " nghe=" " 'bùm'=" " một=" " tiếng=" " nhắc=" " tay=" " phóng=" " pháo=" " hoa=" " lên=" " trên=" " đỉnh=" " đầu=" " bầu=" " trời=" " màu=" " đen=" " thoáng=" " chốc=" " như=" " bị=" " nổ=" " tung=" " nhìn=" " rất=" " đẹp=" " bố=" " tranh=" " xoay=" " màn=" " hình=" " pháo=" " hoa=" " rất=" " đẹp=" " cũng=" " không=" " biết=" " never=" " mang=" " theo=" " bao=" " nhiêu=" " phóng=" " xong=" " một=" " cái=" " tiếp=" " tục=" " phóng=" " cái=" " khác=" " cơ=" " hồ=" " không=" " trùng=" " lặp=" " loại=" " kiểu=" " dáng=" " cậu=" " giương=" " mắt=" " nhìn=" " màn=" " hình=" " hồi=" " lâu=" " tới=" " khi=" " nhìn=" " đồng=" " hồ=" " lần=" " nữa=" " đã=" " xấp=" " xỉ=" " nữa=" " giờ=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " sao=" " anh=" " mua=" " nhiều=" " pháo=" " hoa=" " vậy=" " hành=" " trang=" " anh=" " vẫn=" " còn=" " chỗ=" " sao=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " mua=" " hôm=" " qua=" " em=" " out=" " nên=" " chưa=" " kịp=" " phóng=" " bố=" " tranh=" " cảm=" " thấy=" " lời=" " never=" " thoáng=" " như=" " đem=" " cậu=" " lấp=" " lại=" " pháo=" " hoa=" " trong=" " hành=" " trang=" " never=" " là=" " dự=" " định=" " lúc=" " ở=" " phó=" " bản=" " hôn=" " lễ=" " hôm=" " qua=" " phóng...=" " nhất=" " thời=" " trong=" " lòng=" " có=" " cảm=" " giác=" " tội=" " lỗi=" " không=" " sao=" " nói=" " rõ=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " xin=" " lỗi=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " nơi=" " này=" " phóng=" " cũng=" " không=" " sai=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " hôm=" " qua=" " đột=" " nhiên=" " mất=" " mạng=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " ừ=" " bố=" " tranh=" " trở=" " mình=" " xem=" " thường=" " nhìn=" " đội=" " tán=" " gấu=" " mình=" " phát=" " ra=" " đặc=" " biệt=" " muốn=" " che=" " mặt=" " lý=" " do=" " mất=" " mạng=" " mất=" " điện=" " thấy=" " thể=" " nào=" " cũng=" " như=" " mượn=" " có!=" " nhưng=" " cậu=" " thật=" " sự=" " mất=" " mạng=" " a=" " còn=" " có=" " never...=" " ừ=" " là=" " có=" " ý=" " gì=" " a=" " tốt=" " xấu=" " gì=" " cũng=" " phải=" " nói=" " không=" " sao...=" " khi=" " bố=" " tranh=" " đang=" " phát=" " điên=" " never=" " phát=" " một=" " chuỗi=" " số=" " lên=" " [đội=" " ngũ]=" " [never]:=" " số=" " điện=" " thoại=" " [đội=" " ngũ]=" " [bố=" " bố]:=" " a!=" " bố=" " tranh=" " nhìn=" " chuỗi=" " số=" " có=" " chút=" " ngày=" " người=" " lúc=" " này=" " phải=" " phát=" " qua=" " số=" " của=" " mình=" " mới=" " đúng=" " sau=" " đó=" " cầm=" " lấy=" " đi=" " động=" " nhân=" " số=" " sau=" " sau=" " đó=" " lại=" " ngưng=" " ngưng=" " "chào=" " anh=" " em=" " là=" "

bố=" bố",=" nhưng=" là...=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" mama=" nói=" không=" được=" tùy=" tiện=" đưa=" điện=" thoại=" cho=" người=" ta!=" bố=" tranh=" quả=" muốn=" cần=" ngón=" tay,=" câu=" là=" nam=" a,=" câu=" cũng=" không=" có=" nói=" qua=" với=" never,=" đưa=" điện=" thoại=" cho=" đối=" phương,=" nhờ=" mà=" gọi=" qua=" thì=" làm=" sao=" bây=" giờ,=" đến=" lúc=" đó=" không=" lộ=" mới=" lạ=">

36. Chương 36

Chữ ký

Sau khi hai người mang pháo hoa phóng sạch thì logout. Bố Tranh nằm trên giường cầm di động hẹn giờ, đèn trong phòng đã tắt, ánh sáng từ điện thoại có vẻ rất chói mắt. Cậu nhàm chán ấn phím xuống lực lợi danh bạ điện thoại, Never là tên tiếng anh, cho nên không chút nghi ngờ xếp đầu tiên.

Bố Tranh giương mắt nhìn màn hình di động, nhìn lâu mắt có chút đau xót, cuối cùng cảm thấy mình như thể quá không có suy nghĩ. Lại nói Never làm người vẫn rất tốt, mặc dù kiêu lời vô cảm không thích đáp người nhưng đối với mọi người trong công hội rất chiều cổ, càng đừng nói đối với cậu.

Nhìn số điện thoại của Never, ngón tay Bố Tranh lại vẽ mấy cái trên phím, cuối cùng mới cấp tốc nhấn vài nút. Trên màn hình hiển thị gửi tin nhắn thành công, nhanh chóng tắt máy, sau đó ném điện thoại lên bàn nhỏ đầu giường.

Tin nhắn gửi qua thật sự rất ngắn gọn, chỉ có hai chữ ‘Ngủ ngon’.

Hôm sau Bố Tranh rời giường mở điện thoại mới nhìn thấy tin nhắn hồi âm của Never, cũng là hai chữ ‘Ngủ ngon’.

Hôm nay lúc mới tan học, Bố Tranh chuẩn bị thu dọn đồ đạc trở về ăn cơm log game, vừa muốn đi liền thấy bạn học cầm một gói bưu kiện chuyển phát nhanh đi đến, vỗ vỗ bả vai cậu, “Chuyên ngành chúng ta còn ai họ Bố không?”

Bố Tranh không hiểu gì, thò đầu nhìn nhìn, trên tay người nọ cầm một hộp chuyển phát nhanh, trên đó viết người nhận ‘Bố Bố’ hai chữ.

Bố Tranh vội vàng bắt lấy, qua quýt xả cái lý do, nói mình quen liền cầm đi. Chạy ra phòng học cơ trên mặt còn đang co giật, thứ này quá nguy hiểm, cũng không biết đồ ai gửi tới, xé tờ giấy viết ‘Bố Bố’ xuống vò nát ném vào thùng rác, để người khác thấy được quá mất mặt...

Bố Tranh tò mò nhìn nhìn cái hộp, giấy gói màu nâu, nơi người gửi có ký tên nhưng giấy than màu rất nhạt, nhìn không rõ lắm, chỉ có thể thấy chữ ‘Triệu’ đầu tiên. Xé lớp băng dính bên ngoài, mở ra đồ vật bên trong còn bọc một tầng bao plastic bảo hộ.

Bố Tranh lấy đồ ra, mắt liền mở to, gửi tới là một quyển sách, sách bìa cứng mới ra của Demon, cậu còn chưa kịp đi nhà sách mua. Mở trang đầu tiên, cậu càng choáng váng, luống cuống tay chân suýt tí nữa ném sách đi. Trang bìa nơi đó thể mà lại có chữ ký của Demon, phía dưới còn viết tặng Bố Bố.

Bố Tranh kích động thiếu chút nữa run tay, cẩn thận sờ sờ chữ ký của Demon, vội vàng khép sách lại, tỉ mỉ nhìn nhìn mặt bìa, may mắn bưu kiện bọc rất kỹ, không có chút chút hư tổn nào, bằng không cậu đau lòng chết mất, đây là lần đầu tiên cậu có được chữ ký của Demon.

Bố Tranh lúc này cả cơm trưa cũng không cần ăn, món ăn tinh thần gì đó quả thực rất hữu hiệu. Nhanh chóng trở về nhà, mở máy tính vào game.

[Mật] bạn nói với [Never]: Em nhận được sách của Demon! Có chữ ký!

[Mật] bạn nói với [Never]: Là anh gửi cho em sao

Bố Tranh phát xong tin cho Never mới lặng đi một chút, hẳn không phải người khác gửi tới nhỉ, bởi thêm một câu hỏi. Lúc cậu nhìn thấy bưu kiện phản ứng đầu tiên là Never gửi tới?

Bên kia Never dường như đang trong phó bản, hiển thị không biết vị trí, không thể lập tức ném qua tổ đội, nhưng mật tán gẫu trả lời vô cùng nhanh.

[Mật] [Never] nói với bạn: Ủ

[Mật] bạn nói với [Never]: Khoan khoan == làm sao anh biết trường học em

Ngón tay Bó Tranh cứng đờ, trong lòng bộp một tiếng, mình rõ ràng không nói qua với Never trường học chuyên ngành gì gì, anh ta làm sao biết được? Không lẽ mình đã bị lộ tẩy sao?

[Mật] [Never] nói với bạn: Tiệp Thần nói với anh

[Mật] [Never] nói với bạn: Anh đang ở phó bản, lập tức ra ngoài, em đến Chủ Thành chờ anh

[Mật] bạn nói với [Never]: A, vâng

Bố Tranh điều khiển Bó Bó chạy đến Chủ Thành chỗ hằng ngày đợi Never, phần lớn thời gian sau khi cậu login cả hai đều sẽ đi hằng ngày trước, sau đó đẩy Boss, rồi dạo dạo bản đồ.

Bó Bó tới chỗ hằng ngày liền thấy được Tiệp Thần cùng Phong Hoa Tuyết Nguyệt, lộc cộc lộc cộc xông qua nhảy lên bắn một cái vũ tiễn, chiêu thức tráng lệ oành oành một đồng mảnh vỡ. Có điều... trong Chủ Thành không thể bật pk, đương nhiên đánh người không được.

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: == phản đồ

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Tại sao mà nói với Never trường học của tao...

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Lão N nói gửi cho mà ít đồ, tao liền nói với anh ta

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: == Bị anh ta phát hiện tao là nam thì sao bây giờ

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Cái gì ?! Mà còn chưa nói với lão N à

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Chưa

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn:Ồ

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Chú em mà hôm nay rất không bình thường

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Chẳng lẽ ngốc cùng Never lâu cũng chuyển qua tuyến kiếm lời sao

Bố Tranh , Tiệp Thần sau đó không trả lời cậu, này trăm phần trăm là có vấn đề a. Nhưng Never rất nhanh đã tới, cậu cũng không kịp nghĩ, trực tiếp thêm đội tiến phó bản hằng ngày.

Phó bản hằng ngày không khó, hơn nữa mỗi ngày đều đi qua một lần, vậy nên tất cả mọi người là hạ bút thành văn. Bó Tranh nhìn lão nhất ngã xuống, lão nhị ngã xuống, lão tam ngã xuống... Ra khỏi bản sao còn không dùng hết 15 phút...

[Mật] bạn nói với [Never]: == Tiệp Thần với Phong Hoa Tuyết Nguyệt làm gì mà liều mạng vậy

[Mật] bạn nói với [Never]: Hai pháp sư bọn họ đổi nghề làm T sao

Làm T là đi dẫn quái.

[Mật] [Never] nói với bạn: Không biết...

[Mật] bạn nói với [Never]: Em đi hỏi một chút

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Chú em == rốt cuộc mà sao vậy

[Mật] [Never]: Vợ, vợ đổi với tên con trai khác để tâm như vậy chồng sẽ ghen

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: == Cút

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Ách, phát nhầm

[Mật] bạn nói với [Never]: Anh cút ngay !!

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Không có gì

[Mật] [Never] nói với bạn: Đi dạo bản đồ? Anh mua mấy cái pháo hoa

[Mật] bạn nói với [Never]: = = Anh đang lãng phí tiền! Không cần mua nữa, rất mắc a

Lần trước Bố Tranh nói pháo hoa nhìn đẹp lắm, sau đó Never liên mỗi ngày mua một bao pháo hoa, mỗi ngày đốt tiền. Khiến buổi tối Bố Tranh ngủ mỗi ngày đều mơ tới pháo hoa, lấp lóe lấp lóe, lại nhìn nữa thì đúng là tra tấn a. Nhưng mỗi ngày thấy Never nói mua một đồng pháo hoa, khóe miệng vẫn sẽ không tự giác cong lên.

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Mà có biết Tuyết Nguyệt là nam không?

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]:...

Bố Tranh ngẩn người, nhìn thấy tin Tiện Thần sững sốt một giây mới giật mình nhớ tới, ban đầu là mình gạt Tiện Thần truy đuổi Phong Hoa Tuyết Nguyệt, Tiện Thần luôn nghĩ anh ta là nữ.

37. Chương 37

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật hiện hình ảnh để đọc.

Nhiệm vụ vợ chồng ba người

Bố Tranh nghe cậu ta đột nhiên hỏi tới, vậy khẳng định đã biết chuyện Phong Hoa Tuyết Nguyệt. Nhớ tới mới đầu là chính mình nhất thời xấu tính, đem bọn họ đùa bỡn, bây giờ thành dạng này, chủ yếu vẫn phải trách cậu...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Thật xin lỗi

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Không sao, tao nhìn thấy anh ta thực kinh ngạc

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Khi đó tao nói giỡn, không nghĩ tới hai người...

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Hơn nữa lúc trước cũng là tao quán quít lấy anh ta, anh ta đã nói nhiều lần với tao nhưng tao đều không tin, tao thiệt ngốc ha

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: A ?! Gặp Phong Hoa Tuyết Nguyệt! Bọn mày gặp mặt?

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Ừ

[Đội ngũ] [Never]: Em đang làm gì

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Anh chờ chút

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Chú em chú được a! Phái hành động = =

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Ha ha, đúng là lúc ấy có chút choáng váng

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Ngược lại không có tức giận, có chút mất mát thôi

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Khụ khụ, mày không tức giận là tốt rồi

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Tao nghĩ rất lâu, dù sao cùng Phong Hoa Tuyết Nguyệt cũng thật vui vẻ, cũng không phải bà xã thật sự, chơi game cùng nhau cũng không có gì không tốt

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]:... nói rất đúng...

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: Tao đi trước, Never gọi

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: Tao đi tìm Tuyết Nguyệt

[Mật] [Tiện Thần] nói với bạn: À đúng rồi, mày cùng đừng mãi trêu lão N, hội trưởng đối với mày cũng rất tốt

[Mật] bạn nói với [Tiện Thần]: = =... Ừ

Rõ ràng Never trêu mình nhiều hơn...

Cuối cùng Bồ Tranh không chịu nổi quá nhiều, Never spam gọi liên tục, đem trò chuyện của cậu cùng Tiệp Thần đều đẩy lên, còn chưa kịp lật lên lại tiếp một đống spam, Bồ Tranh thẳng thắn không lật nữa.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Chỉ có con nít mới làm chuyện như vậy!

[Đội ngũ] [Never]: Đi phóng pháo hoa hay đi bắt đom đóm?

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Sao cũng được...

[Đội ngũ] [Never]: Chúng ta còn chưa làm nhiệm vụ vợ chồng, nhẫn cũng chưa thăng cấp

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: =0= Đi thăng cấp nhẫn cũng được

[Đội ngũ] [Never]: Ừ

Never mở đi theo, mang Bồ Bồ xuyên qua nửa Chủ Thành, tìm NPC kết hôn nhận nhiệm vụ. Khi kết hôn sẽ cho người chơi một cặp nhẫn, thuộc tính có thể tẩy, thuộc tính cơ bản đương nhiên sẽ không quá tốt, tẩy nhẫn cũng cần tài liệu, nhẫn đã tẩy qua còn cần làm nhiệm vụ thăng cấp, nâng cao thuộc tính từ từ, thế nào cũng là một nơi đập tiền.

Bồ Bồ đi theo Never, đối phương giao dịch qua hai lốc 24 đá tẩy giới chỉ, sau đó liền nhìn thấy trên người Never kim quang lấp lóe lấp lóe, liên tục tẩy mấy chục lần, lóe lóe đến cậu hoa mắt.

Bồ Tranh nhìn 24 cục đá, ần xuống một cái, chuột lần nữa thả đến trên nhẫn xem thuộc tính, quả nhiên không thể kỳ vọng lần đầu tẩy ra điểm cộng tốt, GM không có yêu mình...

Hai lốc đá hoành tráng cũng sắp tẩy hết, Bồ Tranh ần đến đau tay, cuối cùng khi còn thừa lại 3 cục mới miễn cưỡng vừa lòng, đoán chừng tẩy thêm 3 lần nữa cũng sẽ không thể nào tốt hơn. Vừa muốn hỏi Never thế này được chưa, đột nhiên nghe âm hệ thống báo, trong đội thêm một người vào —— Phong Hoa Tuyết Nguyệt.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: = =

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Tôi là âm hồn, xem tôi như không tồn tại là được

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Ách...

[Mật] bạn nói với [Never]: = = Chúng ta không phải đang làm nhiệm vụ vợ chồng sao... ?

[Mật] [Never] nói với bạn: Phải, nhận nhiệm vụ, đi Thi Hài

[Mật] bạn nói với [Never]: Khoan khoan khoan! Vậy Phong Hoa Tuyết Nguyệt đang làm gì a, Tiệp Thần cũng không tới

[Mật] [Never] nói với bạn: À

[Mật] [Never] nói với bạn: Cậu ta nói thêm cậu ta vào đội có thể cho anh lùi giao bản thảo 10 ngày

[Mật] bạn nói với [Never]: = =

[Mật] [Never] nói với bạn: Xem như cậu ta không tồn tại đi

[Mật] bạn nói với [Never]: = =

Bồ Tranh muốn chết, ba người làm nhiệm vụ vợ chồng, thấy thế nào cũng có vấn đề. Cậu còn đang nghĩ vừa rồi không phải Tiệp Thần nói đi tìm Phong Hoa Tuyết Nguyệt ư, sao bây giờ chỉ có một người? Rất nhanh nhận được mật tấn gấu của Tiệp Thần.

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Bà xã tao trong đội mày?

[Mật] bạn nói với [Tiệp Thần]: Ừ...

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Bảo lão N thêm tao a

[Mật] [Tiệp Thần] nói với bạn: Tại sao lão cự tuyệt

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Tiện Thần muốn vào

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Không thêm

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = = Cái này...

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Nghe nói em thích sách của Demon, anh là biên tập của cậu ta nha

[Đội ngũ] [Bố Bó]: A! Thật sao!

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Thật, có thể tặng em một bộ sách bìa cứng của cậu ta

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Ách...

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Còn thêm hình có chữ ký nha

[Đội ngũ] [Never]:...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thật tốt!

[Đội ngũ] [Never]:...

Sau khi Never lại ra một chuỗi chấm chấm chấm, Bố Tranh đã dễ dàng bị Phong Hoa Tuyết Nguyệt mua chuộc, như đang vẫy vẫy đuôi, tung tăng phát mật tán gẫu cho Tiện Thần... thực ‘uyển chuyển’ nói với cậu ta, Phong Hoa Tuyết Nguyệt không muốn thêm cậu ta...

Vậy nên bọn họ dịch chuyển đến bản đồ dã ngoại, Bố Bó hái được khắp bản đồ, còn đang trong trạng thái hưng phấn dị thường, Never thì phụ trách thanh quái xung quanh, thỉnh thoảng đánh mấy câu trò chuyện. Phong Hoa Tuyết Nguyệt theo phía sau, như đang mở tự động đi theo.

Nhưng sự thật chứng minh, Phong Hoa Tuyết Nguyệt đích xác không phải mở tự động đi theo, chỉ không nói tiếng nào thôi. Bố Tranh hái thảo được, vừa nhìn thấy trên bản đồ thu nhỏ bên cạnh xuất hiện chấm màu da cam, nghĩa là có người chơi bật pk đi ngang. Phong Hoa Tuyết Nguyệt phía sau đột nhiên chuyển động, một giây sau bắn vọt qua, tự buff cho bản thân một kỹ năng phóng đại, sau đó ném ra một hỏa cầu...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Tổng cộng chưa tới năm giây, Bố Tranh còn chưa nhìn rõ tên người trước mặt là gì đã thấy được tên màu đỏ biến xám... ngã xuống...

[Đội ngũ] [Never]: Tên đó khi không vui khá bạo lực

[Đội ngũ] [Never]: Thấy bật pk liền giết

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thấy được...

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Bà xã anh tới rồi

[Phụ cận] [Tiện Thần]: Bà xã sao đột nhiên em không để ý tới anh

Bố Tranh chỉ nhìn thi thể đáng thương, lúc thấy kênh phụ cận mới chú ý tới Tiện Thần không biết khi nào đã chạy tới, ở xung quanh Phong Hoa Tuyết Nguyệt nhảy nhót. Có điều Phong Hoa Tuyết Nguyệt lại mở ‘trạng thái tự động đi theo’, không di chuyển cũng không nói chuyện, như không nhìn thấy cậu ta.

[Mật] bạn nói với [Never]: == Anh nói xem nếu Tiện Thần bật pk, Phong Hoa Tuyết Nguyệt sẽ để ý tới anh ta chứ

[Mật] [Never] nói với bạn:... Có thể bảo cậu ta thử xem

38. Chương 38

Nằm sà

Tiên Thần giống y như ruồi nhặng, trong vòng 5 thước xung quanh Phong Hoa Tuyết Nguyệt xoay tới chuyển lui, kênh phụ cận cũng tránh không khỏi. Liên lụy đến Bồ Bồ và Never bị người chơi ở gần đó đi ngang qua làm nhiệm vụ miễn phí nghe nhìn thoải mái.

Cuối cùng Never thật sự không chịu nổi, tiêu sái mang Phong Hoa Tuyết Nguyệt đá ra ngoài. Lúc này Phong Hoa Tuyết Nguyệt lập tức thoát khỏi trạng thái ‘treo máy’...

[Phụ cận] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: , đá tở ra mai tở đến tìm cậu lấy bản thảo!

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: A a a, sao anh đá anh ta

[Đội ngũ] [Never]: Đi, để hai người bọn họ âm ỉ đi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Khoan khoan khoan...

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Bây giờ, đừng mở đi theo tổ đội, này

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Ảnh có chữ ký của em

[Đội ngũ] [Never]: Anh cho em

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Thật sao

[Đội ngũ] [Never]: Ừ, đi thôi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Vâng!

Bồ Bồ hai ba câu đã bị Never lừa gạt đi, tung tăng chạy theo đến điểm dịch chuyển đổi chỗ tiếp tục làm nhiệm vụ vợ chồng,

Thăng cấp hẳn là một loại nhiệm vụ vợ chồng mà chủ yếu là nhặt ít đá cùng thảo dược, tuy không cần đánh quái, nhưng vật phẩm nhiệm vụ này trước tới nay đều nằm trong đồng quái. Càng biến thái hơn chính là... thứ Bồ Bồ phải nhặt đều ở trên sườn núi! Cậu phải nhảy lên nhặt, dưới đất căn bản không có.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Nhiệm vụ này thế nào biến thái như vậy!

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: 10 bó cỏ, 1 bó 10 cái! Không phải là 100 sao!

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Lại còn sinh trưởng nơi cao như vậy! Em không thể lên a

[Đội ngũ] [Never]: Anh lên trước, lát kéo em lên

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Tốt quá, em ở đây chờ anh!

Bồ Bồ đã thử nhiều lần, Bồ Bồ của cậu thật sự nhảy không lên, mới đến giữa sườn núi thì thế nào cũng không trèo lên được nữa. Hơi động một chút là té xuống, đáng thương chỉ còn lại 5% máu, còn bị tiểu quái bên cạnh phát hiện. Vội vàng ẩn một bình máu lớn mới chống đỡ không bị tiểu quái đánh chết... Loại chuyện nhảy như bọ chết này, cậu không với tới...

Bồ Bồ ở dưới đất đợi hai phút thì nhận được yêu cầu triệu hoán của Never, nhanh chóng nhận đồng ý. Màn hình sáng lên một cái, bản thân đã đứng ở một khối đá nhỏ trên sườn núi.

[Đội ngũ] [Never]: Bên trái có một, anh thanh quái, em đi nhặt

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Vâng!

Never nói xong liền vọt đi, Bồ Bồ chạy theo phía sau. Bên trái có 3 bó cỏ, còn có rất nhiều nữa nhưng bên cạnh là tiểu boss của nhiệm vụ khác.

Bồ Bồ chạy tới nhấn vào thảo dược, thật đáng tiếc hệ thống nêu lên đang trong trạng thái chiến đấu không thể làm như vậy. Bồ Bồ nhíu nhíu mày, tiểu boss cạnh đó còn nửa thanh máu, tự mình cũng nhào tới đánh, rõ ràng bắn ra cái trọng tiễn. Tiểu boss bị cậu bắn bay ra thật xa, sau đó ‘vù’ một cái mất bóng, rơi xuống phía dưới núi.

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Em đánh rơi nó rồi

[Đội ngũ] [Bồ Bồ]: Anh đâu

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sao lại chết rồi

Bố Tranh sững sờ, hình nhân vật của Never trong đội màu xám, thanh máu trống không, trên bản đồ rõ ràng hiển thị anh ta ở ngay bên cạnh mình, nhưng không có ai.

[Đội ngũ] [Never]: Anh ở dưới

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Bố Bó bước qua một bước, điều chỉnh góc nhìn, quả nhiên thấy phía dưới núi một điểm nhỏ, trên đầu là tên Never màu xám... chẳng lẽ là...

[Đội ngũ] [Never]: Anh bị boss đụng trúng rớt xuống

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Xin lỗi...

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Em không thấy anh ở phía sau nó...

Bố Tranh quả muốn che mặt, cái này thật sự quá mất mặt, thế nào lại cũng đẩy cả Never xuống... Nhưng nhìn hình ảnh Never nằm ngay đó, vẫn không phúc hậu khoe miệng co giật, thật sự rất muốn cười. Tên tể tự biến thái này cả công hội chiến cũng sẽ không nằm xuống, vì vậy càng không phúc hậu ấn nút chụp hình một cái, lưu lại có thể làm kỷ niệm.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Sẽ không phải là lần đầu anh nằm sàn đi

[Đội ngũ] [Never]: Không, hồi cấp thấp nằm qua rất nhiều lần

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thật đáng tiếc, em tưởng đây là lần đầu

[Đội ngũ] [Never]: Đây là lần đầu chết quái như vậy

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Vậy sao anh chưa chịu dậy = =

[Đội ngũ] [Never]: Đột nhiên phát hiện nằm nhìn lên trên thế này, cảnh sắc cũng không tệ

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Bố Tranh , cũng để Bố Bó theo sườn núi trượt xuống, dừng bên cạnh Never, chọn một vị trí thích hợp, tìm động tác ‘nằm xuống’, liền nằm thẳng bên trái Never.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Thật sự rất quái...

Vì nơi này khá vắng vẻ, nửa ngày cũng không có người chơi đi qua, Bố Tranh xem như yên tâm, nhưng không lâu sau thì nhìn thấy trên bản đồ một điểm nhỏ. Một tiểu tể tự cười ngựa chạy tới, thấy bọn họ thì dừng lại, sau đó chạy xuống đứng bên cạnh hai người bọn họ.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Lẽ nào bạn ấy muốn kéo chúng ta ư...

[Đội ngũ] [Never]: Có thể

[Phụ cận] [linh hồn người cá]: Chị ơi sao em không kéo được chị a

Bố Tranh nâng trán, thành thật nhảy lên. Never bên cạnh rất không ý tứ chạy về điểm hồi sinh sống lại, thoáng cái đã không bóng người, để mình cậu phơi ở chỗ này.

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Anh dám chạy một mình

[Đội ngũ] [Bố Bó]: Ném em ở nơi này dọa người

[Đội ngũ] [Never]: Ngoan, chúng ta về Chủ Thành

[Đội ngũ] [Bố Bó]: = =

Bố Bó chạy về Chủ Thành cùng Never làm cái hoạt động còn hằng ngày hơn hằng ngày —— phóng pháo hoa... Sau đó thì chuẩn bị logout.

Cuối tuần bắt đầu thi cuối kỳ, không thể cứ chơi quá muộn nữa, cùng Never lên tiếng chào hỏi, có lẽ sau mấy ngày cũng sẽ không lên mạng một khoảng thời gian, đánh xong hàng ngày phải out ôn tập, dù sao trường không cho thi lại, treo một môn sau đó phải học lại, thật sự rất phiền phức.

Bố Tranh vừa muốn logout thì nhận được một mật tán gẫu, cậu còn tưởng là Never, nhưng không phải.

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Bố Bố a, ông chủ nói gửi em sách của Demon, vừa lúc anh mấy ngày này đến chỗ em công tác a, anh mang qua cho em

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cho anh địa chỉ

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: A ?! Không cần, bắt anh đưa phiền lắm

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Không phiền không phiền, Tiểu Bố Bố em không cần phải mắc cỡ a

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]:...

Trong lòng Bố Tranh do dự nửa ngày, cuối cùng bị anh ta đánh bại, ngoan ngoãn đưa địa chỉ họ tên gì đó một lượt nộp ra. Dù sao anh ta trước đó đã biết mình là nam... Thật ra chủ yếu nhất là, cậu rất muốn bộ sách kia...

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Không được nói với Never!

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ừ ừ

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Nói là táo bón một tháng

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn:...

Lúc này...

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ông chủ ông hại con rồi

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Vợ ông nguyên rửa con, nếu con nói cho ông biết địa chỉ của em ấy bị táo bón một tháng

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cậu muốn táo bón một tháng hay trừ lương một tháng

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: , cậu thắng, cùng lắm thì tở mua thuốc tở

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tở đi mấy ngày, cậu lấy bản thảo mới của tở chép lại cho tở

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ông chủ thương lộ bình an

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Yin yin yin, cậu nhất định phải biểu hiện cho tốt, không được phá hủy hình tượng của tở a, tở nói với Bố Bố là tở đến đó!

39. Chương 39

Gặp mặt

Hôm nay Bố Tranh có một môn thi chung, khảo sát môn, tuy là đề mở nhưng cũng không dễ, trong phòng học soạt soạt tiếng lật sách, chép chép suốt 90 phút, một khắc cũng không dừng lại.

Đại học TQ, với những môn chuyên ngành thì gọi là thi, với những môn phụ khác thì là khảo sát, thường khảo sát đều là đề mở.

Khi Bố Tranh cầm sách đi ra mới phát hiện một thân đầy mồ hôi, bị gió thổi qua rất lạnh, không nén nổi rung mình một cái. Ngón tay phải cầm bút có chút run lên, cúi đầu đưa tay xoa xoa, đột nhiên trước mắt một mảnh bóng đen, lúc này mới chú ý tới phía trước có người, thiếu chút nữa đụng trúng.

“Bố Tranh?”

Cậu ngẩng đầu nhìn, không để ý muốn rời đi. Bị người nọ đột nhiên gọi một tiếng, ngẩng ngốc chốc lát, nhất thời không kịp phản ứng. Nhưng lập tức nhớ tới Phiêu thệ mân côi hoa nói đến đây công tác, mình không hỏi cụ thể khi nào tới.

“... Là tôi.” Hai mắt Bồ Tranh đều mở to, người trước mặt này chắc khoảng hai mươi lăm hai mươi sáu, ăn mặc vô cùng tùy ý, áo khoác màu đen, phía dưới quần jeans, có điều khiến người ta cảm thấy có chút chút nghiêm túc. Khỏe mắt cậu co giật, đây là Phiêu thệ mân côi hoa ?! Tại sao tuyệt không giống với cảm giác trên game a? Quả nhiên là mạng gì đó...

“Anh gọi là Triệu Tư Đằng.” Người con trai mang theo một túi giấy, từng bước tiến đến đưa cho Bồ Tranh. Bồ Tranh có chút căng thẳng, tay chân cứng ngắt nhận lấy, dù sao cậu cũng chưa bao giờ gặp qua bạn net, đây là lần đầu tiên.

Người con trai đứng trước mặt Bồ Tranh không phải Never thì còn có thể là ai. Anh chỉ nói tên, cũng không nói mình không phải Phiêu thệ mân côi hoa. Bồ Tranh cúi đầu nhìn, trong túi đều đầy sách của Demon, dĩ nhiên là xem anh = Phiêu thệ mân côi hoa, dù sao không ai nói với cậu ấy lần này Never tới.

Bồ Tranh nhìn túi giấy trong tay mắt tỏa sáng, thiện cảm đối với Triệu Tư Đằng tăng mạnh, “Bắt anh đưa tới đây thật ngại, em mời anh ăn cơm trưa? Bên cạnh có một quán ăn nhỏ, mùi vị không tệ.”

Triệu Tư Đằng vừa muốn nói chuyện, di động vang lên, nhú nhú mày, nói câu “Chờ một chút” xoay người bước mấy bước nghe điện thoại.

Anh vừa nhấn nút trả lời, đầu bên kia liền bắt đầu vận high-decibel nói: “Triệu Tư Đằng, cậu chạy đi gặp Bồ Bồ? Bản thảo của cậu đâu, chưa viết xong đã bỏ chạy, đã cho cậu kéo một tuần. Còn nữa a, cậu một vừa hai phải với tớ thôi có nghe không, sớm biết thế không thèm nghe cậu nói. Ách... Bồ Bồ trông như thế nào? Thế nào thế nào!”

Triệu Tư Đằng cười cười, “Bản thảo tớ viết xong rồi, chắc một hai ngày có thể chỉnh sửa xong giao cho cậu. Còn Bồ Bồ...” Anh vừa nói vừa quay đầu nhìn Bồ Tranh, người nọ cầm túi giấy lớn lấy ra một quyển sách đang nhìn, xem qua mặt bìa lại lật từng trang từng trang, cẩn cẩn dục dục.

Vóc người Bồ Tranh không tính thấp, khoảng 175, hình dáng vậy không có gì để nói, nhưng nhất định là một lời ‘đáng yêu’ bình thường chạm không đến biên giới.

“Được rồi. Tớ cúp, bọn tớ đi ăn.”

“Khỉ, cậu nói như không nói!”

Giọng nói trong điện thoại rất lớn, Bồ Tranh hầu như có thể nghe được đầu bên kia kêu tên Triệu Tư Đằng, nhưng sau đó thì nghe không rõ lắm. Cậu cũng không có sở thích nghe lén, vẫn còn cảm thấy hứng thú với quyển sách trên tay. Đột nhiên cảm giác được Triệu Tư Đằng như đang nhìn mình, ngẩng đầu cười cười rồi tiếp tục đọc sách.

“Có thể đi rồi.”

“A, được. Ngay phía trước, không xa, rẽ vào chỗ ngoặt kia là tới.”

Bồ Tranh mới đầu có chút căng thẳng, có điều dựa theo tính cách ‘vô tâm vô phé’ của cậu, rất nhanh đã đem căng thẳng ném đến sau đầu. Vì mới đầu tháng nên ví thật sự rất dày, lại nhìn thấy một đồng sách của Demon, vui vẻ cực độ, liền quyết định phóng khoáng một phen, gọi một bàn đồ ăn. Sau đó trong ngực lặng lẽ tính toán tiền cơm nước hai tuần lễ đã bay đi...

Triệu Tư Đằng nhìn qua có phần không tùy tiện nói cười, nhưng ở chung một hồi khiến Bồ Tranh cảm thấy thật ra tính tình cũng không tệ lắm.

“Cuối tháng Demon có buổi giao lưu, em có thời gian không?”

“Tất nhiên!” Bồ Tranh nhanh chóng gật đầu, “Mấy hôm nay trường bắt đầu kiểm tra cuối kỳ, vừa lúc đến kì nghỉ, thời gian dư giả.”

Hai người ăn cơm hết nửa giờ, Bồ Tranh tiêu diệt một phần lớn, căng tròn sắp nằm ngửa. Lúc này mới nhớ tới hỏi Triệu Tư Đằng có đặt phòng chưa, đối phương rất thành thực nói chưa đặt.

Thế là Bố Tranh mang người về tổ nhỏ của mình, mặc dù là nhà một phòng ngủ một phòng khách, nhưng không có đồ gia dụng nên có vẻ rất rộng rãi, trong phòng khách còn có một sofa kiểu cũ, có thể mở ra làm một giường đơn. Triệu Tư Đằng đương nhiên là rất vui vẻ mà đi theo.

Triệu Tư Đằng có mang theo laptop, Bố Tranh kéo một dây mạng qua cho anh ta, hai người đặt máy tính mặt đối mặt, như vậy vừa vặn không ai thấy ai.

Bố Tranh log game, rất hưng phấn muốn tìm Never nói tiếng cảm ơn, có điều đối phương không online, đành phải gửi bưu kiện, nói sách đã nhận được, rất rất thích.

Lúc Triệu Tư Đằng login liền nhận được bưu kiện Bố Bố gửi qua, thấp giọng cười cười, may mà màn hình che đi, Bố Tranh không nhìn tới. Tiếp theo mở khung bạn tốt, thấy Đẹp thay một đóa hoa lài đang online, lập tức phát qua cái tin.

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Gửi qua tài khoản và mật khẩu, hôm nay cậu đừng login

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Cái gì !?

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Acc kia cũng đừng lên

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ông chủ đại nhân ông quá độc ác! Con đây chơi acc nào a

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Qua sông đoạn cầu dỡ hàng giết lừa a, người tốt không chốn đi

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hao lài]: Tổ đã nói với Lâm Kỳ hai ba ngày cậu có thể chỉnh sửa xong bản thảo, cậu không có thời gian chơi game

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Tâm địa thật độc ác, cậu nhớ đấy QAA Tổ đi kêu Tiểu Đom Đóm kéo acc nhỏ của tổ

Cuối cùng Đẹp thay một đóa hoa lài vẫn ngoan ngoan nộp tài khoản ra, sau đó im lặng cùng Vũ Diệu Đom Đóm nói một tiếng, lại im lặng logout.

Bố Tranh thấy Never login, mặt nửa ngày không trả lời, cũng không biết anh ta đang làm gì. Đơn giản trước hết đi sắp xếp lại hành trang, bán bán rác rưởi.

[Mật] [Never] nói với bạn: Đến đây

[Mật] [Never] nói với bạn: Đi hằng ngày trước?

[Mật] bạn nói với [Never]: Vâng

Bố Tranh trả lời rồi tiến đội ngũ, thò đầu hỏi Triệu Tư Đằng, “Em với Never đi hằng ngày, anh đi không? Thêm Vũ Diệu Đom Đóm nữa?”

“Đi, thêm đội anh, Vũ Diệu Đom Đóm thì khỏi, cậu ấy đi kéo acc nhỏ.”

...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Chíp chíp chíp, cậu ta lại dám chiếm đoạt acc anh

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đáng đời

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Chíp chíp chíp, em nói vậy anh giận em nha

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Vậy tốt quá

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Chíp chíp chíp, em là tên bạc tình

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = = Anh có thể bình thường tí không

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Hừ, Tiểu Đom Đóm nhanh kéo anh đến Chủ Thành, chúng ta đi quấy rối bọn họ

40. Chương 40

Bật hai acc

Tốc độ mạng ở nhà Bồ Tranh rất có hạn, một acc đương nhiên sẽ không lag, nhưng nhiều hơn thì khó nói. Triệu Tư Đằng mở ra hai acc, lúc đánh tiểu quái có chút vất vả, bật hai acc đều yêu cầu hướng tới trước, lúc đánh boss còn dễ, Never ít đòi hỏi phải di chuyển, dựa vào trang bị tốt máu dày gượng gánh công kích cũng sẽ không bị treo. Nhưng cho dù có đánh ổn đi nữa, xong một vòng hằng ngày, cũng cảm thấy hơi mệt.

Sau đó thì dùng acc Never mật Bồ Bồ, nói mình có chút việc, mấy ngày sẽ không onl. Hiện tại anh đang ngồi đối diện Bồ Tranh, Bồ Tranh lại tưởng mình là Một đóa hoa lài, đương nhiên không thể không log acc kia.

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Hề lầu, chào mọi người

~[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Tổ là đồ đệ tiểu Đom Đóm, xin chiếu cố nhiều

“Sao em thêm acc nhỏ này vào?” Triệu Tư Đằng vừa nhìn thấy acc tiểu nữ cấp 48 gọi là Hoa Hoa liền nhú nhú mày, không cần dùng đại não cũng biết đây là ai.

Bồ Tranh nào biết rằng Hoa Hoa mới thật sự là Đẹp thay một đóa hoa lài, không quá để ý, “Vũ Diệu Đom Đóm bảo em giúp kéo một chút.” Sau đó còn thò đầu nhìn nhìn anh. Ánh mắt kia là sao, Vũ Diệu Đom Đóm nói đó a, chẳng lẽ anh không muốn đồng ý à. Trước đây, Đẹp thay một đóa hoa lài bình thường chân chó muốn chết, Vũ Diệu Đom Đóm nói cái gì là cái đó...

Triệu Tư Đằng không cách nào phản bác, huyết thái dương giạt thành thịch, không nói gì gõ bàn phím, bắt đầu mật vị Hoa Hoa này...

Nhưng mật nửa ngày đối phương vẫn giả vờ ngây ngốc, sống chết không đi.

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Chúng ta tới đâu thắng cấp đây

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Nghe nói nhiệm vụ cấp 50 thực biến thái, rất đáng sợ a

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Nếu không chúng ta đi công viên trò chơi đi

~[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

Cuối cùng vẫn là Bồ Tranh quyết định, đi làm mấy nhiệm vụ, quét bản đồ lúc này người quá nhiều, cướp quái không dễ cũng không phức tạp.

Hoa Hoa nhảy nhảy đi ở phía trước, vừa mới tiếp một nhiệm vụ thì nhìn thấy trước mặt một kỵ sĩ, cưỡi ngựa trắng chạy rất nhanh, đột nhiên dừng lại trước mặt bọn họ.

Bồ Tranh cảm thấy tên người này có chút quen mắt —— Chuyển thân bất vong... Rất nhanh nhớ ra, đây là cái tên đại hào rất rất đại... Phóng chuột tới, đã max 90 cấp.

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Bồ Bồ bạn ở đây a!

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Sư phụ cũng ở đây a

Chuyển thân bất vong xuống ngựa bắt đầu dạo dạo bên người Bồ Bồ, nói chuyện gọi tới gọi lui.

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Bồ Bồ sau chỉ có một mình bạn a

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Chồng bạn đâu? Không cùng bạn

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Chồng bạn một điểm cũng không đủ quan tâm a, để bạn chơi một mình thế này

[Phụ cận] [chuyển thân bất vong]: Tổ với bạn đi hạ bản sao đi, bạn xem tổ đã max cấp rồi, cực kỳ lại hại nha

Bố Tranh , cậu cũng không biết trả lời thế nào, tuy Never không có ở đây, nhưng còn một đồng người a, Chuyển thân bắt vong mở miệng một tiếng nói để bạn chơi một mình, quả thật đem tất cả mọi người làm âm hồn...

Triệu Tư Đằng bây giờ đang mở acc Đẹp thay một đóa hoa lài, Chuyển thân bắt vong cho anh là sư phụ cậu ta. Nhưng thật sự rất muốn bật pk, tát một cái chụp chết tên kỵ sĩ này. Trong đội vốn đã có một người quấy rối, hiện tại càng thêm loạn xì ngầu.

Mà Hoa Hoa đáng yêu còn rất vui vẻ tìm Triệu Tư Đằng an ủi.

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha, nén bi thương

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ha ha ha, trước mặt cậu mà dám quyến rũ vợ cậu

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Tớ không có cười đâu nha!

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ông chủ ông tin con, con không có cười! Người cũng không phải con tìm tới! Thật đó!

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ha ha ha ha ha, đồ đệ tớ đến rất đúng lúc, thật là đáng yêu

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Bảo nó rút ngay, bằng không tớ bật pk

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Đừng, rồi rồi rồi

[Phụ cận] [chuyển thân bắt vong]: Bố Bố, nhiệm vụ chỗ này của tớ cũng chưa làm, chúng ta cùng thanh đi

[Phụ cận] [chuyển thân bắt vong]: Tớ giúp bạn đánh, bạn đi theo tớ là được

Chuyển thân bắt vong nói xong liền lên ngựa, lại ở bên người Bố Bố xoay xoay mấy vòng, không ngừng nhảy a nhảy búng a búng. Có điều còn chưa nhảy được mấy cái, đột nhiên bị đánh rớt ngựa, tiếp theo thân thể bị quần chế, không đến 5 giây, nằm...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: == Sao thế

[Phụ cận] [chuyển thân bắt vong]: Sư phụ sao người đánh con a

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Khỉ, cậu thật sự giết đồ đệ tớ a

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Thử thử kỹ năng đánh rớt ngựa mới mua hôm nay, chưa dùng qua

[Phụ cận] [chuyển thân bắt vong]: Ô, sư phụ người thật lợi hại, con không phản ứng kịp

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tên ngu ngốc này...

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: == Bé con đáng yêu biết bao

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cậu thích? Vậy tặng cậu đấy

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Tặng? Khoan Khoan!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: A! Ý kiến hay!

[Phụ cận] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Đồ đệ, con tới kéo Hoa Hoa chút đi, nhỏ là người mới, không biết gì
Chuyển thân bắt vong mới từ dưới đất đứng lên, ngồi xuống hồi máu, trên đầu toát ra một câu...

[Phụ cận] [chuyển thân bắt vong]: Không muốn, nhìn tên là biết nhân yêu a, con phải bảo vệ Bố Bố

[Phụ cận] [Hoa Hoa]: Cái đầu cậu == cậu mới là nhân yêu, cả nhà cậu đều nhân yêu, hừ!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: ==

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Không nên nói dối trẻ nhỏ

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Anh là nam, không phải nhân yêu

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Nam mà anh chơi nữ không phải là nhân yêu thì là cái gì

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Anh chơi acc nữ không phải nữ, anh chưa bao giờ chơi nữ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: , nam mà anh chơi acc nữ không phải nhân yêu thì là cái gì

[Đội ngũ] [Hoa Hoa]: Cứ chơi acc nữ là nhân yêu à

[Phụ cận] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Không phải sao

[Phụ cận] [Hoa Hoa]: Không phải!

[Phụ cận] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Phải...

[Phụ cận] [Hoa Hoa]: Vậy em cũng thế

...

Nhân yêu là tiếng lóng của gay.

Hai người cãi cọ đến quên trời đất, cũng không phát hiện đã bị Triệu Tư Đằng đá, đội tán gẫu chuyển thành phụ cận...

Cơ mặt Bồ Tranh co giật, thò đầu nhìn nhìn Triệu Tư Đằng, sau đó cúi đầu, lại thò đầu nhìn nhìn, lại cúi đầu, lần này đến lần khác, cứ như ăn trộm.

“Sao vậy?”

“Ách... Hoa Hoa này không phải của anh... chứ?”

“... Không phải.”

“Em tưởng... cảm thấy rất giống anh lúc bình thường a.”

Bồ Tranh nói xong lại thò đầu nhìn Triệu Tư Đằng, sau đó lùi về phía màn hình. Cậu rất khó tưởng tượng người con trai anh tuần bộ mặt thuộc hàng tinh anh thương nhân kia ngày thường ở trong game mặt dày mày dạn đuổi theo Vũ Diệu Đom Đóm... thế nào lại hoàn toàn không giống a. Sau đó lại một lần nữa cảm thán mạng thật sự quá hư ảo...

41. Chương 41

Cơm tối

Cơm tối là Bồ Tranh đến giải quyết, vì buổi trưa hai người đều ăn nhiều nên không có ý định ra ngoài ăn, Bồ Tranh chạy xuống dưới lầu mua một ít mì vắt về, ngâm nấm mèo, trong tủ lạnh không có thịt, cũng không kịp mua nên làm hai tô mì sốt.

Đừng thấy Bồ Tranh có thể là một cậu trai tùy tiện, nhưng một người sống bên ngoài, lễ tết mới có thể về nhà, nấu ăn vẫn sẽ biết một chút. Mặc dù đến nay còn chưa có làm bàn tiệc gì, nấu mì, chiên trứng, xào cà chua, rau củ vẫn vẫn không thành vấn đề. Mới đầu đích xác làm rất khó ăn, khó có thể nuốt trôi, nhưng tự mình nấu cơm thì dễ hơn, sau đó tốt lên chút.

Triệu Tư Đằng tắt game, đứng lên gấp gấp cổ, bước đến cửa phòng bếp nhìn Bồ Tranh nấu ăn. Phòng bếp thật sự rất nhỏ, có lẽ hai người vào sẽ dẫn dính không xoay nổi, dứt khoát không vào quấy rầy. Anh chưa bao giờ xuống bếp, cả ngày ngoài trừ gõ chữ thì là chơi game. Viết sách nhiều năm như vậy, nhuận bút rất dư dả không cần lo lắng chuyện tiền bạc, ăn uống đều gọi tiệm cơm hoặc nhà hàng đưa tới. Trong nhà nơi sạch sẽ nhất ngăn nắp nhất chính là phòng bếp, đồ làm bếp hoàn toàn mới, chưa một lần chạm qua, cả lò vì ba cũng rất ít khi dùng.

“Giúp em thêm tinh bột vào nước sốt đi, hình như hơi loãng. Thêm chút là được.” Bồ Tranh đang trụng mì, phần nước sốt bận chưa thử được, quay đầu lại vừa lúc thấy Triệu Tư Đằng kéo qua giúp đỡ.

Triệu Tư Đằng nhìn chén nhỏ trên bàn, bên trong là nước tinh bột ngà ngà, gặt gặt đầu, mang đổ hết vào nồi bên cạnh.

“A! Từ từ... ” Bố Tranh vừa quay đầu thì thấy Triệu Tư Đằng nơi đó khuấy ba vòng trái ba vòng phải trong nồi nước sốt, thiếu chút nữa rút cầm xuống đất, vội vàng cướp thìa về, “Không thể khuấy ngược, sẽ càng loãng.”

“Ồ.”

Bố Tranh nhìn anh ta rất nghiêm túc, rất phục tùng đáp lại một tiếng, “Anh chưa từng nấu ăn sao... ”

“Chưa.”

Triệu Tư Đằng giúp càng hớt, Bố Tranh lại lần nữa làm một chén nước tinh bột bỏ vào, anh liền lui tới tựa ở khung cửa bưng chén thì tốt hơn.

Bố Tranh bận rộn trái xoay phải chuyển, phía trên mặc áo dài tay không cổ, vì trong nhà bật điều hòa nên không lạnh, phía dưới mặc quần jeans, vừa nhìn là biết học sinh. Triệu Tư Đằng đứng sau lưng em ấy, bóng lưng người nọ nhìn qua rất gầy, hơi khom người cúi đầu cầm thìa ném nước sốt, quần áo rộng thùng thình càng lộ rõ đường nét phía sau.

“Anh muốn mặn hay nhạt?” Bố Tranh quay đầu nhìn anh, sau đó giơ thìa, “Nếu thử xem sao, có thể tắt bếp chưa.”

Triệu Tư Đằng đi lên phía trước một bước, cúi đầu chậm rãi ném thử thìa em ấy đưa tới, khoảng cách hai người vô cùng gần, anh nhịn không được kéo khóe miệng, “Được rồi, tắt đi.”

Bố Tranh “Ừm” liền xoay người qua tắt bếp, lấy mì ra đổ nước sốt lên. Triệu Tư Đằng nhìn em ấy ở nhà bếp qua lại, nhớ đến Lâm Kỳ có hỏi anh Bố Tranh thế nào? Ở chung rất vừa ý anh, tính tình rất dễ chịu, bộ dáng cũng không tệ, còn biết nấu cơm khiến anh có chút chút bất ngờ. Nếu mà đeo tạp dề có lẽ hoàn mỹ hơn...

Bố Tranh mang mì sốt đưa cho anh, Triệu Tư Đằng rất muốn thuận thế giữ chặt tay em ấy, sau đó cúi đầu hôn lên trán một cái, có lẽ như vậy xem như chút ngọt ngào ấm áp, nhưng chỉ nói một câu “Cảm ơn” liền đi ra ngoài. Loại chuyện này không phải mình bản thân mình thấy vừa ý là được, cảm nhận của Bố Tranh không giống anh.

Ăn xong Bố Tranh rửa chén, nhìn dáng Triệu Tư Đằng khuấy nước sốt, cậu hoàn toàn thủ tiêu ý nghĩ nhờ anh ta giúp.

Bố Tranh rửa bát xong thì trực tiếp đi tắm, nấu ăn trên người khó tránh khỏi có mùi dầu mỡ, cậu không thích mùi này. Nói Triệu Tư Đằng một tiếng, chỉnh điều hòa lên mấy độ, vào phòng tắm.

Triệu Tư Đằng nhìn đồng hồ, 7 giờ hơn, lại log game, mới lên liền bị ‘Hoa Hoa’ ném bom.

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ông chủ! Giờ trời mới tối

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Trời mới tối !! Hạ thủ lưu tình

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Bố Bố đáng thương, sẽ không bị ăn chứ!

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ông chủ cậu thật sự là cầm thú

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ai, Bố Bố đáng thương...

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Em ấy đang tắm

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Cái gì! Tắm! Tiến triển quá nhanh!

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Vừa rồi ăn mì sốt em ấy làm

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: = =

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Hương vị cực ngon

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Đã hiểu, cậu đang khoe khoang

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Còn hương vị cực ngon, tớ thấy thế nào cũng thấy đáng khinh

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]:...

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Tổ quyết định, hôm nay kéo Bó Bó làm nhiệm vụ cả đêm! Tuyệt đối không cho cậu động tay

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Nhìn tổ muốn đến thế sao

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Hơn nữa em ấy không hiểu

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Không hiểu cái gì

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Như hiện tại...

Triệu Tư Đằng nghe được tiếng cửa phòng tắm mở, theo bản năng ngẩng đầu. Trong phòng rất ẩm, Bó Tranh mặc một cái quần bảy phân rộng thùng thình đi ra, áo cũng không mặc, ngực để trần, trên tóc nhỏ mấy giọt nước, trên người cũng có chút bọt nước chưa lau sạch.

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Ẽn ẻn ẻn? Bó Bó sao?

[Mật] bạn nói với [Hoa Hoa]: Tổ đi tắm, out

[Mật] [Hoa Hoa] nói với bạn: Đây = =

Bó Tranh trái lại không cảm thấy có gì không ổn, cậu ở một mình đã quen, mỗi lần tắm đều như vậy đi ra, “Em lấy anh một cái khăn mới.” Cậu nói xong ngồi chồm hổm ở tủ quần áo tìm tìm, sau đó đi qua đưa cho Triệu Tư Đằng.

Triệu Tư Đằng rất ‘bình tĩnh’ nhận, trên người người bên cạnh dường như còn nổi lên hơi nóng, mang theo mùi sữa tắm nhàn nhạt, rất dễ chịu.

“Quần áo em chắc anh mặc không vừa...” Bó Tranh lại đến tủ quần áo lục lục, quay đầu lại nhìn nhìn, rất buồn bực phát hiện đối phương cao hơn cậu nửa cái đầu, người cũng to hơn cậu...

“Không sao, một ngày không thay không việc gì.” Triệu Tư Đằng nhìn em ấy ngồi chồm hổm lục quần áo, da thịt sau lưng trắng mịn, cần cổ, bả vai, xương bướm, thắt lưng, còng sau khi ngồi xổm xuống, hình dáng mỏng càng thêm rõ ràng...

Xương bướm là xương dưới bả vai sai lưng.

Triệu Tư Đằng nâng trán, nói xong nhanh chóng đứng lên vào phòng tắm. Bó Tranh cái dạng một chút phòng bị cũng không có này, quả nhiên là không hiểu, bảo anh làm sao xuống tay. Đối lại người khác như thế, anh ngược lại có thể cho rằng là đang mời gọi.

42. Chương 42

Một đêm lẩn qua lẩn lại

Triệu Tư Đằng đương nhiên là quần áo chỉnh tề mới đi ra ngoài, hoàn hảo Bó Tranh đã khoác lên áo T-shirt ngắn tay, nếu vẫn còn trần truồng thân trên anh thực có chút ăn không tiêu.

Bó Tranh mở máy tính treo game, bản thân thì đang ngồi trên ghế sofa lật sách Demon, hai mắt như tỏa sáng, Bó Bó hình như ở trong công hội treo mấy câu cá không nhích nhích.

“Sao em không chơi, giờ này chắc có hoạt động.” Triệu Tư Đằng ho nhẹ một tiếng, nhìn đồng hồ hỏi.

“Ồ, Never không có onl.” Bó Tranh lật sách theo bản năng nói một câu, sau khi nói xong thì cảm thấy không đúng.

Triệu Tư Đằng cũng sững sờ, không nhịn được cười cười, ngược lại không nói chuyện, chỉ gật đầu.

Bó Tranh nhìn Triệu Tư Đằng cười, sao nhìn thế nào cũng cảm thấy có điểm ranh mãnh, trên mặt khó có được đỏ lên, vội vàng biện hộ: “Không phải, em muốn xem sách Demon trước, dù sao hoạt động cũng bắt đầu đã lâu, tổ đội không dễ.”

Bố Tranh trong lòng mắng một trận, nhưng lại nói bình thường mình vừa lên mạng, Never chắc chắn đang online, cũng chắc chắn sẽ trước tiên phát qua tổ đội hoặc mật tán gẫu. Cái gì hoạt động a hằng ngày a phó bản a, nơi nào có Never nơi đó khẳng định có Bố Bố. Vậy nên hôm nay Never không online, cậu cũng nghĩ không ra được đi chơi nơi nào, cứ thế treo máy câu cá, bản thân đọc sách.

“Em không phải còn có kỳ thi sao, ôn bài đi. Hôm nay Never không lên đâu.” Triệu Tư Đằng tự động che chở Bố Bố nguy hiểm.

“Vậy anh tự chơi đi.” Bố Tranh nghĩ đến môn thi tiếp theo có chút đau đầu, trên bàn còn bày một chồng sách, mới tinh mới tinh, cho dù là đề mở cũng phải xem một lần cho hiểu, cậu cả liếc mắt cũng chưa từng. Cậu nói xong cầm mấy quyển sách sắp phải thi xem, vốn là ngồi trên ghế sofa, xem mấy trang lại đổi tư thế, lại xem mấy trang thì xương sống thắt lưng đau thêm mí mắt nặng trĩu, cuối cùng mang sách chạy lên giường nằm sắp xem.

Triệu Tư Đằng thở ra một hơi, Bố Tranh ở bên cạnh anh xem sách thật sự là khiến anh có điểm thần kinh buộc chặt. Xuyên qua cái quần đùi kia lộ ra cẳng chân trắng lóa lác lác xem như không nói gì, cái móng còn thỉnh thoảng trên sofa xoay xoay xoay xoay. Anh đột nhiên cảm giác được vì lòng hiếu kỳ mà chạy tới đây thật đúng là đến tột cùng ý chí.

Nhà Bố Tranh đây là một phòng ngủ một phòng khách, chỗ rất nhỏ, Triệu Tư Đằng ngồi ở máy tính vừa lúc có thể thấy được phòng ngủ, ở trong có một giường một tủ nhỏ, rất sạch sẽ. Giường đối cửa, cửa phòng còn không đóng, tùy tiện mở rộng, vậy nên hình dáng Bố Tranh nằm sắp phía trên thu hết vào mắt.

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cậu rốt cuộc có nhân tính à, đem tớ trả lại cho tớ sao

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Never]: Em ấy vào phòng ngủ đọc sách

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Tớ nghe thấy từ nguy hiểm

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cậu nói phòng ngủ sao

[Đội ngũ] [Never]: A Kỳ, Tiệp Thần cậu thu phục rồi à

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]:...

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Phụt phụt, kinh nghiệm nói cho chúng ta biết, đừng nên bắt quái ông chủ đại nhân à, không sẽ bị vạch mặt đấy

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Nhưng mà nói thật A Kỳ~ Tiệp Thần rất không tệ a, cậu không phải muốn trốn tránh chứ

~[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Không tệ cái rắm! Cậu ta không thích tớ, chỉ xem tớ là bạn thôi

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Khoan khoan = = cậu ta không thích cậu sao, cậu ta mỗi ngày đều gọi cậu là bà xã

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Cậu ta nói bạn bè trong game kết cái hôn cũng là chuyện thường, không có gì = =

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: = = Đây đây đây là não cấu tạo kiểu gì... Cậu gặp phải tên ngu ngốc sao

[Đội ngũ] [Never]: Nói chuyện phiếm tay cũng phải hoạt động

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Hội trưởng anh nói người khác mà không biết xấu hổ à! Tôi sắp chết rồi, cho tí sữa a

[Đội ngũ] [Never]: Thật có lỗi không nhìn thấy

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: CMN

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cẩn thận tôi nói Bố Bố anh luôn biết cậu ta là Demon

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Đom Đóm V5!

[Đội ngũ] [Never]: Thuận tiện giúp anh thổ lộ, hỏi em ấy có muốn thử cùng anh kết giao không

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Khỉ, tiểu Đom Đóm em thua

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Thử mặt dày lui tán !! Không cho phép ăn hiếp tiểu Đom Đóm nhà tớ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cút

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Chíp chíp chíp, tiểu Đom Đóm anh đang giúp em a

[Đội ngũ] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: = = Mời hai người tự do... Tớ out đi ngủ

[Đội ngũ] [Never]: Tớ cũng out

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Sớm vậy, mới 10 giờ...

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Được rồi, ông chủ cậu nhẹ nhẹ chút

[Đội ngũ] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bố Bố đáng thương a

Triệu Tư Đằng lười trả lời, sau khi ra khỏi phó bản trực tiếp logout, tắt máy tính ngắt nguồn, đứng lên hoạt động tay.

Trong phòng Bố Tranh vẫn còn duy trì động tác nằm sấp, Triệu Tư Đằng nhìn nhìn cái giường nhỏ, dường như là giường đơn mở rộng, so với giường thường rộng hơn một chút, nhưng với hai người trưởng thành chắc chắn vẫn quá nhỏ. Ngồi máy bay một ngày đã đủ mệt, buổi tối nếu muốn tìm bất mãn nữa ngày mai nhất định không dậy nổi.

Anh lại nhìn một vòng phòng khách, sô pha có thể gấp, bung ra chắc có thể ngủ một người, còn thiếu cái chăn, “Bố Tranh, giúp anh tìm một cái chăn đi, anh ngủ ngoài sô pha.”

Nói xong nửa ngày không ai đáp lại, vừa vào phòng liền nhìn thấy người nằm sấp trên giường đã ngáy khò khò. Đầu Bố Tranh nghiêng lên chồng sách lớn, dưới tay còn giữ một quyển mở, T-shirt nhắc một góc, lộ ra thắt lưng, lông mi rất dài, tỏa xuống bóng mờ, môi hơi hơi mở chu ra.

Triệu Tư Đằng có chút buồn cười, đây là xem sách xem đến ngủ? Cũng không thấy nằm giữa đống sách khó chịu sao. Do dự một chút đi qua mang sách bên cạnh em ấy chuyển đến trên tủ nhỏ, còn mấy quyển em ấy đang lấy làm gối đầu kê lên, đành phải một tay nâng đầu một tay rút sách. Cảm giác làn da dưới tay thật tốt, mặc dù Bố Tranh thoát nhìn rất gầy, nhưng trên mặt vẫn còn có chút thịt, vô cùng mềm mại sạch sẽ.

Triệu Tư Đằng cảm thấy mình không nỡ lấy tay ra, kéo gối đầu qua cho em ấy, tay lại vươn ra sờ sờ trên mặt một cái, ngón cái nhẹ nhàng trên môi xoa xoa, cánh môi mềm mại mang theo hơi thở nóng ấm một vào một ra, trên đầu có chút sung huyết, thật muốn cúi người hôn.

Người nọ dường như cũng cảm thấy như thế, rất có tự giác vắn vắn, ở trên gối đầu cọ cọ, tìm được tư thế thích hợp tiếp tục ngủ, một chút ý tứ tỉnh lại cũng không có.

Bố Tranh vừa động lại dọa Triệu Tư Đằng nhảy dựng, có tật giật mình. Tiếp theo cũng cảm giác được ngón tay còn để trên môi đột nhiên nóng lên. Bố Tranh theo bản năng nhú nhú mày, như là cảm thấy trên môi không thoải mái, lè lưỡi ra liếm liếm, sau đó ngủ tiếp. Đương nhiên là liếm đến ngón tay Triệu Tư Đằng...

Triệu Tư Đằng hiện tại không bình yên như Bố Tranh, Bố Tranh xoay người tiếp tục ngủ, Triệu Tư Đằng đứng ngây vài giây, nhanh chóng rút tay ra khỏi phòng, ngồi trên ghế sô pha ở phòng khách nghĩ chuyện đã qua.

Anh muốn lấy một liều thuốc trong túi, nhưng tay vừa đến một nửa thì dừng lại, trong phòng không có gạt tàn, rồi lại không thấy khói thuốc, như là không hút. Nếu Bố Tranh là người trong giới, Triệu Tư Đằng chắc chắn sẽ không khách khí, tối hôm nay em ấy nhất định chạy không thoát. Chỉ có điều thực đáng tiếc, Bố Tranh không phải, nhưng lại không phòng bị gì, cái gì cũng không biết, bản thân mình cũng không phải

cắn bã đến ôm người chơi đùa lăn qua lăn lại. Có điều lại thực đáng buồn, Triệu Tư Đằng cảm thấy mình đối với cậu trai này dường như không phải chỉ đơn giản là ‘hợp khẩu vị’, có lẽ là có chút thích.

Anh yên lặng thời gian rất lâu, lúc nhìn lại đồng hồ đã sắp 12 giờ. Đứng lên đến trong phòng tìm chăn, không tìm thấy. Nhìn người an ổn ngủ trên giường, cũng không đành lòng gọi dậy, đành phải cầm áo khoác ngồi trên ghế sofa đắp tạm qua một đêm, dù sao trong phòng có điều hòa, cũng sẽ không cảm mạo.

Triệu Tư Đằng chạy một ngày đường, thật ra đã mệt chết, mí mắt rất nặng, chỉ là nhắm mắt lại không ngủ được. Nghĩ đến mình thật sự tự gây nghiệt không thể sống, lúc trước nếu không phải cố ý trêu Bố Tranh, vậy hai người sẽ không có cái gì liên quan, mình cần đuổi bản thảo thì đuổi bản thảo, muốn đi 419 thì đi 419, cũng ít chuyện phiền lòng như vậy. Có điều cuộc sống không phải trò chơi, xóa acc luyện lại là không có khả năng. Bảo anh bye bye Bố Tranh, lại có chút không muốn.

Triệu Tư Đằng thăm mắng một tiếng, mình thật sự là quái đản.

Bố Tranh thật ra xem sách vài lần liền buồn ngủ, bình thường chơi game đến một hai giờ cũng không sao, tinh thần phơi phới, nhưng bảo cậu đọc sách giáo khoa, không cần 10 phút, chữa trị mất ngủ vô cùng hiệu quả. Cậu hơn 9 giờ đã nằm sắp trên sách, chờ cậu tỉnh dậy, mơ mơ màng màng ấn di động nhìn mới hơn 4 giờ.

Bố Tranh đang ở trong trạng thái mê mang, ném điện thoại định tiếp tục ngủ, đột nhiên trong đầu lóe sáng, ‘teng’ liền ngồi dậy, khiến đầu nặng trĩu khó chịu, lúc này cậu mới nhớ tới Triệu Tư Đằng còn ở phòng khách, mình đi ngủ ném khách quãng một bên.

Mượn ánh sáng mờ nhạt từ di động, trong phòng chỉ có mình cậu, nhanh chóng xuống đất chạy ra. Đèn trong phòng khách tắt, tối như mực, Triệu Tư Đằng đang đắp áo khoác nửa nằm nửa tựa trên ghế sofa.

“Em đi WC? Hay muốn uống nước?”

Triệu Tư Đằng đột nhiên lên tiếng dọa Bố Tranh nhảy dựng, vội vàng ấn công tắc đèn trên tường, “Khỉ, anh hù chết em a, em tưởng anh đang ngủ.”

“Anh thấy em đứng nửa ngày, không nhúc nhích, tưởng em mộng du.”

“Anh mới mộng du.” Bố Tranh tức giận gơ chân, đi qua kéo quăng áo khoác anh, sau đó vừa đi vừa kéo người, “Sao anh không gọi em dậy, tổ trên sofa thế sao ngủ được a, mau vào phòng.”

Triệu Tư Đằng bị lôi mấy bước, trong tay anh còn nắm một điều thuốc, đã bị anh vê đến biến hình, nhưng không có châm, lúc đi ngang qua sọt rác vội ném vào, thở ra một hơi, nói: “Sắp sáng rồi, em về phòng ngủ đi, anh ở đây được rồi.”

“Rầm, biết trời nhanh sáng còn không mau vào, ngủ thêm không được mấy tiếng. Anh ngủ ở đây, mai không bị cảm mạo sái cổ mới lạ.” Bố Tranh trừng mắt liếc anh một cái, đem người kéo vào, sau đó bò lên giường chui vào chăn, vỗ vỗ bên cạnh, “Đi lên a, chỉ có một chăn. Đúng rồi, áo có thể mặc, quần cởi, quần anh bẩn.”

Triệu Tư Đằng quả muốn học máu, anh mặc áo sơmi và quần jeans, mặc sơmi nằm xuống ngày mai chắc chắn khỏi nhìn, cởi quần bảo anh cùng Bố Tranh ngủ chung...

Nhưng cuối cùng Triệu Tư Đằng vẫn chịu thua, thành thật rất ‘sảng khoái’ cởi quần ra, mặc áo sơmi tiến vào chăn. Bên cạnh Bố Tranh dường như đã hài lòng, mơ hồ không rõ “Ừm” một tiếng, nhắm mắt ngủ, không qua hai phút đã bắt đầu ngáy khò khò.

Triệu Tư Đằng trợn mắt nhìn nhìn tóc người bên cạnh, sao lại cảm thấy thật ra Bố Tranh đang mộng du... Lần này xem anh càng đừng mong ngủ, vốn nằm trên ghế sofa đã rất khó chịu, hiện tại người đẹp trong ngực mà không được làm gì, so với cái kia còn khó chịu hơn.

Trước bình minh thật ra không còn mấy tiếng, nhưng Triệu Tư Đằng nằm đến xương sống thắt lưng đau, không một phút an ổn, chưa bao giờ nghĩ ngủ là chuyện đau khổ đến như vậy. Bố Tranh ngủ tuyệt đối không phải người có nề nếp, thường xuyên trở mình a, cọ cọ chăn a, lật rồi lật lại đem chân khoát lên đùi Triệu Tư Đằng. Nếu không thì Triệu Tư Đằng vừa muốn ngủ, mơ mơ màng màng nhìn thấy đôi môi mềm mại mím miệng kia cách không đến ba cm, chớp mũi gần như đụng phải...

Trời vừa sáng di động Bồ Tranh còn chưa kêu, Triệu Tư Đằng đã thức dậy, không phụ sự mong đợi, áo sơ mi trên người nhiều nếp nhăn đến khó nhìn... Nhưng cái này còn hơn cả đêm bị tra tấn, thật sự không đáng nhắc tới.

Bồ Tranh bị chuông báo gọi dậy, nhanh chóng thay quần áo đánh răng rửa mặt ăn sáng, trong đó hấp tấp chuẩn bị lên lớp, “Em hôm nay phải đi học, anh đi làm?”

Triệu Tư Đằng vừa bị em ấy hỏi, lúc này mới nghĩ tới Bồ Tranh tưởng anh tới đi công tác, gật đầu, “Ừm, anh với em cùng đi.”

Cuối cùng lấy lý do cùng đường, thẳng đi theo Bồ Tranh đến cổng trường, nhìn em ấy đi vào đến mất bóng, Triệu Tư Đằng mới gọi xe tới cửa hàng gần đó mua quần áo, trên người áo sơ mi thật là...

Anh còn ở trên xe thì di động vang lên, hiển thị gọi đến ‘Hạ Cẩn’. Thật ra không cần nhìn cũng biết là ai gọi tới, không ai so với cậu ta bất quá hơn...

“A Đằng sớm a, tớ gọi điện có quấy rầy chuyện tốt của cậu không a.”

“Ừ,” Triệu Tư Đằng vẽ mặt hắc tuyến, “Cậu là đến nói với tớ bản thảo đều chỉnh sửa xong sao?”

“Ai da, làm sao nghe giọng kém vậy, chẳng lẽ tức giận rồi giường, không phải cậu có tâm bệnh chứ, còn muốn tìm bất mãn ?!”

Hạ Cẩn vừa nghe Triệu Tư Đằng không nói chuyện, vội vàng chuyển giọng đúng đắn, “Ông chủ ông chủ, con là đang nói chuyện đúng đắn. Đặc biệt đến hỏi ông, khi nào công tác kết thúc trở về a.”

“Mai về.”

“Nhanh thế!” Giọng nói trong điện thoại đề cao chút ít như có phần kinh ngạc, “Cậu sẽ không phải ăn xong rồi bỏ chạy chứ, khổ nạn vậy.”

Bồ Tranh giữa trưa tan học, bận bịu tới trưa, giáo viên nói trọng điểm thi, cho dù chưa bao giờ nghe giảng bài, cái này nhất định cũng phải cẩn thận nghe, chép chép mấy trang giấy, mệt đến tay mềm ra mới xong.

Mới ra khỏi cổng trường thì nhìn thấy người con trai một thân áo khoác đen, không phải Triệu Tư Đằng thì là ai. Bồ Tranh hiển nhiên có chút sững người, anh ta không phải đi làm sao nhanh như vậy đã xong?

Triệu Tư Đằng vốn không phải tới công tác, bình thường nếu không có chuyện gì cũng sẽ một mình chạy khắp nơi, dù sao ngồi ở nhà không giao thiệp gì, cũng không trải đời, linh cảm nhạy tới thì lao đầu vào viết. Lần này mượn cơ hội ra ngoài, lại bị lòng hiếu kỳ mạnh mẽ quấy rối, sau đó thừa dịp chạy tới tìm Bồ Tranh.

43. Chương 43

Phẩm vị con người

Phẩm = phẩm hạnh, vị = địa vị

Triệu Tư Đằng và Bồ Tranh giữa trưa lại ra ngoài ăn một bữa, lúc này Triệu Tư Đằng mời khách, xem như cảm ơn lại.

Đợi đến buổi chiều trở về nhà của Bồ Tranh, Triệu Tư Đằng thật sự không chịu nổi, mượn chỗ ngã đầu nằm ngủ. Bồ Tranh nhìn bộ dáng kia của anh ta, nhất định đêm qua ngủ không ngon, cũng có chút xấu hổ, thế nào lại đem khách quên một bên.

Giúp anh ta điều chỉnh nhiệt độ trong phòng cao lên, đóng cửa lại lúc này mới đến phòng khách mở máy tính chơi game. Trong khung bạn tốt hầu như tất cả mọi người đều sáng, nhưng Never như trước vẫn không onl.

Ngón tay Bồ Tranh nhịp nhịp trên bàn phím, vốn mình phải thi đã nói không không thường lên, nhưng vẫn không không chế được có thời gian thì log vào nhìn nhìn, Never thật sự lần nào cũng không onl, không biết đang làm gì.

Cậu đang rối bối thì thấy hệ thống nêu lên bạn tốt Đẹp thay một đóa hoa lài login. Cậu chỉ liếc mắt một cái, hai ba giây sau mới phản ứng tới, người không phải ở trong phòng ngủ sao? Như thế nào acc login? Còn tưởng rằng mình hoa mắt, hệ thống sớm đã bị đẩy lên, cố ý kéo xuống nhìn nhìn, không nhầm. Chẳng lẽ là trộm acc?

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Bản thân?

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ai da Bó Bó cậu đang onl à

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Hề hề hề, tớ là Vũ Diệu Đom Đóm

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Là cậu à, tớ còn nói Triệu Tư Đằng đang ngủ mà, làm sao có thể vào acc, tưởng là trộm

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Hề hề hề, làm sao có thể ha

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cậu bật 2 acc làm gì, tớ hằng ngày không

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: A, tớ đang cày độ bạn tốt thôi!

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Độ bạn tốt có thể dùng làm gì?

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: A, đương nhiên hữu dụng

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ồ, tớ tưởng không dùng gì. Tớ hằng ngày, cậu tới không

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ừ ừ, đợi tí nha

Hạ Cẩn đầu kia lập tức liền nhận được Bó Bó xin vào đội, sờ mồ hôi đổ trên trán, thật sự quá nguy hiểm.

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tiểu Đom Đóm Tiểu Đom Đóm, anh nói với Bó Bó em đang 2 acc

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đừng để lộ tẩy a

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Anh biết Tiểu Đom Đóm là tốt nhất

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Đáng đời

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Ai kêu anh cứ ráng lên acc này

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Chíp chíp chíp, em không có lương tâm, em luôn vứt bỏ người ta đi bản sao hằng ngày 90, anh bật acc nhỏ làm sao đi cùng em

[Mật] [Vũ Diệu Đom Đóm] nói với bạn: Cút, anh không thể nói chuyện bình thường chút sao

[Mật] bạn nói với [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ưm hửm

[Đội ngũ] [Bó Bó]: Cậu ở đâu

[Đội ngũ] [Bó Bó]: Chủ Thành tập hợp đi

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đến đây, chờ

Vũ Diệu Đom Đóm và Đẹp thay một đóa hoa lài dịch chuyển đến Chủ Thành, đầy đội tiến phó bản hằng ngày. Đẹp thay một đóa hoa lài đành phải mặc kệ hết, tận chức tận trách giả trang ‘acc 2’, đương nhiên cũng không thể phát tán gẫu đội gì, chỉ có thể toàn tâm toàn ý đi quấy rối Vũ Diệu Đom Đóm.

Thế là...

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Em hỏi cậu ấy xem hôm qua trôi qua thế nào

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: CMN, cái này muốn tôi hỏi thế nào a

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ách, uyển chuyển hỏi!

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: = = Uyển chuyển cái em gái anh...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đúng rồi Bó Bó

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tồi qua cậu out thật sớm, còn muốn tìm cậu hạ bản sao

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: QAA anh để tôi đi chết đi, tôi cảm thấy tôi như là mỗi chài vậy

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài nói với bạn: Vốn chính là mỗi chài a

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ủ, tớ phải thi, đi xem sách

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Cút, đều tại anh

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Hôm qua Hoa cũng out rất sớm a, hai người có nói chuyện không

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tôi đi chết thật đây, đừng cản tôi

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Không có a = = Tớ hôm qua xem sách ngủ mất, quên luôn Triệu Tư Đằng, anh ta hơn nửa đêm ngủ ở sô pha...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]:...

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Bảo sao hôm nay anh gọi điện cho cậu ta lại mang theo giọng điệu muốn tìm bắt mẫn, ha ha ha ha, cười chết anh, chờ anh đi uống miếng nước

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Mẹ ơi vui chết anh

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Đi đi tái kiến

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Vậy cậu cảm thấy bộ dáng anh ta thế nào

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Rất được a

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Bộ dáng phong nhã, tính cách cũng không tệ, ở chung tốt

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Ô ô ô~ đánh giá rất cao nha

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Vậy sao

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Nhưng mà cùng cảm giác trong game không giống lắm

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: A, vậy so với trong game là tốt hơn hay tệ hơn

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Đương nhiên là tệ hơn! Anh mới tốt nhất!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ách, không giống lắm, cũng không phải vấn đề tốt hay tệ. Triệu Tư Đằng thoát nhìn khá trầm ổn, khụ khụ trong game thì khá...

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Khá trơ tráo = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: ==

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Chíp chíp chíp, Tiểu Đom Đóm anh đã nói với em, A Đằng đấy không gọi trầm ổn, đó gọi là khó chịu mặt chết, tuyệt không đẹp trai, người ta đây gọi là hài hước hóm hỉnh còn có thân sĩ phong độ, đàn ông tuyệt thế!

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Thiệt không...

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Chíp chíp chíp, đó là tất nhiên!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Tiểu Đom Đóm~

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: A?

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Hôm nay sao cậu lại cày độ bạn tốt, lại hỏi bộ dáng người ta thế nào a

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Sẽ không phải cậu bị anh ta quần đến mềm lòng chứ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: A đúng rồi, lần trước Thiên sứ bọn họ nói thấy anh ta quần lấy cậu đi kết hôn, cậu nói độ bạn tốt không đủ cao, có lẽ nha

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Không phải là thừa dịp người ta không onl lên lút cày đây chứ

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Chíp chíp chíp, Tiểu Đom Đóm, anh đã biết em chịu anh mà!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Cậu không hiểu cảm giác đột nhiên có con ruồi bay vô miệng à

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ha ha, cậu không phải là thẹn thùng chứ, tớ chụp hình lát nữa đưa cho anh ta xem

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Ờm...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Ha ha, quả nhiên là thẹn thùng

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: CMN, lần đầu biết cậu bà tám thế đó!

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Rõ ràng là cậu hỏi tớ trước

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Anh có thể đi chết tạ lỗi với trời đất đây!

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài] nói với bạn: Không sao == A Đẳng phải cảm ơn hai đứa mình ấy, Bố Bố khen cậu ta đẹp trai, phụt ha ha

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: = = Cút

Sau đó lúc gần tối, Triệu Tư Đẳng rút cuộc tỉnh ngủ, mang thiếu ngủ hôm qua đều bổ sung đủ. Nhưng vừa mới tỉnh đầu óc khó tránh khỏi có chút lơ mơ, bị Bố Tranh hùng hùng hổ hổ kéo đến nhìn hình chụp trên máy tính. Anh vốn ý thức không rõ ràng lắm, nhìn hình chụp đoạn đối thoại của mấy người thì càng một đoàn hồ dán, nửa ngày mới nhớ tới, hóa ra Bố Tranh còn nghĩ anh là Đẹp thay một đóa hoa lài... Cái nhầm lẫn này thật sự... Có điều Bố Tranh đối với mình đánh giá cao, anh vẫn rất hài lòng.

“Vũ Diệu Đom Đóm có phải thích anh?” Bố Tranh ha ha cười vỗ vỗ vai anh, “Có điều Đom Đóm là nam.”

Triệu Tư Đẳng bắt đắc dĩ, cũng không biết nên dùng vẻ mặt gì mới tốt, thuận miệng liền nói câu “Anh không thích con gái a”, sau khi nói xong mới cảm giác miệng mình quá nhanh, không biết có hù tới Bố Tranh không.

Bố Tranh hiển nhiên lặng đi một chút, sau đó nói: “Ồ, đúng, anh cũng có thể thích Vũ Diệu Đom Đóm đi? Nếu không trong game cũng không quần lấy cậu ta.”

“... ” Triệu Tư Đẳng hít sâu một hơi, khoe miệng co giật nửa ngày, nghẹn nhất thời không tìm được phản bác, này là gì với gì đây, “Trọng điểm của em không đúng, tại sao không thấy anh thích con trai kỳ quái?”

“Ồ, lần trước Never cũng nói anh ta thích con trai.” Bố Tranh trước kia cũng cảm thấy đồng tính luyến ái gì đó với mình thật xa xôi, nhưng Never đột nhiên nói thế, cậu lại không thấy có gì đáng kinh ngạc, cho nên lúc Triệu Tư Đẳng nói, lại càng không có lý do kinh ngạc.

“... ” Triệu Tư Đẳng á khẩu...

Bố Tranh nói xong đột nhiên nhìn chằm chằm anh hồi lâu, từ trên xuống dưới cẩn thận dò đến xét đi, “Never nói anh ta cũng thích con trai, anh không phải trợ lý của anh ta sao? Chẳng lẽ các người là một đôi?”

“Anh với cậu ta một đôi? Anh có thể không phẩm vị như thế sao! Anh... Không đúng...” Triệu Tư Đẳng thiếu chút nữa văng tục, chờ nói phân nửa lại cảm thấy không thích hợp, Bố Tranh cho mình là Hạ Cẩn, vậy vừa nói người không phẩm vị không phải bị cho là mình chứ?

“Tính cách Never không tốt sao?”

“... ” Triệu Tư Đẳng hết lời, đây là bảo anh khen chính mình hay chê bản thân đây, cứ thế lau lau mặt, quyết định vào phòng tắm dội cho thanh tỉnh một chút, kết thúc đoạn đối thoại gà với vịt, “Có phải em xem nhiều

tiểu thuyết tình cảm quá không, anh là trợ lý cùng với Never có vấn đề... sao... Anh muốn mượn phòng tắm đội một cái."

"Ồ." Bố Tranh đi tìm khăn tắm cho anh ta, nhìn người vào phòng tắm đóng cửa, bản thân đành phải tiếp tục chơi game.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Tớ đã trở lại ==

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tớ phải nói hoan nghênh hay là chúc mừng...

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Cậu phải nói cảm ơn

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: = =

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Tớ đi giúp cậu thám thính tin tức

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: CMN, cậu không phải là thật cho anh ta xem chứ

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Đúng vậy, Triệu Tư Đằng thật sự thích con trai a, cậu cố gắng lên!

[Đội ngũ] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Khỉ, anh ta thích nhất là heo

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Ách, Tiểu Đom Đóm không cần nguyên rửa ông chủ thích heo, cậu ta thích Bố Bố a...

[Mật] bạn nói với [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tôi nguyên rửa chính anh

[Mật] [đẹp thay một đóa hoa lài]: >< người=" ta=" rô=" ràng=" thích=" em,=" tiểu=" đom=" đóm=" em=" chẳng=" lẽ=" là=" heo=" sao=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]:=" cắt=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" tớ=" cho=" là=" anh=" ta=" và=" never=" có=" jq=" [đội=" ngũ]=" [vũ=" diệu=" đom=" đóm]:=" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]=" nói=" với=" bạn:=" mẹ=" nó=" a,=" cái=" loại=" tưởng=" tượng=" ngày=" mai=" sao=" hỏa=" đưng=" địa=" cầu=" này=" là=" ai=" nghĩ=" ra=" a=" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]=" nói=" với=" bạn:=" chip=" chip=" chip,=" tiểu=" đom=" đóm=" em=" phải=" tin=" tưởng=" anh,=" anh=" là=" trong=" sạch,=" cho=" dù=" ông=" chủ=" biến=" thành=" heo,=" anh=" cũng=" sẽ=" không=" thích=" cậu=" ta!=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]:=" cắt...=" [đội=" ngũ]=" [vũ=" diệu=" đom=" đóm]:=" bố=" bố=" cậu=" bị=" mấy=" bà=" chị=" thiên=" sứ=" làm=" hư=" rồi,=" thật=" là=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" tớ=" là=" quan=" tâm=" cậu,=" giúp=" cậu=" hỏi=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" nhưng=" triệu=" tư=" đằng=" nói=" không=" thích=" never,=" nói=" anh=" ta=" không=" có=" phẩm=" vị=" gì=" gì=" đây?=" [đội=" ngũ]=" [bố=" bố]:=" never=" kém=" thế=" sao=" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]=" nói=" với=" bạn:=" ha=" ha=" ha=" ha=" ha=" ha=" ha=" ha=" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]=" nói=" với=" bạn:=" phụt=" ha=" ha,=" hóa=" ra=" ông=" chủ=" thật=" sự=" biết=" mình=" không=" phẩm=" vị,=" vui=" chết=" anh=" [mật]=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]=" nói=" với=" bạn:=" chờ=" anh=" uống=" miếng=" nước=" bình=" tĩnh=" đã,=" vui=" chết=" anh,=" nhanh=" nói=" với=" bố=" bố,=" never=" không=" phẩm=" vị=" là=" thật!=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]:=" cắt...=" triệu=" tư=" đằng=" lúc=" từ=" phòng=" tắm=" ra=" thì=" thấy=" bố=" tranh=" đang=" ra=" sức=" gõ=" bàn=" phím,=" dựa=" vào=" thị=" lực=" tốt=" nhìn=" lướt=" qua,=" thiếu=" chút=" nữa=" không=" bình=" tĩnh=" bị=" tức=" học=" máu.==" vì=" vậy=" lấy=" laptop=" ra,=" thực=" không=" khách=" khí=" trực=" tiếp=" vào=" acc=" đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài.==" sau=" khi=" lên=" nhận=" được=" mấy=" mật=" tán=" gấu=" của=" vũ=" diệu=" đom=" đóm,=" trực=" tiếp=" đáp=" về=" "anh=" là=" never",=" ngay=" sau=" đó=" liền=" nhận=" được=" hoa=" hoa=" ném=" bom.==" [mật]=" [vũ=" diệu=" đom=" đóm]=" nói=" với=" bạn:=" a=" thật=" có=" lỗi,=" tôi=" tưởng=" vẫn=" là=" hoa...=" [mật]=" [hoa=" hoa]==" nói=" với=" bạn:=" chip=" chip=" chip,=" cậu=" kick=" tớ,=" không=" nói=" tiếng=" nào=" đã=" log=" vào=" kick=" người=" ta=" a=" [mật]=" [hoa=" hoa]==" nói=" với="

bạn=""" câu=""" là=""" cái=""" tên=""" không=""" phẩm=""" vị,""" acc=""" tớ=""" có=""" bảo=""" hộ!="""
kick=""" thế=""" này=""" lần=""" sau=""" lên=""" lại=""" rất=""" phiền=""" phức!=""" [mật]=""" bạn="""
nói=""" với=""" [hoa=""" hoa]=""" câu=""" tốt=""" nhất=""" lập=""" tức=""" biến=""" đi=""" [mật]="""
[hoa=""" hoa]=""" nói=""" với=""" bạn=""" không!=""" cái=""" tên=""" không=""" phẩm=""" vị!=""" [đội="""
ngũ]=""" [bố=""" bố]="""-"" người=""" tới=""" rồi,""" tớ=""" sẽ=""" không=""" quấy=""" rầy=""" hai="""
người,""" tớ=""" đi=""" thanh=""" nhiệm=""" vụ=""" đây=""" [đội=""" ngũ]=""" [bố=""" bố]=""" hai="""
người=""" đi=""" chơi=""" đi!=""" [đội=""" ngũ]=""" [vũ=""" điệu=""" đom=""" đom]="""=""" [đội=""" ngũ]="""
[đẹp=""" thay=""" một=""" đóa=""" hoa=""" lài]="""=""" thế=""" là=""" bố=""" bố=""" cũng=""" rất=""" tiêu="""
sái=""" lui=""" đội,""" sau=""" đó=""" cỡi=""" con=""" ngựa=""" con=""" của=""" mình=""" 'lộc=""" cộc="""
lộc=""" cộc',""" vẫy=""" vẫy=""" tay=""" áo=""" không=""" vươn=""" bụi=""" trần,""" đi=""" mất...""
cho=""" dù=""" mình=""" làm=""" bao=""" nhiêu=""" công=""" hiên,""" cũng=""" không=""" thế=""" làm="""
bóng=""" đèn..."" chờ=""" hoa=""" hoa=""" từ=""" trạm=""" dịch=""" chuyển=""" ra,""" hấp=""" tấp="""
đuối=""" tới=""" chủ=""" thành=""" thì=""" thấy=""" vũ=""" điệu=""" đom=""" đóm=""" cùng=""" triệu="""
tư=""" đăng=""" mở=""" acc=""" đẹp=""" thay=""" một=""" đóa=""" hoa=""" lài=""" đang=""" mất=""" to="""
trùng=""" mất=""">

44. Chương 44

Ghen

Hôm sau Bố Tranh cúp tiết đến sân bay tiễn Triệu Tư Đăng về, kế tiếp tiến vào một tuần thi chính thức, đừng nói chơi game, Bố Tranh cả thời gian ăn cũng sắp không còn. Cuộc sống đại học không lý tưởng dường như chính là đây, bình thường nhàn nhã đến mọc nấm, tới thời điểm thi bận đến mức mấy ngày hầu như không ngủ.

Bố Tranh suốt một tuần không online, ngày đó thi xong cuối cùng cũng giải thoát, có cảm giác đầu thai kiếp khác. Ra khỏi phòng thi ở căn tin mua một ít thức ăn mang về, về đến nhà chuyện đầu tiên làm đương nhiên là vào game, nhiều ngày không chạm vào máy tính như vậy thật sự như một loại tra tấn.

[Công hội] [Bố Bố]: Em đến rồi đây

[Công hội] [Bố Bố]: Rốt cuộc đã thi xong~ Ấu zè

~[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: Ô! Bố Bố! Chị nhớ muốn chết

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Tiểu Bố Bố

~[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: A! Đây là sư tỷ trong truyền thuyết sao

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Sư tỷ Bố Bố chào chị

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Tổ gì cũng không nói, người dưới tới

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Người dưới

[Công hội] [Vũ Điệu Đom Đóm]: Đây là sư nương của em

[Công hội] [Bố Bố]: Khoan khoan, cái tình huống gì đây

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Hai cô gái tranh chồng máu chảy đầy nhà

[Công hội] [Vũ Điệu Đom Đóm]: Cút

[Công hội] [Bố Bố]: Never lại không onl à

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Sư phụ nói anh ấy ngủ trưa một lát

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Đều tại em quá ngốc thẳng cáp chậm, hại sư phụ suốt đêm kéo em

[Công hội] [càng lúc càng xa]:

Bố Tranh nhìn ghi chép nói chuyện phiếm trong kênh công hội có điểm không rõ ý của Hạnh phúc, ở nơi nào kia, Never là sư phụ cô ta? Kéo mở khung sư đồ, trong danh sách quan hệ quả nhiên thêm cái sư muội Hạnh phúc, ở nơi nào, trước mắt cấp bậc chỉ có 30, chức nghiệp cung tiễn thủ.

[Công hội] [Bố Bố]: Ồ

[Công hội] [Bố Bố]: Có ai đi hàng ngày không, vào đội

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Đi

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: A a a? Tiểu Đom Đóm hàng ngày đi qua rồi đi lại không có kinh nghiệm a

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Tôi thích, anh cút

[Công hội] [đẹp thay một đóa hoa lài]: Chíp chíp chíp, ngay trước mặt anh trèo tường, đừng bỏ mặc anh

[Công hội] [Bố Bố]:

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Sư tỷ Bố Bố, chị dẫn em thăng cấp đi, bây giờ sư phụ không onl, không biết muốn ngủ đến khi nào

[Công hội] [Vũ Diệu Đom Đóm]: Thật xin lỗi, chúng tôi đã vào ==

[Đội ngũ] [chuyển thân bất vong]: Bố Bố bạn onl rồi, tớ tưởng bạn không chơi nữa

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Không phải, mới rồi có cuộc thi

[Đội ngũ] [chuyển thân bất vong]: Thi tốt không

Bố Tranh hết chỗ nói, làm như không nhìn thấy tán gẫu đội, chuyên tâm đánh quái, Đẹp thay một đóa hoa lài lại có thể đem tên đồ đệ này của anh ta thêm vào, thật là khiến người không có thanh tịnh.

Mặc dù Chuyển thân bất vong vừa nhìn đã biết là một đứa không đáng tin, nhưng hiện tại cũng đã đổi một bộ tử trang phó bản, bản sao hàng ngày làm chủ lực chuyên công cận chiến vẫn khá ổn.

Triệu Tư Đằng bị Hạnh phúc, ở nơi nào làm phiền cả đêm, ngủ đến xế chiều bốn năm giờ mới từ trên giường bò dậy đi tắm, bản thảo như trước không muốn viết, đành phải ngồi trước máy tính bật game.

Sau khi anh trở về Bố Tranh bắt đầu thi, cái này anh biết, hôm rồi đi Bố Tranh có nói qua với anh. Nhưng acc Bố Bố cả một tuần cũng không động, anh khó tránh khỏi có điểm chột dạ, nghĩ Bố Tranh sẽ không phải đã biết anh gạt em ấy chứ.

Huống hồ Triệu Tư Đằng phát hiện mình thích Bố Tranh, ít nhiều cảm thấy có chút không được tự nhiên, Bố Tranh suy cho cùng là một thằng, lại gì cũng không biết. Minh thắng thần nói rõ ràng với em ấy, kết quả tốt nhất là Bố Tranh có thể thực bình tĩnh chấp nhận, kết quả xấu nhất không phải Bố Tranh tránh anh tránh đến mất bóng, mà là ngộ ngộ mình chỉ nhất thời thấy mới mẻ, qua mấy ngày phát hiện căn bản không thích lâu dài, đem người ta bẻ cong thì thật khó nói.

Sau khi Triệu Tư Đằng trở về buồn bực đi tìm Lâm Kỳ, Hạ Cẩn ra ngoài uống rượu. Lâm Kỳ rất khinh thường liếc mắt nhìn anh, nói một từ ‘cận bã’, sau đó không để ý anh, cúi đầu tiếp tục uống. Triệu Tư Đằng thiếu chút nữa phẫn nộ, mình nếu là cận bã đã sớm đẩy ngã người ăn sạch, nào còn ngồi ở chỗ này uống rượu giải sầu. Hạ Cẩn vô tâm vô phế, đến một câu, “A Đằng cậu đổi nghề viết tiểu thuyết ngôn tình đi, motif như vậy.”

Về sau Triệu Tư Đằng mỗi ngày log game, mỗi hai phút mở một lần khung bạn tốt, tên Bố Bố vẫn xám. Acc cấp 90 cần mỗi ngày đi hàng ngày đổi điểm tích lũy, anh đợi từ sớm đến tối, cả một tuần cũng không đi hàng ngày lấy một lần, trước kia acc Never đều mang theo Bố Bố cùng đi hàng ngày, anh nghĩ có lẽ Bố Tranh hôm nay thi xong, tối sẽ online, có điều mỗi ngày đợi đến 12 giờ, hàng ngày của một ngày trôi qua, Bố Bố vẫn không tới.

Ngày đó Triệu Tư Đằng ở Chủ Thành buồn chán treo máy, trong danh sách người chơi phụ cận chợt thấy một acc nữ cấp 20, mà cũng lại là tiểu cung tiễn thủ, khiến anh lạng đi một chút. Lúc trước lần đầu gặp được Bố Bố hình như cũng như vậy.

Triệu Tư Đằng ma xui quỷ khiến thu cô bé gọi Hạnh phúc, ở nơi nào này làm đồ đệ. Tiểu cung tiền thủ trang bị quần áo kiểu tóc hoàn toàn giống Bố Bố, chỉ là tên Bố Bố với cùng cô ta không giống, không hoa hòe như vậy.

Thu xong đồ đệ xong Triệu Tư Đằng mới có cảm giác mình bệnh thần kinh, nhưng tốt xấu cũng kéo kéo, dù sao đây là đồ đệ thứ hai của anh. Acc nữ này xem như yên lặng, không lú lú nói chuyện không ngừng, phải nói là một đồ đệ rất lý tưởng, biết khi nào thì có thể nói chuyện phiếm với sư phụ, khi nào thì nên im lặng đi theo, vậy nên mang theo thăng cấp cũng không mệt chết.

Nhưng ngược lại lại khiến Triệu Tư Đằng cảm thấy không thoải mái, hoàn toàn không giống Bố Bố chút nào. Bố Bố sẽ lú lú không dứt, ở bên cạnh mình vòng tới vòng lui, lại sẽ thường xuyên vọt vào đồng quái không đợi mình đi cứu đã chết, lại sẽ chạy chạy rơi xuống dưới vách núi té chết, chờ anh kéo lên.

Mặc dù loại giọng điệu uốn éo nũng nịu, vừa nghe đã biết giả bộ, kỹ thuật quấy rối cũng rất kém, nhưng không thể không nói, lúc trước Triệu Tư Đằng quả thực rất thích thú, tuy không rõ mình chọc gì đến người này khiến em ấy đến chinh mình, nhưng không nói ra cùng mà em ấy chơi đùa, ngược lại một bên trêu ghẹo người một bên làm đúng với chức vụ sư phụ tốt.

Triệu Tư Đằng nhớ tới liền cảm thấy khi đó mình thật sự quá nhàn không có việc gì làm, anh nghe Lâm Kỳ nói, mới biết Bố Bố là Demon, vì mình đá em ấy ra công hội mà dính đến mình. Có điều Bố Tranh thích sách anh viết như vậy, vẫn khiến anh vui vẻ bất ngờ. Cũng không biết lúc em ấy biết chuyện mình là Demon sẽ là dạng phản ứng gì.

Triệu Tư Đằng đăng nhập game, theo thói quen mở khung bạn tốt lướt một lần, tên Bố Bố rõ ràng sáng, anh thiếu chút nữa cho mình nhìn lầm rồi.

[Mật] [Never] nói với bạn: Bố Bố, em thi xong?

[Mật] bạn nói với [Never]: Ừ, hôm nay vừa thi xong, giữa trưa đã lên, nhưng anh không onl

[Mật] [Never] nói với bạn: Vừa rồi ngủ...

[Mật] [Never] nói với bạn: Hằng ngày không?

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Sư phụ anh dậy thật sớm a

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Em đang ở Công Viên Trò Chơi >< anh="" tới="" giúp="" em="" đi="" bố="" tranh="" nhận="" được="" lời="" mời="" tổ="" đội="" của="" never,="" nhưng="" ấn="" hủy="" bỏ.="" [mật]="" bạn="" nói="" với="" [never]:="" anh="" đi="" kéo="" đồ="" đệ="" của="" anh="" đi,="" hôm="" nay="" em="" đã="" đi="" hằng="" ngày="" cách="" nửa="" phút,="" bố="" tranh="" tưởng="" never="" thật="" sự="" đi="" kéo="" hạnh="" phúc,="" ở="" nơi="" nào,="" vừa="" muốn="" nhận="" nhiệm="" vụ="" thì="" nghe="" âm="" hệ="" thống="" thông="" báo="" mật="" tán="" gẫu.="" [mật]="" [never]="" nói="" với="" bạn:="" đồ="" đệ="" không="" quan="" trọng="" như="" vợ="" yêu="" [mật]="" [never]="" nói="" với="" bạn:="" đến="" xem="" pháo="" hoa?="" gần="" đây="" chủ="" thành="" ra="" mấy="" loại="" pháo="" hoa="" số="" lượng="" có="" hạn,="" thương="" nhân="" mỗi="" ngày="" chỉ="" bán="" 3="" cái,="" trong="" hành="" trang="" anh="" trữ="" cả="" tá="" never="" đáng="" xong="" chữ="" lại="" kiên="" nhẫn="" phát="" qua="" mời="" tổ="" đội.="" bố="" tranh="" lần="" này="" không="" cự="" tuyệt,="" ấn="" đồng="" ý.="" [đội="" ngũ]="" [bố="" bố]:="" vẫn="" ở="" đầu="" trường="" sao="" [đội="" ngũ]="" [never]:="" ừ,="" chỗ="" cũ="" bố="" bố="" nhật="" xong="" một="" góc="" cỏ="" cuối="" cùng="" bên="" chân,="" giao="" nhiệm="" vụ,="" xoay="" người="" chạy="" đến="" trạm="" dịch="" chuyển,="" chọn="" dịch="" chuyển="" qua="" đầu="" trường.="" trên="" bản="" đồ="" điểm="" nhỏ="" never="" đứng="" bên="" cạnh="" tường,="" bố="" bố="" gọi="" ra="" thú="" cưới,="" chạy="" qua,="" từ="" phía="" xa="" đã="" thấy="" được="" bên="" cạnh="" never="" còn="" có="" người,="" toàn="" thân="" trang="" phục="" một="" xanh="" biếc="" của="" người="" mới,="" hai="" bím="" tóc="" lớn="" vung="" qua="" vung="" lại="" lắc="" lư="" cạnh="" never,="" [phụ="" cận]="" [hạnh="" phúc,="" ở="" nơi="" nào]:="" sư="" phụ="" anh="" muốn="" dẫn="" sư="" tử="" xem="" pháo="" hoa="" à!="" em="" cũng="" muốn="" xem="" >< [phụ="" cận]="" [hạnh="" phúc,="" ở="" nơi="" nào]:="" em="" tới="" bây="" giờ="" đều="" chưa="" có=""

xem=" qua=" ">< chắc=" chắn=" " rất=" " đẹp=" " bố=" " tranh=" " lúc=" " ấy=" " nhìn=" " thấy=" "
 đột=" " nhiên=" " muốn=" " văng=" " tục,=" " cmn=" " never=" " phóng=" " pháo=" " hoa=" " còn=" "
 mang=" " theo=" " người=" " này,=" " đây=" " là=" " muốn=" " 3p=" " sao!=" " sau=" " đó=" " tức=" "
 giận=" " xoay=" " người=" " chạy=" " về=" " trạm=" " dịch=" " chuyển=" " đi=" " nhận=" " nhiệm=" "
 vụ,=" " không=" " quen=" " lui=" " luôn=" " đội=" " ngũ.= " " thăm=" " chữ=" " một=" " tiếng,=" " triệu=" "
 tư=" " đăng=" " quả=" " nhiên=" " nói=" " đúng,=" " never=" " đúng=" " là=" " cận=" " bã.= " " never=" "
 đội=" " nửa=" " ngày,=" " vốn=" " bị=" " hạnh=" " phúc,=" " ở=" " nơi=" " nào=" " làm=" " phiền=" " đã=" "
 thực=" " nhin=" " không=" " được,=" " mình=" " tại=" " sao=" " lúc=" " đầu=" " không=" " phát=" " hiện=" "
 cô=" " bé=" " này=" " đáng=" " ghét=" " như=" " vậy.= " " ngay=" " sau=" " đó=" " liền=" " thấy=" " bố=" "
 bố=" " lui=" " đội.= " " [mật]= " " [never]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " bố=" " bố?= " " [mật]= " " [never]= "
 nói=" " với=" " bạn:= " " sao=" " lui=" " đội?= " " bố=" " bố=" " thấy=" " never=" " lại=" " phát=" " qua=" "
 mời=" " đội,=" " không=" " chút=" " do=" " dự=" " nhán=" " cự=" " tuyệt.= " " sau=" " đó=" " người=" "
 nọ=" " lại=" " phát=" " qua,=" " cậu=" " lại=" " nhán=" " cự=" " tuyệt,=" " lặp=" " đi=" " lặp=" " lại=" "
 rất=" " nhiều=" " lần.= " " đến=" " lúc=" " bố=" " tranh=" " muốn=" " điên=" " lên=" " mắng=" " chữ=" "
 người=" " thì=" " nhìn=" " thấy=" " bên=" " cạnh=" " mình=" " nhiều=" " thêm=" " một=" " kỳ=" " sĩ=" "
 cười=" " ngựa,=" " chuyển=" " thân=" " bắt=" " vong...=" " [phụ=" " cận]= " " [chuyển=" " thân=" " bắt=" "
 vong]:=" " bố=" " bố=" " bạn=" " đang=" " ở=" " đây=" " thanh=" " nhiệm=" " vụ=" " à?= " " thiệt=" "
 vừa=" " khéo=" " a=" " khéo=" " cái=" " em=" " gái=" " cậu...=" " chuyển=" " thân=" " bắt=" " vong=" "
 rất=" " nhanh=" " phát=" " qua=" " mời=" " tổ=" " đội,=" " bố=" " tranh=" " vừa=" " muốn=" " ăn=" "
 cự=" " tuyệt,=" " đột=" " nhiên=" " ngừng=" " mấy=" " giây,=" " nhán=" " đồng=" " ý.= " " [đội=" " ngũ]= "
 [chuyển=" " thân=" " bắt=" " vong]:=" " bố=" " bố,=" " chúng=" " ta=" " cùng=" " làm=" " nha=" " bố=" "
 tranh=" " nhất=" " thời=" " nóng=" " đầu=" " cùng=" " đi=" " theo=" " chuyển=" " thân=" " bắt=" "
 vong=" " làm=" " nhiệm=" " vụ,=" " không=" " quá=" " hai=" " phút=" " cậu=" " liền=" " hỏi=" " hận=" "
 muốn=" " chết,=" " đứa=" " nhóc=" " này=" " quả=" " thực=" " như=" " ruồi=" " bọ,=" " với=" " lại=" "
 không=" " phải=" " một=" " con,=" " là=" " một=" " tổ,=" " vo=" " ve=" " vo=" " ve=" " bên=" " cạnh=" "
 mình=" " xoay=" " tới=" " xoay=" " lui,=" " không=" " ngừng=" " lấy=" " một=" " giây,=" " hơn=" " nửa=" "
 mình=" " không=" " nói=" " câu=" " nào,=" " cậu=" " ta=" " vẫn=" " nói=" " chuyện=" " như=" " thường,=" "
 không=" " thấy=" " chút=" " tẻ=" " nhạt.= " " never=" " bên=" " kia=" " cũng=" " sắp=" " phát=" " điên,=" "
 phát=" " mật=" " tán=" " gẫu=" " bố=" " bố=" " không=" " trả=" " lời.= " " lại=" " phát=" " mời=" " đội=" "
 ngũ=" " thì=" " hiển=" " thị=" " bố=" " bố=" " đã=" " có=" " đội=" " ngũ,=" " nói=" " mời=" " thất=" "
 bại=" " vãn=" " vãn=" " vãn.= " " anh=" " trước=" " tiên=" " nghĩ=" " tới=" " có=" " phải=" " vào=" " đội=" "
 vũ=" " điệu=" " dom=" " dóm=" " hay=" " tên=" " nào=" " đó.= " " [mật]= " " bạn=" " nói=" " với=" " [đẹp=" "
 thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]:=" " bố=" " bố=" " trong=" " đội=" " các=" " cậu?= " " [mật]= "
 [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " không=" " a,=" " cậu=" " ấy=" "
 nói=" " muốn=" " thanh=" " nhiệm=" " vụ,=" " một=" " mình=" " đi=" " rồi=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" "
 một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " ai=" " da!=" " bố=" " bố=" " đang=" " trong=" "
 đội=" " của=" " đồ=" " đề=" " cục=" " cứng=" " tở!=" " [mật]= " " bạn=" " nói=" " với=" " [đẹp=" " thay=" "
 một=" " đoá=" " hoa=" " lải]:=" " bảo=" " đồ=" " đệ=" " cậu=" " mau=" " dứt=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" "
 một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " giọng=" " điệu=" " không=" " tốt,=" " bố=" "
 bố=" " với=" " đồ=" " đệ=" " tở=" " bỏ=" " trốn=" " sao=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" "
 hoa=" " lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " đồ=" " đệ=" " tở=" " mặc=" " dù=" " có=" " chút=" " ngốc,=" "
 nhưng=" " một=" " tấm=" " chân=" " tình=" " có=" " thể=" " thấy=" " được=" " a,=" " gái=" " sợ=" "
 trai=" " quán=" " mà=" " [mật]= " " bạn=" " nói=" " với=" " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" "
 lải]:=" " bố=" " bố=" " là=" " con=" " trai=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= "
 nói=" " với=" " bạn:= " " đối=" " lại=" " thôi!=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" "
 lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " cậu=" " có=" " phải=" " chọc=" " bố=" " bố=" " giận=" " không!=" " cậu=" "
 ấy=" " buổi=" " trưa=" " còn=" " tìm=" " cậu=" " mà,=" " buổi=" " chiều=" " đã=" " không=" " để=" " ý=" "
 cậu,=" " thiệt=" " thân=" " kỳ=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= " " nói=" "
 với=" " bạn:= " " a=" " đúng=" " rồi=" " đúng=" " rồi!=" " chẳng=" " lẽ=" " bố=" " bố=" " ghen!=" " [mật]= "
 [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= " " nói=" " với=" " bạn:= " " hừ,=" " ai=" " kêu=" " cậu=" "
 bội=" " tình=" " bạc=" " nghĩa,=" " có=" " bố=" " bố=" " còn=" " đi=" " quyến=" " rũ=" " bé=" " gái=" "
 khác,=" " hừ=" " hừ=" " đáng=" " đời=" " [mật]= " [đẹp=" " thay=" " một=" " đoá=" " hoa=" " lải]= "
 nói=" " với=" " bạn:= " " f*ck,=" " tở=" " không=" " thích=" " hợp=" " với=" " kiểu=" " cười=" " trên=" "
 nổi=" " đầu=" " người=" " khác,=" " nhưng=" " nếu=" " với=" " cậu=" " thì=" " tở=" " thật=" " sự=" "

vô=" cùng=" sung=" sường!=" [mật]=" bạn=" nói=" với=" [đẹp=" thay=" một=" đóa=" hoa=" lài]= " câu=" có=" thể=" cú=" never=" mật=" bố=" bố=" cũng=" không=" hỏi=" âm,=" kiểm=" tra=" địa=" điểm=" đối=" phương=" cũng=" chỉ=" có=" thể=" thấy=" được=" vị=" trí=" đại=" thể.= " cuối=" cùng=" chạy=" đến=" kho=" hàng=" lấy=" mấy=" quyền=" trực=" truy=" dấu=" vết=" ra,=" lúc=" này=" mới=" nhìn=" rõ=" vị=" trí=" của=" bố=" bố,=" cười=" thú=" cười=" chạy=" tới.= " bố=" tranh=" nhìn=" nửa=" ngày,=" quyết=" định=" không=" nhìn=" cái=" tổ=" ruồi=" bọ=" bên=" cạnh,=" mang=" kênh=" nói=" chuyện=" phiếm=" trực=" tiếp=" tắt=" đi,=" chuyên=" tâm=" làm=" nhiệm=" vụ.= " bố=" bố=" vừa=" quay=" người=" đột=" nhiên=" đung=" trúng=" một=" tể=" tự=" áo=" trắng=" phía=" sau,=" xoay=" góc=" nhìn,=" hóa=" ra=" là=" never.= " trên=" đầu=" never=" còn=" dính=" lên=" một=" loạt=" chữ,=" bởi=" vì=" câu=" tắt=" khùng=" nói=" chuyện=" phiếm=" nên=" không=" nhìn=" thấy=" trên=" đó=" nói=" cái=" gì.= " [phụ=" cận]= " [never]= " vợ,=" xem=" pháo=" hoa=" đi=" [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" em=" làm=" nhiệm=" vụ=" [phụ=" cận]= " [never]= " anh=" giúp=" em=" [phụ=" cận]= " [bố=" bố]:=" không=" cần=" [phụ=" cận]= " [never]= " vợ=" em=" ở=" cùng=" người=" khác=" anh=" sẽ=" ghen=" bố=" tranh=" thiếu=" chút=" nữa=" bị=" nước=" miếng=" của=" mình=" sặc=" chết,=" trên=" đầu=" never=" còn=" nháp=" nháy=" hàng=" chữ=" 'vợ=" em=" ở=" cùng=" người=" khác=" anh=" sẽ=" ghen',=" câu=" nhìn=" thể=" nào=" cũng=" thấy=" lời=" này=" thiệt=" trẻ=" con.= " bố=" tranh=" khê=" hừ=" một=" tiếng,=" không=" đáp=" lại=" cũng=" không=" phản=" ứng=" anh=" ta,=" tiếp=" tục=" làm=" nhiệm=" vụ,=" sau=" đó=" phía=" sau=" đeo=" thêm=" một=" quỳ=" bắm=" lưng,=" một=" đường=" theo=" từ=" phía=" đông=" bản=" đồ=" đến=" phía=" tây,=" từ=" bản=" đồ=" cấp=" 40=" đến=" cấp=" 70.= " hơn=" bảy=" giờ=" tới,=" bố=" tranh=" đi=" nấu=" mì=" tôm,=" đem=" bố=" bố=" đến=" bên=" cạnh=" một=" con=" sông=" nhỏ=" câu=" cá.= " lúc=" trở=" lại=" never=" còn=" đang=" bên=" mình=" đung=" đưa,=" quái=" vừa=" hiện=" ra=" liền=" chuyển=" động=" đánh,=" đánh=" xong=" thì=" chạy=" trở=" về=" đứng=" cạnh=" bố=" bố.= " trong=" đội=" ngũ=" chuyển=" thân=" bắt=" vong=" đã=" sớm=" logout,=" bố=" tranh=" nhìn=" nhìn=" never=" bên=" cạnh,=" đột=" nhiên=" cảm=" thấy=" mình=" cũng=" thiệt=" trẻ=" con,=" thành=" thật=" phát=" qua=" mời=" đội=" cho=" never.= " [đội=" ngũ]= " [never]= " vợ,=" em=" không=" giận=" nữa=" chứ=" [đội=" ngũ]= " [never]= " vợ=" em=" dừng=" ghen,=" anh=" không=" thích=" hạnh=" phúc,=" ở=" nơi=" nào=" [đội=" ngũ]= " [bố=" bố]:=" ghen=" em=" gái=" anh,=" anh=" mới=" ghen=" [đội=" ngũ]= " [never]= " ừ,=" anh=" cũng=" ghen=" [đội=" ngũ]= " [bố=" bố]:=" anh=" ">

45. Chương 45

Nước ẩm nấu Bó Bó

Bó Bó bị Never hành hạ cả đêm, đang không biết anh ta bị cái gì kích thích, bình thường vô cảm ít lời chết được, hôm nay vừa mở miệng liền là 'vợ' a, 'ghen' a... , khiến Bó Tranh da mặt đầy như vậy cũng có phần chống đỡ không được.

Cuối cùng lúc cậu phải logout, hai người theo lệ thường tới Đấu Trường phóng pháo hoa, lần này Never không kéo cậu lên trên tháp cao, đứng giữa đấu trường, người đến người đi phóng một tổ 12 cái pháo hoa giá trên trời. Bó Tranh nhất thời gan đau gần chết, thương nhân trong thành vì kiếm tiền, xa xỉ phẩm giá đắt trên trời đương nhiên không phải ít, thường là trang phục một a pháo hoa... , Never phóng pháo hoa giá trên trời trước giờ đều khiến người chơi chùn bước, phóng một cái trên thế giới sẽ thông báo. Mà Never phóng liền 12 cái...

Bó Tranh logout, Never còn đứng ở Đấu Trường ngậy người hai ba phút, cuối cùng cũng không out, chạy đến khu buôn bán xem đồ.

[Mật] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt] nói với bạn: Cậu đốt tiền à

[Mật] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt] nói với bạn: , cậu còn dám nói không thích Bó Bó

[Mật] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt] nói với bạn: Phiên nhất là mấy tên như cậu quần lấy người khác còn một miệng bảo không có gì, cặn bã

[Mật] bạn nói với [Phong Hoa Tuyết Nguyệt]: Tiện Thần hôm nay lại quần lấy cậu?

[Mật] [Phong Hoa Tuyết Nguyệt] nói với bạn: , tớ out đi ngủ

Never chỉ trả lời một câu đã nhéo trúng chỗ đau của Phong Hoa Tuyết Nguyệt, logout xám xịt. Never ở khu buôn bán chọn một bộ quần áo, sau đó cũng logout.

Bố Tranh đã thi xong, liền buông thả, hôm sau cũng không phải đến trường, tắt di động không cần để báo thức, một giấc thẳng đến tự nhiên tỉnh, thoáng cái ngủ đến gần mười một giờ. Sau khi thức dậy cảm thấy ngủ quá nhiều, đầu óc mơ màng.

Thứ bảy như thường có công hội chiến, vậy nên cứ mỗi thứ bảy quầy hàng bán thuốc giá đều tăng mạnh. Khi Bố Tranh thức dậy log game còn chưa có ai online, tất cả mọi người đều là cú đêm, cậu đành phải đi dạo ở khu buôn bán và quầy hàng trong Chủ Thành, mua một ít thuốc buổi tối dùng.

Qua thời điểm cơm trưa, người trong công hội mới nhiều lên một ít, dựa theo cách nói của Bố Tranh, chắc chắn là đều bị đói tỉnh xuống giường kiếm ăn, nếu không cũng sẽ không rời giường.

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Có ai có thể đến dẫn em qua cửa bản sao nhiệm vụ cấp 90 không

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Cám ơn

Bố Tranh nhìn thấy dòng nói chuyện phiếm của Hạnh phúc, ở nơi nào, thật sự kinh ngạc nhảy dựng, hôm qua mới không mấy cấp, hôm nay đã đi bản sao qua cấp 90? Vì không thêm bạn tốt nên không nhìn được cấp bậc của cô ta, đành phải đi hệ thống sư đồ nhìn xem, quả nhiên phía dưới tên Hạnh phúc, ở nơi nào viết cung tiền thủ cấp 89.

89 lên 90 sẽ phải làm nhiệm vụ thăng cấp nhé

[Công hội] [hạnh phúc, ở nơi nào]: Sư tỷ, có thể mang em qua bản sao 90 không? Em một mình không qua được

[Công hội] [Bố Bố]: Ô, được

Bố Tranh bị cô ta điểm tên, cũng không thể nói không mang, bản thân không có chuyện gì phải làm, nhận đội ngũ Hạnh phúc, ở nơi nào phát qua. Sau đó theo trạm dịch chuyển đến chỗ bản sao 90, đợi cậu đến, Hạnh phúc, ở nơi nào đã đứng ở cửa phó bản.

Bố Bố không nói chuyện, Hạnh phúc, ở nơi nào cũng không nói gì, hai người trực tiếp đi vào. Bố Tranh còn tưởng rằng tiểu cung tiền thủ này là người mới, nhưng sự thật chứng minh một điểm cũng không giống người mới. Nếu một ngày tăng tới max cấp, cũng không phải tùy tiện tiện một người rảnh rỗi có thể làm được. Sau khi vào bản sao, Bố Tranh càng phát hiện được điểm này, Hạnh phúc, ở nơi nào đi theo sau cậu, nên giữ khoảng cách bao nhiêu nên né tránh làm sao đều không sai sót chút nào.

Lúc trước Bố Bố là vì chính Never nên luôn cố ý quấy rối, lúc hạ bản sao nhần loạn phím, hướng trong đồng quái xông tới vùn vùn. Có điều nói thật, mấy bản sao này đều là rất sớm đã qua, cậu cũng không phải chuyên gia luyện acc nhỏ, rất nhiều chỗ không nhớ rõ, có rất nhiều nơi đi nhầm không phải cậu cố ý.

Bản sao qua cấp 90 thực sự trôi qua rất thuận lợi, Bố Bố đẩy ngã Boss tổng cộng không dùng đến 20 phút.

[Mật] [Never] nói với bạn: Em đang ở trong đội?

Bố Tranh còn chưa kịp lui đội đã nhận được mật tán gẫu của Never.

[Mật] bạn nói với [Never]: Ừ, tiểu sư muội nhờ em dẫn em ấy qua bản sao

[Mật] [Never] nói với bạn: Xong chưa?

[Mật] [Never] nói với bạn: Xong rồi ra đi hằng ngày

[Mật] bạn nói với [Never]: Giọng điệu quá tệ = =

[Mật] [Never] nói với bạn: Vợ đến hàng ngày đi

[Mật] bạn nói với [Never]: Quên đi, anh vẫn nên cút đi

Bố Tranh sau khi theo Never đi hàng ngày lại đến hạ bản sao gom trang bị, cấp 90 đã lâu, gom một bộ quần áo mới được lẻ lẻ mấy món, mỗi lần cậu đi cùng xác suất rút ra đồ cung tiền thủ đều rất nhỏ.

Cày 5 lần bản sao, Bố Tranh một lần cũng không chết, có điều hôm nay một món trang bị cũng không sờ đến. Đã sắp tới thời điểm mọi người đi kiếm ăn buổi tối, chờ lát nữa công hội chiến, vốn Bố Tranh cũng muốn đi, nhưng Never đột nhiên phát qua giao dịch, mở lên thì thấy nhét đầy ô đều là trang bị, vừa lúc có thể cùng mấy thứ trên người thành trọn bộ.

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Anh lấy đâu ra a ?!

[Đội ngũ] [Never]: Khu buôn bán

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = =

Bố Tranh choáng váng, mặc dù cậu biết trong khu buôn bán có bán, nhưng rút tỉ lệ rất nhỏ, đương nhiên đắt đến học máu, một bộ 10 món, cậu cả một nửa cũng chưa gom được, phần còn lại tất cả đều mua ở khu buôn bán, cho dù bán cậu cũng không có nhiều tiền như vậy a.

[Đội ngũ] [Never]: Tối công hội chiến, em mặc vào có thể cùng theo anh đánh

[Đội ngũ] [Bố Bố]: = = Mặc lắm, không cần

[Đội ngũ] [Never]: Chúng ta tuy hai mà một

[Đội ngũ] [Bố Bố]: , cút

[Đội ngũ] [Bố Bố]: Quên đi, em cút, đi ăn

Bố Tranh không nhận đồng trang bị kia, đánh xong chữ đi làm đồ ăn, lần trước Never đã cho cậu một bộ trang bị, mặc dù còn lâu mới bằng bộ này, nhưng cũng là dùng tiền, mà bộ trang bị này thật sự cậu không trả nổi.

Bố Tranh ngậm đũa, đột nhiên nghĩ đến Never sẽ không phải thích mình chứ? Bằng không tại sao lại cho mình đồ đắt như vậy, đem qua còn đốt rất nhiều tiền. Suy nghĩ bất ngờ xuất hiện hại cậu ghen mị, vội vàng hớp một ngụm nước lớn, sau đó lại bị sặc nước...

Nhưng Never nói bản thân thích nam... nhưng mà mình là nam a! Bố Tranh lau lau mặt, cảm thấy mình thật sự tự kỷ, Never căn bản không biết cậu là nam, hơn nữa căn bản chưa nói qua có thích gì gì hay không.

Đội Bố Tranh ăn xong, quay lại game thì phát hiện Never dám dùng bưu kiện gửi bộ trang bị kia cho Bố Bố! Điều khiến Bố Bố chạy đến cạnh hòm thư, nghĩ gửi trả lại cho anh ta, ai ngờ hệ thống hiển thị đối phương từ chối tất cả bưu kiện người chơi!

[Mật] bạn nói với [Never]: Em phục anh !!

[Mật] bạn nói với [Never]: Bộ quần áo này thật sự rất mắc, anh cầm lấy đến khu buôn bán bán lại đi

[Mật] bạn nói với [Never]: Anh bán nửa giá em cũng không đủ mua a

[Mật] bạn nói với [Never]: Đây đây

[Mật] bạn nói với [Never]: Anh đâu = =

[Mật] bạn nói với [Never]: Giả chết spam chết anh à

Bố Tranh một hơi phát qua N cái mật tán gẫu, có điều không ai trả lời...

[Công hội] [Bố Bố]: Người đâu người đâu người đâu

[Công hội] [Tiện Thần]: Sao thế, tìm ai a

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Còn phải hỏi, đương nhiên là lão N!

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]: +10086

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Hiện tại lưu hành +2012

[Công hội] [Bố Bố]: Never đâu = =

[Công hội] [Tiện Thần]: Lão N chắc đi ăn rồi

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Bố Bố tới nghe hát~ Thiên sứ yêu dấu biểu diễn~ không đến hối hận nha

[Công hội] [Bố Bố]: = = Thật có thể tới sao

[Công hội] [gặp trở ngại mới dùng sức]:

[Công hội] [Bố Bố]: Không phải có người nói bạn nào yếu đuối nghe xong sẽ tinh thần phân liệt sao

[Công hội] [thiên sứ gãy cánh]: Mấy đứa...

[Công hội] [càng lúc càng xa]: Ha ha, Bố Bố cũng biết

[Công hội] [mi cái tên tiểu yêu tinh]: Đến nào người hùng~ mọi người đồng cam cộng khổ, dù sao lát nữa hội trưởng cũng lên YY, sắp công hội chiến rồi

[Công hội] [Bố Bố]:... Vâng... đến...

Lúc Bố Tranh lên YY Thiên sứ còn đang tàn phá lỗ tai của mọi người, nói thực thật sự đúng là có chút lạc điệu, nhưng chính mình hát cũng không hay nên sẽ không chê bai người khác.

Bố Bố: == Em tới đây

“Bố Bố tới rồi!”

“Thiên sứ hát bài nữa đi, để Bố Bố nghe! Em ấy còn chưa nghe toàn bài đâu!”

“Hai~ sư tỷ chị đến rồi.”

Bố Tranh vừa định đánh chữ cùng mọi người ồn ào, đột nhiên nghe đến một giọng nói, ngón tay liền cứng ngắt, thiếu chút nữa phát ra một chuỗi vô nghĩa. Cậu sững sốt mấy giây, mới nãy đèn bên cạnh tên Hạnh phúc, ở nơi nào sáng lên, hơn nữa còn gọi cậu sư tỷ nhất định là Hạnh phúc, ở nơi nào không thể nghi ngờ.

Bố Tranh và Hạnh phúc, ở nơi nào không quen, nhưng Bố Tranh cảm thấy giọng nói này thật sự quá quen thuộc —— Tuyết Nhi Bảo Bối.

Bố Bố: Chào em

Lúc trước Bố Tranh với Tuyết Nhi Bảo Bối có trò chuyện qua, hơn nữa số lần không ít, cơ bản lúc hạ bản sao hai người đều mở voice, vậy nên giọng nói rất quen thuộc. Lần trước Tiện Thần lăm Phiêu thệ măn côi hoa thành Tuyết Nhi Bảo Bối, khiến cậu nghi thần ngờ quỷ hồi lâu, hiện tại nghe được giọng nói này cậu còn chưa dám xác nhận, nửa ngày ậm ờ đáp một câu.

“Sư tỷ sao chị không nói chuyện?”

“Sư nương em không có mic nha~” Bố Tranh chưa đánh xong chữ, Đẹp thay một đóa hoa lải lập tức tiếp lời.

Bố Tranh lại ngây ngốc một hồi, tuy headphones của mình chất lượng không tốt lắm, thuộc loại hàng vỉa hè, nhưng giọng của Đẹp thay một đóa hoa lải với hiện thực thật sự rất khác.

Bố Bố: = = Ách, anh bị cảm sao

“Phụt —— Dù, nước vào... ”

Bố Tranh đánh xong chữ im lặng chừng mười giây, rất nhanh chợt nghe ‘Phụt’ một tiếng, tiếp theo là âm thanh lau bàn phím đập bàn phím.

Đẹp thay một đóa hoa lải: Tiểu Đom Đóm em hư nha, người ta bị cảm thôi mà, em phun cái gì mà phun

Đẹp thay một đóa hoa lải: Bàn phím chắc dính nước rồi hả

~Vũ Diệu Đom Đóm: “Em gái anh! Cảm thì cảm miệng!”

Đẹp thay một đóa hoa lài: Người ta là đang đánh chữ không có nói chuyện nha

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Này này hai người đủ rồi a, chat sách cũng phải có giới hạn! Bọn tớ lại phun máu mũi a, công khai tán tỉnh a, xem bọn tớ không tồn tại!”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Tớ không tồn tại, mời tiếp tục!”

Bố Bố: Never !!

Đẹp thay một đóa hoa lài: Ô ô~ đến rồi

Đẹp thay một đóa hoa lài: Tiểu Bố Bố, trong mắt của em chỉ có hội trưởng đại nhân~ là người đầu tiên phát hiện nha

Bố Bố: = =

Đẹp thay một đóa hoa lài: Hội trưởng đại nhân tớ hôm nay bị cảm không thể nói chuyện, tin tưởng năng lực đọc hiểu của hội trưởng đại nhân thập phần cao siêu, cậu hiểu tớ mà

Never: “Hôm nay đều sớm vậy.”

Bố Bố: Anh lấy trang bị lại đi

Never: “Là mua cho em, mặc vào tiến đội, nên đi tập hợp.”

Bố Bố: = = Không cần, không có tiền trả

Never: “Không cần trả, ngoan.”

Gặp trở ngại mới dùng sức: Em quá nhỏ không ai thấy em sao! Gặp quý, hội trưởng đại nhân bị phân thân, dịu dàng như vậy là ở đâu ra a

Mi cái tên tiểu yêu tinh: = = Điều thần bí của thế giới

Thiên sứ gãy cánh: 2012 quả nhiên đã đến

Đẹp thay một đóa hoa lài: Mấy bạn quấy rầy người ta tâm tình kìa

Bố Bố: = =

Gặp trở ngại mới dùng sức: Oh no no, nhanh trốn thôi

Hạnh phúc, ở nơi nào: “Là trang bị gì vậy a, rất mắc sao, rất mắc còn không chịu cầm lấy. Sư phụ a, anh chưa từng tặng em trang bị đâu, chỉ biết tặng sư tỷ, anh bất công.”

Bố Tranh nghe giọng của Hạnh phúc, ở nơi nào mới nhớ tới Never vừa lên cậu đã quên mất cô ta, cần phải nghĩ biện pháp dụ cô ta nói mới đúng.

Never: “Không phải tặng đồ đề, là tặng vợ.”

Bố Tranh đang nghiêm túc tự hỏi làm thế nào mới có thể thực uyển chuyển hỏi Hạnh phúc, ở nơi nào nói, chợt nghe giọng nói trầm thấp mang theo từ tính của Never, khoảng khắc nghiêm túc bị phá vỡ...

Gặp trở ngại mới dùng sức: “Mẹ ơi, lại một đôi làm trò ân ái. Rõ ràng hôm nay là công hội chiến, mấy anh chị tính lóa mù mắt chó mọi người sao.”

Đẹp thay một đóa hoa lài: Ý kiến hay

Bố Bố: = =

Never thỉnh thoảng trong game sẽ gọi cậu như vậy, Bố Tranh cũng không biết phản đối thế nào, dù sao không có nói với anh ta cậu không phải nữ, hơn nữa trong game kết hôn rồi gọi vậy cũng bình thường. Nhưng lúc bình thường cậu đã có chút không được tự nhiên, đừng nói chi hiện tại chính tai nghe được, vừa cảm thấy xấu hổ vừa cảm thấy rất... kỳ diệu...

“Bố Bố then thùng.”

Sau khi Vũ Diệu Đom Đóm rất bình tĩnh chỗ mồm vào Bồ Tranh liền cảm thấy mình đỏ mặt, chửi thề một tiếng. Mình đây quả thực là tự gây nghiệt không thể sống, lúc trước làm cái nhân yêu chinh Never, ngược lại chính mình bị chinh vô số lần, bây giờ còn bị kêu vợ...

Trong headphones truyền đến tiếng cười khẽ của Never, “Nếu không vậy đi, Bồ Bồ nếu muốn trả vậy mỗi ngày gọi chồng một lần, thế nào?”

Gọi em gái anh...

Bồ Tranh thật muốn hiện tại rút dây mạng ra, cứ làm như đột nhiên cúp điện cho rồi...

Bồ Bồ: Anh vẫn nên lấy trang bị về đi...

Mi cái tên tiểu yêu tinh: “Ô hù hù, Bồ Bồ chỉ ủng hộ cứng, đừng thỏa hiệp! Giết chết lòng kiêu ngạo của hội trưởng!”

Never: “Sau công hội chiến quấy rối thu dọn kho hàng.”

Mi cái tên tiểu yêu tinh: Em sai rồi, em không online, em rút mạng

Never: “Như vậy được không? Ít nhất lúc anh gọi em trả lời một tiếng, thế nào? Vợ.”

Bồ Bồ:...

Bồ Bồ: Ừ...

Đẹp thay một đóa hoa lài: Giơ tay, xin được lên tiếng

Đẹp thay một đóa hoa lài: Đây là đang dạy chúng ta làm cách nào dùng nước ấm nấu ếch (*) sao!

Bồ Bồ: Em gái anh, anh mới là ếch

(*) Câu này dựa trên một thí nghiệm tại trường đại học Cornell ở Mỹ, một nhà khoa học đã làm ‘thí nghiệm nấu ếch’. Nhà khoa học rót nước sôi nhập đầu ếch, ếch vì không chịu được đột ngột bị nhiệt độ cao kích thích mà nhảy ra khỏi nước sôi chạy trốn. Sau đó nhà khoa học trước tiên để ếch vào nước lạnh rồi đun nóng, kết quả không giống lúc trước. Ếch bởi vì lúc đầu nước ấm dễ chịu mà tự đắc thản nhiên ngồi trong nước. Đến khi ếch phát hiện nhiệt độ cao không chịu được thì đã lực bất tòng tâm, bất tri bất giác bị nấu chết trong nước.

Tóm lại ý là từ từ thay đổi thói quen thích ứng với môi trường mà mất đi cảnh giác gây tai họa. Có thể hiểu là từ từ rồi cái gì cũng như :”>.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-tam-phien-tu>